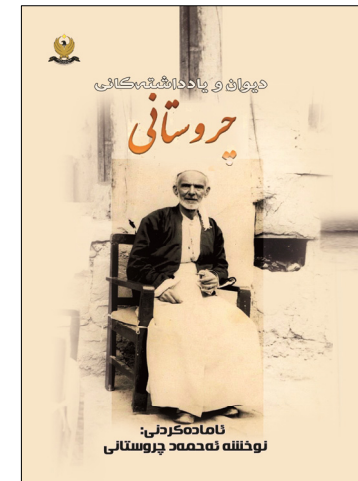

دیوان و یادداشته کانی چروستانی

حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان
وه‌زاره‌تی رۆشنییری و لاوان
به‌رپۆه‌به‌ریتی گشتی راگه‌یاندن و چاپ و بلاو‌کردنه‌وه
به‌رپۆه‌به‌ریتی چاپ و بلاو‌کردنه‌وه‌ی سلیمانی

به‌رپۆه‌به‌ریتی

چاپ و بلاو‌کردنه‌وه‌ی

سلیمانی

ديوان و يادداشته كاني چروستاني

ئاماده كردنى

نوخشه ئەحمەد چروستاني

پیداچوونەووەی شیعەرەکان

عوسمان محەممەد ھەورامی

ئەحمەد محەممەد چروستاني

سلیمانی

۲۰۱۲

ديوان و يادداشته كاني چروستاني

- ❖ ئاماده كردن: نوخشه ئەحمەد چروستاني
- ❖ بابەت: ديوان و يادداشته كاني چروستاني
- ❖ پیتچینی: نوخشه ئەحمەد چروستاني
- ❖ ھەلەچینی: چۆمان عادل
- ❖ نەخشەسازیی بەرگ: جەبار سايبير
- ❖ نەخشەسازیی ناوھو: چۆمان عادل
- ❖ سەرپەرشتیاری چاپ: کارزان عەبدوڵلا
- ❖ قەبارەى كتيب: ۲۳ × ۳۳
- ❖ زنجیرەى گشتی كتيب: (۹۳۳)
- ❖ تیراژ: (۷۵۰) دانە
- ❖ چاپ: چاپخانەى كارۆ
- ❖ نرخ: (۴۵۰۰) دینار
- ❖ ژمارەى سپاردنى (۲۷۲۹)ى سالى ۲۰۱۲ى وەزارەتى رۆشنییریى و لاوانى دراوھتى.

بەپێوەبەریتى چاپ و بلاوکردنەووەى سلیمانی

گردى ئەندازياران

ژمارەى تەلەفۆن: ۳۳۰۱۹۴۹

سوپاسنامە...

- سوپاسى ئەرک و ماندووبوونى ھەر يەك لە بەپېزان مامۆستا (عوسمان محەممەد ھەورامى) و باوكى خۆشەويىستم (ئەحمەد محەممەد چروستانى) دەكەم، كە پېداچوونەوھى شىعرەكانيان گرتە ئەستۆ.

- سوپاس و پېزانىنى بېسنوورم بۆ بەپېزان (دياكۆ ھاشمى) و (كامەران ئەحمەد چروستانى) ى براىم، كە لە سەرھەتا تا كۆتايىيى كارەكەم ھاوكار و يارىدەدەم بوون و ئەركى زۆريان لەگەلدا كېشاوم.

پېرست

۱۶۱	توورهبوونی دایکی وهتهن له نهتهوهی
۱۶۲	میثالی دایکی وهتهن
۱۶۳	گوئ شلکه بو دایکی وهتهن
۱۶۶	تکای من له دایکی وهتهن بو ناشتی
۱۶۸	دیسان توورهبوونی دایکی وهتهن
۱۷۳	قهومی خوځوړ
۱۷۵	ههلم بو هه لکهوت له خزمهتیا سکالای خوځم بکه م
۱۷۶	زالبوونی دایکی وهتهن به سه رما و گیروده بوونم به قسه ی خوځم
۱۷۷	دایکی وهتهن چووه وه سهر باسی گوته ی خو ی
۱۸۰	دایکی وهتهن به ره چه و سوودی ولاته که ی ئه لیت:
۱۸۴	دایکی وهتهن هاوار نه کات، که چایی نه ته وه که ی فه وتان
۱۹۰	دایکی وهتهن سوپاسی ره وشتی کومه لی تیره ی هه جیج نه کات
۱۹۳	بیده نگبوونی دایکی وهتهن و بیرکردنه وه و قسه ی من له گه لیا
۱۹۵	رؤشتنی دایکی وهتهن له پاش وتاریکی کورت و پر مه عنا
۱۹۶	ئاموژگاریی من بو نه ته وه و برانه وه ی هه لبه ست
۱۹۹	(چینی یه که م) عه جبه جه معییه تیکه نه م به هار و جه ژنی قوربانه
۲۰۳	(چینی دووهم) تعالی الله له خوای خالق ی گوړانی نه زمانه
۲۰۶	(چینی سییه م) زه کی حیره ت زه ده ی نه سراری وه حش و پو لی ته يرانه

لاپهړه	بابه ت
۱۳	کورته پېشه کیه ک بو چاپی دووهم
۱۶	له پېشه کیی چاپی دووهمی یادداشته کانی ماموستا مه لا محه مده ی چروستانیدا
۱۹	یادداشته کانی منالی و به شیک ی سه رده می فه قییه تی چروستانی
۲۰	پېشه کی
۲۴	فه ره هه نگو ک
۱۰۹	شيعره کانی چروستانی
۱۱۱	پېشه کیی چاپی یه که م
۱۱۳	باو کم و شيعر و به هار
۱۲۲	دوو وشه بو سه ره تاي شيعری ماموستا (چروستانی)
۱۲۶	چروستانی شاعیر
۱۴۴	سکالای دایکی وهتهنی کورد له ده س نه ته وه ی (مهراق)
۱۴۶	کوردی پېشوو چو ن بووه، کوردی ئیستا چونه
۱۵۱	وینه ی دایکی وهتهن
۱۵۲	سکالای دایکی وهتهن
۱۵۴	دلدا نه وه ی من بو دایکی وهتهن
۱۵۷	وتاری دایکی وهتهن
۱۶۰	گوته ی من بو دایکی وهتهن

۲۶۹	یاری لهگه‌ل حاجی نه‌حمه‌دی نه‌حه ره‌شی مه‌لا برابیم
۲۷۴	سوپاس و گه‌وره‌یی بو خالقی گه‌ردوونی گه‌ردانه
۲۷۸	دیسان به‌هوی پاپه‌رین و پرکیشتی عیراقه‌وه بو پرزگاری
۲۸۱	ئه‌ی پیر و لاوان، ئاواته‌خوازن
۲۹۳	کتیپی (آی شدة)، هی شیخی نو‌دی
۲۹۷	به یادی یادگاری سه‌روه‌ری پر نه‌ظم و ته‌رتیبی

۲۰۸	(چینی چواره‌م) گژوگیا و گولووکی چیمه‌ن و ئه‌م ده‌شت و باخانه
۲۱۰	لادان له باسی به‌هار و بناوان بو چینی پینجه‌م
۲۱۱	(چینی پینجه‌م) وه‌کوو باخی، که درکودال و میوه و سه‌ر و ریخانه
۲۱۴	(چینی شه‌شه‌م) پارانه‌وه
۲۱۶	ده‌لیلی ده‌وامی ئیمان
۲۲۰	(چینی حه‌وته‌م) له مه‌حشه‌ردا شه‌فاعه‌تکردنی طاها، رچامانه
۲۲۲	سه‌له‌وات
۲۲۹	(مطلع معاد) گه‌رانه‌وه بو سه‌ره‌تا
۲۳۱	چروستانی له سه‌ره‌تای گرانی و په‌ریشتانی هه‌ژاراندا وتوویه‌تی:
۲۳۵	نمونه‌یه‌ک له باسی که‌چره‌فتاریی شه‌ر و گرانی له‌گه‌ل هه‌ژاران
۲۳۸	(غه‌زه‌لی یه‌که‌م) من که دل ماته‌منشین و بولبولیش هاوار و شین
۲۴۱	(غه‌زه‌لی دووه‌م) ئه‌ی بوون و نه‌بوونی نه‌فه‌ست، مان و نه‌مانم
۲۴۴	(غه‌زه‌لی په‌شیمانی) به‌پیری عه‌جایه‌ب گروگال ئه‌که‌م
۲۴۷	ده‌نگی بی‌ره‌نگی به‌هاری ۱۹۴۸ی ز
۲۵۱	به‌هارنامه‌ی سالی ۱۹۳۱ی ز
۲۵۵	به‌هارنامه‌ی سالی ۱۹۳۲ی ز
۲۵۸	نه‌ورۆزنامه‌ی سالی ۱۹۳۴ی ز
۲۶۲	ئه‌ی مه‌لا بوونی تو وه‌ک تانه‌له‌چاوابوونه
۲۶۷	رۆژی "تابغه" هه‌لکه‌وتوو

کورتە پێشه‌کیه‌ک بۆ چاپی دووهم

چهند سالیكه، خولياي له‌چاپدانه‌وه‌ی دیوان و یادداشته‌کانی باپیره‌مم (مه‌لا موحه‌مه‌دی چروستانی) له‌میشکدا بوو. هۆکاری سه‌ره‌کی بۆ ئەم بیروکه‌یه، نه‌بوونی هه‌ردوو په‌رتووکه‌که (دیوان و یادداشته‌کان) له‌ کتییخانه‌ی کوردیدا، هه‌روه‌ها بۆ ئەوه‌ی بتوانم هه‌ردوو کتییه‌که له‌یه‌ک به‌رگدا کۆبکه‌مه‌وه بۆ ئاسانکاری خۆینه‌ر. هه‌رچه‌نده‌ ته‌مه‌نی شیعی باپیرم هی‌نده‌ درێژ نه‌بووه و هه‌روه‌ها ئه‌رکی قورسی ژيانی یارمه‌تیده‌ر نه‌بووه، بۆ ئەوه‌ی توانا‌کانی خۆی زیاتر بخاته‌روو، به‌لام به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی شوینپه‌نجه‌ی قوتابخانه‌ی شیعه‌کانی نالی له‌ شیعه‌کانیدا روون و ئاشکرایه و خۆینه‌ر، مامۆستایه‌تی و به‌هره‌مه‌ندی شاعیری له‌ میانی شیعه‌کانیدا بۆ ده‌رده‌که‌ویت، جگه‌ له‌ ئاستی‌کی به‌رز له‌ توانای زمانه‌وانیدا، که‌ له‌ وشه‌ کوردییه‌ په‌تیانه‌دا هه‌ستی پیده‌که‌ین، که‌ شاعیر له‌ شیعه‌کانیدا به‌کاری هی‌ناون. ئەوه‌ی که‌ زیاتر له‌ به‌ر چاوه‌ و ئاشکرایه، بریتییه‌ له‌ قوولبوونه‌وه‌ی شاعیر له‌ شیعی نیشتمانی و ئاینیدا، که‌ زۆربه‌ی زۆری شیعه‌کانی گرتوونه‌ته‌ خۆ. ته‌نیا له‌ دوو شیعییدا، لایه‌نی هه‌ست و خۆشه‌ویستی به‌دی ده‌کریت، که‌ له‌ پاشدا له‌وانیش په‌شیمانبووه‌ته‌وه و له‌

شیعیکی دیکه‌دا ئماژه‌ی به‌ په‌شیمانبوونه‌وه‌یه‌ کردووه. به‌رفراوانی شیعی نیشتمانی و ئایینی له‌ شیعه‌کانیدا، سه‌ه‌رقاڵبوونی به‌ کێشه‌ نه‌ته‌وايه‌تییه‌کان و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ئه‌و کاته‌وه و هه‌روه‌ها ده‌رئه‌نجامی قوولبوونه‌وه‌ی رۆحی ئایینی بووه.

وه‌ک که‌سیه‌تی مه‌لا محه‌مه‌دی چروستانی، که‌سیکی خۆشپه‌یوه‌ندی بووه و له‌گه‌ڵ هه‌موواندا زۆر خۆش‌دوو بووه، به‌بێ جیاوازیکردن له‌ په‌گه‌ز و ئایین و بیروباوه‌ردا. ئەمه‌ش وای کردووه، که‌ له‌ سه‌رده‌مه‌دا چه‌ندین لاو بۆ پرسیا‌ری هه‌مه‌جۆره‌ روویان تیک‌کردووه، که‌ له‌وانه‌یه‌ لای هه‌موو مامۆستایه‌کی ئایینی هه‌لۆیستی ئه‌ویان ده‌ست نه‌که‌وتبیت. جگه‌ له‌وه‌ توانا و شاره‌زایی شاعیر له‌ شیعه‌کانی نالیدا، وای کردووه، له‌ هه‌ر کات و شوینیکدا مه‌لا موحه‌مه‌دی چروستانی ده‌رکه‌وتبیت، سه‌وداسه‌رانی جیهانی شیعی نالی ده‌وره‌یان داوه.

ئوه‌ی شایه‌نی باسه، ئەمه‌ی پێشکه‌شی ئیوه‌ی ئازیز ده‌کریت، سه‌رجه‌م ئه‌و شیعرانه‌ن، که‌ له‌ پاش خۆی جیی هی‌شتوون و هی‌چ ده‌سنووسیکی دیکه‌مان نه‌دیوه. هه‌رچی پاش خۆی بۆمان جی ماوه، ئیمه‌ بیئه‌وه‌ی گولبزی‌ری شیعه‌کانمان کردبیت، به‌ چاپمان گه‌یاندووه.

بیگومان، چاپی یه‌که‌می (دیوانی چروستانی)، که‌ به‌ ئه‌رک و ماندوو‌بوونی مامۆستایان "عه‌بدول‌ره‌حیم چروستانی و س‌ال‌ح چروستانی" هه‌روه‌ها (یادداشته‌کانی چروستانی)، به‌ ئه‌رک و کۆششی مامۆستا "موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریمی

موده پریس " له سالی (۱۹۸۵) دا پاش هه ولدان و سه رقالییه کی زۆر، له چاپ دران، دوو دیاری زۆر به نرخ بوون، که پیشکەشی خوینەر و کتیبخانهی کوردییان کردن.

نوخشه ئەحمەد محەممەد چروستانی
۲۰۱۲/۴/۱

له پیشه‌کیی چاپی دووه‌می یادداشتەکانی مامۆستا مه‌لا محەممەدی چروستانی

زۆر شادمانم به‌وه، که نوخشه‌خانی کورەزای خوالیخۆشبوو مامۆستا مه‌لا محەممەدی چروستانی ده‌یه‌وی له‌گه‌ڵ دیوانه‌ شیعره‌که‌ی باپیریدا یادداشتەکانیشی، که چهند سالی‌ک له‌مه‌وبەر من بو‌خۆم به‌ چاپم گه‌یاند، بو‌ جاری دووه‌م، له‌ چاپ بداته‌وه و بیانکاته‌یه‌ک به‌رگ، چونکه‌ ئه‌و بابته‌ زانستیانه، که له‌ یادداشتەکاندا نووسراونه‌ته‌وه له‌ باره‌ی سه‌رده‌می فه‌قییه‌تی مامۆستا وه‌ک نمونه‌یه‌کی نووسینی کوردی، بی‌گرایوگۆلن، نه‌خوازه‌لا بو‌ ئه‌م سه‌رده‌مه‌مان، که له‌ پاش راپه‌رینه‌ پیروژه‌که‌ی (۱۹۹۱) و ده‌ستپیکردنی به‌لیشاوده‌رچوونی کتیب و گو‌فار و رۆژنامه به‌ کوردی، نووسینی کوردی چ له‌ باره‌ی زمان و چ له‌ باره‌ی شیوه‌نووسین (پینوس) ه‌وه که‌وتووه‌ته‌ پاشاگه‌ردانییه‌کی یه‌کجار بی‌سه‌روبه‌ره‌وه، که ئه‌گه‌ر به‌رپرسیانی کولتووری کوردی نه‌که‌ونه‌ بیرکردنه‌وه له‌ دۆزینه‌وه‌ی چاره‌سه‌ریک بو‌ی، سه‌ره‌نجام ده‌بی‌ به‌ گرتیکی ئه‌وتۆ و لی‌ده‌ربازبوونی ئاسان نه‌بی.

ئوه‌ی من مه‌به‌ستمه‌ له‌م چهند دیره‌ی پیشه‌کیی چاپی ده‌وه‌می ئه‌م یادداشتانه‌دا داوا‌ی بکه‌م، ئه‌وه‌یه، ئه‌و که‌سانه‌ی دیره‌کانی ئه‌م یادداشتانه‌ کۆمپیوتەر ده‌که‌ن،

به ته واوی دهر به سستی راگرتنی ئه و شیوه نووسینه بن، که من کاتی خوئی کتیبه کهم پی نووسیوه ته وه، ههروه ها ناگادارییه کی وردی هه له ی چاپیشی تیدا بکه ن، چونکه من ئه گهر له باره ی ته ندروستییه وه له بارودوخی ئیستامدا نه بوومایه، که ئه مرۆ (۱۵) مانگی ره به قه له ناو جیگه دا که وتووم و ناتوانم هه ستمه وه دوو ههنگاو ری بکه م، داوام له نوخشه خان ده کرد، پرۆقه کانی کتیبه کهم بداتی، خۆم هه له چینی بکه م. له گه ل ئه وه شدا که ئیستا به ته واوی پابه ندی ئه و شیوه نووسینه نیم که کاتی خوئی کتیبه کهم پی نووسیوه ته وه و هه ندی ده سکاری تازهرم تیدا کردوه، که ئیستا له و باوه ره دام که پیویست بوو له زووه وه ئه و تازه گهرییه له شیوه نووسینی خۆمدا بکه م.

ئاره زوومه ندیم پاشان ئه م کتیبه م به م جو ره بیته وه به رده ست، که لی ره دا داوام کردوه و لام وانیه ئه مه به ش به حالی کۆمپیو ته ریست و هه له چنه کان ئه رکیکی گران بیته .

سه رکه وتنی هه موو لایه ک و بلا بوونه وه ی زووبه زووی دیوانه که و یادداشته کانی شی به ئاوات ده خوازم.

له سه ر جیگای بیماریمه وه

محهمه دی مه لا که ریمی موده پریس

۲۰۱۰/۷/۲

پیشه کی

ئەمە ی پیشکەشتانی ئەکەم یادداشتەکانی سالانی سەرەتای ژیانى خوالیخۆشبوو مامۆستا مەلا محەممەدى چروستانییە، کە یەکیک بوو لە مەلاکانی سلیمانی و لە (۱۹۶۳) دا کۆچی دوایی کردوو. مامۆستا ئەم یادداشتانە ی لە سالانی (۱۹۵۵-۱۹۵۶) دا لە نەخۆشخانە ی توێسە^۱ لە بەغدا نووسیوه^۲.

داخەکەم مامۆستای چروستانى یادداشتەکانى هەموو ژیانى خۆى نەخستۆتە سەر کاغەز. تەنانەت ئەوەندەشى لى نەنووسیونەتەوه هەموو ئەو ماوەیە بگریتەوه، کە خویندنى تیا تەواو ئەکا و ئەبى بە مەلا. لە دەوروبەرى گەیشتنە قوناغى خویندنى (عەبدوللا یەزدى) دا^۳ ئەبرپیتەوه، کە تیکرا نیوه ی خویندنى فەقیانەیه.

لەگەل ئەوهشدا ئەوەندە ی بو ئەم ئەندازەیه ی ژیانى نووسیوه، بە چەشنى چروپىر و دەولەمەندە. ئەگەر هەر بەو

یادداشتەکانى منالى و بەشیکى سەرەمەى
فەقیەتیی مامۆستا (مەلا محەممەدى چروستانى)

ساغکردنەوه و پیشکەشکردنى
محەممەدى مەلا عەبدولکەریمى مودەرپیس

۱. ناوه رەسمییەکەى (مستشفى الامير عبدالاله للامراض الصدرية) بوو.

۲. مامۆستا خۆى لەم یادداشتانەدا باسى ئەوهى کردوو.

۳. عەبدوللا یەزدى: پەراویزەکانى مەلا عەبدوللاى یەزدییە، بە کتیبى (تهذيب المنطق) ی مەلا سەعدى تەفتازانییەوه لە زانستى لوجیک (منطق) دا دووهەمین کتیبى لوجیکە، کە فەقیى جاران ئەیانخویند.

پیی و دانه پرۆشتایه تا سه‌رده‌می نووسینی، کتیییکی گه‌وره و شایانی له هونه‌ری یادداشت‌نووسی کوردیدا لی دهرئه‌چوو، له مه‌یدانی خۆیدا شانبه‌شانی یادداشت‌ه‌که‌ی (ره‌فییق حیلمی) بووه‌ستی.

له ژییانی له‌وه‌پاشی مامۆستادا گه‌لی پروداوی وا هه‌یه، ئه‌گه‌ر بینوووسیا‌یه سوودیکی زۆرمان لییانه‌وه ده‌سگیر ده‌بوو، وه‌کوو ئه‌و چاوپیکه‌وتنه‌ی له‌گه‌ل سمایل خانی سمکو، که کاتی پرۆی داوه، ئه‌م له پشده‌ر مه‌لا بووه و ئه‌ویش هاتوو بۆ ئه‌و ناوه، یا وه‌کوو به‌ر بۆمبای ئینگلیز که‌وتنی مالی له رانیه و سووتانی کتیییکه‌ه‌ی و قوتابخانه‌دانانی له سلیمانی له سالی (۱۹۳۲) وه تا سالی (۱۹۳۶)^۴ و باسی ئه‌و شتانه‌ی له‌و دیهاتانه‌ی شارستانی سلیمانی دیونی، که به‌ ناره‌زایی خۆی حوکومه‌ت ناردبووی پرۆشوینی خۆپاراستن له نه‌خۆشی پییشانی دانیشتونیان بدات.^۵

به‌لای منه‌وه ئه‌م یادداشتانه‌ی مامۆستا نرخیکی زۆری بۆ گه‌لی سه‌ری ژییانی کولتووریمان هه‌یه. تابلۆیه‌کی چری ژییانی فه‌قییه‌تی و ژییانی کۆمه‌لایه‌تی لادیکان و جووری بیرکردنه‌وه‌ی خه‌لکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌یه. به‌شیکی بایه‌خداریشی له میژوو پیوه‌یه. من پی بزانه‌م تا ئیستا که‌سی تر شتیکی له باره‌ی پشانه‌وه‌که‌ی (۱۹۰۴)ه‌وه له

۴. پروانه‌ره سه‌ره‌تای دیوانی چروستانی، که مه‌لا یه‌حیای کوری نووسیه‌یه (ئاماده‌کراوه بۆ چاپ).

۵. ده‌سنووسیکی چروستانی خۆی به‌ په‌راویزی پارچه‌ شیعریکیه‌وه.

کوردستانی خواروودا به‌ کوردی نه‌نووسیه‌وه، که مامۆستا ئه‌لی: "ئه‌لین له سوله‌یمانییه‌هه‌وت هه‌زار و هه‌وتسه‌د و کوسووری پی مردوووه."^۶ چه‌رده‌یه‌کی ژییانی ئابووری پر له کویره‌وه‌ری خه‌لکی ئه‌و پرۆژانه‌ش پرۆن ئه‌کاته‌وه. له باره‌ی هونه‌ریشه‌وه نموونه‌یه‌کی ره‌وانی په‌خشانی کوردیه‌یه، که‌سیک نووسیه‌یه، جگه‌ له بلاوکردنه‌وه‌ی چه‌ند پارچه‌ شیعریک له گه‌لاویژدا په‌یه‌وه‌ندییه‌کی ئه‌وتۆی به‌ کولتوری نوپوه لی نه‌زانراوه، که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش "به‌ هه‌لسه‌نگاندنی من" له‌گه‌ل هه‌ندی که‌موکورتیی گرامه‌ریشدا له زۆر له‌وانه‌ی ئه‌م‌رۆ، که په‌خشانی کوردی ئه‌نووسن جوانتر و باشتتر و ره‌وانتری نووسیه‌وه.

چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک له‌مه‌وپیش برای به‌رپزم کاک مه‌لا یه‌حیای چروستانی دیوانی شیعره‌کانی مامۆستا مه‌لا مه‌مه‌دی باوکی بۆ هییام، که به‌ مه‌به‌ستی له‌چاپدان نووسیه‌یه‌نه‌ته‌وه و ئاماده‌یان کردوووه، بۆ ئه‌وه‌ی به‌راوردی بکه‌م له‌گه‌ل ده‌سنووسه‌که‌ی شاعیر خۆی. تا ئه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌کم له نووسینه‌وه‌ی وشه‌یه‌کدا دی، راستی بکه‌مه‌وه. ئه‌م یادداشتانه‌ش له ده‌فته‌ریکدا نووسراونه‌ته‌وه له‌ناو ده‌سنووسه‌کانی دیوانه‌که‌دا بوو، که له خویندنه‌وه‌ی بوومه‌وه برپارم دا له‌به‌ر ئه‌و پرۆه باشانه‌ی باسم کردن، بینووسمه‌وه و ئاماده‌ی بکه‌م بۆ چاپ. له‌م باره‌وه له‌گه‌ل

۶. تیگستی ناو دوو که‌وانۆلکه‌کان ده‌قی نووسراویکی مامۆستا خۆیه‌تی له‌م یادداشتانه‌دا.

کاک مهلا يه حيا قسمه کرد و رېککه وتين و ئه وه تا ئیستا پيشکه شتانی ئه کهم و ئومیدم وایه بیکه لک نه بی بوټان و کاتیکی خویش به خویندنه وه یه وه به سهر بهرن.

ئوهی به پیوستی بزانه لیره دا بیلیم ئه وه یه، که من ئه م یادداشتانه م له شیوه نووسینی مه لایانه ی کونه وه هیناوه ته سهر شیوه نووسینی نوئ. ئه گهر رېکه وتی شوینیکم کردبی و به هه له یه کی زه قم زانیبی، راسته کهیم له تیکسته که دا نووسیوه و له په راویزدا تیکسته هه له کهم ده ستنیشان کردوه. له هندی شوینیشدا که هه له کهم به زل نه زانیوه، وه ک خوئی نووسیومه و له په راویزدا ده ستنیشانه م کردوه که ئه بوو چوون بووایه. دوور نییه هندی ورده هه له ی تریشی تیدا بی و له یادم چوو بی ده ستنیشانیان بکه م. هندی ورده په راویزیشم له شوینی پیوستدا نووسیوه.

محهمه دی مهلا کهریم

۱۹۸۴ - ۳ - ۳۱

سهره تای یادداشت

هه رچه ن ته ئریخی ویلاده تم له نووسراوی باوکما نه دیوه و له بهر بیسه لیکه یی خو م لیم نه پرسیه. " ئاخ داخی به جه رگم زور شت له دلما مه راقه که له وه ختی خوئی له خزمه تیا نه مپرسیوه، ئیسته هه روا به گریوگولی له دلما ماوه ته وه. " ئه م ما به ته حقیقاتی که خو م کردوومه، له دیی ئابلاخ که (مسقط رأس) جیی ته وه للودمه له و که سانه ی که عه سکه ریی زه مانی سه لته نه تی عه بدولحه میدیان کردووه و سالی ته وه للودم کراون به عه سکه ر و خوینده واری به ره بتوزه بت بوون، بو م مه علووم بووه له ته ئریخی رومیه وه که سالی ته وه للودم (۱۳۱۲)^۷ هه زار و سیسه د و دوانزه ی هیجری بووه. ئیسته که (۱۳۷۵)^۸ هه زار و سیسه د و هه فتاویپنجی هیجرییه. وا دل م پرپووه له کول و چاوم پر بووه له فرمیسکی هه سرت و ئه سه ف بو گه لی شت ئه خو م، که له وه ختی خو یا بیسه لیکه یی بوو به سه به ب بو ئیهمالکردن و نه پرسینه وه ی له و باوکه عالمه عابیده زاهیده، که زوو سیبه ری له سهر م هه لگیرا و تیرم له به ری فهیز و به ره که تی نه خوارد.

۷. رېکه وتی سالانی (۱۸۹۴ - ۱۸۹۵) ی میلادی ئه کات.

۸. رېکه وتی (۱۹۵۵ - ۱۹۵۶) ئه کات.

قورپمساغ. كردمىيه قه لاندوڭشكان تا كارىزى لاوه، به مه زه ننه بىست ده قىقه ئه بىت. يا ره بى بىبه خشى.

له سالى (۱۳۱۸) هه زار و سىسه د و هه زده، كه سالى وه فاتى شىخ عومهرى بياره و ته وه للودى مه لا عه بدوللاى برامه، خوا بيهيلىت. وام به بیره به واسيتهى شه ر و هه راي به ينى نه قشى و قادرى له سوله يمانى، رابواردنى باوكم له ئابلاخ زور تال و ناخوش بوو. فه قهت به مه علومى شىخ عومهرى بياره، سالى پيش وه فاتى پىي فه رمووبوو، له ئابلاخ باركه. دزى شىخانى داراغا شه ويك ديوارى خانووه كه يان برين، هاوين بوو، له هه وشه ئه نوستين، بىستمان كه بو كوشتنى باوكم ناردوويانن^{۱۱}، كه ئه چنه حوجره كه و كتىبخانه كه ئه بينن، ئه ترسن و ئه لىن: ئىمه چون ساحىبى ئه م كتىب و قورئانان به كوژين؟ تالانىان كردين، هه رچى^{۱۲} نوين وه پىخه ف و قاپوقاچاخ و خورج و بوخچه و ئه وى كه لكى پىوه بىت، هه تتا لىباس و كه وشى باوكم، كه شه و داينا بوو، هه موويان گرد كرد بووه و^{۱۳} و ساف له ساف تالانىان كردين. دزه كان چوار بوون. وام به بیره ئاخرى مه علوم بوو، كه كىن و له كوین. هه رچهن خه لق به

۱۰. رىكه وتى (۱۹۰۰-۱۹۰۱) ئه كات.

۱۱. ئه بوو (بو كوشتنى باوكميان ناردوون) بووايه.

۱۲. له ده سنووسه كه ي چروستانى خویدا هه مان وشه له چهن شوپنى تريشدا هه ر به م جوړه دووباره بووه ته وه.

۱۳. له ده سنووسه كه دا: كرد كرد بووه وه و.

خویندن

له بىرم نايهت كه ي دهستم به خویندن كردوو. ئه مه ندهم به بیره زور مندا ل بووم له ئابلاخ، فه قىبه كه باوكم له سوورتهى (الم تر كيف فعل ربك بأصحاب الفيل) ده رسى پى ئه گوتم: فه قىكه لىي دام، دهستم كرد به گريان، به كو لى گريان وه چووم بو مالى باوه گه وره م (باوكى داىكم _ حاجى مه لا محه ممه د)^۹، پووره فاتمه م (خوشكى داىكم) - ره حمه تى خوداى لى بىت - به ده م گريانمه وه هات، فرمىسكه كانى له چاوم سرى، لا وانميه وه - خوا بىبه خشىت - وتى: ئىتر خوم ده رست پى ئه لىم، مه چوره لاي فه قىيان. باوه گه وره م حاجى مه لا محه ممه دى زه ندان له دىي زه ندانى لاي كانىكه وه مه لا بووه، هه زره تى كاك ئه حمه د (رحمه الله) هىناويه تى بو دىي ئابلاخ به مه لايه تى، زورى خوش ئه ويستم. هه تتا منال بووم، جارىك ئه چوو بو لاي زه وييه كانى كارىزى لاوه لاي زه رگه ته، دواى كه وتم به گريان وه، هه رچهن هاوارى كرد: كوره بچوره وه، بگه رپره وه. هه ر دواى كه وتم. به فىل بوم ئه هات، به شكم بترسم، هه رام ئه كرد، كه ئه روى، دواى ئه كه وتمه وه. ئاخرى كه زانى ناگه رپمه وه، وتى: وه ره، وه ره

۹. له ده سنووسه كه دا نووسراوه (حاج). هه مان وشه له چهن شوپنىكى تردا به هه مان شيوه دووباره بووه ته وه.

باوکمیان وت، که به پهی سه‌رییه‌وه بچیت، گوئی نه‌دایی. ئاخری له ئابلاخ باری کرد، چوو بو هه‌له‌بجه.

باوکم له دئی ئابلاخ ته‌نها موده‌ریس بوو. باپیرم ئیمام و خه‌تیب بوو. ئابلاخی ئیعتیقادیان به باوکم زور بوو، زوریان له‌لا گه‌وره و به‌حورمه‌ت بوو، خزمه‌تیان زور ئه‌کرد وه له قسه‌ی ده‌رنه‌ئه‌چوون. که باپیرم وه‌فاتی کرد، ئابلاخی به ئیمامه‌تی خالم مه‌لا حه‌سه‌ن - په‌حمه‌تی خوی لی بی‌ت - رازی و قانیع نه‌بوون. باوکم له مزگه‌وت به حزووری هه‌موو پیاوه‌کان که کاربه‌ده‌ست بوون و ماقوول، کلاوی خوی کرده سه‌ر خالم و میزه‌ری خوی به‌سه‌رییه‌وه به‌ست و له وه‌ختی نویژا خوی قامه‌تی بو کرد و پیشی خست و ئیقتیدای پی کرد. ئیتر ئابلاخی هیچ ئیعتیرازیان نه‌ما و به ئیمامه‌تی خالم قه‌ناعه‌تیان کرد.

مه‌لا حه‌سه‌ینی ئابلاخی - خوا لیی خوش بی‌ت - گپ‌رایه‌وه، وتی: عه‌زیزی گولخه‌ندان - خوا لیی خوش بی‌ت - کوری عه‌بدولرپه‌حمانه. عه‌بدولرپه‌حمانی باوکی له عه‌ره‌فه‌ی جه‌زنی قوربانا له به‌ینی ئابلاخ و سوله‌یمانییا، حه‌مه‌ره‌ش تفه‌نگیکی پیوه ئه‌نی‌ت، ئه‌یکوزی‌ت به زولم. عه‌زیز له سکی دایکیا ئه‌بی‌ت. من و عه‌زیز یا له یه‌ک هه‌فته یا له یه‌ک مانگدا له‌دایک بووین، وه‌ک له دایکم بیستوه - په‌حمه‌تی خوی لی بی‌ت - عه‌زیز زور نه‌خوش و هیلاک بوو، به ئومی‌دی

نه‌ماین، چونکه تاقانه‌ی پاش باوکی بوو^{۱۴}، زورمان په‌روش بوو. ژنان شینوشه‌پوریان له‌سه‌ر کرد.

- خوا عه‌فووی کات - کاکم مه‌حموودی حه‌مه‌صالح وتی: حه‌سه‌ین، بگه‌ره ماموستا مه‌لا عه‌بدولرپه‌حیم، بزانه نایه‌ینی‌ت. چ وه‌خته؟ نیوه‌شه‌وه، ئه‌نگوسته‌چاو، قورچلپاو و باران ئه‌باری‌ت. که‌ی که‌م، ئیسته که‌م. وتم: کاکه، ماموستا زه‌حمه‌ته به‌م شه‌وه تاریکه قورچلپاوه بگاته ئیره. وتی: ده‌خيله بچو. من چیم کرد؟ که‌ریکم هینا، کورتانم لی کرد، لبادیکی پاکم دووقه‌د کرد، دام به‌سه‌ریا، له‌سه‌ر لباده‌که‌یشه‌وه به‌رمالیکی به‌نویژم پیا دا. که‌ره‌که‌م دایه پیش خوم. له ده‌رگای مالی ماموستام دا، خوی به‌خه‌به‌ر بوو، هاته ده‌ره‌وه و وتی: ئه‌وه کییه؟ حاله‌که‌م تیگه‌یاندا. وتی: ئه‌نجا مه‌لا حه‌سه‌ین من چون ئه‌گه‌مه مالی ئیوه به‌م باران و قورچلپاوه؟ وتم: قوربان، که‌رم هیناوه، پیس نابیت، لباد و به‌رمالم به‌سه‌را داوه. ده‌رگای کرده‌وه، هاته ده‌ره‌وه، قه‌ده‌ری مات بوو، له‌پاشا^{۱۵} وتی: مه‌لا حه‌سه‌ین ئه‌م که‌ره هی کییه؟ دروم پی نه‌کرا و وتم: قوربان هی مالی ئه‌وره‌حمانه. وتی: بابه من چون سواری که‌ری مالی هه‌تیو ئه‌بم؟ هه‌رچه‌ن هاوارم کرد، فائیده‌ی نه‌بوو. چاکي کرد به‌لادا، خوی هه‌ل کرد. که‌وشه‌کانی به‌ده‌سته‌وه گرت، وتی: پیشم بکه‌وه. خولاسه گه‌یشته‌ینه هه‌وشه‌ی ئیمه. له‌پیشه‌وه

۱۴. له ده‌سنووسه‌که‌دا: بووم.

۱۵. له ده‌سنووسه‌که‌دا: له‌پاش.

زوو خه بهرم دا، كه ژنان لاجن، ماموستا هات. دووركه وتنه وه. سویندی به قورئان خوارد، له گه ل ماموستا گه یشته ژووره وه، له راست سه ری كوره دانیشته، فهوره ن بئ ئه مه دوعای به سه را بخوینئ، كوره چاوی هه لهینا و به به ره كه تی پیوقومی^{۱۶} ئه وه وه، خوای ته عالا شیفای دا، كه هیچ به ئومیدی نه بووین. من سه رگوزه شته ی مه لا حسه ینم زور به كورتی نووسی، بو ئه مه كه دروی تییدا نه بی.

حاجی ئه مینی حاجی قادر - خوا بیبه خشیت - ئه گه رچی ئاخری ژیانى به باشی نه پووی^{۱۷} و له داخی كورگه لی^{۱۸} بیحه یا و بیئیتاعه ی خوئی، خوئی كوشت، ئه ماما خوا ئینشه لالا ئه بیبه خشیت و به كرده وه یه کی باش نه جاتی ئه دات چونكه خزمه تی بوو، پرووخوش بوو.

كه شیرك و كوفرت له گه لدا نه هات

ئاسانه لای خوا، رزگاری و خه لات

عه زایی موئمین، له خوا زیاد ناكات

گونا به خشینى ره حمه ته، ئه یكات

حاجی ئه مین گئیرایه وه: زه ووییه كمان كیلا بوو بو شكارته ی^{۱۹} گه نمه به هاره بو ماموستا. زه ووییه كه له بهر ئاوباره دا بوو، له به ینی سنووری ئابلاخ و كانیگومه و نیزاعی له سه ربوو. كوئخا سالحی كانیگومه مه نعی داچاندنی زه وی ئه كرد و خوئی جووتی نارده سه ر و دایانچاند به به هاره. ئیمه یش گردبووینه وه، كه بچین مه نعی بكه ین، ماموستا نه بیه یشته، هه رچهن ئیسرارمان كرد. وتی: خوئان ماندوو مه كه ن، ئه م حه قه خوا ئه یسینئیت. ئیمه یش له بهر دلئ ئه و وازمان هینا. سویندی خوارد، وتی: به هاره ی كوئخا سالح روا، هاته ده ره وه، وه ك ته رزی شووتی و كاله ك بلا بووه وه به ئه رزا، له ئه رز راست نه بووه، لاسکی نه كرد، گوئی لی په یدا نه بوو. چهن جار سویندی خوارد، وتی: ئیمه سه رمان سوور مابوو، زانیمان ئه مه سه رپړیكى خواییه، كه غه دری كوئخا سالحی له ماموستا قوبوول نه كرد.

له باوكم بیستوه، فه رمووی: حاجی عاره بی ئابلاخی چونكه نیسه تی به شیخانی سوله یمانییه وه بوو، حه زی له من نه ده كرد و چهن جار جنیوی به و فه قیانه ئه دا، كه ئه چوون بو پراتبه و زور جار بویان ئه گئیرامه وه، كه غه بیه ت و باسی منی به خراپه ئه كرد. گویم نه ئه دایی و فه قییان

۱۹. شكارته: به واتای په له دانه وئله یه کی بچووك دیت، كه كه سیك بو خوئی، یا بو كه سیكى تری داچاندبیت (ن چ).
* جگه له په راویزه كانی چاپی یه كه م، چهن د په راویزیكى ترم بو زیاد كرده وه و هیمای (ن چ)م بو داناوه، (نوخشه چروستانی).

۱۶. له ده سنووسه كه دا: پیوپووزی، له راستیدا پیوقوم به كار دیت.

۱۷. له ده سنووسه كه دا: برگه ی (نه) دوو جار نووسراوه.

۱۸. له ده سنووسه كه دا: گورگه لی.

شکاتيان لى ئەکرد لاي من، ئەموت: گوئ مەدەنى. جاريك پياويكى ئابلاخى لەسەر شكارتهكەم ئەبيت، كه ئابلاخى لەبەر ئاوبارەدا لە خوار سەرچنارەوہ بۆيان داچاندبووم. حاجى عارەب - خوا عەفووى كات - بە سواریی لە سەرچنارەوہ دیت، لە پیاوہكە ئەپرسیت: كورہ ئەوہ چى ئەكەيت؟ ئەلى: ئەم شكارتهیەى مامۆستا مەلا عەبدولرەحيم ئاو ئەدەم. بیلەكەى لە دەست ئەسینیت، چەند بیلکی لى ئەدات. ئەلى: ئەمە لەبەر مەلا لیت ئەدەم. بە سواریی بەناو شكارتهكەدا^{۲۰} ئەروات. پیاوہكە كه دیتەوہ ئابلاخ، بە نەوعیک بو باوكمی ئەگپیتەوہ، فەرمووی: كاری كرد لە دلّم، زور ئیشی پى گەيشت، نەك لەبەر شكارتهكە، لەبەر پیاوہكە. هەلسام بە عەزم و قەسدی ئەوہ، كه لە حەق تەعالا بپاریمەوہ و دوغای قەهرى خودای لى بكەم. هەر بەو نیازە چووم بو كانی پیاوان، دەسنویژم ششت و دوو ركعت نوژی (صلاة الحاجة)م^{۲۱} كرد، كه سەلامم داىەوہ، هەر بەو فكرە دەستم بو دوغای هەلبېرى، فەورەن هات بە دلّم با دوغای ئیسلاخى بكەم. وتم: یارەبى، ئەم پیاوہ ئوممەتى پيغەمبەرە (صلى الله عليه وسلم)، بوغزى ئەم پیاوہ دەرەق بە من، كه لە عولەما و وەرەسەى رەسوللّام (صلى الله عليه وسلم) بو دینی

۲۰. لە دەسنووسەكەدا: شكارتهكە.

۲۱. صلاة الحاجة: نوژیكە بە مەبەستى پارانەوہ لە خوا بو جیەجیكردى نیازیك ئەكرى.

زەرەرە، یا رەبى ئەم بوغز و عەداوەتەى تەبديل بکەيت بە ئیخلاص و مەحەبەت. فەرمووی: وەللا گەيشتە مائەوہ، وا بزائم كه فەرمووی زوری پى نەچوو، حاجى عارەب پەيدا بوو، هاتە مائەوہ، دەستى ماچ كردم، پارایەوہ. ئیقراری كرد بە قوسووری خوئى، وتى: عەفووم بکە، تۆبە بیّت ئیتر ناماقوولی دەرەق بە خوئ و فەقیّت نەكەم. لەوہودوا ئەبى بە موخلیس و موحبیبى باوكم، حەتتا بوو بە نەقشى و تەمەسوكى بە حاجى شیخ ئەمینى خال كرد. باوكم فەرمووی: كه حاجى عارەب بەو حالە پارایەوہ و پەشیمان بووہوہ، پیم وت: عارەب، خوا بەقوربانى حەزرەتى رەسووللّات كات، بەخوا بە نیازی دوغای قەهرى^{۲۲} بووم، كه لە خوا داوا بكەم، ئاخى لەبەر خاترى پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم)، كه ئوممەتى ئەويت، گوپیم بە دوغای ئیسلاخ و مەحەبەت.

لە سالى (۱۳۴۲) ۲۳ هەزار و سێسەد و چل و دوو، كه لە سەردەشتەوہ چووم بو بیارە و هاتمەوہ خالم - خوا عەفووی كات - لە ئابلاخ گلى دامەوہ. ئەو سەفەرە چل و دوو رۆژم پى چوو. لە ئابلاخ بووم، حاجى عارەب - خوا عەفووی كات - دەعوەتى كردم بو مائەوہ، بە نەینى خوم و خوئ بووین. ئەویش ئەم حیکایەتەى موفەسسەل بو گپرامەوہ. تەماشای

۲۲. واتە قەهر و رڤگرتنى پيغەمبەر لە حاجى عارەب. لە دەسنووسەكەدا:

قەهرم. ئەشگونجى (قەهرت) بى، واتە: قەهرلیگرتنت.

۲۳. ریکەوتى (۱۹۲۳ - ۱۹۲۴) ئەكات.

دهموچاويم کرد، ديار بوو زور به مهحجوبی ئه یگړایه وه. ئینشللا تهفسیلی ئه وسه فهره له جیگای خویا دیت.

مه درسهی ئابلاخ زور عومده^{۲۴} بوو^{۲۵}. فهقیی باشی تیدابوو، وهک مهلا قادری مهلا مؤمن، حاجی مهلا یوسفی گه بهیی و مهلا عهزیزی یاخیان. من دهوره ی ئاخریم به حال به بیره، زور قهره بالغ بوو.

باو کم فهرمووی: که ئه وهل جار چومه ئابلاخ و رهمه زان هات و فهقیم نه بوو، ویستم کتیبی مینهاجی نه وهوی بنووسمه وه، چونکه مینهاجه چاپه کان جیگای حاشیه لیئووسینی نه بوو. ئه وهل پورژی رهمه زان دهستم به نووسینه وهی کرد، پورژی دوو جزووم ئه نووسییه وه. پیش جه زن هر چوار روبعه کهم ته واو کرد^{۲۶}. وه کوو خوئی له ئاخری روبعیکیه وه^{۲۷} نووسیویه^{۲۸} له (۱۳۰۲)^{۲۹} بووه.

فهرمووی: کاک ئه حمده (رحمه الله) بانگی کردم و فهرمووی: تو کتیبت نییه، وهره من (۱۶) شازده تیغبه ندت بو ئه نووسم، بینیره بو دهشتی دزهیی بو ت بفرۆشن، پاره کهی بده به کتیب. (۱۶) تیغبه ندی بو نووسیم، ناردم بو دزهیی،

۲۴. عومده: بایه خدار، گه وره.

۲۵. له ده سنووسه که دا: بووه.

۲۶. له ده سنووسه که دا: ته واو کر.

۲۷. له ده سنووسه که دا: روبعیکیه.

۲۸. له ده سنووسه که دا: نووسیوی.

۲۹. ریکه وتی (۱۸۸۴ - ۱۸۸۵) ئه کات.

فرۆشتیان، پاره که بیان هیئایه وه. ته سادوف حاجی مهلا محهمه دی باپیرم ئه چیت بو حج، پاره که به وا ئه نیریت و بوئی ئه دات به کتیب: شیروانی حاشیه ی توحفه ی ئیبنوحه جهر (۸) جهلد و فه تاوای کوبرای ئیبنوحه جهر (۴) جهلد و باجووری حاشیه ی (فتح القریب) (۲) جهلد و چه ند کتیبی تر به و پاره یه کراون، په حمه تی خویان لی بیت.

ئابلاخی له هاوینا بو جومعه کردن ئه چوون بو سوله یمانیه. به بیرم دیت جار جار باو کم، که ئه چوو بو جومعه، له گهل خویا ئه بیردم بو شار، له پاش جومعه کردن ئه بیردم بو مزگه وتان. جاریک پاش جومعه چووین بو خانه قای حاجی مهلا عهلی مهلا وه سمان. له حوجره ی فهقییان دانیشتبووین، به حال به بیرمه کولویه ک شه کر و پیاله یه ک چایان له به رده م دانام، وتیان: کامیانت ده ویت؟ ئه مزانی ئه وه یان شه کره، شه کرم دیبوو، ئه ماما چام نه دیبوو و نه مبیستبوو. ده سم برد شه کره کهم هه لگرت، وتم: ئه مه م ئه ویت، ئه وه م ناویت. وتیان: ده ئه وه یش بو تو. نه مویرا ده سی بو به رم، پیم پیکه نین. ئاخری بو یان سارد کردم وه^{۳۰} و خواردمه وه. ئه مه ئه وه ل چا بوو، که دیومه و خوار دوومه ته وه.

فهقیی ئابلاخ، که جومعان ئه چوون بو سوله یمانیه، جار جار له شار ده عوه ت ئه کران. شه وئی دره نگ ئه هاتنه وه

۳۰. له ده سنووسه که دا: ئه کردم وه.

بۆ ئابلاخ. له باوكم بیستوو، فەرمووی: جارێک فەقیکان پاش جومعه دەعوەت کرابوون. شەو درەنگ کە دینەووە تووشی زابتیکی ئەبن سەرخۆش و مەست، لێی ئەدەن، چەرمەسەرییەکی زۆری ئەدەن، بەجیبی ئەهیلن. مەلا قادری مەلا مۆمن ئەگێرپیتەووە سەری، دەس ئەکا بە باخەلیا^{۳۱}، ئەو پارەییە پیبی ئەبیت لیبی ئەسینیت و بەعزئ شتومەکیشی لیبی ئەسینیت. هەرچەن فەقیکانی رەفیقی مەنعی ئەکەن، گوییان ناداتی، زابته کە پروت ئەکاتەووە. دینەووە بۆ ئابلاخ. باوكم فەرمووی: بۆ سبەیننی کە نۆرە دەرسی مەلا قادر هات، ناردم بە دوايا، کە ببت بۆ دەرس. بە وەحدەتی خوا لەگەڵ هات و دانیشت، ژانیکی زۆر بەشیدەت کەوتە سەرم، کە تاقەتی تەماشای کتیبم نەما. وتم: مەلا قادر برۆرەووە، سەرم زۆر ژان ئەکات. بۆ سبەیننی لە ئەو ئەو ناردم بە دوايا، چونکە دویننی دەرسی نەخویندبوو و ژانی سەریشم نەمابوو. کە هاتە حوجرە دەسبەجی سەرم دەستی کردەووە بە ژان، تاقەتم نەما. وتم: مەلا قادر سەرم ژان ئەکات. دیسان بیدەرس پۆیشتەووە. پۆژی سیهەم دیسان بەو نەوعە. ئەو سئ پۆژە کە دەهاتە سەر دەرسخویندن، سەرم دەسی ئەکرد بە ژان، کە ئەرۆی ژانەکە دەفع ئەبوو. پۆژی سیهەم وتی: ئەووە بۆچی کە من دیم بۆ دەرس، تۆ سەرت ژان ئەکات؟ وتم: نازانم، ئەمە بیسەر نییە، چیت کردوووە؟ وتی: هیچم نەکردوووە. تەحقیقاتم لە فەقیکان کرد، مەسئەلە

۳۱. لە دەسنوووسەکەدا: باخەلیان.

زابته کە بیان بۆ گێرامەووە، کە شەوی شەممە لیبیان داوہ و مەلا قادر پروتی کردوووە. ئەنجا حوکم لیبی کرد، ئەبیبی بچیت ئەو زابته بدۆزیتەووە و چیت لیبی سەندوووە بیدەیتەووە. وتی: تۆ تەماتە سەرم بە فەتارەت^{۳۲} بەدەیت؟ بەخوا ئەرۆم و ئەمە ناکەم. بوخچە و ئەسبابی پێچایەووە^{۳۳} و پۆیشت. باوكم - خوا لیبی خۆش ببت - ئەم سەرگوزەشتەییە زۆر بەعەجایەبی ئەگێرپایەووە، خۆم لیبی بیستوووە و سویندی لەسەر ئەخوارد.

فەقیی ئابلاخ بۆ زەخیرە زستان، کە عادەتی فەقیی سولەیمانییە و ئەترافیەتی هەر (دەقنە)^{۳۴} راتبەیی ئابلاخیان کردوووە. ئەو ئەندەیان زەخیرە داوہ پیبیان، گەلیکی زیاد بوو. هەتتا لە باوكم بیستوووە، فەرمووی: فەقیی ئابلاخ لە ئاخری بەهاری ئەو ئەندەیان ساوەر مابوو، یەک باریان لیبی بردە شار، تۆزیک گرانی بوو، فرۆشتیان. فەرمووی: بە مەزەننە حۆقەیان دا بە شەش بیچوو^{۳۵}. دەقنەیی رۆنیان نەکردوووە، بە نۆرە ئابلاخی بە حۆقە و دوو

۳۲. فەتارەت: فەوتان، لەناوبردن.

۳۳. لە دەسنوووسەکەدا: پێچایەو.

۳۴. دەقنە: فەقیی جارانی سولەیمانی، پاییزان چەند شەویک بەسەر مالانی سەر بە مزگەوتەکانیان ئەگەرەن، هەموو جۆرە ئازوووقەییەکی زستان و پارەیان لیبی خڕ ئەکردنەووە، بەشیکیان لیبی هەلئەگرت بۆ زستانیان و بەشیکیان لیبی ئەفرۆشت، پارەکیان لەناو خۆیان دا بەش ئەکرد. هەندئ لە کورانی گەرەکیش لەو دەقنەکردنەدا لەگەڵیان ئەبوون.

۳۵. دراویکی بچووکی جارانه.

حوقه رۆنیاں داوئی. حەتتا لە باوكم بیستوو و ئابلاخیش زۆر جار ئەیانگێرایهوه، که حاجی ئەمینە رەش بوو - خوا عەفووی کات- نۆرە رۆنی فەقیی ئەگاتە سەر، پێی ئەلین، مامە حاجی بەخوا نۆرەت گەیشتوو تە سەر، رۆنمان نەماو. ئەلێت: تەماتانە لەگەڵ ئایشی بەشەپماندەن؟ (ژنەکەى ناوی حاجیزنە ئایشی بوو) ئینجا چی بکەین؟ بێشەر ئەم رۆنە زەحمەتە. لەپاشا ئەلێت: باوكم، تەدبیریكم کردوو، ها ئەمە دوو مەجیدی، ئەچم لە مالهوه دائەنیشم، بە فەقییەکا دوو مەجیدیەکە بنیرن، بلین: مامە حاجی، فەقیکان ئەم دوو مەجیدیەیان ناردوو، رۆنمان پێی بفرۆشە. ئەمما کوپە، مەجیدیەکان پێش خەن و بەدەستەوه^{۳۶} ئاشکرای کەن و نیشانی ئایشی بدەن. لەپیشا باسی رۆن نەکەیت، حەتتا مەجیدیەکانی نیشان ئەدەیت. فەقیکان بە تەدبیری حاجی ئەمین ئەکەن، وەکوو ئەو تەدبیری بوو کردبوون. حاجیزن پەرزەبلیس^{۳۷} ئەبیت، ئەلێ: رۆنمان کوا؟ خوا عەفووی کات مەشهوور بوو بە رەزێل، مامە حاجی ئەلێ: نازانم، ئایشی ئەزانیت. لەپاشا ئەلێت: ئاھ وەللا پارەمان ئەویت، ئافرەت خۆتو رۆن هەر ئەفرۆشیت و پارەشمان پێویستە بوو فلان شت، نەوەللا بە فەقیکانی بفرۆشین. حاجیزن قەناعەت ئەکا، هیزە رۆن دینی، یا حوقەییەک یا دوو حوقە رۆنیاں بوو ئەکیشی. حاجی

۳۶. لە دەسنوو سەکەدا: بەدەستتەوه.

۳۷. لە دەسنوو سەکەدا: پەرزەبلیس. پەرزەبلیس: نەوسن و چاوپنۆک.

رچا ئەکا لە حاجیزن، ئەلێت، ئافرەت دە تویش بەشی قبولییەکیان بوو بخەرە سەر وەکوو خەلق، ئاخر ئەم پارەییە هی موسولمانیکی وەک منە، بەخیر داویە بە فەقیکان. بە هەزار حال بەقەدەر ئەنگوتکە هەویریکی^{۳۸} زیاد ئەخاتە سەر و لە قسەى حاجی تی ناگات. ئەم قسەییە زۆر باس کراو.

باوكم که ئابلاخی بەجی هیشت، چوو بوو تەرەفی هەلەبجە، خانووییەکی تازەى لە ئابلاخ دروست کردبوو، زۆر گەورە بوو. پای سپاردبوو، که چەن فەقیریکی تیا دانیشن و خزمەتی بکەن، نەرووخیت. لەپاشا یەکی لە هەمەوهندەکان، نازانم بە ئاگیەتی، یان بە چ نەوعیک، مالى دیتە ئابلاخ، خانووییەکی وای دەس ناکەویت، که تییدا بەهویتەوه. فەقیرەکان دەرئەکات و لە خانووەکەى ئیمەدا دائەنیشیت. لەپاشا گەلێ ساڵ لە کتیبیکی خالما کاغەزیکم دی، خەتی باوكم بوو، نووسیوو ی لە پارچەییەکی بچکۆلە لە کاغەزە ئاغزە جگەرە تەنکە زبەرەکەى، که جاران پێش سەفەر بەر ئەیانبری بوو ئاغزە جگەرە، بوو ئەو هەمەوهندە، که لە خانووەکەمانا بە زۆر دانیشتبوو، نووسیوو بە هەرەشە و گۆرەشە، بە فارسی مەزمونەکەى ئەمە بوو، (توو که بپرسی خاوەندخانوو و بە هوی سەرکەشی و گەورەیی دەسەلاتیکی دنیاوییەوه لە خانووی ئیمەدا دانیشتوویت، بزانه که یەقین دەسەلاتی بزورگانی

۳۸. ئەنگوتکەهەویر: گونکەهەویر.

دین بهر و ژوورتره له دهسه لاتی تو). به گه یشتنی ئەم کاغزه ئەو خانووە^{۳۹} چۆل که و بیدەرەو^{۴۰} به فهقیرەکان و ئەگەر وا نهکهیت و به قسم نهکهیت (با خبر باش که سر میشکند دیوارش)، یه عنی (وریا به له خۆت، چونکه دیواری خانووە که سەر ئەشکینئ). کاغزه کهم زۆر له لا سهیر بوو، له خالم پرسى، وتى: له گه ل کاغزه کهى پى گه یى ترس و ده هشت سوارى بوو^{۴۱}، نه یویرا شهوى تیا رۆژکاتهوه، چۆلى کرد.

باوکم بوو به موده پرسی مهجید به گى وه سمان پاشا - خوا عه فوویان کات - له دى پرسی، که جه نووبى هه له بجه که وتوو، ته قریبه ن یه ک سه عاته رى^{۴۲} ئەبیت. وه سمان پاشا موده پرسی خۆى ئەبیت له مزگه وتى پاشا له هه له بجه و مه سرف و پىو یستى مزگه وت و موده پرسی و گوزه رانى فه قى موده سه له سه ر پاشا ئەبیت. خانمى حه ره مى - خوا عه فووی کات - مزگه وتى خۆى ئەبیت، مه شهوور به مزگه وتى خانم، مه سرف و پىو یستى مزگه وت و موده پرسی و فه قى کانى هه موو له سه ر خانم ئەبیت، مه ساریف و گوزه رانى موده پرسی و موده سه و فه قى یانى دى پرسیش له سه ر مهجید به گ ئەبیت. ئیتر راتبه کردن عاده تى جى یان نابیت. منال بووم، نازانم جومعه و جومعه زه خیره له هه له بجه وه

۳۹. له ده سنووسه که دا: ئەو خانووە که.

۴۰. له ده سنووسه که دا: بیدەرەو.

۴۱. له ده سنووسه که دا: ئەم (بوو) هى ناته واوه.

۴۲. له ده سنووسه که دا: رپی.

ئه هات بو پرسی یان مانگه و مانگ و نان و چى شتى فه قى له مالى مه لا ئەکرا. ده فعیه که وا بزانه ناردنى زه خیره له هه له بجه وه ته ئخیر ئەبیت، فه قى پرسی مهجبوورن چهن رۆژیک راتبه ی ناو دى ئەکهن. له و رۆژانه دا که باوکم بو جومعه ئەچیت بو هه له بجه، پاش نوێژى جومعه بو ئەو مه وزوعه ئەچیت بو لای مهجید به گ. به حال م به بیره من نه چوو مه ژوورى دیوه خان، له بهر هه یوانى باله خانه که سه یرى حه وشه و داموده ستگا که م ئەکرد، بابا ره سوولئ بیدنى - خوا به ره حمه تى خۆى دایپوشیت - فه قى بوو، له خزمه تیا بوو بو لای مهجید به گ^{۴۳}، بابا ره سوول گى رايه وه^{۴۴}: ماموستا له خوسووسى ته ئخیر نه خستنى زه خیره بو فه قى یانى پرسی، له گه ل مهجید به گ قسه یان هیئا و برد، موده یه ک قسه کرا. منیش دانى شتووم گویم گرتوو، ئاخرى ماموستا به مهجید به گى وت: میرم، میرم، ئەوه ی پى ناویت. ئەگەر پیاویت، وه ک وه سمان پاشا، ئەگەر ژنیت وه ک خانم، ئەگەر نه پیاویت نه ژنیت، مه لا و فه قى به خورایى ده سخه ره مه که. بابا ره سوول وتى: که ماموستا ئەم قسه یه ی کرد، من زۆر ترسام و دل م راجه نى. ئاخرى مهجید به گ وتى: به لئى به سه ر چاو، ماموستا ئەگەر له مه ولا زه خیره ناردن هیچ ته ئخیر بوو، بزانه نه پیاوم نه ژنم.

۴۳. له ده سنووسه که دا: (به گ) ه که به هه له به یر چوو.

۴۴. له ده سنووسه که دا: گى راره.

گووی خوارد. وتم: نه، هەر وای وت. فهقیکان قاقا دهستیان کرد به پیکه نین. هه لکه وتیکی^{۴۶} سهیر بوو.

فهقیکان گهلی سینه ممه و جومعه ئه چوونه سهر چه می تانجه رو بو مه له کردن. سوخته یه کیان بوو، خه لقی سنه بوو، دهستی چه پی نه بوو، خه تیکی فارسی زور خوشی بوو، وریا و زرینگ بوو، ناوه کهیم له بیر چووه ته وه، جامی ئه خویند. فهقیکان مه له یان ئه زانی، ئه وه فهقی سنه یییه نه یئه زانی و هزی ئه کرد فییر بیّت. جاریکیان کوله که ئاو یکیان له گه ل خویانا هیئا بو ئه مه، که فهقیکه پیی فییری مه له کردن بییّت. فهقیکه کوله که که ی ئه گرت به دهسته وه و مه له ی پی ئه کرد و قاچی رائه وه شاندا، به سهر ئاوه که دا هاتو چووی ئه کرد، ئه ماما نه یئه ویرا توخونی جیگای قوول بکه ویّت^{۴۷}. دهی دهی به وه نه وعه هه تا راهات. جاریک به کوله که که وه رپووی کرده^{۴۸} نییره وه ی^{۴۹} ئاو، خه ریک بوو بگه رپیته وه، نه ییتوانی، ترسا و ده هشت گرتی، ئاویش به شه پوول بردی به وللا وه، ئاخری کوله که له دهستی به ره للا بوو و نقوم بوو وهک به ردی بن گوم. کوله که ییش ئاو بردی. فهقی مه له وانه کانیا^{۵۰} به جارئ خویان فریدایه ناو ئاو، به

۴۶. له ده سنووسه که دا: هه رگه وتیکی.

۴۷. له ده سنووسه که دا: بییّت، ده لئین (توخونی ئه که وئ) نهک (توخونی ئه بی).

۴۸. له ده سنووسه که دا: روو کرده.

۴۹. نییره وه: شوینی گیژ و قوولی ئاو.

۵۰. له ده سنووسه که دا: مه له وانه که یان.

ئه وهی به راستی هه ر خوی خوی ناسی
له میر و ئاغا نابئ هه راسی

ئه وهی خوانه ناس، رووی له دنیا یه
مارمیلکه ی له لا، وهک ئه ژدیهایه

ئاخری باو کم له پریس زور نه مایه وه. شیخ مارفی نییرگسه جارپ - خوا به ره حمه تی خوی شادی کات - نه قلی کرد بو نییرگسه جارپ. شیخ مارف - خوا عه فوووی کات - زور موخلیس و خزمه تگوزاری باو کم بوو، خه لیفه ی شیخ عومه ری بیاره بوو و مه لا و فه قیپه رست بوو، له شاره زوورا موخلیسی زور بوو.

له سه رگوزه شته ی نییرگسه جارپ ئه وهی به بیرمه فه قیی زور تیا بوو. فه قییه ک شیخ ره سوولی ناو بوو، منی نارد بو لای فه قییه کی تر، بو کتیبیک یان بو شتیکی تر. که چووم پاسپارده که م پی گه یان، وتی بچو، بلئ ره سوول گووی خوارد (ره سوول به فروستاده ئه لئین و من عه قلم پی نه ده شکا)^{۴۵}. چوومه وه لای شیخ ره سوول، وتم: به خوا وتی شیخ ره سوول گووی خوارد. وتی: کوره وای نه وتوو، ره نگه وتیبیتی ره سوول

۴۵. ره سوول یان فروستاده: (نییره) که سیک که نییردرا بییّت بو لای که سیکی تر (ن چ).

مهله^{۵۱} پروویان کرده^{۵۲} ئەو شوینەى^{۵۳} که فهقیکهى تیا نقوم بوو و پهلهپهلیان پئی کهوت. وا منیش له دوورهوه^{۵۴} راوهستاوم، سهیریان ئەکهه. به مهزه نهه (۲۰) بیست خوتووه^{۵۵} زیاتر به ژیر ئاودا رۆیى، ته سادوف تووشى قه دى داریک ئەه بیئ، له ژیر ئاوه وه داره ئەگریت و پیا هه لئه گهر پیت. داره که لقو پۆپى به ده ره وه بوو، له پرپیکا سه رکه وت، خۆى به داره که وه قايم کرد بوو، نیوهى له شى له ناو ئاوه که دا بوو، له پشتینه به ره و ژوورى به ده ره وه بوو، توند داره کهى گرت بوو، شکلیکی سه یری بوو.

**وه کوو مه مومونى لۆتى، چۆن له بهر ترسى پلاریکا
وه یا کتکی به ره ودواى نابى، سه گ هه لچى^{۵۶} به داریکا**

ئوه ونده ئاو چوو بووه سکیه وه به حال قسه ی بو ئه کرا و له و حاله دا هاواری ئەکرده فهقیکان: کورپه کویله که ... کویله که ئاوبردى بیگه نئى^{۵۷}، به له هجه ی سنه بییانه.

۵۱. له ده سنووسه که دا: به مه.

۵۲. له ده سنووسه که دا: رپوى کرده.

۵۳. له ده سنووسه که دا: ئە شوینەى.

۵۴. له ده سنووسه که دا: له دووره.

۵۵. خوتووه: هه نگاو.

۵۶. له ده سنووسه که دا: هه لچن.

۵۷. دوو پرسته ی (ئاو بردى، بیگه نئى) له ده سنووسه که دا له په راویزه وه نووسراون، له گه ل وشه یه کی (ئه توت) وشه یه کی تر که بۆم نه خویندرا یه وه.

کووله که دوور که وتبووه وه، ئیشاره تی ئەکرد: کورپه فهقیکان! بگه نه کویله که که. فهقیکان خه مى ئەویان بوو، ئەو خه مى خۆى نه بوو، خه مى کووله که که ی بوو. فهقیکان قاقا ده ستیان کرد به پیکه نین، سه ربه قور پئی پیئه که نی. پبیان ئەوت: سا چونکه تو خه مى کووله که که ته، خه مى خۆت نییه، ئەه بی هه ر به ویوه بیت. ئاخری له پاش قه درئ فشه و گالته، چون به مه له نه جاتیان دا، تا مودده یه ک پیکه نین له سه ر ئەم قسه یه ی گۆجه بوو. وا ئیسته من که ئەهینووسم، به پیکه نینه وه ئەهینووسم، تیمسالی واقیعه که دیته به ر چاوم.

به هاری ئەو ساله که له نه رگسه جار بووین، فهقیی هه ل هجه و عه بابهلئ و پریس و بیاویله زور قه ره با لگ بوون، هاتن بو نه رگسه جار به مه قسه دى سه یرانى که ژى^{۵۸} زماناکۆ. منال بووم، به بیرم نییه، له سه ر مه سرف و ده عوه تی شیخ مارف بوو، یا به نه وعیکی تر بوو، وام به بیره که په نجا شه ست فه قئ ئەبوون. که ژى زماناکۆ له و به ر سیروانه، له نه رگسه جار ه وه به نیوسه عات ئەگه نه سیروان، ئەپه رنه وه، له شه میران ه وه بۆى ئەچن. به هار بوو، ئەرخه وان سوور، سیروان هاتبوو، مالا مال^{۵۹}، کلاوه ی ئەکرد. من و مه لا یه حیاى برام - خوا عه فووی کات- له گه ل ئەو فه قییانه بووین، چووین بو ئەو سه یرانه. حه قیقه تن زور

۵۸. له ده سنووسه که دا: گه ژى.

۵۹. مالا مال: پپر.

خۆش بوو، خواردن^{۶۰} له گوشت و برنج و شه‌کر و چایی و پڼووستیی سهران، به ته‌واوی له‌گه‌لیان بوو. فه‌قیی شاخه‌وانیان له‌گه‌ل بوو. که گه‌یشتینه سیروان، له بواره‌پانه‌وه له پشت عه‌ره‌به‌کان، که بواریکی زۆر پانه و مه‌سافه‌ی ئەم به‌ر و ئەو به‌ری ئاوه‌که زۆره، په‌رینه‌وه. فه‌قیکان به‌که‌له‌کی قامیش و کونده په‌رینه‌وه. ئەمما من شکلی په‌رینه‌وه‌م له‌به‌ر چاو ماوه، پیاویکی که‌له‌گه‌ت، که ئەیناسیم کردمییه قه‌لاندۆشکان، جله‌کانی خۆی خسته ده‌رپیکه‌ی، له‌سه‌ر سه‌ری قایمی کرد، له بن ده‌ستیه‌وه هه‌ردوو رانی منی به‌خۆیه‌وه شه‌ته‌ک دا، ده‌ستی چه‌پی منی به‌ده‌ستی چه‌پی گرت، وتی: هیچ مه‌ترسه، خۆت قایم بگره. قه‌دبەر رۆی هه‌تا گه‌یشته نیره‌وه‌ی ئاو. له‌ناوه‌راستی سیروان پڼی له‌ئه‌رز بپرا، به‌ده‌ستی راست مه‌له‌ی ئەکرد، به‌پیمه‌له. جارجار ئاو ئەگه‌یشته ده‌م و چه‌ناگه‌ی، پفی ئەکرد له‌ئاوه‌که و زۆر به‌منی ئەهوت خۆت قایم بگره. ده‌ستی راستم به‌په‌ته‌که‌ی سه‌ریه‌وه بوو، هه‌ر ئەیوت ده‌ست به‌رنه‌ده‌یت، ده‌ستم نه‌گریت. به‌مه‌زه‌ننه له‌پاش دووسۆی ده‌قیقه‌یه‌ک^{۶۱} پڼی گه‌یشته‌وه ئه‌رز. ماشه‌للا

۶۰. له ده‌سنوسه‌که‌دا؛ خوادن.

۶۱. چروستانی له سه‌ره‌تا‌دا ئەم رسته‌یه‌ی به‌م جو‌ره نووسیوه: (مه‌زه‌ننه دوو سۆ ده‌قه‌یه‌ک)، پاشان که هه‌ستی به‌ناته‌واویی رسته‌که کردووه، له‌پاش (مه‌زه‌ننه) وه (له‌پاش) یکی له‌سه‌ره‌وه بۆ نووسیوه و له‌پاش (ده‌قیقه‌یه‌ک)یش (پڼ چوو)یه‌کی نووسیوه، به‌لام دیاره‌ واش، رسته‌که هه‌ر نادروسته، ئەبوو (به‌مه‌زه‌ننه له‌پاش دوو سۆ ده‌قیقه‌یه‌ک) یا (به‌مه‌زه‌ننه دوو سۆ ده‌قیقه‌یه‌کی پڼ چوو) بووایه. ئیمه‌ جو‌ری به‌که‌ممان نووسییه‌وه.

ئهدوت^{۶۲} به‌سه‌ر ئه‌رزا بڼپه‌روا و بڼپاک ئه‌پروات. په‌رانیمییه‌وه. زۆری له‌سه‌ر نه‌رۆین، چووینه شه‌میران. چه‌ن که‌سیکی شه‌میرانی بۆ شاره‌زایی و شاخه‌وانی له‌گه‌ل فه‌قیکان هاتن^{۶۳} و ئەسبایی لازمه‌یان هینا. له‌ویوه چووینه بناری که‌ژی زمانکو، سه‌رکانی و ئاوێک، ده‌شتیکی سه‌وز و شین ئه‌پروانی به‌سه‌ر گه‌لی مه‌له‌که‌تا، به‌شایی و یاری و سه‌یران راپانبوارد. ته‌فسیلی رابواردنم به‌بیر نه‌ماوه، چونکه دووسۆی سال پڼیش رشانه‌وه بوو^{۶۴}. ئەوه‌نده ئەزانم ته‌شوێیان هینابوو، شاخه‌وانیان له‌گه‌ل بوو به‌شاخا هه‌لگه‌رپوون، برپووویان، هه‌نگوینیکی زۆریان ده‌رهینابوو، کردبوویانه ته‌شته‌وه، ئەوه‌نده زۆر بوو فه‌قی و قه‌له‌بالغه‌که لڼیان بڼزار بوو^{۶۵}، نه‌یان ئەخوارد و فه‌قی بلاو ئەبوونه‌وه به‌و شاخانه‌دا، گژوگیای به‌هاری خواردنیان ئەهینا و داری وشکی سووته‌نییان ئەهینا زه‌لام زه‌لام، شه‌و ئاگریان ئەسووتان، ئەبوو ئینسان ده‌خوتوو یا زیاتر له‌دووره‌وه دانیشت، داری وا گه‌وره‌یان ئەخسته سه‌ر. سه‌یرانیکی عه‌جایب و خۆش بوو، نازانم چه‌ن شه‌و له‌وئ مانه‌وه، که گه‌رپینه‌وه به‌که‌له‌ک په‌ریمه‌وه.

۶۲. ئهدوت: ده‌تگوت.

۶۳. له ده‌سنوسه‌که‌دا: هات و.

۶۴. رڼکه‌وتی سالی (۱۹۰۱-۱۹۰۲) ده‌کات، چونکه سالی رشانه‌وه‌که له (۱۹۰۴-۱۹۰۵) دا بوو. واتا شاعیر لڼره‌داته‌مه‌نی (۷-۶) سالان بووه (ن.چ).

۶۵. ده‌بوو (لڼی بڼزار بووبوون) بوایه (ن.چ).

لام وایه سال وهرنه سووراپیه وه شیخ مارف، باوکمی برده ئەحمەد بپرندە، چونکه نەرگسە جار ئاوی کەم بوو و لە خوسوسی مەدرەسە و ناودیۆه بیویسەت و تەلان^{٦٦} و ناخۆش بوو. ئەمما ئەحمەد بپرندە دەشت و ئاودار و بە ویسەت بوو. نازانم (مەتنە موغنی)^{٦٧} یا (مەتنی ئونمووزە ج)م^{٦٨} ئەخویند، شیخ مارف - خوا عەفووی کات - چەن دەرسیکی پێ و تم. باوکم لە ئەحمەد بپرندە فەقییەکی زۆری بوو و مۆتەمادی خەریکی تەدریس بوو. نازانم چەند لە ئەحمەد بپرندە ماینە وه. ئەوه ندە ئەزانم، لە بەر دەمی تەکیه و حوجرە فەقییاندا حەوزی بوو، ئاوی لە شاخە کە وه بە جۆگە لە بۆ ئەهات، چەند مائیکی غەوارە ی^{٦٩} لێ بوو، ئاوه کە بە پیسی ئەهات بۆ حەوزە کە. فەقییەک چوو بۆ تەحقیقات، تەماشای کردبوو ژنیکی ئەو ماله غەوارانە پەرۆبەگوو و سیپالی پیسی پییه، لە بناوانی جۆگە لە کەدا ئەیشووات و جیگەیش لەوانە نەبوو ژنان پرووی تی کەن. فەقییکە جنیو بە ژنە کە ئەدات، سیپالەکانی فری ئەدات، مەنجەلیکی پێ ئەبییت، مەنجەلە کە ی توور هەل ئەدات، بە سەرە و ژیرە دا غل ئەبییتە وه. ژنە کە ئەم حالە بۆ پیاوه کان - کە کەرە پیاو

بوون^{٧٠} - ئەگێرپیتە وه. بە تەفەنگ و دەمانچە و داره وه، ژن و پیاویان هاتنە سەر فەقیکان، بوو بە جەنگی مەغلۆوبە - رۆژە کە ی قەرە وه یسی تیا کوژرا - پیاوه کان باوکییکی چەتەول و دوو سی کوپی بوون. فەقیکان کە وایان زانی خۆیان ئامادە کرد، بە دار و خەنجەرە وه^{٧١} بۆ شەرکردن، یهک تیالیان دا بە گازی پشتی باوکە کە دا، خستیانه چالیکە وه، دوو سی فەقی تی بەر بوون. لیدان و پیادان لە تەرە فەینە وه، شەلم کویرم ناپاریزم، دەس پێ کرا. ژنان بە تیلاوه هاتبوون، کورپکیان کە باوکە کە ی^{٧٢} بەو حالە دی، دەستی دایە دەمانچە، کە بینی بە یهکیک لە فەقیکانە وه، لە بەر دەمی مائی ئیمە دا بوو، باوه ژنم^{٧٣} - خوا عەفووی کات - پوورزای باوکم بوو، دەستو برد پەلاماری تیالیەک ئەدات، لەگەل کورە دەس هەل دینیتە وه، تیلاکە ئەدات بە باسکیا، کردی بە خرخال، دەمانچە لە ولا وه کەوت، کور لە ملا وه، دەمانچە کە ی بە^{٧٤} بەرد شکان. برای گەرە کە ئەمە ی دی، تەفەنگییکی حسکە ی پێ بوو، مەلا ئەحمەدی مەلا قادر مەشهور بە مەلا ئەحمەدی فازل، پشتی لێی بوو،

٧٠. کەرە پیاو: پیاوی نەفام. ئەشگۆنجی بە (کەرە پیاو) ی بخوینینە وه، وهک ئەلین (کەرە کورد).

٧١. لە دەسنووسە کە دا: خەنجەرە.

٧٢. لە دەسنووسە کە دا: باوه کە کە ی.

٧٣. لە دەسنووسە کە دا (باوه ژنیم) بوو.

٧٤. ئەم (بە) یه لە دەسنووسە کە دا نییه، بەلام پێویستە.

٦٦. تەلان: رەقەن، هەلەت.

٦٧. یهکیکە لە کتیبە سەرە تاییبەکانی نەحو، کە فەقیی جارن ئەیانخویند.

٦٨. ئەمیش هەر لە کتیبە سەرە تاییبەکانی نەحو وه.

٦٩. غەوارە: چەند کەسیکن کە لە خیلە کە ی خۆیان جیا بوونە تە وه.

تفهنگه که ی نا به گازی پشتی مه لا ئه حمه ده وه،^{۷۵} گری ئاگر له سه رکه وا^{۷۶} و که وای به ربوو. مه لا ئه حمه د رووی کرده کابرا، هه لات. مه لا ئه حمه د به ره و دوای ئه نیت، روو ئه کاته ناو دئ. شه ره که پیس بوو. مه لا ئه حمه د کوته کیکی سه رزلی سه رخری به ده سه وه ئه بیته، هه لی ره هه له وئ ئه نیشیته سه ری، ئاخری له هه وشه ی مالی ئاغا ئه یگاتی، کابرا که ئه زانی له ده س مه لا ئه حمه د رزگاری نابیت، ئه گاته بن توویه ک، لقیک له تووه داده په ریئ، به هه موو هیزی خوئی ئه ییات به بناگوئی مه لا ئه حمه دا، ئه لیت: یا ره سو له ل لا به نه جاتی هه ق. مه لا ئه حمه د ئه یوت، بریسکه له چاومه وه هات و گویم کاس بوو. ئه نجا ده ستم هه لبری، منیش وتم: یا ره سو له ل لا نوره گورزی خوومه. ته نها یه ک کوته ک ئه دا به ته وقی سه ریا، کابرا وه ک ته راح له وئ ئه که وئ^{۷۷} نه ئیسته مردوو ه نه پار، یه ک ده لاقه ئه خاته کاسه سه ری. ئه م ما مه لا ئه حمه د گالته نه بوو ها، پاله وان بوو. مه لا ئه حمه دی مه لا قادر، ئابلاخی بوو، له گه ل خالم، مه لا هه سه ن پیکه وه شیری خوارد بوو. به ینی کاری زورخانه ی کرد بوو، زور به قووه ت بوو، چونکه گولله به ندی^{۷۸} کاکه ئه حمه دی پیوه بوو، پشتی به زه بری گوله که سوور هه لگه رابوو و هیچی تر. له م

۷۵. له ده سنوو سه که دا: ئه حمه ده.

۷۶. سه رکه وا: کورته ک یا سه لته.

۷۷. له ده سنوو سه که دا: ئه که ی.

۷۸. گولله به ند: تیغه بند، دو عایه که ئه فسانه یه کی له سه ره، ئه لین گوایه هه ر که س هه لی گرتبی، گولله کاری تی ناکات.

واقیعه یه شیخ ماری له ئه حمه د بپرنده نه بوو. نازانم باو کم به هوی ئه م شه ره وه بو لای کی چوو، له ری ئه گات به شیخ ماری، ئه یگی ریته وه. ئه و شه وه ئه و ماله له ترسا به و بریندار و که له لایانه وه باریان کرد. بو سبه ینی چووینه سه ر ماله که ی، به عزئی قابوقا چاخه شکاو نه بی هیچی^{۷۹} تیا نه ما بوو. نازانم ئه و فیله ته نه که مه لا ئه حمه د لی دا، ما یا مرد. وا بزانه م باو کم که ئه حمه د بپرنده ی جیه یشت، سه به بی هه ر ئه م شه ره بوو.

سه ره تای رشانه وه په یدا بوو، که له سالی هه زار و سیسه د و بیست و دوو^{۸۰} بوو. وا بزانه م ئاخری بیست و یه ک په یدا بوو و بیست و دووی برده سه ر. کوشتاریکی زوربه ی کرد، هه تتا ئه لین له سوله یمانییه هه وت هه زار و هه وتسه د و کوسووری پی مردوو ه. واقیعه و کوشتاری رشانه وه کتیبی سه ره به خو و ته حقیقاتی تامه ی ئه ویت. نازانم^{۸۱} ئه حمه د به گی ریشینی چو ن له گه ل باو کما موخابه ره یان که وته به ینه وه، ولاخی نارد به دوای باو کما، نه قلی کرد بو ریشین، که حو جره و مه دره سه ی بو دروستکات فه قیی بو راکریت. رشانه وه زوربه ی سه ند^{۸۲} و بلاو بو وه وه به دنیا دا. وا بزانه م هه بییه خانی ژنی ئه حمه د به گ - خوا

۷۹. ئه م (هیچی) یه له ده سنوو سه که دا نه بوو، به لام پیویسته.

۸۰. ریکه وتی (۱۹۰۴-۱۹۰۵) ئه کات.

۸۱. له ده سنوو سه که دا لی ره دا (چو ن) یک نووسراوه، به لام زیاده یه، چونکه له دوا وه ش هه یه و ئه وئ شوینی راستی خو یه تی.

۸۲. ده بوو (په ره ی سه ند) بووایه (ن.ج).

عهفوویان کات- به پشانهوه رۆیشت. شاره زووری پێیان ئەوت (چاوه قوولە). کەس نەییئەوێرا بچێ یاسینی نەخۆش بخوینیت لە ترسا. من بێسەلیقه بووم، پێم خۆش بوو بانگم کەن، کە^{۸۳} یاسینی ئەوانە بخوینم کە دەرپشانەوه. دەسم ئەدایه قورئان، لە یاسینخویندندا ئەبووم لەسەر نەخۆشی پشاه، هی وا بوو کە بەسەر نەخۆشەکەوه ئەگریا، قَلپ ها ئەرشایهوه، پڕشکی پشانەوهکەهی لە دەموچاوم ئەکەوت، قیزم لێ نەدەکرد، عەقلم پێ نەدەشکا. کابرای شیوهنکەر وهک تەراخ لەوئ ئەکەوت. ئیتر دنیا زۆر عەجایب بوو، کەس بە هیوا نەبوو شەو بگاتە سبهی، یان رۆژ بگاتە ئیوارە. باوەژنە فاتمە پشایهوه، سارد بووهوه، بە مردوویان زانیی، ئاویان بۆ گەرم کرد، کەچی رۆحی تێدا مابوو نەمرد، خەلەست چەن سال ما. باوكم زستانیک لە ریشین مایهوه. ئەسبابیک بۆ ئەحمەد بەگ پەیدا بوو، لە خوسووس بەگزادهی جافهوه بوو، یا لە خوسووس حوکومەتی عوسمانییەوه^{۸۴} بوو، کە ئەحمەد بەگی مەجبوور کرد، بە فرۆشتنی دیکانی و کوچی کرد بۆ ئیران، بۆ تەرەفی سنه. ئیتر باوكم چوو بیاویڵە لای شیخ ئەنوەر و شیخ جەمیل، کورانی شیخ عومەری بیارە، لەوئ موددەیهک مایهوه و مەدرەسەیهکی عومده و تەدریسیکی باشی بوو.

۸۳. ئەم (کە)یە پێویست نییە.

۸۴. لە دەسنووسەکەدا: عوسمانییە.

لەو بەینەدا کە لە بیاویڵە بووین، لام وایه بە نیازی تەعزییە مەلای پێنجوین - رەحمەتی خوای لێ بیّت- باوكم چوو بۆ پێنجوین. لەو سەفەرەدا من و مەلایه حیای برامی لە خزمەتیا برد. لە بیارەوه بە هانەگەرمەلە و کەیمنەدا سەرکەوتین بۆ ئەودیو شاخی هەورامان، بە دەر بەند کەلەویدا رۆیشتین، ئەمما چ دەر بەند کەلەوئ؟ مەسافەیهکی دوورودرێژ هەردوو تەرەفی شاخی بەرز و بیست تا سی جار ئەبێ بۆ ئەمبەر و ئەوبەری ئاوهکە بپەرپیتەوه و جێ جێ پلەهی سەختی تێدایه. کە لە دەر بەند نەجاتمان بوو، بەلای چەپا باماندایهوه، گەیشتینه مەریوان. شکلە عەجایب و سەیرەکەهی گۆلی زریبار دەرکەوت و بەلایا رۆیشتین و بە ولەژێر و دەرەتفیدا چووین بۆ پێنجوین. لەو سەفەرەدا زۆر عەزابم چەشت، چونکە هەر لە بیارەوه لەپی دەستی چەپم بەورەشینکەیهکی^{۸۵} لێ هاتبوو، لەپی دەستم وهک پشتی کیسەلی لێ هاتبوو. لە ولەژێر جەراحیک بە نەشتەر هەلیدری وه وهکوو دەستی شکاو بە ملما بە جامانەکەم هەلم ئاواسیوو. تەقربەن مانگیکی پێ چوو ئەنجا چاک بووهوه.

خولاسەهی کەلام چووینە پێنجوین، لە مزگەوتی پاشا مزگەوتەکەهی مەلای پێنجوین میوان بووین. لە حوجرەکەهی مەلادا بووین. باوكم نەچوو بۆ مالی مەلا، خەبەری دا، جەنابی حەرەمی مەلا تەشریفی هات بۆ حوجرە، باوكم

۸۵. بەورەشینکە: جۆرە زامیکە.

ته‌عزیه‌ی لی کرد. باوکم عوزری نه‌چوونی مال‌هوه‌ی بو
 حه‌ره‌می مه‌لا هینایه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه مه‌رحوومی مه‌لا،
 سه‌غیری^{۸۶} هه‌یه، بو‌یه نه‌هاتمه مال‌هوه. به‌بیرمه مه‌لاژن
 فه‌رمووی: خوّم زانیم هه‌تیومان هه‌یه، بو‌یه نه‌هاتیته
 مال‌هوه. کورانی مه‌لا، مه‌لا ئه‌سه‌ده و مه‌لا ئه‌حمه‌د و مه‌لا
 سدیق - خوا عه‌فوویان کات- هه‌ر سیکیان به‌فه‌قییه‌تی له
 بانه بوون. مه‌لاژن فه‌رمووی: مه‌لای پینجویین وه‌سیه‌تی
 کردووه، که کورانی من هه‌تا ده‌رسیان لای مه‌لا
 عه‌بدولر‌ه‌حیمی چروستانی ده‌س که‌ویت، لای که‌سی تر
 نه‌خوینن. باوکم فه‌رمووی: هه‌ر وه‌ختیک کورانی جه‌نابی
 مه‌لا هاتنه لای من، فه‌قیم زور بی‌ت یان که‌م بی‌ت، جی‌گه‌ی
 ئه‌وان هه‌ر ئه‌بی‌ت، مه‌دره‌سه‌ی خو‌یان ئه‌بی‌ت و من به‌چاوی
 کورپی خوّم ته‌ماشایان ئه‌که‌م.

پیم وایه له وه‌ختی خو‌یا، که باوکم له خزمه‌ت مه‌لای
 پینجویین خو‌یندوویتی، ده‌رسی به‌ئهمه‌د ئاغای قزل‌جه زور
 وتبوو. به‌و مونسه‌به‌ته‌وه چووینه قزل‌جه. ئه‌حمه‌د ئا‌غا
 باو‌کمی ئیزن نه‌دا و خزمه‌تیکی یه‌ک‌جار زوری کرد. لام وایه
 مانگیک یا زیاتر له قزل‌جه ماینه‌وه. له‌وئ ده‌سته‌که‌م چاک
 بووه‌وه، ئینجا هاتینه‌وه پینجویین. کورانی مه‌لا هه‌رسیکیان
 هاتبوونه‌وه پینجویین، دایکیان کاغه‌زی بو نووسیبوون.
 کورپه‌کان له پینجویین چاویان به‌باوکم که‌وت. باوکم پیی
 وتن: وه‌ختی که زانیتان له بیاویله نه‌قلم کرد، زانیتان له

۸۶. سه‌غیر: مندالی ورد.

کویم، وه‌رن بو ئه‌وی بی‌پرس، جی بیی و نه‌بی جی‌گه‌ی ئیوه
 هه‌ر ئه‌بی‌ت. له پینجویین گه‌راینه‌وه بو بیاویله به‌ده‌شتی^{۸۷}
 شاره‌زوورا. لام وه‌هایه ئه‌و سه‌فه‌ره په‌نجا رۆژیکمان پی
 چوو.

جاریکی تر دیسان که مالمان له بیاویله بوو، باوکم له
 بیاره‌وه چوو بو لای شیخ عه‌لاه‌ددین^{۸۸} له دوورپووه. به
 که‌یمنه‌دا له شاخی هه‌ورامان وه به‌ده‌ربه‌ن که‌له‌ویدا
 رۆیشتین، که نه‌جاتمان بوو، به‌لای راستا بامان دایه‌وه، به
 قه‌راخی سیروانا رۆیشتین به‌بناری کیویک‌دا، سیروان لای
 راستمان و کیوه‌که لای چه‌پمان که‌وت. میقداریک رۆیشتین،
 گه‌یشتین به‌عه‌جایی سه‌نعه‌ت و قودره‌ت و سه‌توه‌تی باری
 ته‌عالا، که ئینسان ده‌هشه‌ت و حیره‌ت ئه‌یگرت، له به‌ینی
 کیوه‌که و سیروانا ئه‌رزه‌که هه‌لگه‌را‌بووه‌وه، شاخ و به‌رد و
 دار و به‌رز و نه‌وی به‌سه‌ر یه‌ک‌دا^{۸۹} ر‌وو‌خابوو، سه‌ره‌ژیر
 بووبوو. ئه‌و به‌ردانه توئی توئی، ئه‌نجن ئه‌نجن بووبوون^{۹۰}،
 ئه‌دوت خورییه شی‌کراوه، یا لۆکه‌ی هه‌لاجی کراوه،
 به‌رده‌کانی هه‌موو وه‌ک تووتیایان^{۹۱} لی هاتبوو، هه‌ره‌س و

۸۷. له ده‌سنووسه‌که‌دا: به‌ده‌ستی.

۸۸. له ده‌سنووسه‌که‌دا: له‌دوای ناوی شیخ عه‌لاه‌دینه‌وه (بوو) یه‌که هه‌یه.

۸۹. له ده‌سنووسه‌که‌دا: به‌سه‌رییگا.

۹۰. له ده‌سنووسه‌که‌دا: بووبوو.

۹۱. له ده‌سنووسه‌که‌دا: تووتیای.

جمکه^{۹۲} به نهوعیک بهسهر یهکا تیکهَل و پیکهَلی کردبوو، سامدار سامی لی ئه نیشْت. جیگه جیگه ی به بهرد و دار و غهیره بووبوو به ژیرهوه، سهری داره که به دهرهوه بوو، یا سهروه ژیر بووبوو، بنی سهرکه وتبوو، لقوپوی ژیر ههرهس که وتبوو، تازه خه لقی هاتوچوویان پیا کردبوو، پیکای کونی نه مابوو، به عاسته م شوینپی ریواری لی پهیدا بووبوو، باوکم موته حه بیر ما، لام وایه له زه مانی فهقیه تییا ئه و جیگایه دیبوو.

زور نه رویشْتین گهیشْتین به قه له بالغی ژن و پیاو، ئه رزیان هه لئه گپراهه وه و شتومه کیان دهرئه هیئا. باوکم فهرمووی: ئه مه له پیشا دی بوو، مه علووم دیکه بووه به ژیر ههره سه وه و ئه و قه له بالغه ئه هالیی دیکه و شتومه ک دهرئه هیئن. وا دیار بوو تازه تووشی ئه و مسیه ته بووبوون، وه ختیش ئاخری به هاره. هه روا رویشْتین، که گهیشْتینه راستی کومه له که، باوکم بو ئیسراحت و ته ماشا کردنی ئه و عه جایبه دانیشْت. پیاویک له دووره وه باوکی دی، هات بو لامان، به خیره اتنی کردوو و دانیشْت. باوکم پرسی: ئه مه چیه؟ وتی: "قوربان، چی بلیم و چیت بو بگپراهه وه؟ ئه مه فلان دییه، له م شه وانهدا پیاویکمان خه بهری ئه بیته وه، گوئی ئه گریت، گرمه گرمه و شریخه شریخه و سه دای غه ریب دیت، مانگه شه ویکی خوش بوو، پیاوه که به ره وه دهنگه که

ئه پروات بو ئه و لای دیکه وه، به لای کیوه که دا له گرمه گرمه که سام ئه یگریت، زور ئه ترسی. توژیکی تر ئه چیته پیشه وه به ره و کیوه که، که به دیقته ته ماشا ئه کات، به شه وقی مانگه شه وه که له دووره وه ئه بینی، وا له بناری کیوه که وه ورده ورده ههرهس و جمکه^{۹۳} ئه رز و شاخ و که نه ک و ده ون و دار و بهرد و بهرز و شیو به سه ریه کا تیکهَل ئه کات و هه لی ئه گپراهه وه و هه ر دیته پیشه وه. پیاوه که که تیی ئه گات ههره سه، وا ورده ورده دیته پیشه وه بو دیکه، هه را ئه کات و به هه موو هیزی خوی هاوار ئه کات، کوره ئاواپی ههرهس هات، سه رده رکه ن. به هه موو سه ربانه کانا بانگ ئه کات و ئه قیرینیت. دیکه به جاری خه بهری بووه وه، حه یوانی زینده مال و خاوخیزانیان دایه پیش خو، بو ئه وه بهری سیروان و هیچ کهس مه رده مال و هیچی بو دهر نه چوو. سه بهی که پوژ بووه وه ته ماشامان کرد، دیکه هه لگه راهه ته وه و سه روه ژیر بووه. ئیسته وا خه ریکین شتومه ک، ئه وی مومکین بیت، له ژیر ئه رز به پاچ و قولونگ و بیل و خاکه ناز دهری ئه هیئین. کابرا به نهوعیک ئه م سنعه تی خوداییه ی بو باوکم گپراهه وه، ته حه بیور گرتی. له و سه ره وه که گه راینه وه، دیکه گواستبوویانه وه ئه وه بهری سیروان، هه موو خانوویان کردبوو.

۹۲. جمکه: جمانی به فر له شاخه وه که بهرد و خوئی ری له گهَل خوی دینی، ههرهس.

۹۳. له ده سنووسه که دا: جمکه.

وا بزنام ناوی دیکه (تفلی)یه^{۹۴}. کابرا له گه لمان به ناو هه ره سه که دا هات تا سهر ریگای کون، چووین بو دوورپوه، لهوئ خوئشان رابوارد.

شیخ علائهددین - رهحمه تی خوی لی بیّت - باو کمی ئیزن نه دا، له گه ل خوی بردی بو کوستان^{۹۵}، له پشتی سه ولأوا به دهسته و دائیره وه هاوینان لهوئ که پریان بو مالی خوی و بو خانه قای و بو خاسسه مه نسووبان له عوله ما و خوله فا و بو فهقی نه کرد. مه خسوس حاجی میرزا رهحمه توللای تالشیی له لا بوو، نهوی مه شهوور و مه عرووفه به سه دای خوئش و له حنی داوودی. به راستی وه خته بلیم ئیستهش ئاوازه ی چریکه که ی له گویمدا ماوه، له زه تمان لی دی. هه تا مودده ی مانگیک هه ره له خانه قای دوورپوه ماینه وه، هه تا مالی شیخ چوو بو کوستان. که پریکیان بو حاجی میرزا رهحمه توللای کردبوو له سه ربانی خانه قا. که پره که ئاگری تی به ربوو، بوخچه ی باوکم ده لائل^{۹۶} و فه رایزه^{۹۷} ته سنیفه که ی خوی

۹۴. برای بهرینم شیخ ئەمینی نەقشەبەندی، که پیش چاپ، ده سنووسی ئەم کتیبەم پیشان دا، له م شوینه دا ئەم په راویزه ی له سه ر نووسیوه. {به لی، ناوی (تفلی)یه بوو. پاش ئەم ویرانبوونه، هه ره به بهری ئەو دی ویرانه وه، له وه بهری رۆخانه وه پاش پرس و مه شه ره ت به مه رحومی شیخ علائهددین (باوکی شیخ ئەمین)، دینیکی تازه یان دروست کرده وه، هه ره به ناوی (تفلی)یه وه. که ئیستا ئاوه دانه. بیست سالیک له مه وه به ریش دوو دیی تازه یان له شوینی ئەو (تفلی)یه ویرانه دا به ناوی (ئهحمه دئاوا) و (رازوا) دروست کرد. ئیستا جاده ی سنه و مه ریوان به و شوینه دا ئه پوات - ئەمین}.

۹۵. له ده سنووسه که دا: گوستان.

۹۶. ده لائل الخیرات، کتیبیکه هه مووی سه له واته له دیداری پیغه مبه ره، خواپه رستان پاش قورئان ئه یخوینن.

تیدا بوو، ده لائله که قه راخی هه موو سووتابوو و فه رائیزه که په کی که وتبوو. له م سالانه دا ئەم حیکایه ته م گیرایه وه بو شیخ عوسمانی شیخ علائهددین - خوا دهوامی بدات - پیکه نی و وتی: ئەوه من ئاگرم بهردایه ئەو که پره، ئاگرم بهردایه پووشی قه راخ سه ربانی خانه قا، پووشه کان بسووتینم، هه رچه ن هاواریان کرد، کورپه مه که، گویم نه دانی، ئاخری ئاگره که په ره ی سه ند، چوو بو که پره که، که پره که ی سووتان. باوکم به رۆژ له و که پره دا رای ئه بوارد، کورانی حاجی شیخ مسته فای سه قز، شیخ حامید و شیخ ره ئووف که کچه زای شیخی زیائهددین بوون، ئەوانیش له دوورپوه بوون، به کۆمه لی له بهینی چه ن رۆژیکا ئه چووین بو ئەو دیهاته ی ده شتی سه ولأوا، شهوئ ئەماینه وه، زۆر خوئشان رابوارد. ته قریبه ن دوو مانگمان پی چوو^{۹۸} له و سه فه ره دا. وه شیخ علائهددین له دوورپوه عه جه ب دا بو ده ستگا هیکی بوو. که گه پراینه وه به لای دیکه دا هاتین، دیکه له وه ره سیروان بوو، هه ره به ده ربه ندکه له ویدا هاتینه وه، به شاخی هه ورامانا هه لگه پراین، هه ره نه ئه پرایه وه^{۹۹}. له که یمنه وه هاتینه وه بیاره .

۹۷. فه رایزه: فرایض: زانستی میراتدا به شکردن. ناوی گه لی کتیبیشه له و باسه دا.

۹۸. له ده سنووسه که دا: پیشوو.

۹۹. له ده سنووسه که دا: نه ئه پرایه .

سالیکیان شیخ ئەنوەر و شیخ جەمیل ھاوین باریان کرد بۆ بیارە. مالى باوکیشمیان بە فەقیوێ لەگەڵ خۆیان برد^{۱۰۰} بۆ بیارە و کە پریان بۆ کردین. رابواردنیکی خوش. زەمانی شیخ نەجمەددین بوو، زەمانیکی خوش. سەلتەنەتی عەبدولحەمید بوو. تەئریخەکەى نازانم، مەعلووم بە سى چوار سال پيش عەزلى عەبدولحەمید بوو، کە تەئریخەکەى (۱۳۲۶)ى هيجرییه^{۱۰۱}، پرتەو پاشا هاتە بیارە، ئیزھاری ئیخلاسی زۆر کرد دەرھەق بە بیارە. جەنابی مەلای بیارە، مەلا عەبدولقادرى مەرھووم لەگەڵ شیخ نەجمەددین - غەرقى رەحمەتى خوا بن - لەسەر تاتەبەردى بەردەمی خانەقا دانیشتبوون. پرتەو پاشا پێیەکی لای ئەوان بوو، پێیەکی لە مەرھەدی شیخ عومەرا بوو، هاتوچۆی ئەکرد. پرتەو پاشا داواى تەبەرپروکی لە شیخ نەجمەددین کرد. دەسەسەرپێکی بچکۆلە، شینە خومییەکانى قەدیم، چلکن بووبوو، کردبووی بە قەدیا، لە پشنتینەکەى کردەو دەى بە پرتەو پاشا، ماچی کرد و نایە سەر سەرى، چەن جارێک وتى: ئەمەییە تەبەرپروک. داواى تەبەرپروکم لە شیخ حیسامەددین کرد، شیخ عەلیی تەوێلە (پرتەو پاشا لە تەوێلەو هاتبوو)، کەچی بایى دووسەد لیرەیکە مالى و ئەشیای عەجەمى بەقیمەتى نایابى بۆ ناردبووم، رەددم کردەو، وتم: بابا، من داواى ئینعام و خەلات ناکەم، داواى

۱۰۰. لە دەسنووسەکەدا: مالى باوکیشم بە فەقیوێ لەگەڵ خۆیان بردیان.

۱۰۱. ریکەوتى سالى (۱۹۰۸) ئەکات.

تەبەرپروک ئەکەم. بەراستی ئەمەییە تەبەرپروک - بە دەسەسەرپەکەى ئەوت - و ھەر ماچی ئەکرد. وا دیاربوو ئیخلاسی و شەوقى مەقامەکە و مەدرەسەکە و شیخ نەجمەددینی یەكجار زۆر بوو. ئیتر تەفسیلم لەبیر نییە، ئەم سەرگوزەشتانەى رابووردن^{۱۰۲} تەئریخیان نازانم، بۆیە نەمنووسیو.

لەو موددەییەدا ژنیکیان لە سنەوہ بۆ شیخ نەجمەددینی بیارە ھینا، شایى و زەماوەندیکیان کرد، بە ناویانگ بیگیرپیتەوہ. مالى و دەولەت و سەلتەنەت دنیاىیكى بيشوو ماری لەگەڵ بوو. قەتاریک ھیسربار ھەر جیھازی عەجایی لەگەڵ بوو. قەلەبالغیكى بيشومار بوو. سواریكى زۆرى لەگەڵ بوو. ھەرچی فەقى و مەلای دەشتى شارەزوو، ھاتبوون. حەتتا لە سولەیمانییەو بەعزى فەقى ھاتبوون. ئەوہى لە ھەموو خوشتر بوو، حاجى بابا و حاجى میرزا رەحمەتوللاى تالشی بە سواری لەگەڵ شاییکەرانا بوون، بە سواری بە جووتە و یەكەییەكە ئەیانگوت، ئەمما چ گوتنیك - یاخوا خوا عەفوویان کات - ژنە سنەییەكە مەحرەمیكى شیریی خوی لەگەڵ بوو، دەرگەوان بوو، فەقییەك نازانم بۆچی ئەچیت، لەگەڵ ئەو دەرگەوانەدا ئەبى بە شەریان. ژنەكە دەرئەپەریت، قسە بە فەقیكە ئەلیت و دەنگى بەرز ئەروات. شیخ نەجمەددین كە ئەوہ لە ژنەكە ئەبینى، ئەینیرپیتەوہ بۆ مالى باوكى و چى ھینابوو، گەلیكى تریشى

۱۰۲. لە دەسنووسەکەدا: رابوورد.

ئەخاتە سەر، بەحورمەت حەوالەى سنەى ئەكاتەو، لەسەر
فەقییەك، یا لەسەر ئەو كە دەنگى لە مائەو هاتوو تە
دەرەو، دەستى لى هەلگرت، تەلاقى دا. شىخ نەجمەددین
زاتىكى بەقىمەت بوو.

جارىك باوكم لە بياويئە فەرمووى: حەمە، ئەتوانى ئەم
كاغەزە ببەيت بۆ بيارە بۆ شىخ نەجمەددین و گورج
بىيتەو؟ وتم: بەلى. فەرمووى: ئەگەر زوو هاتیتەو
ئافەرىنى باشت ئەكەم. كاغەزەكەى دامى، وتى: حەمە لە
باسكە درىژەو برۆ، لە چەمەو مەرۆ. مۆمووش نەكەيت.
لەو رۆژانەدا لە بيارەو لە چەمى خواجهىيەو هاتمەو،
پايز بوو، لە ريدا گويژىكى زۆرم چنبيەو و هينامەو. لە
ترسى ئەو وتى مۆمووش نەكەيت، كاغەزەكەت لى
نەكەويت، فەقيانەم خستە ملم، چاكم كرد بە لادا، رۆيشتم
زوو گەيشتمە بيارە. لە حەوشى خانەقا پرسيم، شىخ لە
كوييە؟ وتیان، ناساغە، لە مائەو يە. موعەتتەل دامام و
خەفەتى ئافەرىنەكەم بوو، پالم دا بە شۆرەبىي بەردەمى
حەوزە گەرەكەو. دامام، ئەو نەدى پى نەچوو، شىخ
تەشريفى هاتە دەرەو، چەن كەسىكى لە خزمەتا بوو، پالى
دا بە سەكۆى بەردەمى^{۱۰۳} مەرقدەو، قەلەبالغ دەورىان دا،
كاغەزىان ئەدايى. چاوى بە من كەوت، وا بزنام بانگى
كردم، چووم دەسم ماچ كرد، كاغەزەكەم داىى. دەس بەجى
جواب و مەزموونى كاغەزى دامى، نازانم چى بوو. كە دەسم

۱۰۳. لە دەسنووسەكەدا: بە دەمى.

ماچ كردهو، دەسى گرتم، بە زەردەخەنەو فەرمووى: حەمە
لە باسكە درىژەو برۆ، لە چەمەو مەرۆ، مۆمووش مەكە،
كاغەزەكەت لى نەكەوى. عەينى عىبارەتى باوكم. وتم:
چاكە، قوربان. بە هەراكردن هاتمەو بۆ بياويئە، نەبى بە
درۆ، وا بزنام، وام بيارە بەم سەر و بەو سەرەو سى سەعاتم
پى چوو. كە كاغەزەكەى شىخ دا بە باوكم و خويئەو،
بە تەعەججوبەو بۆ باوكم گىرايەو، وتم: باو باو، تۆ
ليرە چيت پى وتم: شىخ نەجمەددىنىش عەينى قەسى پى
وتم، وەللا ئەلى گويى لى بوو. باوكم زەردەخەنەكەى
كرد و فەرمووى: ئەنجا رۆلە ئەو چيە بۆ شىخ
نەجمەددىن! شىخ نەجمەددىن پياويكى گەرەيە، غەرقى
رەحمەتى خوا بىت.

باوكم لە بياويئە فەقىى زۆر بوو. بەبىرم ماو، پاش
نويزى سبەهينى و تەواوكردى ئەوراد و مەشغوولى، وەختى
هەتاوكەوتن، دەرسىكى ئىبنوحەجەرى بە حەلقە ئەوتەو.
ئەچوو مائەو، چى حازر بووايە ئەخوارد، ئەهاتەو
خانەقا دەرسى ئەوتەو تا پاش عەسر. ئەنجا ئەچوو لە
مائەو قورئان و دەلائىلى ئەخويند. بەينىك نۆ موستەعیدی
تياوو، سوختەيش چەند كەسى. نان و چيشتى فەقييان و
شەكر و چايان و پلاولغى سيشەمە و جومعەيان هەموو
لەسەر مالى شىخ ئەنوەر و شىخ جەمىل بوو، خۆشيان
رئەبوارد. لە فەقىكان (مەلا عەلى پاشا^{۱۰۴} تالشی و مەلا

۱۰۴. ئەبوو (پاشاى) بووايە، مەبەست نازناو كەيەتى، كە (پاشا) بوو.

مهممهدی ده لگهیی و مهلا عه بدولخالقی ته ویلهیی و مهلا یوسفی سه قزی و مهلا یوسفی گهورکی) م به بیر ماوه. حهق ته عالا به رهحهته تی خوئی دایان گریت.

سالیکیان فهقیکان پاشاپاشایان کرد^{۱۰۵}، مهلا عهلیی تالشییان کرد به پاشا. زور موهیم و عه جایب بوو. فهقیی بیاره و مهدرهسهکانی نهو دهوره هاتن. جهنابی مهلای بیاره و شیخ نهجمهددین و مهحموود پاشای جاف و زور له بهگزادهی جاف و پیای گهوره گهوره حازری نهو پاشایهتییه بوون. تهختی سهلتهنتیان بو پاشا دروست کردبوو. خیوهتیکی موهیمیان له دهشتهکهی پشت خانهقاوه بو هلهدابوو، ئیحتیشام و قهلهبالغیکی بیشوومار بوو و ماجهرای سهیر و عه جایب لهو سهیرانی پاشایهتییه فهقییانهدا^{۱۰۶} پرووی نهدا. بهبیرم نهماوه تا بینووسم. من منال بووم ری و پرووی بارهگام نهبوو، نهما نهیانگوت شیخ نهجمهددین و جهنابی مهلا و مهحموود پاشای جاف و سائیری خهلق دهستهونهزه راوهستابوون. پاشا نهمری فهرموو بوو، تنهنا جهنابی مهلا لهسهه نهزهکه به چوکا هاتبوو. نهلین واریداتیکی زور^{۱۰۷} لهو سهیرانهدا له پاره و حهیوانات و بارهزهخیره و شتومهکی تریان نههینا^{۱۰۸}. تهفسیل و ماجهرای نهو پاشایهتییه جزوییکی تهواوی نهوئی،

۱۰۵. له دهسنووسهکهدا (پاشایان کرد)ه، ههروهها له دیرهکانی پاشهوهشدا.

۱۰۶. له دهسنووسهکهدا: فهقییان.

۱۰۷. نهبوو (زوریان) بووایه.

۱۰۸. له دهسنووسهکهدا: شتومهکی تر نهیاننهینا.

نهما من چی بنووسم، ههر نهمهئوهییرا توخنی نهو هوردووگایه بکهوم^{۱۰۹}. مهلا عهلی سمیلیکی پیوه بوو، شکل و قیافهت و قهه و بالآ و سهروکهلهیهکی پیوه بوو، سامدار سامی لی نهکرد و زور کهم پیکهنینی نههات، نهیانوت چهن جاریک پاشایهتییه کردبوو. شتی عه جایب نهبیست له نهوامیر و ئیجرائات، که نهمری فهرموو و نوانوویتی، نهما به مهزبووتی و ریکوپیکی بهبیرم نهماوه تا بیاننووسم.

من له بیاوئله فییری کییشانی جگهره بووم. ئیسته لییم بووه به تیراوی و ماکی گولی، له کوئم نابیتهوه. باوکم زوری ههول دا و زوری لیدام بو نهمه که تهرکی بکهه. ههنتا جاریک لهسهه جگهره عهسایهکی دا به قولما باسکم شکا، فائیدهی نهبوو، تهرکم نهکرد. وا نهبوو له ترسی باوکم جگهرهه به ئاگرهوه نهخسته گیرفانم، گیرفانم نهسووتا. ئیسته بهم نهخری عومرهوه، که من زهعیف و بیقوووهم مهراقی جگهرهیش ههر به شیددهت نهبی و پهه نهسینیت، ههرچهن زورانی لهگهل نهگرم دههقهتهی نایهه، نهو من نهادات به نهززا و زال نهبیته به سههه. ئاخ داخهکهه! سهه بریا و کاشکی - نهگهرچی کاشکی و ... تازه بیفائیدهیه- به قسهی باوکم بکردایه و نهه ملوزمهه تووشی خووم نهکردایه، نهگهرچی باوکیشم له ئاخ له سولهیمانییه فییری جگهره بوو، نازانم له چییهوه فییر بوو.

۱۰۹. له دهسنووسهکهدا (بیم)یکیش ههیه.

كورگەل، سا ئۆيە لە خۆ وريا بن
بين ئامۆزگارى لە پير وەرگرن

قەت نەكەن فيرى جگەرەكيشان
بين، خۆ تووش كەن، دەرد و سەرئيشان

موبتەلاى تووتن، خوار و زەليلە
من كردم، ئۆيە، نەيكەن دەخيلە!

تا گەنجى بە خۆت نازانى، كاتى
كە پير بوويت ئەنجا، دەردت ئەداتى

بى، چارەسەرى خۆت كە ھەوەل جار
مەيخۆ، نەك وەختى بتكا دەردەدار

واى دانى عومرت، ئەزەل ھەفتايە
بە جگەرەكيشان شەستە و پەنجايە

بين خۆتان لادەن، لەو شتەى كەوا
گەليك موبتەلا و داماوە لەوا

باوكم دوو سال زياتر لە بياوييلە مايەوہ . لاموايە ديي
بياوييلە كە بە دەس كورانى شىخ عومەرەوہ بوو، وا بزائم بە
ناوى خانەقاي بياوييلەوہ، كەوتە گيچەلەوہ و بەگزاډەى
جاف شەريان تى ئالاندن . لەو پرووہوہ گوزەرانى باوكم
كەوتە كزى و گولۆلەى مەدرەسە و فەقى كەوتە ليژى .

لەو سەردەمەدا^{۱۱۰} حاجى شىخ محەممەدى زەردەليكاو -
خوا ليى خووش بيىت - ناردبووى بۆ لاي باوكم و قەرار و
موقاوەلەيان برابووہوہ . ولاخ و كورپى خووى و پياوى نارد
بارى كردين بۆ زەردەليكاو . لە زەردەليكاو مەدرەسەيەكى
عومدە و موھيم و فەقىي باش و قەلەبالغى بوو . ئيدارە و
مەسرفى فەقىي بە نان و پيخۆر و شەكر و چا و شتى تر،
ھەموو لەسەر مالى حاجى شىخ محەممەد بوو . حاجى شىخ
محەممەد حورمەتى باوكمى زۆر ئەگرت . بابا رەسوول
بيدەنى - رەحمەتى خواى لى بيىت - گيپرايەوہ : لە زەردەليكاو
لە خزمەت مامۆستا مەلا عەبدولرەھيم بووم، من دەرسم
ئەخويند و حاجى شىخ محەممەد بەديارمانەوہ دانىشتبوو .
پاش دەرس ھەروا قسە كرا، باسى ئيدارە و گوزەران كرا .
حاجى شىخ محەممەد فەرمووى : مامۆستا ھەتا من بمينم
ئينشەللا پەكت ناكەوئ . مامۆستا فەرمووى : بەخوا حاجى
تويش نەمينى پەكم ناكەوئ . حاجى پيگەنى، وتى : بەخوا
راست ئەكەيت، وايە . بابا رەسوول ئەيووت : جاريك مامۆستا
فەرمووى : بەخوا بابا رەسوول، زۆر ئەترسم دنيا زەفەرم پي

۱۱۰ . لە دەسنووسەكەدا : لەوسەرودەمەدا .

بیات، ده‌وله‌مەند بووم، برۆم باشه له زه‌رده‌لیکا و بارکه‌م. وتم: کوا مامۆستا تۆ چیت هه‌یه؟ وتی: ئه‌وه نییه، به‌فکره‌م فه‌رمووی: مانگایه‌ک و چوار مه‌رمان هه‌یه، یا دوو مانگا و هه‌شت مه‌ری فه‌رموو، من خۆم قسه‌که‌ی بابا ره‌سوولم باش به‌بیر نه‌ماوه. وتم: مامۆستا، ئه‌وه‌نده که‌ی بووه به‌ ده‌وله‌ت و به‌وه‌نده ئینسان پێی نالین ده‌وله‌مه‌ند. فه‌رمووی: به‌خوا بابا ره‌سوول دنیا که‌م و زۆری غه‌زه‌به. مه‌قسه‌دی بابا ره‌سوول، به‌یانی زوه‌دی باوکه‌م بوو، که‌ ته‌عه‌للوقی دلی که‌م و زۆر، به‌ دنیاوه نه‌بوو، بو دنیا و له‌به‌ر خاتری دنیا ته‌مه‌للو و مه‌راییی له‌به‌ر عه‌بد نه‌ئه‌کرد.

له زه‌رده‌لیکا و کتییی (ته‌سریفی مه‌لا عه‌لی)م^{۱۱۱} ئه‌خویند. مه‌لا محهمه‌د ئه‌مینی چیچۆرانی - خوا لیی خۆش ببیت - لای شیخ حسه‌ینی چرچه‌قه‌لا بوو، خوا عه‌فوویکات. شیخ حسه‌ین هاوینان به‌ خۆی و دائیره و مه‌لایه‌وه ئه‌چوو بو کانیبه‌کر و کانیتوو، که‌ به‌سه‌ر ده‌شتی شاره‌زورا ئه‌نوارن. ئیزنم له‌ باوکه‌م خواست، که‌ بچم بو کانیبه‌کر به‌ فه‌قییه‌تی، هاوین له‌وئ بم. ئیزنی فه‌رموو. چوومه‌ کانیبه‌کر. مه‌لا خۆی ده‌رسی پێ ئه‌وتم: چه‌ن فه‌قییه‌کی له‌ خزمه‌تا بوو. فه‌قییکان له‌گه‌ل ده‌رویشا هه‌لیان نه‌ده‌کرد و زۆر هه‌رایان ئه‌بوو. له‌ حه‌قیقه‌تا قه‌باحه‌تی فه‌قییکان بوو، شه‌ریان به‌ ده‌رویش ئه‌فرۆشت. خۆلاسه‌ دانوویمان پیکه‌وه نه‌ده‌کولا. جاریک شیخ

۱۱۱. ته‌سریفی مه‌لا عه‌لی شنۆیی، دووه‌مین کتییی عیلمیی سه‌رفه، فه‌قیی جارن ئه‌یانخویند.

حسه‌ین حه‌یوان و برنج و رۆن و شه‌کر و چای نارده‌بوو بو زیافه‌تی فه‌قیی. له‌پاش دروستکردنی ته‌عام و تی‌رخواردن، یه‌کیک له‌ فه‌قییکان قرقینه‌ی دیته‌وه، بو ئه‌مه که‌ ده‌رویش رقی پێ هه‌لسیت، ئه‌لیت: ئه‌لحه‌مدولیللا، خوا یا له‌ شیخ نه‌جمه‌ددینی بیاره به‌زیادکه‌یت. ده‌رویش گوئی لی ئه‌بیت، به‌ فه‌قیکه ئه‌لیت: ئیوه پلاو و گوشتی شیخ حسه‌ین ئه‌خۆن و دو‌عی خیر و به‌زیادبوون بو شیخ نه‌جمه‌ددینی بیاره ئه‌که‌ن! ئه‌بیت به‌ هه‌ریان. شیخ حسه‌ین ئه‌زانیت، ئه‌نیریت به‌دوای ده‌رویشه‌کانا، ئامۆزگارییان ئه‌کات، که‌ واز له‌ فه‌قییان به‌ینن، که‌یفی خۆیان به‌ چی ئه‌که‌ن و چی ئه‌لین، حه‌قتان نه‌بی به‌سه‌ریان هه‌. ئه‌لین: قوربان چۆن ئه‌بیت پلاو و گوشتی تۆ بخۆن و بلین له‌ شیخ نه‌جمه‌ددینی بیاره به‌ زیاد بیت. ئه‌لی: کوره‌ ئامین، خوا له‌ شیخ نه‌جمه‌ددینی بیاره به‌زیاد کات. ئه‌نجا ئیوه بوچی رقتان پێ هه‌له‌ستیت؟ ئاخ فه‌قییکان ئه‌زانن ئیوه بیعه‌قلن و رقتان پێ هه‌له‌ستیت، بویه‌ وا ئه‌لین. تۆزیک عه‌قلتان ببیت. زۆریان به‌سه‌را دیت و ئامۆزگارییان ئه‌کات. نه‌تیجه‌، ئیواره‌یه‌ک که‌ فه‌قیی ئه‌چیت بو ته‌کیه‌ بو نان، له‌گه‌ل ده‌رویش ئه‌بیت به‌ شه‌ریان و له‌ یه‌کتر ئه‌ده‌ن. شه‌و فه‌قییکان شتومه‌ک و ئه‌سه‌بابی خۆیان ئه‌پێچنه‌وه. سی که‌پریان بوو، ئاگر به‌رئه‌ده‌نه‌ که‌پره‌کان و کو‌ل و بوخچه ئه‌ده‌ن به‌ شانا، بوی ده‌رئه‌چن. له‌ خه‌و خه‌به‌رم بووه‌وه له‌ هه‌را و گرمه‌ی خه‌لق. ته‌ماشام کرد، مه‌شعه‌لی ئاگر ئه‌چێ به‌ هه‌وادا. مه‌درسه‌ چۆل بوو، به‌ ته‌نها مامه‌وه مودده‌یه‌ک.

له پاشا حاجی شیخ محهمه دی زهرده لیکاو به دیده نی شیخ
حسه بن هات، که گه رایه وه^{۱۱۲} له گه ل خویا بر دمییه وه بو
زهرده لیکاو، سواری بارگه که ی خویان کردم. ئەمه ئەوه ل
فه قییه تیم بوو.

له زهرده لیکاو دەسم کرد به خویندنی کتیبی جامی^{۱۱۳}. له
سالی (۱۳۲۶) ی هه زار و سیسه د و بیستوشه شی هیجری^{۱۱۴}
شیخ سه عیدی هه فید و شیخ ئەحمه دی کوری له شاری
مووسل شهید کران. هه وای سه فه ری سوله یمانیه که وته
سه رم، چووم بو سوله یمانی. له و رۆژانه دا ته سادوفی عه زلی
سولتان عه بدولحه مید و جولووسی سولتان ره شادم کرد. به و
موناسه به ته وه سه دوویه ک توپیان له به رده رکی سه را ئاگر دا،
عهینی سال (۱۳۲۶)، مودده یه کی که م له سوله یمانیه بووم
، چهن دهرسیکم لای حاجی سهید هه سه نی هه فید خویند -
خوا عه فووی کات - گواسته مه وه لای حاجی مه لا
عه بدولحه میدی سه نی له مزگه وتی حاجی عه زیزی خه یات
- خوا لییان خوش بیته - چهن دهرسیکیشم لای ئەه خویند.
خاله محهمه د ئەمینم - خوا لیی خوش بیته - ده میک بوو
ده سی له خویندن هه لگرتبوو، له ته عه شوقی خویندنی من
شهوقی خویندنی که وته سه ر، وتی: هه مه ی خوشکه زام کوری

۱۱۲. له ده سنووسه که دا: گه رایه.

۱۱۳. جامی: الفوائد الضیائیه، شهرحی مه ولانا عه بدولره حمانی جامیه،
له سه ر کافیه ی ئینول حاجب له زانستی نه حودا.

۱۱۴. ریکه وتی (۱۹۰۸) ئەکات. واته له ته مه نی (۱۳ - ۱۴) سالی دا بووه به
فه قی (ن.ج).

چاک به، له ولاتی خومان خویندنه مان بو ناکریت، با به
دزییه وه بچین بو فه قییه تی، من ئەبم به سوخته ت. وتم:
کوره تو له کوئ ئە خوینیت؟ چوون به بی ئابلاخ ئەتوانی
رابویریت؟ وتی: من لی ره خویندنه پی ناکریت، به شه رت و
قه رار بچین بو فه قییه تی، هه تا چوار سال سه ر ناکه مه وه
به ئابلاخا.

ته فه ری دام، خومان دزییه وه. له مزگه وتی قامیشان،
کاروانی ولاتی مه رگه ئە ره ویشته، له گه لیان ره ویشته،
چووینه سه رگه لوو. له وئ جیگه مان نه بوو، چووین بو پولکو
بو لای مه رحووم مه لا سلیمان، مه شه ور به مه لا سلیمان
ماوه ت. من جامیم ئە خویند، دهرسی پی نه وتم.
موسته عیدی کی له لا بوو، وتی: لای ئەه بخوینه. منیش به و
رازی نه بووم. خاله هه مه ده مینم چوو بو مالی مه لا بو نان.
مه لا ئەحوالی ئیمه ی لی پرسیبوو، که کین و خه لقی کوین؟
ئه ویش و تبووی: قوربان خه لقی دی ئابلاخین لای
سوله یمانیه. به و موناسه به ته وه خه به ری باوکی لی
پرسیبوو، و تبووی: ئاخ ره فیه که م کوری مه لا
عه بدولره حیمه و منیش کوری حاجی مه لا محهمه دم، خالی
ره فیه که م. خومان حازر کردبوو که برۆین. ته ماشام کرد^{۱۱۵}،
خاله هاته وه. ئەم ماجه رایه ی گپرایه وه. زوری پی نه چوو،
مه لا ته شریفی هات بو حوجره، دلنه وازی کردم، فه رمووی:
من نه مناسیت، مه رۆ خوم دهرست پی ده لیم. نه ره ویشتم،

۱۱۵. له ده سنووسه که دا: (کرد) هکه ی نییه.

خۆی دەرسی پېی ئەوتم: زۆر بە مەرحەمەت بوو. گەلی جار لەپاش دەرس سەرگوزەشتەى زەمانى فەقئىيەتى خۆى بۆ ئەگىرامەوه. پۆژىك لەبەر ھەيوانى مزگەوت قەلەبالغىك لە شىخانى پەلکۆ دانىشتبوون. موستەعیدەكەى جەنابى مەلاش لەناویانا بوو، قسەى بۆ ئەکردن. منىش چووم لە كونجىكەوه تەماشای كتیبم ئەکرد. فەقئىكە ئەم دوو شىعرەى خویندەوه:

الهي لست للفردوس أهلا
ولا أقوى على نار الجحيم

فهب لي توبة واغفر ذنوبي
فانك غافر الذنب العظيم

مەعناى بۆ بەیان كردن، لەپاشا وتى: ئەمە شىعرى پىغەمبەرە. منىش گوئىقولاغ بووم، پىم ئەزم نەكرا، وتم: مامۆستا، پىغەمبەر شىعرى نەفەرمووه و ئەو شىعرانە ھى پىغەمبەر نىن. موستەعیدەكە توورە بوو، وتى: تۆ چووزانىت؟ منىش پىكەنىم و وتم: ئەى لە سوورەتى (بىس)دا نەتخویندوو، كە خوا ئەفەرموئىت (وما علمناه الشعر، و ما ينبغى له)؟^{۱۱۶} فەقئىكە سوكوتى كرد، خەلقەكە زانىبان قسەى منە، فەقئىكە زۆر عاجز بوو، ئاخىرى پۆيشت. من و

۱۱۶. سوورەتى ياسىن ئايەتى (۶۹).

خالم ماینەوه. واى ئەزانم فەقئىكە لە تەرىقىيا سەرى خۆى ھەلگرت. لەپاشا ئەم قسە خووشەم بۆ مەلا گىرايەوه، دەستى كرد بە پىكەنىن.

لەپاش چەن پۆژىك كاكىلەيەكى مامۆستا دەستى كرد بە ژان، فەرمووى: لەگەلم وەرە، ئەچم بۆ شارى مەرگە، كاكىلەكەم دەرئەھىنم. لە خزمەتيا چووم بۆ مەرگە. لەوئ ئەيانووت: ئەو سەد و يەك تۆپەى كە لە سولەيمانىيە ھاويشتيان بۆ جولووسى سولتان رەشاد، ئىمە لە مەرگە يەكە يەكە ئەمانژمارد. مامۆستا كاكىلەكەى لەبنا، لە دەم پووكا لە كىشاننا شكا. مەجبوور بوو بچىت بۆ شارى كۆيە، بە مەكىنە دەرى بەيئى، زۆر پەريشان بوو، وتى: تۆ بچۆرەوه بۆ پەلکۆ، ئەگەر مایتەوه تا دىمەوه، حەقى ئەم بەينەت بۆ ئەكەمەوه. ئەگەر تاقەتى دانىشتنت نەبوو و پۆيشتى ھەر موبارەكە. لە مەرگەوه ئەو چوو بۆ كۆيە، منىش گەرامەوه بۆ پەلکۆ.

پەلکۆ زۆر گەرم و ناخۆش بوو. ھاوین بوو، چووین بۆ تۆپزاواى لای دوكان، چەن پۆژىك لەوئ مامەوه. ھەواى شارى كۆيە^{۱۱۷} كەوتە سەرم. فەقى مەحموودى دووكانى كە ئىستە لەسەر قەياغەكەى دووكانە، وتى: منىش لەگەلتان دىم. ھەرچەند ھاوارم كرد، وتى، ھەر دىم. لە چەمى دووكان پەرىنەوه، شەو چووینە نزارە. لە سەربانى مزگەوتەكە بووین، مەلاكە گوئى نەداينى. خالم و فەقى

۱۱۷. لە دەسنووسەكەدا: كۆى.

مهحموود نان و دوڤيان ئهخوارد. من وتم: فهقئ مهحموود من برسيم نبييه، ماندووم. ليڤهكهه^{۱۱۸} لهو دوورهوه بو داخه، با راکشيم، ئيستيراحهت بکهه. دوور کهوتمهوه. مهلاکه لهگهه خالم و فهقئ مهحموود کهوته قسه، که خهلقئ کوين؟ ئهوانيش جوابيان دايهوه. ئاخري باسي منيان کرد، پييان وت: ئهوه کورپي مهلاعه بدولپرهميمي چروستانييه. وتي، کاميانه؟ وتيان، محهممهده. مهلاکه بهپرتاو هات بو لام، راست بوومهوه، موسافهحهمان کرد، مهعزهرهتي خواست. وتم: تو چون من ئهناست؟ وتي: کوره بهقوربانتم بم، بهخوا بيست جار ميزت کردووه بهم ملهه، دهسي دا به پشت ملي خويا. وتي: تو ههر به قه لاندوشکاني منهوه بوويت، تو منال بوويت، منيش سوخته بووم له ئابلآخ، وهکوو لهه^{۱۱۹} وابووم بو تو. زور قسهي خوشي کرد. پاش نويزي عيشا هيلکه ورپونئیکي دهرخوارد دام. سبهيني نهيهشت برؤم، ههتا گيسکيکي بو سه ر برين، زور خزمهتي کردم، که زانييان ئهچين بو کوييه، وتيان: له دؤلي خهلهکان و چنارانوه برؤن، چونکه دهشتي کوييه جهردهي ههيه، نهوهکوو پرونتان بکهنهوه. ئيمه گويمان نه داني. به کهلکه سماقا سه رکه وتين، چووينه ئه وديو. به ريگاي دهشتا روڤيشتين، هه رسيکمان به نه شاره زايي کهوتينه دهشتي کوييه، به ره و کوييه روڤيشتين، له سه ر ته رتبيات و ناو نيشاني، که خهلق پييمانين گوتبوو.

۱۱۸. له ده سنووسه که دا: ليڤه که.

۱۱۹. له له: به خيوکهر (ن. چ).

گه رمايه، دهشتيکي پان و دوورودريژ. نزيک بووينه وه له نيوهرؤ، خالم وتي: هاها ته ماشا، همه ي خوشکه زام، وا سي تفهنگچي له شاخه که وه بو مان هاتنه خواره وه، بريسه ي تفهنگه که يان دياره. که ته ماشام کرد^{۱۲۰}، به چاوم کردن، لابه لايي ئه هاتنه پيشه وه، که به ره و پيرمان بدن^{۱۲۱}. هه ي پيمان لي کرد. فهقئ مهحموود په کي کهوت، يه کيکمان بوخچه که مان لي وه رگرت، يه کيکمان ليڤه که. کلاشه که مان پي داکن، دامانه پيش خومان. به گورگه لوقه و رهوت ئيمه ئه روشتين. جهرده کان تاويان ئه دا و تينيان ئه دايه خويان بمانگه ني، تا نيوهرؤ لاي دا. دوو سه عات زياتر ئيمه له گهه جهرده دا موقابه له و به ره ره کانيمان بوو، ئه وان گورج برؤيشتنايي^{۱۲۲}، ئيمه ش گورج ئه روڤيشتين، ئه وان سووک برؤيشتنايي، ئيمه ش له سه رخو ئه روڤيشتين، وه کوو گالته پيکردن. ئاخري گه يشتينه گردؤلکه يه کي بچکوله و دييه که ده رکه وت. دزه کان زانييان نامانگرن و له دي نزيک بووينه وه، وازيان هينا، دانيشتن. ئيمه يش له سه ر گرده که به رامبهريان دانيشتين، تا ماندوومان هه سايه وه. جهرده کان به هه ناسه ساردي به کيوه که دا هه لگه رانه وه، ئيمه ش چووينه ديکه.

۱۲۰. له ده سنووسه که دا: (کرد) هکه ي نبييه.

۱۲۱. ئه بوو (بين) بووايه (ن. چ).

۱۲۲. ئه بوو (برؤيشتنايه) بووايه. هه روا ئه وه ي ديڤي پاشه وه ش.

وابزانم ناوی دیکه ههواوان بوو، له کهپرا بوون. شهقه جوگهیهک به ناو کهپرهکاندا دههات، له پهپهوه پروومان کرده کهپریک. من لهپیشهوه بووم، پرووم کرده دهرگای کهپرهکه. ژنیک هیلکهوړونی بو پیاویک دروست کردبوو، خهریک بوو بووی دانیت. نازانم پیاوهکه میوان بوو یان چی بوو. ژنهکه بهرهوپییرمان^{۱۲۳} هات، وتی: بهقوربانانم بم، لهودیو دانیش. لبادیکی لهبهر سیبهری کهپرهکه بو داخستین، دانیشترین. داوی نانمان کرد. هیلاک بووین له برسا. ژنهکه نیوه سهبهتهیهک نانهپهقهی بو هیناین، هی جو. پهق بوو بووهوه، بهعزیکه کهپرووی پیوه بوو. وتم: فهقی مهحموود، به سهبهتهکهوه بیبه، بیخه بهر جوگهکه. فهقی مهحموود نانهکهی جوان ششتهوه. خووسایهوه، به دوکهوه خواردمان. ئەمما چ خواردنیک! وهخته بلیم نیستاش لهزهت و خویشی ئەو نان و دوپه لهبن ددانما ماوه. یاخوا ههزار مرهبا و پونهکهره و گوشتمریشک و پلاوی موستهشفای عهبدولئیلاهی بهقوربان بیت، که نیسته له توپسه به دهستیانوه موبتهلام و به قیزوبیز دهستیان بو ئەبهم و بوم ناخوړین^{۱۲۴}. وه ئەمه سی چوار پوژه به توزهتوزه نانهپهقهی تیری سولهیمانییه رائهبویرم، که فهریدهی کچم له سولهیمانییهوه بووی نارووم، کردوومه به کولهکهی پوحم و

۱۲۳. له دهسنووسهکهدا: بهرهپییرمان.
 ۱۲۴. ئەمه بهلگهی ئەوهپه که له پییشهکییهکهدا وتم: که ماموستا ئەم یادداشخانهی له نهخویشخانهی توپسهی بهغدانووسیوه.

شاردوومهتهوه. هه زهمی توژیکی لی ئەخوم، نهوهک مهجبوور بجم به سهموون و چیشتهکهی موستهشفا. نیسته که پاش نیوهپووی پوژی سیشهمهه دووی^{۱۲۵} مانگی رهجهبی ههزار و سیسهد و هفتا و پینجه^{۱۲۶}، رهفیهکهکانم نان ئەخون، وهک پالاهوان بای ئەدهن^{۱۲۷}، ئەهیپچنهوه، ئەلیی گولبینه^{۱۲۸} له دهمی کهندوو دهئاخنن. منیش ئەم کهلیمانه ئەنووسم.

خولاسهی کهلام، نان و دوکهمان زور به ئارهزوو و نیشتیهاوه خوارد، ئەنجا دهستنوویژمان ششت، نوویژمان کرد، لیی نووستین تا پاش عهسر. خهبهرمان بووهوه، شاری کوپه دیار بوو، مالئاواییمان خواست. داگهراين^{۱۲۹} بو چهمهکهی ئەم دیو کوپه. دهموچاو و دهستوپل و قاچوقولمان پاک پاک کردهوه. نوویژی عهسرمان کرد، پیا هه لگهراين^{۱۳۰} بو شار. نیو سهعاتیکی مابوو، که گهیشتینه قهراخ شار. سوئالمان کرد: برا نیمه ناشه زاین، لهم نزیکهوه مزگهوتیکمان پیی بلین. وتیان: لهم کوړانه^{۱۳۱} برۆن، ئەچنه مزگهفتی کهونهجومعه.

۱۲۵. له دهسنووسهکهدا: دوو.
 ۱۲۶. ریکهوتی ۴ ای شوباتی (۱۹۵۶) ئەکات..
 ۱۲۷. له دهسنووسهکهدا: بای ئەده.
 ۱۲۸. گولبینه بو کونی تهنوور بهکار دیت، بو دهمی کهندوو (توپهوانه) ئەلین.
 ۱۲۹. له دهسنووسهکهدا: داگهپان.
 ۱۳۰. له دهسنووسهکهدا: هه لگهپان.
 ۱۳۱. لهم کوړانه: لهم کوړانهوه.

به پرسپار مزگهوتی کۆنه جومعه مان دییه وه، چووینه سهر سهکۆی جه ماعت، که هاوینان نوژی لی ئەکه ن، کۆل و بوخچه مان دانا. ئەهلی جه ماعت له به ره وه ئەهاتن بۆ جه ماعتی مه غریب. ئەو وه خته شاری کۆیه له دووره وه مه شهوور بوو به (دار العلم).

تا نزیکه مه غریب قه له بالغیکه زۆر له سهر سهکۆکه گردبووه وه. ئیمامیک پهیدا بوو، به دارشع هات، یهک قاچ بوو. له میحرابه که دانیشته. له دلای خۆما وتم، برا، ئەم ئیمامه به دانیشتنانه وه ئیمامه تی ئەکا، یان به پیوه؟ له پاشا وتم به فهقی مهحمود: له پاش جه ماعت و ویرد، که شهش هوت که سیک مایه وه، یهکیکتان بلین، ئەهلی جه ماعت ئیمه غریب و نه شاره زاین، ئیسته گه شتووینه ته جی، له مالی خۆتان نان و چیشتمان بۆ بنیرن. وتیان: پرومان نایهت. له پاشا فهقی مهحمود قه راری دا، که پیان بلیت. وتم: که یفی خۆتانه من باکم نییه. بانگ درا، قامهت کرا، مه لای یهک پی راست بووه وه. له سهر یهک قاچ ئیمامه تی کرد. خه لقی بلاوه یان کرد. مایه وه سی کهس له ئەهلی جه ماعت. یهکیکیش عه با به شان له قه راغه وه سوننه تی ئەکرد. فهقی مهحمود و خالم ته ماشای یه کترین ئەکرد، ده ستیان به پیکه نین کرد. له سی که سه که یهکیکیان سوئالی کرد. قسه که ئاشکرا بوو، ههر سی پیاهه که وتیان: وهی به سهر چاو. پۆیشتنه وه بۆ مالی خویان. پیاهه عه با به شان که که شکل و قیافه ته کهی وا دیار بوو، که غریب و موسافیر بیت. له نوژه که دا گوئی له م که ینوبه یینه بوو،

سه لامی دایه وه، به گورجی پۆیشت. تمه ز ئەو پیاهه میوانی جه میل ئاغا ئەبیت و ئەچیته وه بۆ دیوه خان، ئەم قسانه ئەگیپیته وه بۆ جه میل ئاغا. ئیمه ییش له مالی سی پیاهه که وه سی زهرف چیشت و حه قده نانمان بۆ هات.

ده ستمان نه کردبوو به خواردن، پیاویک هات، وتی: ئیوهن فهقی غه ریه کان؟ وتمان: به لی. وتی: فهرموون بۆ دیوه خان، ئاغا داواتان ئەکات. وتمان: ئاغا کییه؟ وتی: جه میل ئاغا. وتمان: ئەگه ر بۆ نان خواردنه، ته ماشاکه ئەو هه موو نان و چیشته، عه رزی بکه^{۱۳۲} خوا دهوامی بدات، فهرقی نییه، ئیجاب به هاتن ناکات. خزمه تکاره که وتی: کوره چۆن ئەبی؟ ئاغا گوئی هه تا نه یانهینی نه یه یته وه، به خودای نابی. ناچار سی زهرفه چیشته که مان دا به مجیوره که و نانه که مان هه لگرت، نه وه که سبه ینی برسیمان ببیت. چووین بۆ دیوه خانی ئاغا، سه رکه وتین، مه جلیسیکی موهم و پیوانه ی بوو. له دووره وه^{۱۳۳} له بهرمان هه لسا، فهرموون فهرموو به ره و ژوور. پیاهه عه با به شان که له مه جلیسا بوو، زانیمان ئەو خه بهری داوه. ئاغا زۆری حورمهت گرتین و باشی به خیره یینان^{۱۳۴}. سینیه پلاو هات، شه ره تفه نگت له په نادا بکر دایه، ئەنواعی خورشته له سهر. له پاش نانخواردن و ده ستشتن، ده ستی کرد به پرسپار له گه لمان، له کویوه

۱۳۲. له ده سنووسه که دا: عه رز بکه.

۱۳۳. له ده سنووسه که دا: له دووره.

۱۳۴. واته به خیره اتنیکه باشی لی کردین.

دین؟ خەلقى کۆین و چی ئەخوینن؟ منیش جوابم ئەدایهوه. وتی: وا دیاره تو مامۆستای ئەو دوانهیت. وتم: ههتا ئیره بهللی، لهمهودوا نازانم چۆن ئەبییت، ئەگەر خوا بکات دابمهزریین و جیگه مان دەست کهوییت، هه ریهکی له مزگهوتیکیش بییت، مهمنونین. ئەگەر من له مزگهوتی گهوره دابمهزرامایه^{۱۳۵}، ئەوانیشم له مزگهوتانی تر^{۱۳۶} دائه مەزران. ئاغا - خوا لیی خوش بییت - فهرمووی: ئەگەر رایان نهگرتییت، وه ره بۆ لای خۆم، خه بهرم بهدری و ئەوا پیتان ئەلیم ههتا جیگهتان دهست ئەکهوییت، ئیره قۆناغانه. سبهینی نیوه رۆ و ئیواره وهرنهوه ئیره، له مزگهوتان بهند مه بن، قه رزارم بن، ئیره مالی خۆتانه. زۆر به ئیلحاح ئه بیوت: نه کهن شهرم بکه ن. له مه جلیسه که ته حقیقم کرد، که برنجی^{۱۳۷} موسته عیدی مه لا محه مده دی کویه کییه؟ هی شاره زای تییدا بوو، وتیان: مه لا سابیری نازه نینییه. حیکایهت و قسه ی ئەو شه وه له مه جلیسی ئاгада هه سر بوو له سه ر ئیمه. زۆر دلای خوش کردین، خه م و خه فهت و ئیشی رپگا له به ده نمان باری کرد. درهنگیک هه لساين. فهرمووی: چی ئەکه ن، لی ره نانون؟ وتمان: له بهر بوخچه و ئەسبابمان بچینه وه سه ر سه کووی مزگهوت باشته ره. دیسان ته کراری کرده وه، وتی: باشه، ئەمما کوره سبه ی هه تاوکه وتنی بیینه وه

۱۳۵. له ده سنووسه که دا: دابمه زراماییت.

۱۳۶. له ده سنووسه که دا: مزگه تانی تر.

۱۳۷. برنجی: واتا یه که م موسته عید: مه به ست له فه قییه که، که له دواپله کانی خویندندا بییت (ن چ).

بۆ دیوه خان، ئاخ نه نیرم به دواتانا. راست بووه وه سه ر پی. چووینه وه مزگهوت، له سه ر سه کوکه لیی راکشاین تا سبهینی نوژیان. دانیشتبووین، هه تاو کهوت، هه ر ئەوه نده مان زانی خزمه تکاره که ی ئاغا هات، وتی: فهرموون، ئاغا چاوه نواری ئیوه یه. چووینه وه بۆ خزمه تی. ئاخ داخی به جه رگم، پیاوی دنیا یی ئەو زه مانه، که ته قریبه ن چل و نو سال^{۱۳۸} له مه وپیش بوو، ئەخلاق و فه زائیل و هونه ریان ئەم نه وه که کرده وانه بوو. به ناشوکی نالیم، ئیسته کرده وه و هونه ریان چاولیکه ری و غه ربی و ئەفره نجییه کانه^{۱۳۹} و له هونه ری ئەو مه ردانه ی پیشوو سه ربراو و ئاوهرهوت کران، خوا خراپتر نه دات.

خولاسه پاش چایی و بهرچاییخواردنی دیوه خان، چووین بۆ مزگهوتی گهوره، به پرسیار مه لا سابیری نازه نینمان دۆزییه وه. پیاویکی زۆر رووخۆش و به گفتوگۆ و ده مبه پیکه نین بوو - یاخوا ره حمه تی خوی لی بییت - له پاش به خیره اتن ته کلیفی جیگه م لی کرد، مه عزه ره تی هی نایه وه، که جیگا نییه. زۆرم له گه ل وت، فائیده ی نه بوو. وتی: ناوت چییه؟ وتم: محه مده د. ئیتر گفنوگۆی، کاکه حه مه گیان بوو، قسه ی له گه ل ئە کردم، له قسه کردنی، له جیگا مه ئیووس ئە بووم. لاکین ته ماشام ئە کرد، قسه کانی هه موو به پیکه نینه وه بوو، توژیک ئومیدم پهیدا ئە کرد.

۱۳۸. شاعیر له سالی (۱۹۵۶) دا ئەم باسه ی نووسیوه (ن چ).

۱۳۹. له ده سنووسه که دا: ئەفره نجییه کانه و.

رۆژی جومعه بوو، نوژی جومعه نزیك بووه وه. له دووره وه ته عریفی خوتبهی مهلا محهمه دم بیستبوو، زوو چوومه ژووره وه، نزیك به منبه ره كه دانیشتم، زور عاجز بووم. فهقی ره سوول - خوا عافوویكات - قورئانی ئه خووند، زورم پیخوش بوو. سوننه تی جومعه كرا. جهنابی مهلا - خودا عفوویكات - چوو ه سهر مینبه ره كه، بیكاغه زبه ده سه وه گرتن خوتبهیه کی زور به لیغی خوینده وه. تی ئه گه یشتم، له باسی پشت به دنیا نه بهستن و به دنیا مه غرور نه بوونه وه، چونكه هه موو كه س به جیی ئه هیلیت. به و مونسه به ته وه تی هه لکیشی كرد بو وه فاتی باوکی حاجی مهلا عه بدوللای جهلی - ره حمه تی خوی لئ بیته - كه پار له مانگه دا، له م رۆژه دا له سهر ئه م مینبه ره، ئه و خوتبهیه ی خوینده وه، ئیسته ئه و له جیگه یه کی تره و یه کیکی تر له جیگه کی ئه و خوتبه ئه خوینیته. ئه م ما به گریانه وه و به بی گيروگرفت و سه ربه ست و دلیرانه ئه یخوینده وه. تی گه یشتم، كه پار ئه و مانگه باوکی وه فاتی كرده وه. به راستی له لام هونه ر بوو و دلم ئه وه نده به و خوتبهیه مه شغوول بوو، خه فه ت له دلما نه ما.

پاش جومعه چووینه وه بو حوجره، چونكه مهلا سابیر خوی وتی پاش جومعه نه چن به هیچ لایه كا، وه رنه وه ئیره و ته واو مه ئیووسیش نه بوو بووم. نازانم چ فه قییه ك له سه رگه لوو ده نگی منی بیستبوو، یا له سوله یمانیه منی دیبوو، وتبووی به مهلا سابیر، ماموستا كه یان ده نگیکی خوشی هیه. له گه ل چووینه وه حوجره كه و دانیشتم،

بیته وه قوف پيش نانخواردن وتی: ئه ری كاكه همه گیان، ئه لین ده نگیکی خوشت هیه، توخوا ئه گه ر غه زه لیكم بو نه خوینیته وه. وتم: ماموستا من دلم پر له غه مه، خه فه تی خوم له لایه ك، خه فه تی ئه م دووانه ییش كه له گه لمن له لایه ك. من سه عاتیكه لیته ئه پارپیمه وه بو جیگا، رام ناگریته، كه چی پیم ئه لیته غه زه لم بو بخوینه ره وه، به خوا ماموستا تا قه تم نییه. زور عاشقی ده نگی خوش بوو. وتی: كاكه همه گیان، به قوربانت بم، توخوا ئه گه ر بوم نه خوینیته وه. وتم: ئاخر من وا عاجز، له چ دلایه كه وه بیخوینمه وه؟ وتی: تو فه رموو، خوا خیركه ره، كار نییه خوا چاکی نه كات. وتم: چیت بو بخوینمه وه؟ تازه شیعی مه حوی یه كه یه كه بلاو ئه بووه وه. وتی: غه زه لیکی مه حوی هیه "به نووری باده كه شفی زولمه تی ته قوا نه كه م چبكه م" له به رت نییه؟ وتم: به لئ له به رمه. وتی^{۱۴۰}: ئه وه م بو بخوینه ره وه، به قوربانت بم. هیشتا ژووری جامیعه خه لقی تیا ما بوو، ده ستم پی كرد، فه قه ت تیم چریكان و عه جه ب ده نگیكم بوو، زور جوانم خوینده وه، هه ر كه س گوئی لئ بوو پرووی كرده به رده رگای حوجره، بوو به قه له بالغی^{۱۴۱}. پیم وایه هه وت شیعه كه م خوینده وه، كه لی بوومه وه، وتی: كوره، یاخوا به خیربیته، به سه ر چاوه كانم، وه ی به سه ر هه ر دوو چاو، خوم ده رست پی ئه لیم. وتم: ئه ی ره فیه كه كانم؟

۱۴۰. له ده سنووسه كه دا: وتم.

۱۴۱. له ده سنووسه كه دا: قه له بالغ.

وتی: ئەوانیش دائەمەزرینین. پاش نانخواردن و قسە و
 حیکایەتکردن، فەقیی نارد خالمان لە مزگەوتی پەلک و
 فەقیی مەحموودیان لە مزگەوتی بایزئاغا دامەزراند^{١٤٢}.
 ئینسانیککی زیرەک و تەقریریکی رەوانی هەبوو. دوو فەقیی
 تری لەلابوو، هەردوو بیئتواتەیی: مەلا قادر (قالە شوپ)^{١٤٣} و
 مەلا خدر (خدرە لوپ)^{١٤٤}، کورپی چاک بوون. هەردووکیان
 جامییان ئەخویند وەک من، رەفاقەتمان خوێش بوو.

لەپاش چەند مانگی، مەلا سابیر چوو بۆ نازەنین بۆ مالی
 خویان و مزگەوتی بایزئاغا چۆل بوو، چوومە مزگەوتی
 بایزئاغا و خالیشم هینایە ئەوئ. هەرسێکمان لەوئ گرد
 بووینەو. دەرسم لای حاجی مەلا شەفیعی کورپی حاجی ئەمین
 ئەخویند -خوا عەفوویانکات. حاجی مەلا شەفیعی چوو بۆ
 سەفەری حەج، چەن رۆژیک ئەچووم لە مزگەوتان دەرسم
 ئەخویند. مەلا قادر و مەلا خدری رەفیقم هاتن زۆر
 ئیلحاحیان کرد، کە بۆ خویندن بچینە بۆسکین، بۆ خزمەت
 مەلا مەحمودی بۆسکین، موافەقەتم کرد. خالمان هات، فەقیی
 مەحمود نەهات. هەر چوارمان چووینە بۆسکین بۆ خزمەت
 مەلا مەحمود - خوا عەفوویکات - موددەتیک پیکەو بووین،
 خالمان عاجز بوو، چوووەو بۆ کۆیە. رەمەزان هات، بۆ جەژن

١٤٢. لە دەسنووسەکەدا: دامەزران، بەلام (دامەزران) لێرەدا رەوا نییە،
 چونکە فیعلی لازمە و لێرەدا (دامەزراند)ی مۆتەعەدی پێویستە، مامۆستا
 تیکرا پیتی (دی) دواى وشە، ئیسم بیئت یا فیعل، قووت ئەدا و ناینووسی.

١٤٣. لە دەسنووسەکەدا بەم جۆرە نووسراوە: شورر.

١٤٤. بۆ (لوپ)یش و (لۆر)یش دەست ئەدا.

مەلا قادر و مەلا خدر چوونەو بیئتوات^{١٤٥}، من لە بۆسکین
 مامەو.

زۆر رووتوقووت و بیپیللو بووم. لەبەر رووتی، رۆژی جەژن
 لە ژووری مزگەوتەکە دانیشتبووم، مەشغوول بووم بە ئیشی
 خۆم. مامۆستا هات، بانگی کرد: کاکە حەمە، چی ئەکەیت
 لە ژوورەو^{١٤٦}، وەرە دەرەو. هاتمە بەرەهەیان، دانیشتین.
 وتی: بەم جەژنە بە تەنھا لە ژوورەو رابواردنی تۆ، ئەزانم
 لەبەر رووتییە. رووت نییە بچیتە ناو خەلق. منیش لە
 فەقیییا رووتی و غەریبیم بە خۆمەو دیو. با حکایەتیکت
 بۆ بگێرمەو، بۆ تەسەللی دلت. وتم: فەرموو. وتی: لە
 ئاکرئ دەمخویند، زۆر رووت بووم، پیللوم نەبوو، دەریپیکەم
 درابوو، کەوا یەکی شوپم^{١٤٧} لەبەر ابوو، پشتەکەى درابوو،
 بەری ساغ بوو، چاکى کەواکەم هەلدروو بوو، تا عەورەتم لە
 دەریپیکەمەو دەر نەکەوئیت. فەقیی ئەو ولاتەیش هەموو
 پۆشتەوپەرداخ و شوخ و ئەلبیسەى جوانیان لەبەر ابوو.
 بەهار بوو، سێشەممە و جومعە ئەچوونە دەرەو بۆ سەحرا،
 بۆ کەیف و سەیران و یاریکردن و زیافەت خواردن. هەرچەند
 فەقیکان تەکلێفیان لئ ئەکردم، من لەبەر رووتی رووم
 نەبوو لەگەڵیان بچمە دەرەو، بە تەنھا لە مزگەوت

١٤٥. دەبوو (بیئتواتە) بوایە (ن چ).

١٤٦. لە دەسنووسەکەدا: ژرەو.

١٤٧. لە دەسنووسەکەدا: شوپەم.

ئەمامەوہ و سەعیم ئەکرد. فەرمووی، مزگەوتیکی زۆر خۆش و عەجیبی بوو. مەدحی مزگەوتەکە ی زۆر کرد.

فەرمووی: پۆژیکی سێشەممە بە تەنھا لە ژووری مزگەوت سەعیم ئەکرد، تەماشام کرد پیاویکی بەسەرۆسیما و قیافەت، کەلەگەت و بەشەوکەت، عەبایەکی تەلەسفەری^{۱۴۸} شانسورمە ی قەدکردبوو، دابووی بەسەر شانیا، هاتە ژووری مزگەوت، سەلامی لی کردم و دانیشت. لەبەری هەلسام، بەخێرھاتنم کرد. دەستی کرد بە سوئال و پرسیار، وتی: مەدرەسە بۆچی چۆلە؟ وتم: فەقیکان چوون بۆ سەحرا و سەیران. وتی: تۆ بۆچی نەچوویت و بە تەنیایت؟ وتم: من حەز لە سەیران ناکەم و تاقەتم نییە. وتی: بەخوا ئەزانم فەقیی ئەم ولاتە شوخ و پۆشتەوپەرداخن، تۆیش پووتوقووتی، پیت عەیبە رەفاقەتیاں بکەیت. ئیتر پرسی: خەلقى کویت و چی ئەخوینیت و لەکەییەوہ هاتوویت بۆ فەقییەتی؟ منیش جوابم ئەدا یەوہ.

پیاوہکە لە سیمای دەرئەکەوت، کە عاجز و غەمبار بوو. دوا ی گفتوگۆیەکی زۆر، وتی: ئە ی تۆ بۆچی هیچ لە من ناپرسیت، کە کیم و لە کوپوہ دیم و بۆ کوئ ئەچم و ئیشم چیبە؟ وتم: من ئەدەب ئەکەم^{۱۴۹}، عەرزت بکەم. فەرمووی: من فلان کەسم (گەورە ی تانیفە و ساحیب دئ بوو) مەللاکم، چوار دە باری هیستر تووتنم ناردووہ بۆ موسل، چوار دە

هیسترەکەش هی خۆمە. چوار قەتارچیم لەگەل هیسترەکانا ناردووہ. جەردە داویە بەسەریانا، دەس و پپی قەتارچیبەکانیاں توند بەستووہ و چاویان بەستوونەتەوہ و پووتیاں کردوونەتەوہ، بە توتن و هیسر و ئەسبابی قەتارچیبەکانەوہ هەموویان بردوون. ئەمما بەعزی لە قەتارچیبەکان ناسیویانن. لەپاشا پیبوار دەس و قاچی قەتارچیبەکان ئەکەنەوہ. ئیستا بەپە ی سەری ئەو تالانەوہ ئەچم بۆ مووسل. دوعام بۆ بکە، هەر نیوہیشم دەس کەویتەوہ، لەو سەرەوہ کە هاتمەوہ، سەرتاپی دەستیک ئەلبیسە ی چاکت بۆ ئەکەم. وتم: بەخوا ئەلبیسە بکەیت یاں نەیکەیت من دوعا ی زەفەر و نەجاحت بۆ ئەکەم و ئینشەللا بە مەقسوود و دلخۆشییەوہ ئەگەر پیتەوہ. ناردی لە بازار نان و کەبابیاں هینا، خواردمان و پیاوہکە ئوغری کرد.

سێشەممە ی دوا ی هیچ، سێشەممە ی دوا ی تر پاش پانزە پۆژ لە چەشنی وەزعی پیشوو، مەدرەسە چۆل و فەقی لە سەیران بوون و من بە تەنھا لە ژووری مزگەوت سەعیم ئەکرد. تەماشام کرد پیاوہکە هاتەوہ، وەک شیریک بیته ژوورەوہ، بە رووخۆشی و مەسروروی و قسە ی خۆشەوہ هاتە ژووری مزگەوت، سەلامی کرد و موسافەحە ی لەگەل کردم و دانیشت و وتی: مژدەت بدەمی بە تووتن و هیسر و

۱۴۸. تەلەسفەر: جۆرە قوماشیکە، تالی زەردی تی هەلکیشراوہ.

۱۴۹. مەبەستی لە (شەرم دەکەم)ە.

كەپەنەك^{۱۵۰} و ئەسبابى قەتارچى و كەژوو^{۱۵۱} و گورىسى بارەكان ھەمووم وەرگرتەو، ئىللا نىوھەردەيەك تووتن نەبى، داغان كرابوو و خۆم دەستم لى ھەلگرت و جەردەكان گىران و ھەپس كران. سوبحانەللا جارى پېشوو چەن عاجز و غەمگىن بوو و ئەم جارە نەوعىكى تر و پياويكى تر بوو. لەپاش قسە و ھىكايەت و ئىستىراھەتكردن، وتى: ھەلەسە، بچىن بو بازار. بردمى بو بازار، ھەر لە كلاو، ھەتا پىلاو، دەستىك ئەلبىسەى چاك و جوانى بو كرىم، ھەتا بەندەخوین و سابوون و كندر و دەزوو و بەعزى شتى تر، كە پىويست بىت و مىقدارىك پارەيشى دامى. ئەمجا ئەو ئوغرى كرد و منىش بووم بە ئىنسانىكى تر.

مامۇستا مەلا مەحموود ئەم قسە خۆشەى زور بەجوانى ھونىيەو. لەپاشا فەرمووى: عاجز مەبە، بەشك خواى تەعالا واسىتەيەكيش بو تو بنىرى، كە ئەم رووتوقوتىيەت دەفع كات، سەبەرت بىت، قسەى مامۇستا وەك ئىلھام وا بوو. بە چەند رۆژىكى كەم، دواى ئەم قسانە، پياويك لە بۆسكىن ئەمرى ھەققى بەجى ھىنا و مرد. مەرى زور بوو، نىوھى كرد بە وەسىەت، كە سىيىيەكى نىوھەكى سەربىن بو فەقىران و سىيىيەكى بەن بە فەرش بو مزگەوتان و سىيىيەكى

بكەن بە ئىسقات^{۱۵۲} بو كەفارەتى نويز و رۆژوو. مامۇستا كرمى بە شەرىكى ئىسقات و فەرمووى: قورئانى لەسەر بخوینە لەپاش ناشتنى. لەسەر قەبەرەكى بخوینە ھەتا ئىوارە وەسلى جومعەى^{۱۵۳} بكە. رۆژى پىنجشەممە بوو. وەلھاسل بە ھىسسەى ئىسقات و پارەى قورئانخویندەو، من نىكى ھەفتا قرانم بەركەوت، كە جىگای سى دىنارى ئىستەى ئەگرت، بەلكوو قرانىكى چل و پىنج سال لەمەوپىش، موقابىل بە دىنارىكى ئىستە بوو.

تەسادوف تەعزىيە نەبىرا بوو و مەپەكان نەفرۆشرا بوون، لە شارى كۆيەو كەغەزىكى خالم بو ھات، كەوا خەرىكم بچمەو بو سولەيمانىيە، ئەگەر زوو نەگەيتە كۆيە، كتىب و ئەسبابت ئەبەمەو و ئەرۆم. منىش لەتاوا لەسەر پارەكە نەوہستام، چووم بو كۆيە، كە تەحقىقم كرد، رۆشنتبوو. زور عاجز بووم و خەفەتم زور خوارد. دلّم تەواو پەرىشان بوو. ئەى ھاوار ئەم خالم منى فرىب دا، بو فەقىيەتى بە قەرارى چوار سال، كەچى سالى نەبردە سەر. تاقەتم نەبوو

۱۵۲. ئىسقات: كەفارەتدان بە پارە بو مردوو لەجىياتى نويز و رۆژوو فەوتاوى.

۱۵۳. وەسلى جومعە: دانىشتن بەسەر گۆرى مردوو وە تا شەوى جومعە، چونكە ئەلەين مردوو كە خرايە گۆر تا بەجى نەھىلدەرى، ئەنكىر و مونكىر نايەنە سەرى پرسىارى لى بكەن و، ئەگەر رۆژى جومعەش بخرىتە گۆر يا تا رۆژى جومعە بەجىنەھىلدەرى، پرسىارى گۆرى دوا ئەخرى بو رۆژى قىامەت.

۱۵۰. كەپەنەك: فەرنجى شۆرى قۆلدريژ. كورد ئەلەين: لەدواى باران كەپەنەك، ھەروەھا ئەلەين: كەپەنەكى كورد ئاواندەلەينى.

۱۵۱. كەژوو: جۆرە گورىسىكە، لوول نىيە، پان و تەختە وەك تەكەبەند.

بگه پريمه وه بو بوسكين. پايژ بوو، گه رام به مزگه وتانا، له بهر^{۱۵۴} پروتي كهس جيگه نه ده كردمه وه.

ناچار چوومه مزگه وتي ره شه. پاش جامي دهستم كرد به فيعله سه عدوللا^{۱۵۵} لاي فه قيبهك، كه زور كه ودهن بوو. مودده يهك له گه لم رابوارد، به نيمان تيكچوو. زستان هات، گه رام جيگام نه بوو. فه قيبهك خه لقي ولا تي سوله يمانيه پرسى، وتى: ئه وه تو هيج پاره شك نابه يت، بوچى وا پروتي؟ حيكايه تي پاره ي بوسكينم بو كرد، كه نينتيزار ئه كه م ماموستا مه لا مه حمود بوم بنيرييت و چهن كاغهم نووسيوه، وا بزانه كاغهم پي ناگات. فه قيبهك حوكمي لي كردم، وتى: ئه بي سبه يني بچى بو ئه و پاره يه. به قسم كرد. به خوشتى و سايه قه چووم بو بوسكين، پاره كه م وه رگرت، له هفتا قران شتيكي كه م بوو، گه رامه وه بو كويه.

تووشى كاروانيك بووم، هي سربار، بو كويه ئه چوون. له گه ليان بووم تا بنارى هه يبه ت سولتان. زستان بوو، هه وري هينا، كردى به باوباران، ره هيله و به فر. په نا به خوا كاروان و قه تارچى سه ريان لي شيوا، من هه ي پيم لي كرد، كاروانم به جي هيشت، سه ركه وتم بو سه ر كيوى هه يبه ت سولتان. له ويوه چاوم له دييه ك بوو، راست به ره وخوار داگه رام بو ديكه. گه يشتمه ديكه. پروم كرده مزگه وت، قه له بالغى تي دا بوو، كه چاويان پيم كه وت، له ته وقى سه رم

تا په نجه ي پيم چوراوگه ي ئاو ئه هاته خوارى. ئاگريان بو خوش كردم و له مالان كراس و ئه لببسه يان بو هينام. ئيواره بوو، ئه هلى ديكه هه موو له مزگه وت بوون. پياويكى كو ييش ميوان بوو. سه ركه واي له بهر خو داكهن، داي پيم، كردمه به رم. پاره كه م له گيرفانم هينا يه ده ره وه خستمه گيرفانى سه ركه واي كابراوه. هه رچى جلم بوو، برديانه مالان وشكى كه نه وه. ئي ستراحه تم كرد، گه رمم بووه وه، ماندووم هه سايه وه. پيم وايه ئه گه ر دانه گه رامايه بو ئه و دييه و هه ر برؤشتمايه بو كويه، له بنارى هه يبه ت سولتان به هيلاك ئه چووم. سبه يني جله كانيان بو هينامه وه، كردمه به رم. له بيرم نه بوو پاره كه م له گيرفانى سه ركه واكه ده ربه نيم. كابرا وتى: فه قى سه ركه واكه م قورس بووه، شتيك له گيرفانيايه. وتم: ئه ها ئه رى وه للا ئه وه^{۱۵۶} پاره يه. ئاخه له سه ر ئه و پاره يه وه خت بوو^{۱۵۷} دويني بمرم، به هيلاك بجم. حيكايه تم بو كرد. وتى: به راستى عاقليت كرد، كه داگه راي بو ئيره. ئه گه ر برؤيشتبى^{۱۵۸} شه وت به سه را ئه هات و به هيلاك ئه چوويت، خوا ره حمى پي كرديت. پاره كه م لي وه رگرت هه وه و هاتمه شارى كويه. سه رتا پيا ئه لببسه ي چاكم پي كرد و بووم به كورپكى تر.

۱۵۶. له ده سنووسه كه دا: ئه و.

۱۵۷. له ده سنووسه كه دا: وه ختم.

۱۵۸. له ده سنووسه كه دا: برؤيشتبى.

۱۵۴. له ده سنووسه كه دا: له به.

۱۵۵. فعله سه عدوللا، كتيبيكى نه حووه، هه ر باسى (فعل) تيايه.

مهلا قادری ژئی، موسته عیدیکی قابیل بوو لای مهلا محهمه دی کوییه، ئەیناسیم. چەن جار لەوه وپیش چوومه لای بو جیگه رای نه ده گرتم. لەپاش ئەمه که پوخته و پهرداخ بوومه وه و بووم به ئینسان، خوئی به دەمی خوئی پئی وتم: کاکه ی حەمه، ئیسته جیگا ههیه، وه ره. وتم: به خوا ماموستا نایه م. وتی: بوچی؟ وتم: له مه وپیشیش جیگا بوو، له بهر پرووتی رات نه ده گرتم. ئیسته ئەمبینی پوخته و پهرداخم، خوئی به دەمی خوئی پیم ئەلیت. غه ره زم ئەمه یه پرووتی بیحورمه تی و بیئعتیباریه، خهلق ته ماشای سه روسوره ت ئەکه ن و زاهیربینن. که و ابو مه سئه له ی (که و بخو) راسته. ئەو پارهییه فریام که وت و هه ر ته و او نه ده بوو و ته فائول به خیره که ی ماموستا مه لا مه حموود به حیکایه تی خوئی که کردی، سه رگوزه شته که ی له منیشا هاته دی، خوا عه فووی کات.

زستان له کوییه مامه وه. به هار چووم بو که رکوک. له مزگه وتی حاجی ئەحمەد ئاغا که عه لی حیکمه ت ئەفه ندی موده پرپرسی بوو، دامه زرام. حیسام کاتیم^{۱۵۹} خویند. له و مودده یه دا مه لا شیخ جه لالی ترپه سپیان به سه فه ر هاته که رکوک. مولا قاتمان بوو. وتی: تو سی پوورزات له ترپه سپیان، چەن جار کاغه زیان بو ت نووسیوه، که بییت بو لایان و زور ئاره زووت ئەکه ن. له حه قیقه تا کاغه زیکیان هاته کوییه و پیم گه یشت. وتی: وه ره بابچینه ترپه سپیان،

۱۵۹. حیسام کاتی: کتیبیکی لوجیکه.

له ویش بخوینه. موافهقه تم نه کرد، ئەمما وه عدم دا، که مودده یه کی تر دیم بو هه ولیر. پاش مودده یه ک توشی له رزوتا و سیبه رۆ بووم. ماموستام، که مه لا مه جیدی دوولکانی بوو، وتی: ئەچم بو ده شتی هه ولیر و بو هه له جه و بیستانه. منیش وتم: منیش دیم، ده چم بو ترپه سپیان.

له گه ل کاروانی هه ولیر رۆیشتین. چونکه هاوین و گه رما بوو به شه و رۆیشتین. پاش هه تا و که وتن گه یشتینه کوپری. نۆره سیبه رۆم بوو، تا دایگرتم. به نه وعی نه مزانی شکلی شاری پردی چۆنه. ئیواره وتیان: هه لسه^{۱۶۰}، کاروان بار ئەکات. دوايان که وتم، شه و به سه را هات، مانگه شه و بوو. ئەسه ری له رزوتا که له به ده نما مابوو. جار جار له کاروان دوا ئەکه وتم^{۱۶۱}. له بهر ناره حه تی و ئیشی خو م ده ستم کرد به گریان. هه یچ چاره یشم نه بوو، غه ره تم ئەنایه به ر خو م، دوايان ئەکه وتم. له ده وره ی نیوه شه و ا به جی مابووم، قه تارچییه ک ده سی به ئا و ئەگه یان، کاروان تیپه رپیوو، قه تارچی هه رای کرد بگاته کاروان، که گه یشته من، زانی نه خو شم، وتی: کاکه فه قی! به قوربان بو کوئی ئەچیت؟ وتم: بو ترپه سپیان. وتی: بابه گیان، تو بیته هه ولیر چوار سه عاته ری له ترپه سپیان دوور ئەکه ویته وه. وتم: ئە ی چی بکه م؟ وتی: ئەوا گه یشتینه کاریزی قوشته په، له وئ لاده، ترپه سپیان نزیکه. سه ینی ئاوه که بگره، ئەتباته ناو دیی

۱۶۰. له ده سنووسه که دا: هه له سه.

۱۶۱. له ده سنووسه که دا: دوا که وتم.

ترپه‌سپیان و زۆر نزیکه. ئیسته ئیمه هاین له ئاقاری ترپه‌سپیان. منیش له‌به‌ر ناساگیی به‌ده‌ن و ماندوووون به‌ده‌ره‌جه‌یه‌ک په‌ریشان بووم، جارجار به‌رپوه خه‌وم لئ ئه‌که‌وت^{۱۶۲}. نه‌متوانی هه‌راکه‌م بگه‌مه کاروانه‌که، له‌به‌ر ئه‌وه به‌قه‌تارچییه‌که‌م وت، وتم: کاکه گیان نه‌خۆشم، بوخچه‌ی کتیب و لیفه‌که‌م به‌هیسی فلان قه‌تارچییه‌وه‌یه، ناتوانم بیگه‌می، وه‌ریانگرم. قه‌تارچی به‌گورجی هه‌رای کرد بوخچه و لیفه‌ی هیئا. هه‌تا ئه‌م که‌ینوبه‌ینه‌کرا، گه‌یشتینه ئاوه‌که، وتی: ها، ئه‌وه ئه‌سبابه‌کان و ئه‌م ئاوه ئه‌چیتته ناو دیی ترپه‌سپیان، به‌رت نادا.

نازانم چهن سه‌عات^{۱۶۳} شه‌وی ماوه. ئه‌وه‌نده گه‌تم به‌حال هۆشم هه‌یه. له‌قه‌راخی رپگه‌که لیفه‌که‌م داخست، بوخچه‌م نایه ژیر سه‌رم. وه‌ک کوه‌ک بده‌ن^{۱۶۴} به‌بنا گویم، خه‌وم لئ که‌وت، ئه‌مما چ خه‌ویک! ئیسته‌یش له‌زه‌تی له‌دلم نه‌چووته‌ده‌ره‌وه. وه‌ختی خه‌به‌رم بووه‌وه، رۆژ به‌رز بوو و قه‌لبم که‌وتبووه سه‌ر ئاره‌ق. هه‌لسام چوووه سه‌ر ئاوه‌که^{۱۶۵} ده‌ستنوێژم ششت و ته‌پوتۆزی رپگه‌م له‌خۆم کرده‌وه. ئنجا نواریم مه‌مله‌که‌تیکی چۆلوه‌ۆ. به‌قه‌راخی ئاوه‌که‌دا^{۱۶۶} قه‌ده‌ریک رۆیشتم، گه‌یمه بیستانه‌وانیک، سوئالی قوشته‌په‌م

۱۶۲. له‌ده‌سنووسه‌که‌دا: ئه‌که‌وت و.

۱۶۳. له‌ده‌سنووسه‌که‌دا: سه‌عات.

۱۶۴. له‌ده‌سنووسه‌که‌دا: بده.

۱۶۵. له‌ده‌سنووسه‌که‌دا: ئاوه.

۱۶۶. له‌ده‌سنووسه‌که‌دا: ئاوه‌که.

لئ کرد، وتی: له‌و چالاییه‌دايه. وتم: من بو‌ترپه‌سپیان ئه‌چم. وتی: که‌وابی مه‌چۆره ناودئ، لییره وا برۆ، دوو دی ده‌رئه‌که‌ویت، ئه‌وی پێشه‌وه‌یان پلنگه‌یه، ئه‌وی ئه‌ولایان ترپه‌سپیان، دیکه دیاره. وه‌کوو ته‌عریفی بو‌کردم، رۆیشتم تا گه‌یشتمه ترپه‌سپیان. به‌راستی ئه‌وه قه‌تارچییه چاکه‌یه‌کی باشی له‌گه‌ل کردم و خستیمه ئیستیراحه‌ته‌وه، خوا عه‌فووی کات.

به‌پرسیار چوووه مزگه‌وت، دنیا زۆر گه‌رم بوو، چونکه هاوین بوو. ته‌ماشام کرد له‌ناو مزگه‌وتا هه‌وزیکیان کردبوو، پڕ بوو له‌ئاو. به‌تویی کراس و ده‌رپی فه‌قیکان قاچیان دا‌هیشتبوووه ناو ئاوی هه‌وزه‌که له‌گه‌رما. تمه‌ز له‌به‌یانا به‌فینکی ئاویان تی ده‌کرد بو‌ئهمه‌ی که به‌رۆژ خۆیانی پی فینک بکه‌نه‌وه. سه‌لامم کرد، جوابیان سه‌نده‌وه، موبالاتیان پی نه‌کردم. شیخ جه‌لالیش دانیشتبوو، نه‌یناسیمه‌وه، پاش یه‌ک دوو ده‌قیقه وتی: ئه‌رئ تۆ فلان که‌س نیت؟ وتم: به‌لئ، له‌به‌رم هه‌لسا، جییان کردمه‌وه. پاش چهن ده‌قیقه‌یه‌ک ناردی خه‌به‌ریان دا به‌باوکی پوورزاکانم. سه‌ید ئه‌حمه‌دی سه‌رگه‌لویی هات بو‌مزگه‌وت.

مه‌رحوومی باوکم ئه‌وه‌لی ته‌ردیسی له‌که‌رکووک لای شیخ حسین (باوکی سه‌ید ئه‌حمه‌دی خانه‌قا) بووه. پاش چهن مانگیك چوووته هه‌ولیر، موده‌رپرسی شیخ ئه‌بووبه‌کری هه‌ولیر بووه و ده‌رسی به‌کورانی شیخ وتوو، که شیخ عه‌بدو‌للا و شیخ مه‌مه‌د ئه‌مین و شیخ عه‌بدو‌لرهمان بوون. شیخ ئه‌بووبه‌کر زۆری خۆش ویستوو. والیده‌م له‌مالی

شیخ ئه‌بووبه‌گر، ئیمامه‌تی بو ژنان کردووه. پووریکم لای باوکم بووه، ئالتون ناو، کچ بووه، سه‌ید ئه‌حمده ناویکی سه‌رگه‌لوویی خزمی سه‌ید ئه‌حمده‌ی خانه‌قا، به‌فه‌قییه‌تی که‌وتووته‌هه‌ولیر و له‌خانه‌قای شیخ ئه‌بووبه‌گر بووه، به‌واسیته‌ی شیخ و کورانی شیخه‌وه‌داوای خوشکه‌که‌ی باوکی کردووه، باوکم قسه‌ی نه‌شکانون. به‌نه‌تیجه‌ باوکم هاتوته‌وه‌بو‌ولاتی سوله‌یمانییه. پووره‌که‌م له‌ده‌شتی هه‌ولیر ماوه‌ته‌وه. وا بزانه‌م له‌ده‌وری پشانه‌وه‌دا پووره‌که‌م مردوووه، کوریک شیخ محهممه‌د و دوو کچ عایشه و فاطمه‌ی لی‌ی به‌جی مابوو، مالیان له‌ترپه‌سپیان بوو.

له‌ترپه‌سپیان به‌فه‌قییه‌تی دانیشتم، فه‌قته‌ وه‌زعی ئه‌ویم به‌دل نه‌بوو، له‌به‌ر ئه‌م سه‌رگوزه‌شته‌یه "مه‌لا شیخ جه‌لال له‌گه‌ل مه‌لا محهممه‌دی ئه‌مینی برای موده‌رپرسی می‌رغوزار ژنه‌ژنیان کردبوو، خوشکیان دابوو به‌یه‌کتر. خوشکی مه‌لا حه‌مه‌دئه‌مین گویا به‌کچ ده‌رنه‌چووبوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ شیخ جه‌لال ناردییه‌وه‌بو می‌رغوزار و خوشکه‌که‌ی ئه‌ویشیان هینابوووه‌وه‌و خوشکه‌که‌ی دلی به‌مه‌لا حه‌مه‌دئه‌مینه‌وه‌بوو. ئه‌لین جوابی ناردبوو، که‌بین به‌دواما، بمبه‌نه‌وه. فه‌قیی می‌رغوزار به‌شه‌و ئه‌هاتن، که‌له‌ترپه‌سپیان ژنه‌که‌ی مه‌لا حه‌مه‌دئه‌مین بدزنه‌وه. فه‌قیی ترپه‌سپیانیش به‌تفه‌نگه‌وه‌وه‌کوو قو‌ل و حه‌ره‌س به‌ده‌وری دی‌دا ئه‌گه‌ران. ئاخری چونکه‌ دز و مال‌خو^{۱۶۷} یه‌ک بوون،

۱۶۷. مال‌خو: خاوه‌نمال، خانه‌خوئ.

فه‌قیی می‌رغوزار ژنه‌که‌یان دزییه‌وه‌و فرانیان بو می‌رغوزار، بو‌مه‌لا حه‌مه‌دئه‌مینی می‌ردی. ژنی شیخ جه‌لالیش که‌خوشکی مه‌لا حه‌مه‌دئه‌مین بوو، له‌مالی براکانی مایه‌وه. ئاخری ره‌دوو که‌وت، هه‌شتا لیره‌یان دا به‌مه‌لا شیخ جه‌لال ته‌لاقی دا. عه‌جه‌تر ئه‌وه‌بوو که‌شیخ جه‌لال سویندی خوارد، که‌ئو خوشکه‌م نابی پووبکا به‌مالی منا‌حه‌تتا به‌مردوویش و ئیتر خوشک و برایه‌تیمان له‌به‌ینا نه‌ما. وه‌سالی دوا‌یی له‌ترپه‌سپیان بووم، فه‌قیی ئه‌و ده‌عه‌وتی فه‌قیانی چه‌ن دییه‌کیان کردبوو، زیافته‌بوو، له‌حه‌وشی مزگه‌وت فه‌قی هه‌لئه‌په‌رین، بی‌خه‌به‌ر له‌هه‌موو شتی‌ک. له‌پر وتیان، وه‌للا جه‌نازه‌یه‌ک هات. مه‌علووم بوو، که‌جه‌نازه‌ی خوشکی مه‌لا شیخ جه‌لال بوو. فه‌قی‌کان په‌کیان که‌وت، هه‌لپه‌رکیان تی‌ک دا. مه‌لا له‌ماله‌وه‌بوو، که‌ئو خه‌به‌ره‌ی زانی، نه‌یه‌یشت جه‌نازه‌که‌به‌ینه‌مالی. به‌ئه‌هالی و ت: بچن بینژن، هاته‌مزگه‌وت به‌تووره‌یی، سویندی خوارد له‌فه‌قی‌کان، که‌نابی ئه‌م شاییه‌تی‌کده‌ن و (بالخاصة) به‌فه‌قی‌کانی خو‌ی و ت، هه‌رچی هه‌لنه‌په‌رئ، ده‌ری ئه‌که‌م. ناچار ده‌ست کرایه‌وه‌به‌شایی. ئه‌هلی دیکه‌جه‌نازه‌یان ناشت، مه‌لا خو‌ی تی‌نه‌گیان. له‌به‌ر خو‌شی و سه‌یری، ئه‌م ماجه‌رایه‌م نووسی.

ئنجا له‌به‌ر وه‌زعییه‌تی به‌ینی فه‌قیی ترپه‌سپیان و فه‌قیی می‌رغوزار دل‌م به‌دانیشتنی ترپه‌سپیان‌وه‌نه‌بوو.

تەسادوف مامۆستای کەرکووکم مەلا مەجیدی^{۱۶۸} دوولکی هات بۆ لام بۆ ترپەسپیان بە دیدەنی و بۆ ئەمە که وتی: من ئەچمە هەولێر بۆ مزگەوتی حاجی قادر، تۆیش وەرە. لەسەر ئەو قەرارە چەن رۆژیک لەوەدا بە ناوی سەفەرەووە چووم بۆ شاری هەولێر و نەهاتمەووە بۆ ترپەسپیان. لە مزگەوتی حاجی قادر دامەزرام. چەن مانگیک لەوێ بووین، ئنجا مەلا مەجید وتی: مەلا فەتاحی خەتئی مائی هاتوووە تە دیبەگە، با بچین بۆ ئەوێ. دەستە فەقییەک بووین موستەعید و سوختە، چووینە دیبەگە. زۆر قەرەبالغ بوو، شازدە حەقدە فەقیی تێدابوو و مەدرەسەییەکی عومدە بوو.

لە دیبەگە مامەووە تا زستان، بەفرە مەشهوورەکە (۱۳۲۸) پەیدابوو و (۱۳۲۹) یشی^{۱۷۰} گرت، که موتبیق^{۱۷۱} بوو و مانگیک زیاتر دەوامی کرد و ئەوانەیی که زۆر پیر بوون نە بەفری وا بەردەوامیان دیبوو و نە بیستبوویان، ئاسک و حەیاناتی دەشتوکیوی فەوتان و زۆر تەسادوفی کردبوو، که ئاسک بیپەرەوای خۆی ئەکرد بە دێهاتدا و خۆی ئەکرد بە مالانا و مەشهوور وابوو سێ گەلەگورگ بەدەشتا وەک هار لە برسا ئەگەرەن و ئەوی تووشی بوونایە^{۱۷۲} لە ئینسان و حەیان ئەیانخوارد، حەتتا بیستم سواریان لەسەر پشتهی

ولاغ هینابوووە خوارەووە^{۱۷۳} بە خۆی و ولایخەووە خواردبوویان و تەهنگی پێ بوو، دەستی گۆی نەکردوو، دەستۆکەری^{۱۷۴} بکات و ئەنواعی ماجەرا و حیکایات لەو بەفرە ئەستوورەدا نەقل ئەکرا، که جیگای حیرەت بوو و ئایەتیک بوو لە ئایاتی خوای تەعالا. لە دیبەگە بووم، که بەفرەکە باری و دەوامی ئەکرد. منیش بە واسیتەیی راتبەکردنی ناودئ لەو بەفرەدا زۆر ناپرەحت بووم. گەلی رۆژ سەگ گلاوی ئەکردم و خۆم دائەشوشت. حەتتا رۆژیک چەن سەگیک بۆم هاتن، هەردوو دەستم گیرابوو بە دوو زەرف چیشتهووە، ناچار زەرفی لە چیشتهکانم هەلپێژان بە دەموچاویانا.

جەنابی مەلا بە ئەحوالی منی زانی، فەرمووبوو: ئەو کورە ئەگەر لە مەدرەسەییەکی تر بیت، موستەعیدە، راتبەیی ناودیی پێ مەکەن، با ئیشی حوجرە بکات. ئەکسەریان رازی بوون، بەعزیکیان قەناعەتیان نەکرد. مەخسوس مەلا ئەسەد ناویکی مەریوانی بە خۆی و سوختەییەووە ئیسراریان کرد لەسەر ئەو، که ئەبێ راتبە بکات. ئەنجا نازانم لە غەرەزی مامۆستام بوو، یان لەبەر خۆم. منیش رقم لەو وەزەعە هەلسا، لەو تەنگوچەلەمەدا، لەو بەفر و شیددەتەدا قەرارم دا بچمەووە بۆ ترپەسپیان لە داخی ئەو نامەردانە. ئەسبابم پێچایەووە، دامە دەست مامۆستام. که زانی ئەرۆم،

۱۶۸. مەجیدی: دراویکی سەردەمی سولتان عەبدولمەجیدی عوسمانییە.

۱۶۹. ریکەوتی (۱۹۱۰) ئەکات.

۱۷۰. ریکەوتی (۱۹۱۱) ئەکات.

۱۷۱. موتبیق: درپێژخایەن، ئیقلیمگیر (ن چ).

۱۷۲. لە دەسنووسەکەدا: ئەوی تووشی ببوونایە.

۱۷۳. لە دەسنووسەکەدا: خوارە.

۱۷۴. دەستۆکەری: دەستکردنەووە، بێدەنگنەبوون لە دەستدریژکردنی

بەرانبەر.

زۆرى ھەول دا، وتى: خۆت ئەفەوتىنى، گورگ ئەتخوا. حيرس گرتمى و بە ھەواى موقتەزاي گەنجى، كە شوعبەيەكە لە شىتى، بەو فەرتەنەيە عەزمم كرد لەسەر كوچ و گويم نەدايە ئامۆزگارىي كەس. دوو دەرپيم بوو، ھەردوو كيانم لەپي كرد و زور چاك خوم پيچايەو، لەچكم كرد، سەر و ملم پيچا بە دوو جامانە، فەقيانەكانم لە دەس و باسكم ئالاند، تەنھا دەموچا و دەسم بەدەرەو ما. كەوتمە رېگا و بە زورگا^{۱۷۵} ھەلگەرام، سەرەژوور، تەقريبەن لە عومرى ھەقدە سالييام و جەنگەي قووت و تاقەتى گەنجيمە، باكم نيبە و ماندووبوون نازانم چيبە، تا ئەژنوم بەفرە و دنيا تاريكوتەمە. ئەمما چونكە باي نەبوو و ھەواش خۆش بوو، حيسسى سەرمام نەدەكرد. (بحول الله و قوتە) زوو گەيشتمە سەر زورگەزار، دانيشتم، ئيستيراحەتم كرد، جگەرەم خوارد، چەن ئايەت و دوام خویند. ئەنجا سەرەوژير داگەرەم بە ديوى باقرتەدا، رېگا ديار نيبە، لاپيە. زور جار ئەكەوتم، تا پشتينەم ئەكەوتە بەفرەو، گەلئ كەرەت بەلادا ئەكەوتم، ھەلئەخليسكام. ئەمەندەم ھەلسوكەوت كرد، تەواو ماندوو بووم.

بە مەزەننە نزيك بوومەو ھە لە بنارى زورگەكە، دانيشتم تەمەشايەكى دواى خوم كرد بو سەر زورگ، تارماييبەكم دى، بۆر و قەبە ئەجوولان و بەرەوخوار ئەھاتن، ترسام كە گەلەگورگ بن. مووچرەكە بە بەدەنما ھات، ھەناسەم سوار

۱۷۵. زورگا: زورگدا (ن چ).

بوو، ديققەتم دا، نزيك بوونەو، زانيم گورگ نين، سئ ھيسرسواري شوانكارەي قەرەج بوون، ئەچوون بارە كا بينن بو قەرەج بو مەر و ھەيوان. ھەرسىكيان كەپەنەكيان بەسەرەو بوو. من دانيشتبووم، لە دوورەو دەنگيان دام، جوابم دايەو، زور كەوتنە پەكوو پەكوو بو حالى من و گەلئ بەزەبيان پياما ھاتەو. يەكيان لە يەكيانى خورى، وتى^{۱۷۶}: كورە خو فریدە خواری، ھەليگرە، بيخەرە سەر پاشكوم. كابرە دابەزى و سواری پاشكوى ئەوى تری كردم، كەپەنەكەكەي دا بەسەرما، ئنجا كەوتينە سوئال و جواب، زانبيان كە فەقيم. وتى: بو كوي دەچى؟ وتم: بو ترپەسپيان. وتيان: ئيمە ھەتا باقرتە رەفيقى توين. وتم: بگەيەننە باقرتە باكم نيبە، چونكە مەلاكەي ئەوى مەلا سەيد خدر، فەقيى باوكم بوو. وتيان: بەسەر چاو، لەبەردەمى حوجرەي فەقيى داتئەبەزینين. بەراستی مەردايەتبيان كرد و دەليليكي خير بوون بو من. ماندووم ھەسايەو. گەيشتینە باقرتە، بەردەمى حوجرە، بانگيان كرد: فەقيى وەدەرکەون، ميوانيكمان بو ھيناون. دابەزيم، چوومە حوجرە، ھەموو فەقيكان سەريان سوورما و تەعەججوبيان كرد. ئاويان بو گەرم كردم، دەستوقاچيان ششتم، چايان لى نا. كە حيكايەتم بو ئەكردن، ھەروا سەرسام ئەبوون، ئەيانووت: خوا بە كەرەم و رەحمى خوئ نەجاتى داوى. ماجەرەي ئەو

۱۷۶. لە دەسنووسەكەدا: وتم.

سەفەر و فەلاکەتەم^{۱۷۷} کە بەسەرا هات و نزیک بوو بە هیلاک بچم، تەفسیلی دەوێت، بەکورتی بپیمەوه. خۆلاسه شەو لە باقرتە مامەوه. سبەینێ بە خۆشی گەشتمە ترپەسپیان. لام وەهایە پاش چل شەو زیاتر ناردم بۆ دیبەگە بۆ بوخچە و ئەشیاکانم. بەهاری دواى ئەو بەفرە بوو، سەرگوزەشتەى شایى فەقیکان کە تیکەل بە شین بوو، وەکوو رابوردوو نووسرا.

لە ترپەسپیان مامەوه. زۆر پروت بووم و پولیکم نەبوو، هەرچۆنیک بوو پام بوارد. ئیوارەیهک سێ ئیسرسوار هاتن، لە هەوشی مزگەوت دابەزین. مامۆستام ناردی بە دواما، فەرمووی: کاکە حەمە، ئاغاى پیرداوود کوژراوه، ناردوویمانە کە سێ فەقییان بۆ بنیڕم، ئیمشەو لەسەر جەنازەکەى قورئان بخوینن، ئەچیت یان نە؟ وتم: بەلێ، ئەچم. من و دوو فەقیی تر سوار بووین، نوێژی مەغریب لای دابوو، گەیشتینە پیر داوود. تاوڵیکیان^{۱۷۸} بۆ هەلدا بووین، جەنازەکە لەویدا دانرابوو، نوێژمان کرد، دەستمان کرد بە قورئان خویندن. چوار کەس بووین من و دوو فەقیی کە، سەیدیکی ئەویش لەگەڵمان، لای خۆی وەک موراقیب و ئەمبندارمان، کە ئیمە رانەوهستین. پاش عیشا نانیا بۆ هیئاین. شەو درەنگیک یەک تەشپى میوژى زاریان بۆ هیئاین. چەند دەقیقەیهک بە خواردنیەوه مەشغوول بووین.

۱۷۷. لە دەسنووسەکەدا: سەفەرە و فەلاکەتەم.

۱۷۸. تاوڵ: دەوار.

شەوێ دەستنوێژم تازە کردەوه، لە شەقەجۆگەیهک کە بەلای دەوارهکەدا ئەرپویشت. کاک سەید زۆر سست بوو لە قورئان خویندنا و ئەو میقدارەش کە ئەیخویند، چونکە زۆر غەلەتوپەلەت بوو، هەر بەوهدا رادەگەیشتم، کە غەلەتی پێ بلییمەوه، ئاخى رچام لى کرد، کە بە دەنگى نزم بخوینیت.

سبەینێ کە رۆژ بوووهوه، وا کە دوست و دوژمن لیک ئاشکرا بن، نوێژمان کرد. ئەنجا وتم: کورپنە چەندتان خویندوو؟ فەقییەکیان وتی: من شازدە جزوم خویندوو، ئەوى تر وتی: من دوازده جزوم خویندوو. سەیدەکە وتی: بەخوا من هەشت جزوم خویندوو. منیش بیست و شەش جزوم خویندبوو، لەسەر (والذاریات) راولەستا بووم. وتم: ئەنجا خۆ هیچمان خەتیمان تەواو نەکردوو، ئەگەر پرسییان بلیین چی؟ سەیدەکە وتی: کورە بلیین خەتمى تەواومان کردوو. لەویش خەتم بە چوارده قرانی رەش بوو. بە سەیدەکەم وت: بەخوا دیارە ئەمبنداری چاکى. وتی: کورە لەپاشا بوى تەواوکەن. وتم: باشە، ئیوه چی ئەلین، بلیین. ئەمما من ئەلیم^{۱۷۹}، چوار جزوم ماوه خەتم تەواو کەم. وتیان: باشە. پاش هەتاوکەوتن برای ئاغا هات لەگەل جوولەکەیهکا کە ئەمبندار و کیسەباخەل^{۱۸۰} یان بوو. وتیان: چیتان خویندوو. سەیدەکە وتی: هەموو خەتمیان تەواو کردوو. وتم: من چوار

۱۷۹. لە دەسنووسەکەدا: وشەى ئەلیم دوو جار نووسراوه.

۱۸۰. کیسەباخەل: ئەمبنداری پارە.

جزوم ماوه. جووه که پاره‌ی داینی. وتی: پاره‌ی ئه‌میش ته‌واو بدهن، له‌پاشا ته‌واوی^{۱۸۱} بکات.

له‌پاشا وتیان: ئه‌ری خۆ ئیمرو پینج شه‌ممه‌یه، با یه‌کی له‌م فه‌قییانه ببه‌ین بو سه‌رقه‌بران، تا مه‌غریب له‌سه‌ری بخوینی، بیگه‌یه‌نی به‌ جومعه. منیان ئینتیخاب کرد. قه‌برستان دوور بوو. هیسریکیان هیئا، سوار بووم. بو ده‌می نیوه‌رو ئه‌نجا دفنی ته‌واو بوو و گه‌رانه‌وه. پیاویک لای من مایه‌وه، زوری پی نه‌چوو پیاویکی تر هات، شه‌کروچا و نیوه‌روژه‌ی هیئابوو. (ماعلینا) له‌سه‌ر قه‌بره‌که ماینه‌وه تا نویژی مه‌غریبمان کرد، قورئانیکی باشم خویند. دوو پیاوه‌که و^{۱۸۲} هیسره‌کش له‌وی بوون. پاش مه‌غریب که نویژمان کرد، سوار بووم، زه‌لامه‌کان به‌ گورگه‌لوقه و منیش به‌ سواری رویشتین. بو عیسا گه‌شتینه‌وه پیرداوود، شه‌وی خزمه‌تیکی باشیان کردم. سبه‌ینی، له‌بیرم نه‌ماوه، په‌نجا قرانیکیان دامی، که جیگای^{۱۸۳} بیست دیناری ئیسته‌ی پر ئه‌کرده‌وه و من ئه‌و پاره‌یه له‌ به‌ره‌که‌تی ئه‌و راستیه‌ی ئه‌زانم، که گوتم خه‌تم ته‌واو نه‌کردوو، چوار جزووم ماوه. به‌ سواری هاتمه‌وه بو ترپه‌سپیان. که چووم بو هه‌ولیر، ئه‌و پاره‌یه سه‌رتاپا لیباسم پی کرد، زوری مابوووه.

له سه‌رگوزه‌شته‌ی ئه‌و زستانه، که له‌ ترپه‌سپیان بووم، ئاگاکی ئه‌وی سلیمان ئاغا ئه‌غله‌ب شه‌وی شیشه‌مه‌ و جومعان ده‌هاته ناو فه‌قییان، یاری و سوحبه‌تیا ئه‌کرد، گه‌لی شه‌و گوره‌ویبازیان ئه‌کرد تا نیوه شه‌و. شه‌ویک له‌سه‌ر دلخواز گوره‌ویبازی کرا. سلیمان ئاغا و ده‌سته‌ی بردیان‌ه‌وه، پیاویکی چه‌ته‌ولی لو‌قدریژی بوو، هه‌لسا فه‌قییه‌کی کرد به‌ (پیچال^{۱۸۴}) سه‌ری به‌ دیواره‌وه^{۱۸۵} نووسان، لاقانی پی دوور خسته‌وه، فه‌قییه‌ بچکوله‌ی کرد به‌ (مه‌کووک)^{۱۸۶}، خوی به‌ (جولا). فه‌قی مه‌کووک‌ه‌ی خسته به‌ینی دیوار و لاقانی، فه‌قی پیچاله‌وه و کومانیه‌وه وه‌کو رکووع، فچکیکی بو ئه‌کرد و یه‌ک ئه‌ژنوی ئه‌دا به‌ قنگی فه‌قی مه‌کووکا، ئه‌یگه‌یانه ئه‌ودوو، کوتیکی باشیشی ئه‌دا به‌ فه‌قی پیچاله‌وه، له‌ودیه‌وه فه‌قی مه‌کووک‌ی وه‌ئه‌گی‌رایه‌وه، ئه‌ژنۆکه‌ی تری به‌هیزی خوی ئه‌دا به‌ سمتی فه‌قیکه‌دا، ئه‌یوت: فچک، به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر و کوتیکی قایمی ئه‌دایه‌وه به‌ فه‌قی پیچالا، مه‌کووک ئه‌هاته‌وه ئه‌م دیو، ده‌ی ده‌ی تا چه‌ن جار، وای لی کردن تا ماندوو بووین.

فه‌قی رقیان هه‌لگرت. شه‌وی پاشوو هه‌رچه‌ن شه‌وی موتالا و ده‌رسیش بوو، ئه‌مما هه‌ر بو حه‌قسه‌ندن، ناردیان به‌ دوی سلیمان ئاغا، به‌ ده‌سته‌یه‌وه هاتن. گوره‌ویبازی دامه‌زرایه‌وه

۱۸۴. پیچال: ئه‌و چاله‌ی جولا له‌سه‌ر عه‌رز دائه‌نیشی و پی تیئه‌خا و له‌سه‌ره‌وه به‌ ده‌ست و له‌بنه‌وه به‌ پی جولا پی تیا ئه‌کات.

۱۸۵. له‌ ده‌سنووسه‌که‌دا: دیواره.

۱۸۶. مه‌کووک: مه‌کوی جولا.

۱۸۱. له‌ ده‌سنووسه‌که‌دا: ته‌واو.

۱۸۲. له‌ ده‌سنووسه‌که‌دا: پیاوه‌که.

۱۸۳. له‌ ده‌سنووسه‌که‌دا: جیگا.

لهسه ر دلخواز، خولای من و تو کردی^{۱۸۷} فهقی بردیانهوه، وتیان: بابه چیتان ئهوی؟ - ترپهسپیان له دهشتایه، مزگهوت له ناوهراستی دئییه. له سهربان قسهیهک بکه به قایم، هه موو دیکه گوئیان لییه- فهقی حوکمیان کرد له ئاغا، ئه بی بجیته سه ربانی مزگهوت، به دهنگی بهرز بانگ کهیت سی جار " کوره هو ئاوی ترپهسپیان! ئیمشه و کهس کهر نه گیت، نوره کهرگاینی^{۱۸۸} سلیمان ئاغایه" وتی: کوره ئامان، ده خیل، دهستم دامینتان^{۱۸۹}، ئابروم ئه چیت، رجاتان لی ئه کهم، هه رچهن ئه لئین شه کروچا ئه یدهم، ئه م په ندهم پی مه ده ن. که لکی نه گرت. وتیان: وه للا غهیری ئه وه، به هیچ رازی نابین، ئه بیته بشقیرینی. ئه گینا^{۱۹۰} حیسابی ناکهین. چاره نییه. سلیمان ئاغان برده سه ربانی مزگهوت، له گهل ئه وه ل جار بانگی کرد: هو ئاوی ترپهسپیان! هه رچی له مالان بوو هه مووی هاته دهره وه، حیرهت و ته عه ججوب گرتی. سی جار بانگی کرد^{۱۹۱}: ئیمشه و کهس کهر نه گیت، نوره کهرگاینی سلیمان ئاغایه. هه رده می ناده می سیخورمه یان لی ئه دا: دهنگ هه لبره! تا سی جار هکهی ته واو کرد. له ناو دیدا بوو به هه را. که هاتینه

۱۸۷. له ده سنووسه که دا: کرد.

۱۸۸. له ده سنووسه که دا: کهرگانی.

۱۸۹. له ده سنووسه که دا: ده سنتت دامینیان، به لام (دامینیان) ی راست کردو ته وه و (ده سنتت) هکه وه ک خوی ماوه.

۱۹۰. له ده سنووسه که دا: ئه گه نه ..

۱۹۱. له ده سنووسه که دا: (کرد) هکهی نییه.

خواره وه عه ره قی هه لئه رشت و سپی هه لگه رابوو. بو سبهی له هه موو جی، له هه موو مال باس باسی ماجه رای ئه و شه وه بوو^{۱۹۲}.

له ترپهسپیان مامه وه تا دنیا گهرم بوو. به هو ی پاره که وه چووم بو هه ولیر، لیباسیکی جوانوپه رداخم دروست کرد. له گهل مه لا محه مدهی چنیرانی که ئیسته له مه خموور عه رزو حال ئه نووسیت، برایه تیمان خو ش بوو و هه م چونکه جامی ئه خویند^{۱۹۳} و له گه لی پیدا ئه چوومه وه، به هو ی ئه وه وه^{۱۹۴} ته فره ی دام، بجین بو ئیرانی^{۱۹۵} له خو شنا وه تی. چووین مودده یه ک له وی رامبوارد، ناخو ش نه بوو، چونکه مه رحووم (سافی) کاک مسته فای^{۱۹۶} شاعیر گه نج بوو، له وی بوو، زور ته ر و خو شخو ل و له گهل فه قیدای تیکه ل بوو. زورتر^{۱۹۷} له گهل ئه و رمان ئه بوارد.

دوایی تا قه تم چوو، هاتمه وه بو هه ولیر، له مزگه وتی مه لا ئه فه ندی له قه لات لای مه رحووم مه لا عه بدوللای کوری حاجی مه لا حه سه نی بورهانی، که موسته عیدی ئه فه ندی بوو، دامه زرام. ده سم کرد به عه بدوللا یه زدی. چه ند مانگیک

۱۹۲. له ده سنووسه که دا: (بوو) هکهی نییه.

۱۹۳. له ده سنووسه که دا: ئه خویند.

۱۹۴. له ده سنووسه که دا: (ئه وه وه) کهی نییه.

۱۹۵. ئیرانی: هیران و نازه نین.

۱۹۶. له ده سنووسه که دا: مسته فا.

۱۹۷. له ده سنووسه که دا: زووتر.

پیکه وه له حوجره یه کا بووین. به ناو فه قی بوو، برنجیی^{۱۹۸} مه لا بوو. رۆژی پيش ره مه زان وتی: کاکه همه، فلان کتیبم لازمه، لای مه لا عوسمانی به حرکه هه یه، نه توانی بچی بۆم بهیانی؟ وتم: به لی. چاکم کرد به لادا، هه ی پیم لی کرد بۆ به حرکه. نه شاره زا، هه ر به پرسیار، پيش نیوه رۆ گه یشتمه^{۱۹۹} نه وی. کاغه زه که ی مامۆستا مه لا عه بدوللام دا به مه لای به حرکه. پاش نوێژ مه لا به کورپه که ی وت: بچۆ نان بینه. کورپه رۆیشت جامی دۆ و چوار نانی هیئا. زۆریشم برسی بوو، نه ماما سی نانم خوارد، نانیکم پارووی شهرم هیشته وه. مه لا وتی به کورپه که ی: رۆله! نه وه بۆ نه وه نده ت نان نه هیئا، که میوانه که تییر بخوات؟ نه وه رۆنه که ره مان بوو، بۆچی نه تهیئا؟ نه وه بۆیه چوار نانت هیئا، میوانه که سیانی بخوا و یه کیکی بهیانیته وه؟ نجا تفیکی لی کرد، وتی: کهر به قوزی داکتا ببا. پاش نیوه رۆ گه رامه وه بۆ هه ولیر. کتیبه که م هیئا بۆ مامۆستام. شه و ره مه زان بوو.

چه ند مانگیک له هه ولیر ماینه وه. مامۆستا وتی: کاکه همه، بیئاقه تم، ئاره زووی سه فه رم هه یه، حافیکی^{۲۰۰} بگره وه، که گرتمه وه، به نیازی سه فه رکردنمان نه مه ی هیئا:

۱۹۸. برنجی: واتا یه که م موسته عید: مه به ست له فه قییه که، که له دوایله کانی خویندندا بیئت (ن چ).

۱۹۹. له ده سنووسه که دا: گه یشته وه.

۲۰۰. دیوانی خواجه حافی شیرازی، نه وسا باو بوو، فالیان پی نه گرتنه وه. نه گه ر یه که م شیعی یه که م قه سیده ی سه ر لاپه ره که له گه ل مه به سه ته که بگونجایه، نیشانه ی باشی نه بوو.

(بختم ار یار بود رخت ازین جا بیرم)^{۲۰۱}. قه راری دا، که بچین بۆ شاری کۆیه، له وی شه ر بخیونی چونکه یه ک که لیمه شه رعی نه خویندبوو. ئیزنی له مه لا نه فه ندی خواست به و قه راره، که بۆ ئیجازه وه رگرتن بیته وه خزمه تی. چووینه کۆیه. له گه ل گه یشتنی ئیمه، مه لا ره سوولی خال و مه لا ره سوولی خوارزا گوروومه ری، که ناسیاو و ناشنای مامۆستا بوون، به سی سوخته وه گه یشتنه کۆیه. هه ر چه وتیمان له مزگه وتی بایز ئاغا دامه زراین. مامۆستا لای مه لا به هائهددین ده ستی کرد به خویندنی ئیبنوحه جهر، ته لاق و نیکاح، هه موو رۆژی مه لا نه حمه دی کورپه شوان له مزگه وتی گه وره وه - چونکه میوانی مه لا محهمه د بوو - ده هات بۆ حوجره، ده رسیکی مینهاجی پی نه وت.

نه و زستانه زۆر خویشان رابوارد، زۆر به که یف، شه ویکی مه جلیس گیرابوو له حوجره، زۆر قه ره بالغ بوو ...^{۲۰۲}

۲۰۱. واته: نه گه ر به خت یار بیئت، باروبنه لی ره نه گویز مه وه.

۲۰۲. سه د چه یف و مخابن، مامۆستا لی ره دا وه ستاوه و مه رگ مه ودای نه داوه یادداشته کانی ته واو بکات.

دیوانی شیعرہ کانی
چروستانی

پيشه‌کي چاڀي به‌که‌م

کاتیک ئەم دیوانه‌ی مامم، خوالیخو‌شبوو (مه‌لا موحه‌مه‌دی چروستانی) م به‌رچاوکه‌وت و خویندمه‌وه، زۆر داخه‌م خوارده‌، که تا ئیستا نه‌مانتوانیوه به‌چاڀي بگه‌یه‌نین و بیخه‌ینه به‌رده‌ستی خوینه‌رانی به‌رپیزی کورد، بو‌ئه‌وه‌ی ئەو ئاواته‌ی، که خوالیخو‌شبوو خواستویه‌تی و له‌ پيشه‌کي دیوانه‌که‌یدا نووسیویه‌تی و ده‌لێت: "سا مه‌گه‌ر دوای خۆم ئاورپیکي لیبدریته‌وه، به‌شکم مه‌ردیکي ئازای خاوه‌ن ده‌س و دل به‌چاڀکردنی بیژیئیته‌وه ... " بیهینینه‌دی.

به‌ پپووستم زانی ئەم ئه‌رکه‌ بخه‌ینه ئه‌ستۆمان، بو‌ هیانانه‌دی ئەو ئاواته‌ به‌ مه‌به‌ستی خزمه‌تگه‌یاندن به‌ ئەده‌بی کوردیمان، به‌ پاراستنی ئەو سامانه‌ و په‌ره‌پیدان و زیادکردنی.

جا، بو‌ ناسینی شاعیر ده‌بی بلێین، له‌ شیعره‌کانیدا ئەم شتانه‌ ته‌واو به‌دی ده‌کرین: شاعیریتی، راستگۆیی، زیره‌کی و بلیمه‌تی، خواناسین، زانایی و به‌هره‌مه‌ندی، دل‌سۆزی خاک و نه‌ته‌وه و نیشتمانی په‌روه‌ری ... هتد. جا بو‌ ئەوه‌ی زیاتر شاعیر بناسریت ده‌رباره‌ی شیعره‌کانی و هه‌ندیک له‌ ژيانی، به‌ چاکترمان زانی چه‌ند باسێک، که له‌لایه‌ن به‌رپزان، مامۆستا مه‌لا یه‌حیا چروستانی و دوکتۆر عیززه‌دین و مامۆستا سو‌ران مه‌حوییه‌وه، له‌م دیوانه‌دا بلاو

بکرینه‌وه، هه‌روه‌ها په‌ناشمان برده‌ به‌ر باوکی به‌رپزان مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای چروستانی، بو‌ لیکدانه‌وه‌ی واتای هه‌ندیک له‌و وشانه‌ی به‌ گران هاتنه‌ به‌رچاومان له‌م دیوانه‌دا.

هه‌روه‌ها به‌رپزان مامۆستا موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم و مامۆستا عوسمان موحه‌مه‌د هه‌ورامی پیایدا چوونه‌وه، به‌وه‌ش سوودی گه‌وره‌یان به‌خشی و سوپاسیان ده‌که‌ین. جا هیوامان وایه‌، که خوینه‌رانی کورد سوودی لیوه‌رگرن و جیی ره‌زامه‌ندیان بی‌ت و ئیمه‌ش توانییتمان ئه‌رکی سه‌رشانی خۆمان جییه‌جی بکه‌ین.

عه‌بدولره‌حیم عه‌بدوللای چروستانی

۱۹۸۵

خوشبیت، ئه‌مدی کۆئه‌بوونه‌وه و شیعری (نالی)یان
ئه‌خوینده‌وه و لیکیان ئه‌دایه‌وه.

پیش کۆچکردنی له ژياندا به چهند سالیك، زۆر جار پیم
ده‌گوت، كه پيوسته رووپه‌ره‌ی ژيانی خۆت بنوسیت، كه
ببیت به پیشنووسی شیعره‌كانت، به‌لام داخه‌كه‌م كۆچی
دوایی کرد و ئه‌و رووپه‌ره‌یه‌ی نه‌نووسی، جگه له چهند
په‌ره‌یه‌ك، كه ته‌نها باسی مندایی خۆی تیدا کردوه، كه له
(ئابلاخ) بوون و له‌گه‌ل مالی باوكیدا چوون بو ناوچه‌ی
هه‌له‌بجه و چهند سالیکی فه‌قییه‌تی خۆی، كه له ناوچه‌ی
هه‌ولیر و كۆیه ژیاوه، هه‌روه‌ها به مه‌لایه‌تیش له ناوچه‌ی
شارباژیر و ئالان و سیوه‌یل بووه و له‌ویوه چووه بو پشده‌ر و
رانیه و دیسانه‌وه گه‌راوه‌ته‌وه ناوچه‌ی شارباژیر، تاكوو
سالی (۱۹۳۲)ی زایینی، كه ماله‌كه‌ی هاتۆته سلیمانی و ئه‌م
ماوه‌یه زۆر به‌سه‌ره‌اتی دیوه، كه شایه‌نی نووسین و ئیمه
ئاگادار نیین لییان. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، پيوسته رووپه‌ره‌یه‌ك
له ژيانی، كه له خۆیم بیستوهه، جار‌جار باسی کردوه، به
كورتی پیشكەش به خوینده‌وارانی به‌ریزی بکه‌م و تکیای
لیبوردن و به‌خشینم هه‌یه، ئه‌گه‌ر كه‌موکوپریه‌کی هه‌بیت،
چونکه ده‌میکه هیچم نه‌نووسیوه و ده‌ستم له نووسین
ساردبووه‌ته‌وه.

به ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان

"باوكم و شیعر و به‌هار"

له‌بیرمه، له ته‌مه‌نی منداییدا، كه تازه مالمان
هاتبوو شاری سلیمانی، باوكم خوا لیی خوش بیت،
قوتابخانه‌ی هه‌بوو، كه نزیکي به‌هار ئه‌بووینه‌وه، ئیواران
له‌گه‌ل باوكمدا ئه‌چووینه‌قه‌راخ شار. ورده ورده ئه‌رپۆشت
به‌ریدا و شیعی به‌هارنامه‌ی داده‌نا، ئه‌م به‌هارنامه‌یه
هه‌موو مندایی قوتابخانه‌که له‌به‌ریان ئه‌کرد و له نه‌ورۆزدا
به سرود و گۆرانی ئه‌یانوت.

تاكوو له سالی (۱۹۳۶)ی زایینیدا چووه مزگه‌وتی
(نه‌قیب) و له‌وئ دامه‌زرا، وا بزانه‌م ئه‌مه پیشه‌نگی شیعی
باوكمه و پیش ئه‌وه شیعی دانه‌ناوه، ئه‌م شیعرانه‌ی، كه
هه‌یه‌تی هه‌مووی هی دواي ئه‌و كاته‌ن، هه‌رچه‌ند هه‌ر له
هه‌وه‌له‌وه له شیعرخوینده‌وه‌دا زۆر به‌زه‌وق بوو. شیعی
خواروخچی په‌سه‌ند نه‌ئه‌کرد و توژی له‌نگی له شیعردا
ببوايه ره‌خنه‌ی لیئه‌گرت، به‌راستی له ئه‌ده‌بیاتی کوردی و
عه‌ره‌بی و فارسیدا زۆر شاره‌زا بوو، ته‌ناته‌ت زۆر شیعی
(نالی)ی لا په‌سه‌ند بوو و هه‌زی لیئه‌کرد، زۆر جار له‌گه‌ل
شاعیری لاهووتی کورد (بیخود)، خوا له هه‌ردوو‌لیان

باوكم ناوى موحه ممه كورى مهلا عه بدولرپه حيمى، ناسراو به (چروستانى)، كورى عومهر، كورى شهريف، كورى ئىبراهيم، كورى موحه ممه ناغا، كورى ئەمير عه بدوللا كورى پيرخدرى شاهۆيه.

سالى (۱۳۱۲)ى كوچى، به رامبه (۱۸۹۰)ى زايىنى، له ديى (ئابلآخ)، كه ئىسته گه رپه كيكه له شارى سليمانى له داىك بووه.

باوكى كه (مهلا عه بدولرپه حيمى چروستانى)يه، مامۆستايه كى زور بهرز و شارهزا بووه و له زانايى و خواناسيدا به ناوبانگ بووه، دلروون و دينپهروهه بووه. داىكى، ئايشه خانى كچى حاجى مهلا موحه ممه دى زه ندانه^{۲۰۳}. كه خوالىخوشبوو جه نابى كاك ئەحمه دى شيخ هيناويه تى بو ئابلآخ بو مهلايه تى و پيشنويزى.

كاتيك باوكم له داىك بووه، باوكى (موده ريس) بووه، ده رسى به فهقى و تووه ته وه. باوكى داىكىشى ته نها پيشنويزىي كردووه. باوكم له ته مه نى شه ش سالىدا، له سه ر شيوه ي ئەو كاته ده ستى كردووه به خويندن، له گه ل مالى باوكى چوو ته ناوچه ي هه له بجه، چونكه له وئ بووه ته مامۆستا لاي مه جيد به گى وه سمان پاشاى جاف، چه ند ساليك له و ناوچه يه، لاي فه قيكانى باوكى خويندووويه تى، كه باوكى له ناوچه ي هه له بجه وه گه رپه او ته وه بو سليمانى،

۲۰۳. زه ندان: دييه كه له نزىكى ديى كانىكه وه.

له مزگه وتى شيخ سه لام بووه به مامۆستا. باوكم بو فه قيه تى چوو بو ناوچه ي هه ولير و كوويه، ماويه ك له ديى هيران و نازهنين له ناو خوشناو ته تيدا ماوه ته وه، له وئ چاوى به كاك (موسته فا صافى)، ناسراو به (كاكى هيرانى)، كه وتووه. به ينيك له وئ ماوه ته وه و دواى سى سال فه قيه تى، كه گه رپه او ته وه بو سليمانى، مالى باوكى چوو ته به رزنجه، له وئ باوكى بووه به مامۆستا، له وئيش كوچى دوايى كردووه. به هوى پايه بلندى و ريزى له ناو شيخانى به رزنجه دا، له قسنه كه ي (شيخ عيسى) و (شيخ موسى) دا، كه ئارامگه ي ئەو دوو پيره پيروزه يه، ده نيژرئيت، ئىسته گو رپه كه ي له وئيه، خوا پايه بلنديان بكات له باره گاي خويدا. ئينجا باوكم ناچار بووه بو به خيوكردنى داىك و خوشكى و به سه راهاتنى گرانى و سه فه ربه ر، ده ست له خويندن هه لگرئيت و بچيته ديى (سه راو) له شاربارئير، له وئ بووه به مه لا، هه ر له وئ (عاصمه) ناويك بووه به خيزانى، جا هه ر به مه لايه تى چوو ته ناوچه ي پشه ر، له ديى بادين و ديگه. له بادين ژنه كه ي مردووه. له سه رده مه دا، سمايل خانى سمكوى، سه ره ك عه شيره تى شو كاك، بو ماوه ي چه ند ساليك، به يناو به ين رپى كه وتوته پشه ر. شه ويكيان چوو ته ديى (ديگه)، رپى كه وه ت شه وى جومعه بووه. باوكم خوا لپى خو شبيت، ده نكي زور خو ش و به سو ز بووه، هه ر له و شه وه دا بو نويزى خه وتنان، له سه ربانى مزگه وت ده ستى كردووه به بانگدان و سه لا كردن، سمايل خان گوئى ليووه، بانگى كردووه: مامۆستا، نزيك

ببیزه. مامۆستا، نزيك ببیزه. ئینجا که له بانگ و سه‌لا بووه‌تهوه، پييان وتوو: مامۆستا، سمايل خان ده‌لی، نزيك ببیزه. سمکۆ به بابه‌کر ئاغای گه‌وره‌ی وتوو: پيم خو‌شه‌ئو مه‌لايه‌ئو بانگ و سه‌لايه‌ دووباره‌ بکاته‌وه، ئه‌ویش وتوويه‌تی: قوربان، دووباره‌کردنه‌وه‌ی بانگ جوان نييه و ده‌بی يه‌ک جار بوتريت، به‌لام له قورئانخويندنا هه‌مان ده‌نگی خو‌ش و به‌سو‌زی هه‌يه. پيی وتوو، که (عه‌شه‌ره) يه‌ک قورئان بخوينيت بۆمان، سمايل خان وتوويه‌تی: زۆرم پيخو‌شه، دواي ته‌واوکردنی جه‌ماعه‌تی خه‌وتنان، ده‌عه‌وت بکريت بۆ ديوه‌خان. ئینجا نارديوويه‌تی به‌ شوین باوکمدا و پاش رژلیگرتنی، سمايل خان داوی لي‌کردوو، هه‌ندی‌ک له قورئان بخوينيت، که ده‌ستی کردوو به‌ قورئانخويندن، هه‌موو ئاغای پشده‌ر، که له‌وه‌ی دانیشتون، ملیان که‌چ کردوو و گوپیان داوه‌ته‌ قورئانه‌که و کاریکی زۆری کردوو ته‌ سه‌ر سمايل ئاغا، به‌بئيختیاری، فرميسک به‌سه‌ر روومه‌تیا هاتۆته‌ خواره‌وه و زۆر به‌کول گریاوه.

ده‌لین، که قورئانه‌که‌ی ته‌واو کردوو، داوی له مامۆستا کردوو، که ببیته‌ مه‌لاي تايبه‌تی هه‌میشه‌یی خو‌ی، پييان وتوو، که مامۆستا تازه‌ ژنی مردوو، وتوويه‌تی: وه‌ره‌ له‌گه‌ل مندا، (۱۰۰) لیره‌ی زي‌رت بۆ ده‌ده‌م به‌ کچيک. به‌لام مامۆستا وتوويه‌تی: من ئیستا ناتوانم بيم، چونکه‌ خوشکم له‌گه‌لدايه، که چوووته‌وه‌ جیی خو‌ت، ئاماده‌م بيم بۆ لات، به‌لام قبوولی نه‌کردوو له‌لاي ئه‌و ببیت به‌ مه‌لا و هه‌ر

له‌ دیی بادین کچیان داوه‌تی و ژنی هیناوه و هه‌ر له‌وه‌یوه‌ چوو به‌ پييان و بووه به‌ مه‌لاي رانيه.

له‌و کاته‌دا، عیراق تازه‌ که‌وتبووه‌ ژي‌ر ده‌ستی هي‌ز و سوپای ئینگلیز، ئه‌و ماوه‌يه، که له‌ رانيه‌ بووه، قازیی رانيه‌ شیت بووه و خو‌ی کوشتوو، کاروباری دادپه‌روه‌ری ئه‌وی به‌ باوکم سپێردراوه، له‌و کاته‌دا خوالیخو‌شبوو (جه‌لال صائب)، له‌گه‌ل (کاپتن کۆک)، که فه‌رمانده‌ی رانيه‌ بووه، پيی وتوو: بۆچی داوا ناکه‌یت ببیت به‌ قازی؟ باوکم وتوويه‌تی: پيويستم به‌ مووچه‌ی میری نييه. چونکه‌ له‌و کاته‌دا مووچه‌خواردنیان په‌سه‌ند نه‌کردوو. جا به‌ هو‌ی ئه‌وه‌وه، که ناوچه‌ی پشده‌ر و مه‌نگور و ئاکۆ له‌ ئینگلیز هه‌لگه‌راونه‌ته‌وه، ده‌وری سوپا و له‌شکری ئینگلیزیان داوه و له‌ شه‌ری ده‌ربه‌ندی رانيه‌دا له‌شکری ئینگلیز شکاوه، ئه‌ویش رانيه‌ی بۆمباباران کردوو. ریکه‌وت يه‌که‌م بۆمبا به‌ مالی باوکمدا دراوه و به‌شی زۆری کتیبه‌کانی به‌ر بۆمبا که‌وتوون. ئیستا هه‌ندی‌ک له‌و کتیبانه‌ ماون، که جیگای ساچمه‌ی بۆردومانه‌که‌یان پيوه‌يه.

ئینجا ناچار رانيه‌ی به‌جیه‌یشتوو و گه‌راوه‌ته‌وه‌ ناوچه‌ی پشده‌ر و شارباژي‌ر. له‌م گوندانه‌دا: سه‌راو، یاخسه‌مه‌ر، گاپیلۆن و سووره‌قه‌لات، تاکوو سالی (۱۹۳۲)ی زایینی مه‌لا بووه. پاشان به‌ ماله‌وه‌ گه‌راوه‌ته‌وه‌ سلیمانی و ماوه‌ی چه‌ند سالی‌ک حوجره‌ی کردوو ته‌وه‌ بۆ فی‌رکردنی مندالانی سلیمانی. له‌ سالی (۱۹۳۶)دا بووه به‌ مه‌لاي مزگه‌وتی نه‌قیب و دوايي ژيانی به‌ مه‌لايه‌تی و رینمایی و

ئامۆزگار يېكردن بردوو ته سەر، تاكوو رۆژى پېنجشەممەى مانگى نىسانى (۱۹۶۳)ى زايىنى، لە سلىمانى كوچى دوايى كردوو و لە گۆرستانى (شىخ جافەر)، كە ئىستا پىي دەلین گۆرستانى (گردى جوگه) نىژراوه، ئەم دىرەش لەسەر گۆرەكەى نووسراوه:

چروستانى، ئومىدى عەفووى خوايه كە هاوناوى سەرۆكى ئەنبيايه

وهكوو لەپيشهوه وتم: هەموو شعرەكانى باوكم لە ماوهى سالى (۱۹۳۲)ى زايىنى، تاكوو سالى (۱۹۶۳)ى زايىنى دايناون، كە لە تەمەنى چل سالى تىپەريوه. شتىكى ئاشكرايه كە ئادەمىزاد لە تەمەنى گەنجى تىپەرى، بە چاويكى تر سەيرى ژيان دەكات و بىر لە دواپۆژ زياتر دەكاتەوه، چونكە تەمەنى دەكات، لە ژيانى ئەوهندهى تىپەريوه. زياترە لەوهى كە دى و بوى دەچىت، بوىه بىر لە پاشەپۆژ زياتر دەكاتەوه. لەبەر ئەمەيه كە تەمەنى شىعرەكانى باوكم دەكەيت و لىي ورد دەبیتەوه، تىبىنى ئەوه دەكەيت، كە باسى پاشەپۆژ و خۆئامادەكردن بۆ كوچكردنى دوايى و تويشودانان بۆ ئەم كوچه بەسامه و بىركردنەوه لە وهستان لەبەردەم خواى گەوره و بارهگای خوداوهند و ئومىدهوارى بە شادبوون و بە بەخشىن لە رۆژى پرسىاردا، ئەمە ئامانجىهتى.

دىسانەوه، لە شىعرەكانىدا بەهيز و تىنەوه هيرشى بردوو بۆ سەر هەژارى و نەدارى، چونكە ئەو نەدارىيه پىيهوه نووساوه و هاوپىي ژيانى بووه تاكوو مردن، بوىه زۆر بەروونى و رەوانى باسى شتىكى كردوو، كە خوى تيايدا ژياوه و بە دەستىهوه گرفتار بووه و پىيهوه تىلاوتەوه.

هەروها تەماشاش دەكەين زۆر بە شىوهيهكى شىرىن و لە كانى دلەوه خۆشهويستى نىشتمانى پىروژى لە شىعرەكانىدا دەربىيوه و زۆر بەخوشى و بەسۆز پزگارىي نىشتمانەكەى لەژىر دەستى دەره بەگى و زولموزۆرىي زۆرداران و سەربەرزى و سەرفرازىي نەتەوه خۆشهويستەكەى، ئامانجى گەورهيهتى، بوىه لە شىعرەكانىدا ستايش و خۆشبهختىي دەربىيوه بۆ شۆرشى (۱۴)ى تەممووز، كە ولاتى عىراقى لە بىگانەپەرسىي و بىگانە، ئازاد كرد.

ئەمەى كە باسمان كرد، رووپەريهكە بەكورتى لە ژيانى باوكم، خوا لىي خۆشبيت، ئىنجا ئەگەر كەموكوورپىيهكى هەبىت، ئومىدم وايه مامى بەرپىزم، پايه بلند جەنابى (حاجى مەلا عەبدووللاى چروستانى)، خوا درىژه بە ژيانى بدات، لە تەندروستى و خوشى و سىبهرى بەفەرى بەسەرمانەوه بمىنىت، تاكوو زەمانىكى زۆر و لىي بىبەش نەبين، هيوام وايه بەهوى ئەوهوه كە باشتر ئاگادار و شارەزاترە لە ژيانى باوكم و بەسەرھاتەكانى كە نووسىومن، ئەگەر كەموكوورپىيهكى هەبىت، ئەو تەواوى بكات بە

شيوه يه کی جوان و قه شهنگ پيشکه شي خوينه رانی به ريزی
بکات و ئاواتی باو کم و هه موو لایه ک بینیتته جی، بو
پاشه رۆژ.

ئیتتر خویشی هه موو لایه ک له یه زدانی پاک داواکارین.

یه حیا موحه ممه دچروستانی
۱۹۸۴/۲/۲۵

دوو وشه بو سه ره تاي شيعری ماموستا (چروستانی)

له مه لبه ندى سلیمانیدا، سه رده ميک که ناوی (نالی)
ده برا، یه کسه ر ناوی ماموستا (مه لا موحه ممه دی چروستانی)
له گه ل ناوی ئه ودا ده هاته سه ر زمان. له ناو مه لاکانی
سلیمانی و ئه ده بدوستاندا، مه لا موحه ممه دی چروستانی به
یه کیک له هه ره شاره زاکانی شيعری (نالی) ده ناسرا،
هه روه ک به پاريزه ر و له به رکه ر و چاکخوینی دیوانی (نالی)
ده ناسرا. وه ک له مه ولوودنامه خویندنه وه دا، یه کیک بوو
یه کیک بوو له مه لا هه ره شاره زا و فه سیح و بلنگو و
چاکخوینه کان، له شيعر خویندنه وه شدا به تايبه تی له
خویندنه وه ی شيعری (نالی) دا، زور به زه وق و زه مزه مه بوو.
دیاره، ئه م په یوه نديیه له گه ل نالیی سه ر شاعیردا، له
ده روون و هه ستی مه لایه کی شاره زادا، ره نگ ئه داته وه و
ده بیته هوی به ره مه یکی تازه.

ده ميکیش بوو چروستانی به شاعیر ده زانرا، به لام
به لگه ی له کوړی بلاوکردنه وه دا زور که م بوو ته نیا ئه و
چه ند به شه ی (دایکی وه تن) بوو، که له چه ند ژماره ی
گوڤاری (گه لاویژ) دا بلاو کرابووه وه. بو پاشماوه ی په یوه نديی
نالی و چروستانی، ئه وه ئه و دیوانه یه، که به خه تی خووی
نووسیوو یه تیه وه و خراوه ته به رده ستی ماموستا مه لا
عه بدولکه ریمی موده ریس و کوړه کانی و له چاپ و

لیکدانه‌وهی (نالی)دا، سوودیان لیوه‌رگرتووه. به‌لام ئه‌وه‌ش لای من هه‌ر ته‌واو نییه، چونکه ئه‌و نوسخه‌یهی به‌خه‌تی خۆی بووه و خراوه‌ته به‌رده‌ستی ئه‌وان، ره‌نگه نوسخه‌یه‌کی تازه بی‌ت و خۆی (که زۆربه‌ی شیعی نالی له‌به‌ر بووه)، یا له‌به‌ر یا له‌نوسخه‌یه‌کی تره‌وه له‌نه‌خۆشخانه‌دا نووسی بی‌تییه‌وه. ده‌بی بۆ به‌لگه‌ی تری ئه‌م په‌یوه‌ندییه و نوسخه‌ی تر بگه‌رپین.

بۆ ره‌نگدانه‌وه‌ش، ئه‌وه دیوانی مه‌لا موحه‌مه‌دی چروستانی، خۆی، یا ئه‌و کۆمه‌له شیعرانه‌ی که پیشکه‌شتان ده‌کرین.

دیشان، وا ده‌زانم ئه‌مه هه‌موو شیعره‌کانی نین، جا نازانم هه‌ر ونبوون، یا کوپ و که‌سوکار ئه‌وه‌نده‌یان لێ په‌سه‌ند کردووه؟!

به هه‌موو باریکدا، به‌م کۆمه‌له شیعره بریار له‌باره‌ی به‌ره‌م و شاعیریه‌تی چروستانییه‌وه ده‌دریت. له‌نالی کیشی به‌سۆز، قافییه‌ی سوار و وشه‌ی پته‌وی بۆ ماوه‌ته‌وه.

سۆزی خۆشه‌ویستی کۆله‌که‌یه‌کی شیعی مروّقه و له شیعی رۆژه‌لاتدا بریسکه ده‌داته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌گه‌ر خۆشه‌ویستی یه‌کیک بی‌ت له‌باسه‌کانی شیعی چروستانی، ئه‌وه به‌ته‌نیا نابیت هۆی په‌یداکردنی چمکیکی تر له‌گه‌ل نالیدا، به‌لام ده‌ربرینی خۆشه‌ویستی هه‌ر به‌که‌ره‌سه‌ی وشه‌کاری و جوانکاری و دیمه‌نی به‌لاغیی جوان و کیش و قافییه‌کانی نالییه. له‌به‌ر ئه‌وه شاعیر ده‌چیته‌ریزی قوتابخانه به‌رده‌وامه‌که‌ی نالییه‌وه. بی‌ئه‌وه‌ی په‌سه‌نی و

توانای خۆی ون کرد بی‌ت، یا خۆی له‌زۆر وشه‌ی په‌یدا بووی تازه‌به‌کارهاتووی سه‌د ساله‌ی پاش نالی لادابیت. شاعیر به‌سه‌ر هه‌موو که‌ره‌سه کۆنه‌که‌دا زاله و به‌به‌کاره‌ینانی نو، شتیکی تازه‌ی لی‌دروست کردوون. ئه‌وه‌ی وترا به‌سه‌ر ئه‌و شیعرانه‌شیدا دیته‌دی، که ده‌چیته‌خانه‌ی ستایشی ئابینییه‌وه و ئه‌وانیش یه‌کیکن له‌بابه‌ت و مه‌به‌سته‌کانی شیعی نالی. ئه‌وه‌ی تازه و جیا‌یه، شیعره نیشتمانییه‌کانیه‌تی. راسته، لای هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌نالی گه‌یشتوون، (قوربانی تۆزی ریگه‌تم ... هتد و دلّ سیاسه‌نگ نه‌بی‌ت ... هتد) و ته‌نانه‌ت ئه‌و شیعرانه‌ی بۆ میری به‌به^{۲۰۴} نووسراون، ده‌چنه‌ریزی سه‌ره‌تا‌کانی شیعی نیشتمانیی کوردیییه‌وه، به‌لام شیعره‌کانی چروستانی، با له‌پوخساردا هه‌ر سه‌ر به‌شیعی قوتابخانه‌ی نالی بن، له‌ناوه‌رۆکدا چه‌رخ‌ی نیشتمانی‌په‌روه‌ری و سۆزی کوردیکی ئه‌م چه‌رخ و سه‌رده‌مه‌یان پیوه‌یه.

چروستانی «دایکی وه‌ته‌ن»، نیشتمان، کوردستانی خۆش ده‌وی‌ت و خۆی به‌یه‌کیک له‌رۆله‌کانی داده‌نی‌ت.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه له‌گه‌ل هه‌موو دلّدا خورپانیکی ئه‌و رۆلانه‌دایه، هه‌موو شو‌رش و سه‌رکه‌وتنیکیان «ته‌زووی خۆش» ده‌ده‌ن به‌گیانی، ورشه و گه‌شه ده‌ده‌ن به‌شیعی، له‌دلّسۆزی و ویزدانه‌وه ره‌گه‌زیکی گه‌وره‌ی نیشتمانی‌په‌روه‌ری کوردانی ده‌ست‌نیشان کردووه، ئه‌ویش

۲۰۴. میری به‌به: میری بابان.

براییی کورد و عه‌ره‌به، که ئەمه بناغەى سەرکەوتن و پێشکەوتنى ولاتە، دەربرپی دەرروونی پاك و بیگەرد و دل‌سوژی کوردانە.

چروستانى بەم شیعراڤه جییه‌کى ديار له ریزی شاعیرانى نیشتمانپه‌روه‌رى کورددا، بۆ خۆی دۆزیوه‌ته‌وه. له‌و شیعراڤه‌دا، که له‌به‌رده‌ستدان، گه‌لیک مه‌به‌ستى تر هەن، هه‌موو به‌لگه‌ی ئەوه‌ن که شاعیر ته‌نانه‌ت له‌و شیعراڤه‌شدا، که زیاتر له‌ هۆنراوه‌ ده‌چن، هه‌ر ئەنجامی ته‌جروبه‌یه‌کى خۆی و ژيانى دهرخستوو و شیعره‌که ئاوینه‌ی پروداویکه له‌ بارى سه‌ختیى سالانى جارانى مه‌لاى کورده‌وه، تا گالته و قسه‌ی خۆشى ناو خه‌لکى سلیمانى و تا ئەو پوژهى له‌ دل‌ه‌وه چه‌پله‌ بۆ شوپشى ٤٤ ته‌ممووز لی‌ده‌دات و به‌ نه‌خۆشى و دهرده‌دارى، سروودى بۆ ده‌لیت.

چروستانى شاعیره، یه‌کیکه له‌وانه‌ی به‌شیکى به‌نرخى سامانى ئەم نه‌ته‌وه‌یه‌یان پاراستوو، گیانى شاد و یادی پاك و سه‌د سلاو بۆ ئەو شاعیره ...

د. عیززه‌دین مسته‌فا ره‌سوول

چروستانى شاعیر

پیاویکی هوشیار و جه‌سوور، هه‌رچه‌ند نه‌خۆشبوو^{٢٠٥}، ره‌نگ و پرووى سوور، ردینی وه‌ک می‌زه‌رى، له‌ یه‌ک ده‌چوون، وتار و شیعرى به‌ زه‌مزه‌مه‌وه، گه‌لیک کۆرپی پى ئارایش ده‌بوون، له‌ ره‌وانبیرتیدا (فه‌صاحه‌ت) وه‌ها بوو، که سه‌رنجی هه‌موو خه‌لکى راکیشابوو، تا بلایی قانع و پیاوچاک ... تا بلایی دهروونساف و ده‌ستپاک و بیقسه و بی‌ریا و بی‌غه‌یبه‌ت بوو ... پیریکی مه‌ردى به‌غیره‌ت بوو، له‌ جیهانى ئەده‌دا هه‌ستیاریکی به‌سوژ، بۆ رۆله و نه‌ته‌وه‌ی دل‌سوژ. خاکی نیشتمانى زۆر خۆشده‌ویست، به‌رزى کوردستانى له‌لا مه‌به‌ست بوو، تاقانه‌ی سه‌رده‌مى خۆی و ناوازه، له‌ بنه‌ماله‌یاندا دیرین، نه‌ک تازه^{٢٠٦}، له‌ ژيانى فه‌قییه‌تیدا سه‌ره‌رۆ، له‌ ژيانى مه‌لايه‌تیدا ره‌نجه‌رۆ، بۆ مژینى هه‌لاله‌ی

٢٠٥. ماموستا مه‌لا موحه‌مه‌دى چروستانى له‌ کۆتایى ژيانیدا نه‌خۆشى و ئیش و ئازار زۆرى بۆ هینا و ئاکام له‌ سالانى (١٩٥٥ - ١٩٥٦)ى.ز. بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ نه‌خۆشخانه‌ی (تویسه)، له‌ به‌غدا خستى و پاشان له‌ سالى (١٩٦٣)ى زایینیدا، به‌ یه‌کجاره‌کى ته‌مه‌نى له‌ده‌ست دا و کۆچى دوايى کرد.

٢٠٦. مه‌لا عه‌بدوله‌حیمی چروستانى سى کورپی بوون، (مه‌لا یه‌حیا، مه‌لا موحه‌مه‌د و مه‌لا عه‌بدوللأ). به‌ مردنى مه‌لا یه‌حیا، هه‌ر له‌ سه‌رده‌مى خۆیدا، مه‌لا موحه‌مه‌د بووه‌ته‌ برا گه‌وره و پیم وایه ماموستا مه‌لا یه‌حیا، که ئیستا پینوئیرتى سوپایه له‌ به‌غداد، به‌ خۆشه‌ویستى مه‌لا یه‌حیاى برا گه‌وره‌وه ناوناوه‌ته‌وه ... ماموستا مه‌لا موحه‌مه‌د (مه‌لا یه‌حیا، کاک ئەحمه‌د و کاک عه‌لى) و سى کچى له‌دوا به‌جیماون.

زانست، وینە ی پەپوولە، گەلێ چل چوو، گەلێ گول چوو، بو پیرۆزی تەریقەت، بە پیری گەلێ پیرەووە چوو^{۲۰۷}.

یەكەم شیعی، زمانی بە بەستە ی نەورۆز ... بە نەغمە ی بەهار پڑا^{۲۰۸}. دوا شیعیشی تویشە بەرە ی ئەو دنیا بوو ... بە

۲۰۷. بو ئەم مەبەستە، برۆانە ئەم شیعی شاعیر، بزانی لەم ڕووەوە چی دەفەر مۆیت:-

ئەیا (فخر العرب)، من چاوە پێی لوتفم، کە هاوناوم
بە ناوت، گەرچی کوردم، نیسبەتی ئەسڵم چروستانە

لە ئادابی تەریقەت، کە تەریقم وشکە، ئیخلاصیم
بە دەرگای شای بوخاری، بازی ئەشەب غەوسی گەیلانە

دەبینین، هەر چۆن باووبابیرانی چروستانی دلسۆزی تەریقەتی نەقشبەندی بوون، ئەمیش هەر بەم جوړە سووتاوی چرای ڕوخساری ئەوان بوو، هەرچەندە لە شیعیرە کەشدا دەریدەخات، بە لە پشتیشەووە بچینەووە سەر بازی ئەشەب و شیخ عەبدولقادی گەیلانی.

۲۰۸. لە گویم دەنگی بێرەنگی بەهار و کۆچی زستانە
کە گۆیا باری خەم نامینی، نۆرە ی کەیف و سەیرانە

لە باسوخواسی خەلکی، وا دیارە جەژنی نەورۆزە
کە ڕۆژی تازە دئ، دەبرێ لە چاوا ئەم تەم و تانە
تا لە کۆتایی شیعیرە کەدا دەفەر مۆی:

(چروستانی)، بە ئازادی دەپشکوئ گول بە دلشادی
تکایە، نیشتمانزادی بلین ئەم شیعیرە خووشانە

ئاوازی خووشی و دەنگ و سەلای کاریگەر، بە زەمزمە ی پیرشۆخی، بەردی دەهینایە گەر^{۲۰۹}، عەجایب کسپە یەکی لە دەرووندا هەلەدەساند ... عەجایب ئاهیکی لە دەماغدا دەهەژاند ... ئای چ کۆرپکی ئارایشت دەدا ... ئای چۆن توژی خەمیکی بەبا دەدا.

زانا و شاعیر، ئەم بالابیرینە مەلا موخەممەدی کوری مەلا عبدولرەحیمی ناسراو بە مەلای (چروستانی). با بزانی ڕیبازی شیعی ئەم شاعیرە مەزنە چۆن بوو.

چروستانی، بیجگە لەو چەند پارچە شیعیرە ی، کە کاتی خو ی بە ناوی (دایکی وەتەن) هەو لە چەند ژمارە یەکی گو قاری گەلاویژی ئازیزدا بلاوی کردوونەتەووە^{۲۱۰}، ئیتر شیعیرە بلاوکرەو ی بەرچاوی خوینەران نەکەوتوون.

جا بو ئەو مەبەستە، ئەگەر لیکۆلەرەوانی ئەدەب و بەتایبەتی ئەوانە ی عاشقی شیعیرەکانی مەلای چروستانی، بیانەو ییت باسیک لەسەر شیعیرەکانی ئامادە و پێشکەش بە میژووی ئەدەبی کوردی نازدارمان بکەن، ئەوا دەبی ویلی زۆر سەرچاوە ی باوەرپێکراو بن. تاکە سەرچاوە یەکی

۲۰۹. مامۆستا مەلا موخەممەدی چروستانی، هەر چۆن شاعیریکی بەهرەدار بوو، بە هەمان شیوە هونەر مەندیکی لیھاتوو و دەنگخۆش بوو، وەک دەگێرەووە، زۆر بە ی شیعیرەکانی (نالی و مەحوی) ی سەرکەوتووانە، بە ئاواز و مەقامەووە و توونەتەووە.

۲۱۰. وەک لەم دوا ییەدا، لە مامۆستا سألچ چروستانیم بیستوو، تەنها هەر شیعیرە بلاوکرەو ی لە گەلاویژدا نەبوو، بگرە شاعیر چەند پارچە شیعیرەکی تریشی لە (دەنگی گیتی و هەتاو) دا بلاو کردوونەتەووە.

باوه پېکراویش ئه مړو، بو ئه م مه بهسته له بهرده ستدا بېت،
ته نیا دیوانه ده ستنووسه که ی شاعیر خوږه تی ...

جا بو ئه و مه بهسته، ئیمه، نه گهرچی سه رپېییش بېت،
سه رنجی له شاعره کانی ئه و دیوانه ی شاعیر بده یین،
ده بینین دنیای شاعیر ماموستا مه لا موحه ممه د گه لی قوول
و ورده، پره له زور ره وان بېژی و یاری کردن به وشه و
وشه ئارایی و جوانکاری ئه وتو، که که م شاعیری ئه و
سه رده مه ده سه لاتی به سه ردا بووه و توانیویه تی
هه لسوکه وت و به و جوړه مامه له یان له ته کدا بکات. جگه
له وان ه ش شاعره کانی شاعیر له بوته و قالبی مانا و
ناوه رپوکه وه ده کرین به چند به شیکه وه و هر به شه شی له
بناوان و سه رچاوه یه کی ساف و بیگه رده وه هه لقولا وه ...

**دیاره هه موو ئه و به شان ه له م لقانه ی خواره وه دا په نگ و
بو ی خو یان ده ده نه وه :-**

۱- شاعیر ئازیزی (ئاو و خاک) و (به هار و نه ورؤز) و
نازداری (پو له و نه ته وه)، که سه رجه م ئه و شاعرانه له
شاعره نیشتمانییه کانی شاعیردا خو یان ده نویین، که کاتی
خو ی به شیکه ی به ناوی (دایکی وه تن) ه وه لی بلاو
کراوه ته وه .

۲- شاعیر ئه وین و عه شق و دل داری، که هه موویان وه سفی
جوانی خه توخال و موژه و زولف و پروو و لیو و چاو و بروی
یاره .

۳- شاعیر پارانه وه و پیا هه لدان به خوای گه وره و
پېغه مبه ر و یارانیدا، که به وه ش ئه و شاعرانه تیکرا ده چنه
خانه ی شاعیر (ئایینی و خواناسییه وه).

وتەيەك دەبىي بوترى

سەرجهم شيعره كانى شاعير، به هه موو وشه كانى و لقه كانيه وه تهونى چنين و سفتوسۆلىي دارشتنيان له سهر رپچكه و رپيازى شيعرى كلاسيكى رايهل كراوه، به پيودانه يه كى ئه وتۆ، كه به ته وا وه تى هيز و تين و ته و ژمى له و قوتابخانه شيعرييه وه وه رگرتووه ... به جورىكى وه ها خوينه ران، به گران ده توانن له و قوتابخانه شيعرييه جيا بكه نه وه، ئه گهر جار جاريكيش شاعير ويستبىتى چهنه بابته تىكى نوئ و تازه، به تاييه ت له ناوه رۆك و شيعره نيشتمانيه كانيدا، له بوته و قالبىكى نويدا جوش بدات، ئه وا خوينه ران زوو هه ستى پيده كهن، چونكه له و حالته شدا ههر سيما و نيشانه ي ئه و قوتابخانه شيعرييه ي پيوه دياره و بگره ده توانين بليين: ههر دريژه پييدان و گه شه پيكردى ئه وه و هه رده م په يره وى شاعيره كلاسيكيه كانى به ر له خويته ي^{۲۱۱}.

۲۱۱. وهك نالى، سالم، كوردى، مه حوى.

وشه يه كى شياوتر

منيش پيم وايه، وهك چون راي زوربه ي ئه ديب و ئه ده بدۆستان له وه دا يهك ده گريته وه، كه شيعره دلداريه كانى مامۆستا چروستانى شوينپي شيعرى شاعيري مه زن و بليمه ت (مه لا خدرى نالى) يان هه لگرتووه ته وه، بيچكه له وه ش، مامۆستا مه لا موحه ممه دى چروستانى، كه هه موو شيعره كانى نالىي به چاكي له به ربوون، جوان و ره وانيش له شويني شياوى خوياندا، راقه ي ده كردن و ليكى ده دانه وه، جا له به ر ئه وه چروستانى، به يه كيى له وه ئه ده بيانه داده نرييت، كه به متمانه و ده ستپاكييه وه، شيعره كانى نالىي پاراستوون و نه يه يشتووه ده ق و تيى كستى شيعره كان بشيوينرين.

ئىستاش بو ئه وه ي له جه وه هرى باسه كه مان دوور نه كه وينه وه، ئه م دوو پارچه غه زه له ي شاعير به نمونه ده خه ينه پيش چاوى خوينه رانى ئازيز:-

من سهرم سورماوه، چۆن رېكهوتوون وا سوور و شين
خالى شين ماتم دهكا، بهو ليوه سووره دلگهشين

ئووچى پاراو و تهري زارى (چروستانى) يهقين
بولبولا، سانهغمهئى سهد نهزمه بئى، طالعهشين

دهبينين، شاعير هونهرمه ندانه توانيوويه تى خوئى به
بولبول بچوئى و ئهو ئاسايى، هاوار و شينى پرووى پهريه
گولئى بيت... بهلام چ گولئيك؟ گولئيكى بيغهيب و غهلوغوش،
كه ههردهم له ههستهوه به نهقدى دلحه سره تى خونچه تى
ليويه تى و به دل عه زره تى سوخمه تى شين و دوگمه تى سهوزى
ئاگرينيه تى. بهلام ئاخ سهد ئاخ! ئوف سهد ئوف! بهو
ئاواتانه تى ناگات و خهم و دهرد زياتر دهبنه سهربار و، ئهو
كولمه شيرين و گهشه تى يار، له لاي تامى تالى شارى ده دات
و زولفى ره شماريشى پهيتا پهيتا زارى خهمى ليده نوشيت...
بوئيه برين و زامى جهسته كه تى كه به موژه تى يار شهقار
شهقار بووه، وهك زامى ده لاقه تيكر اوئى جهسته تى بولبول، به
چقلئى تيزئى گول و وايه و چاوه پروانى بائى سه بائى به ربه يانه،
به شكم به بوئى عه تر و عه نبه رى، كه ميك دلئى په زاره تى
فيئك بكاته وه و توؤزيك جهسته تى زامداريشى سارپيژ بكاته وه
و لهو به دمه ستى و سه رخوشيه تى له هوشى بردووه، به ئاگا و
ههست و هوشى بيته وه. سه ره نجام شاعير ديته سه ر ئهو
بيره تى بلئيت:

غزه لى يه كه م

من كه دلما ته منشين و بولبوليش هاوار و شين
هه ر يه كه سه و داسه رى خونچه تى گولئيكى بيغهشين

من به نهقدى دل له سه و زه تى خونچه ليوئى سوخمه شين
ئهو به ئاهى ليوئى خونچه تى دوگمه سه و زى ئاته شين

هه ر يه كه خار و جه خارئى، بارى دهردى دلكه شين
تالى شارى، كولم و ژارى، مارى زولفى خه مچه شين

هه ر يه كه زامى به تير و نهشته رى كون كون له شين
دل به ئاواتى نه باتى گولده مى ماتم به شين

هه ر يه كه سه رخوشى جوشى قه تره عه تريكى خوشين
كوا نه سيمئى بئى به يانى، دم گولئى كا مه هوشين؟

تا له كوئاييدا ده فهرموئى:-

عەجەب ماوم لەو هی یار ئەو هەندە کوشندەییە، کەچی
منیش لەگەڵ ئەو هەموو کوشندەییەیدا، زیاتر کوژراوی
دەبم، دەستم لێی بۆ هەلناگیریت!! جا نازانم چ شتێک یەکی
خستووین سەیرە لام، چۆن سوور و شین بەسەر یەکدا جووش
دەخۆن و یەك دەکەون! خالی شین خەفەتەخشە و لێوی
سووریش دلشادی دەبەخشیت، دە وەرە بولبولی سەناخوان،
تۆ چۆن نەغمە ی پرسیۆت بۆ گۆل دەلێیت، منیش هەر
قەلەمی دەم سەد نەزمی جوړاوجۆری لێدەباریت، کەچی
نە من، نە تۆ بەختەوهرین و چاره و بەختی تالعی رەشمان
نایهینیت.

شاعیر لە غەزەلی دووهمدا، کە سەرانسەری عەشق و
دلداری و خووشەویستییه، زیاتر لە مەبەست و رازەکانی
دادەگریت و دەفەرمویت:-

غەزەلی دووهم

ئە ی بوون و نەبوونی نەفەست، مان و نەمانم
بینەقدی هەوا، مردن و سەوداتە ژیانم

ئاوایی دلّم چۆلە، بەبێ خێلی خەیاڵت
ئاوایی بە دلداری بفرموو، دل و گیانم

بێ دەرکە رەقیب، ئەو تەمەلە لاتى هەلاتە
خۆم مەشقی غەمی ئەشقی تۆ، ئازانە ئەزانم

ئەو دل رەشە، نەعل و یەمەنی ماله بە دەمیا
من مۆرە دلّم، مالى له بی له علی یەمانم

ئاوارە دەکا پەرچەمی، ئیوارە تەماشام
وا هەر بەتەما چوونی شەو و بوونی بەیانم

لابە تەمی زولفت لەسەر ئاویتە ی کولمت
با چاره یی بیچارە بدا جارێ نیشانم

تا لە کۆتاییی شعرەکەدا دەفەرموئ:

عەهدیکە، دوو پیم ناو تە رێی عەشقت و ماتم
بۆ شویتە ونی، هەر بە تەما، هاتی ژوانم

کەشکۆلی دل و زاری (چروستانی) لە نەزما
پر بابەتە بۆ دل، هەچی پیوستە، ئەزانم

ئەو تە شاعیر لەم پارچە غەزەلەیدا، مان و نەمانی
ژینی بە بوون و نەبوونی ژیان یارە شوخوشەنگە
نازەنینەکە یەو دەبەستیتەو، چۆلیی و ئاوایی دلی، بە

خۆشه‌ويستى دڭ و گيانى دڭداره‌كه‌ى ده‌سپىرىت و ئاوه‌دان ده‌كاته‌وه، بۆيه ده‌لى، ره‌قيب نه‌فام و بېهۆشه، فروفىلاوى و ناراسته، وهك من نازانى ئازايانه مه‌شقى عه‌شقى خه‌فه‌تبارى دڭدارى بكات. دياره به‌وه‌ش داخى دڭى گه‌وه‌رى شه‌وچراخى به‌نرخ و به‌به‌هاى خۆى ونده‌كات و مناسايى مۆرى دڭى، خه‌رجى ئه‌و گه‌وه‌هر و له‌عه‌لە پىر به‌به‌هايه نيبه، كه‌واته، ئه‌ى يارى نازدار و نازهنين، تا زووه له‌ تۆله‌ى ئه‌م هه‌موو وه‌فادارييه‌دا، زولفى شه‌وه‌زه‌نگى په‌رشوبلاوت له‌سه‌ر پۆژى پروت لاده.

چونكه من له‌مىژه به‌ته‌ماى نىگارى پوخسارى بىچاره‌ى خۆم، كه بو جارىك چيبه، له‌سه‌ر ئاوينه‌ى بلوورينى كولمه‌كانت ده‌ركه‌وييت! بۆيه دنياى عه‌شق و خۆشه‌ويستى كه‌شكۆلى دڭى منه و زۆر شتى سه‌يرى هه‌لگرتووه ... ته‌نانه‌ت نه‌زمى غه‌ريب و نامۆشم چاوه‌پروانى ئاواله‌ى به‌زمىكى پىرچۆش و خروشى ئه‌وتۆيه، زياتر خۆشى به‌ هه‌ست و گيان و پۆحم بدات.

پاشگه‌زبوونه‌وه‌يه‌كى ئاشكراى شاعير^{٢١٢}

مامۆستا مه‌لا موحه‌مه‌دى چروستانى، پاش ماوه‌يه‌ك به‌سه‌ر دانانى هه‌ندىك له‌و شيعره دڭداريبانه‌ى، تۆوى گيانى په‌شيمانبوونه‌وه لىيان، واته له‌ رووى ناوه‌پۆك و مانايانه‌وه، له‌ دڭيدا چه‌كه‌ره ده‌كات و په‌گ و ريشه‌ى خۆى داده‌كوتيت، تا ئه‌نجام سه‌وز ده‌بىت و سه‌ر هه‌لده‌دات.

جا بۆ ئه‌و مه‌به‌سته، شاعير ده‌روازه‌ى شيعره دڭداريبه‌كانى له‌م رووه‌وه كلۆم ده‌دات، شيعرى ئايينى و پارانه‌وه له‌ خواوه‌ندى گه‌وره و پياهه‌لدان به‌ پىغه‌مبه‌ر و يارانى و زۆر باسى ترى ئه‌و بابته، به‌پراى من هه‌رچه‌نده شاعير له‌م بابته شيعره‌دا، وهك شيعره دڭداريبه‌كانى سه‌ركه‌وتن و پيشكه‌وتنىكى گه‌وره‌ى به‌ده‌ست نه‌هيناهه، به‌تايه‌تى له‌ رووى دارشتن و شيوه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌شدا، زياتر شاعير مه‌زه‌ى (ته‌بع و مه‌زاج) له‌گه‌ل دانانى ئه‌و شيعرانه‌دا ده‌گونجىت و رىك ده‌كه‌وييت. پيشم وايه هۆى گشتى ئه‌مه بو ئه‌وه بگه‌رپته‌وه، كه مامۆستا مه‌لا موحه‌مه‌د هه‌ر پشئاوپشت، به‌ مه‌لازاده‌ى هاتبىته

٢١٢. هه‌ر وهك له‌م پارچه شيعره‌يدا ده‌رده‌كه‌وييت كه ده‌فه‌رمووت:

به‌پىرى عه‌جايب گروگال ئه‌كه‌م
عه‌جه‌بتر، كه باسى خه‌توخال ئه‌كه‌م

تا كۆتايى شيعره‌كه.

خواره وه، له ناو باوه شی بنه ماله یه کی ئایینیپه روه ردا گه وره بووبیت و چاوی کردبیته وه.

ئوه و تا شاعیر له مهیدانی شیعره ئایینییه کانیدا، بره شیعیکی (۱۳۱) بهیتی، که ناوی (حهوت چینی چه مهن) ه و دهستره نگینی و قهله مبه برشتی خویمان بو دهرده خات و منیش تهنها دوو نموونه یان له چینی (یه کهم و هه وتهم) بهرچاو دهخه م، به مبههستی تیگه یشتن و حالییوون له م جوړه شیعره ی ماموستا.

ئییستاش ئیوه و هه ندی بهیتی ئه و دوو چینه شیعره:

چینی یه کهم

عه جهب جه معیبه تیکه ئه م به هار و جه ژنی قوربانه له قهرنیکا (تصادف) کا، مه گهر ئه م نه و عه جه ژنانه

دل و گیانم ببی قوربانی، قوربانن جله و کیشه که راکیشی له گه ل خو ی ئه م به هاره و ئه م گولستانه

مه لی خاکی حجاجی پر له حاجی کردووه، ته نیا بللی دنیا سه راسهر (فی المثل) وه ک حاجی بوستانه

تا له کو تاییی شیعره که دا ده فهرموئ:

به نه شئی بای سبه یان و شنهی خو شی شه مالی ئه و عه جهب سه ف سه ف له ره قسان و، چلۆن هاتوونه جو لانه

چروستانی، هه موو عالم سه ناگو ی زاتی مه نانه ئه گهر چی ئه م قسانه دینه گو یی مونکیر به ئه فسانه

به لام شاعیر له دوا ی چینه کانی ئه و هه وت چینه ی چه مه ندا، که چینی هه وته می چامه که یه تی، به م جوړه تی هه لده چیت و ده فهرموئ:

چینی هه وته م

له مه حشه ردا شه فاعه تکر دنی طاها، رجمانه که عزم و هیممه تی بو ئوممه تی داماوی، ده رمانه

شه فیعی (رحمة للعالمین) بی، غیره تی وایه نه بی رازی، ببینی ئوممه تی دوو چاری خوسرانه

شەفاعەتییە ئومیدم، گەرچی بێمایەم لە پەیرەویا
کە ئەو کانیکەرەم، دەسمایە ی رەحمی گەدایانە

بە جاهی خۆت لە رۆژی (أمتي وأشفع تشفع)دا
لە هاوارم وەرە، وەختی جەنابت سەدری دیوانە

تا لە کۆتاییدا دەفەرموی:

خودایی رەحمی وا، پیغەمبەری دلسۆزی ئاوابی
بە دووری دامەنی، کۆی گوناھ ئەر بی بە زیزانە

بە تێرپوانینیکی ئەم شیعراوەی دوایی شاعیر، بەتایبەتی
(ئەو حەوت چینهی چەمەن)، کە شاعیر دەرەق پارانەووی
لەبۆ رۆژی قیامەت و شەفاعەتکردن پازاندووویەتی، بە
گیان و دل هانا دەباتە بەر عەزم و هیممەت و غیرەتی
پیغەمبەر و داوای پشت و پەنا بۆ خۆی و کۆمەڵی لێدەکات و
دواییش دەلی، من و ئوممەتم لەو رۆژە ناخۆش و پڕهەلدیر
و ناھەموارەدا، چۆن تووشی ناخۆشی و دووچاری
دەردیسەری دەبین، کە دەسمایەمان کەسیک بێت هەردەم
هاوار و شەفاعەتی بێجیاوازی بۆ هەمووان بێ و لە رۆژی
جەزادا سەدری دیوان بکات، ئەمانە هەر هەمووی ئەو
پاستییەمان لا پوون و ساغ دەکاتەو، کە خوالیخۆشبوو
مامۆستا مەلا موخەممەدی چروستانی لەم چامە گەرە و
بەرزەیدا پەیرەوی شیعەرە ئاینییەکانی مەحوی، (۱۲۴۶-

۱۳۲۴ی ک) ۲۱۳. کردوو و بێشک و سلەمینەو چوووەتە دنیای
شیعری پڕ لە خواناسین و تەسەوفی مەحوی شاعیرەو.
تەنانەت لەو بڕە شیعەرە دوور و درێژەیدا، ئەویش شان
دەکوێ و ئازایانە دەچیتە ریزی گشت چامە ئاینییە
کوردییەکانی ترەو، بەمەش شاعیر بەردیکی تری ناوەتە
سەر چینی بناغەتی ئەو چامانە و لاپەرەکانی میژووی
ئەدەبی کوردیی پیرازاندوووەتەو و قەشەنگ کردوو.

سۆران مەحوی

۲۱۳. دەکاتە (۱۸۳۰-۱۹۰۶)ی زایینی.

به قهله می هۆنەر و ههلبهستی محهمهد چروستانی
۳ی شهعبانی ۱۳۷۷ی کۆچی / ۲۳ی شوباتی ۱۹۵۸ی زایینی

سکالای دایکی وهتهنی کورد له دهست نهتهوهی سپله و
خۆههلهکیش و هیچ لهبارانهبوو

مهراق

یهک شهو له کهلاهوی دلای سابق و وراقا
خهو رۆیی و زرا، رۆچوو له راویژ و مهراقا^{۲۱۶}

تا بیری ئەکرد هینده لهناو کوردی کهساسا
ئهم نهگهتییه ههه له برهه و دایه، دهتاسا^{۲۱۷}

ههه ریشهیی خۆی داده کوتی و تهرزى دههاوی
سه رپاکی لهیهک کردن و هیچ کهس کهسی ناوی^{۲۱۸}

ههه رچی رهگهزه رینگهیی خۆی گرتووه، ئازا
رۆلهی رهگهزی کوردی له رێ، بوچی تراز!^{۲۱۹}

به ناوی خودای رۆزیده و خییوی پهروشه
پیتوفه رى سهه پینغه مبه رى کانگه یی هۆشه^{۲۱۴}

ئینجا نهتهوه و هاو رێ، دواکه وتوو ی خاسان
ئیمهش بگرێ، ترس و سزالابه رى ئاسان^{۲۱۵}

۲۱۶. سابق: چۆلهوانی، ساردوسر. وراق: فراوان، پانوبه رین. راویژ: وتوویش، بیری کردنه وه.

۲۱۷. برهه: گهشه.

۲۱۸. ریشه: رهگ، بیخ. سه رپاک: سه راپا، تیكرا، هه موو.

۲۱۹. رهگهز: توخم.

۲۱۴. رۆزی: بزێوی. خییوی پهروش: خاوه نبه زه یی، کهسی تهنگانه.

۲۱۵. خاس: چاک.

ھەر ژیر و ھەژار ئ لە ژيانايە ھەراشە
ئەم کوردە نەبئ کەوتوو، ساوايە، لەپاشە^{۲۲۰}

ھەولئ ھەموو کەس بەرزى و پيشکەوتنە، کۆکن
بۆ لەم نەتەو ھەلنە کەوئ، يئزى نەزۆکن!^{۲۲۱}

کوردی پيشوو چۆن بوو، کوردی ئیستە چۆن!

بيستوو، کە دارشتنی ئەم کوردە لەمەوبەر
ھەرۆک لە گر و با، مس و پۆلا بوو، کەلانتەر^{۲۲۲}

ھیزی وەکوو با بوو، گورئ ھەرۆک گرئ ئاگر
سەرکردە بەباھوو، پتەو و سەخت و قەلاگر^{۲۲۳}

تینی وەکوو شیرئ، کە بدا تاو و پەلامار
يا چەشنى پلنگئ، درئ ھەلمەتەری زامار

پياوانى لە سەربەرزى و ساما، ھەموو وەک کيو
لاوانى بەنرکە و، لە تەکانا ھەموو وەک ديو

ئەو کوردە بەجەرگە، کە لە تیر چاونەتروو کین
بۆ زارەترەک، ئیستە دەتۆقئ لە ھەلوو کین!^{۲۲۴}

۲۲۲. کەلانتەر: دەمپراست، ئیش بەدەست.

۲۲۳. باھوو: قۆل.

۲۲۴. چاونەتروو کین: چاوقاييم، بویر، ئازا.

زارە: سووکراوى وشەى (زالە)یە بەواتا (زراو).

زارەترەك: شيوەى ھەورامییە بە واتای (زراوتەقیو) لە ئەنجامی ترس و سامی زۆردا، و تراویشە زراوت تۆقئ.

۲۲۰. ھەراش: وریا و چالاک.

۲۲۱. کۆك: تەبا. نەزۆك: مئینەییەك كە سكوزا.

ئەو قالبى وا قاييمه، وهك كۆشكى خەوهرنەق
وهك پردى رزىوه، كەلو كۆماوه، شروشەق^{۲۲۵}

داخم لەبەر ئەو قەد و قەلافەتییە لەپیشا
ئەستور و بەخۆوه، وهكوو فيل كىوى دەكىشا

ئىستە كز و لاوازه، لەسەر پشتى هەللى زويىل
جوولانى نىيه، تا دەخەنە ژىرى دوو سى نويل^{۲۲۶}

هەر دان و خرى و كاكيلهيه، ئىستە ئەنوارى
هەر وهك چەپەرى كۆنە، هەوئەل بەردى ئەهاری^{۲۲۷}

ئەو چاوه گەلاوئىزىيه، تىز بوون وهكوو دووربين
بو ئىستە دلۆپە لە قەراغى دەتكى، شىن^{۲۲۸}

تا ئىستە نەرە و نەعرەتەى ئەو شىر و بەچانە
دەتوت كە لە دوژمن گورە، بو داچلەكانە

بو ئىستە دەلىتى رىوى پىرن دەخزىتە
نىو كون، وه دەزانن كە چەقەل شىر بەزىتە

ئەو كورگەلى وا ساغه، كە دەتوت مس و پۆلان
بىپىز و بلاو، ئىستە كە هەر وهك قورى كۆلان

كوا داکى وهتەن هەلمەت و هىزى كورەكانى؟
كوا سامى دەموچاوى سمىلبابره كانى؟

كوا راپەر و قوچاخى و چالاكى رۆژان؟
كوا زەبروزەنگى ئاسن و شمشىر كروژان؟^{۲۲۹}

كوا ژىرى و وریایى و مؤزگارى لە پیاوان؟
كوانى گورى سەربەستى و ئازابى لە لاوان؟^{۲۳۰}

من كردم و شهو كردى، هەتا سربوو سەراپام
دەتلامهوه، هەر بەم خەفەت و داخهوه، سەرسام

۲۲۵. خەوهرنەق: ناوى كۆشكى نەعمانى كورپى مونزىره، وشەكە فارسىيە و
كراوه بە عەرەبى، ئەسلى: خورانگاھە، بەواتاى جىگای نانخواردن.

۲۲۶. زويىل: توپخ، چەرم، پىست.
نويل: پارچە پۆلايهكى ئەستورە، بو بەرزكردنەوه و هەلكەندى بەرد و
شتى تر بەكار دىت.

۲۲۷. خرى: ددانى پاشەوه.

چەپەر: ئەو پەرژىنەيه كە لە توولەدار دروست دەكرىت.

۲۲۸. شاعیر لە دەستنوسەكەى خۆیدا، لەم شوینەدا نووسىويەتى:

وہلامى گەلى لەم پرسیارانە، لە باسى چاپیدا دىت.

۲۲۹. قوچاخ: گورجوگول، چاپووك.

۲۳۰. مؤزگار: ئەو كەسەى كە ئامۆزگارى پيشكەش دەكات.

ئايا چييه، وا نه گبه تي هيناوه به شاني
كورد، كه په كي كهوتووه، نه يماوه ته كاني؟

ئهم تيره به ناوبانگ و به هيزه له بره ودا
گويان ده گه يانه سهري مهيدان له گره ودا^{۲۳۱}

به م و هيشوومه ي روزه ره شي، وه ك شه وه زه نكي
بو سيس و كزوماته، له ناوا نيه ده نكي^{۲۳۲}

داخو له گور و هيرشي ئهم كومله زوره
چي بوته ملوزم، وه كوو مورانه و خوره؟

تو بيژي بيوژيته وه سهركه وتن و تاوي
له م كوسپه يه رزگاري بي، بيته وه باوي؟

كي زامي په تا و پيسي كه ساسي و كلولي
سارپژي بكا، لابهري ئهم باره له كوللي؟

شيوا دلته كه م، گرتي ده مي قين و ده مي شين
له م باسه وه ها روجوو، كه بوم نايه ته نووسين

من هه ر له مه راقا، كه چي داكي وه ته ني كورد
ويته ي سهري هه لدا له دلا گورج و ده سوبرد

۲۳۱. گۆ: توپ.

۲۳۲. وهيشوومه: ههوا و بايهكه، كه له كشتوكال ده دا هه ليده پرووكينييت.

سكالای دایکی وهتهن

چهن خۆش وتی: ئەی رۆله له داخی کوربه کانم
وا په رت و بلان، نییه هیوای ژبانم

وهک بزنی بهرله، یهکی رووی هاله شویتنی
گهر دوو بگهنه یهک، شه ره قوچ خوی دهنویتنی

بیشوان و مهزن، کس له کسه گهره و چووکی
گهر زور و گران دیمهنه، بو وا کهم و سووکی!^{۲۳۴}

بیخاوه نییه، دوژمنی ئازا و زرینگه
بو گرتنیان راوچی وه کوو شیر و پلینگه!^{۲۳۵}

یهک توخنی یهکی ناکهوی، نابینی به ساخی
له ولات و بهر و سیبهری لالووتن و یاخی

^{۲۳۴}. مهزن: گهره.
^{۲۳۵}. زرینگ: لیهاتوو، زیرهک، وریا.

ویتهی دایکی وهتهن

مات و کز و کویر و کهل و کووم و شر و شیواو
ناسیم و وتم چونی؟ بهخیر هاتی بهسه رچاو

هه رچی کهسه ری دل هه بوو، لیم پرسیه وه گشت
فرمیسکی سكالای نه ته وهی سپلهی هه لرشته^{۲۳۳}

گریبا و کروزایه وه، ده کولا وه کوو مه نه جهل
ده رچوو له دلی ئاه و هه ناسه و چه ره دوو کهل

شینیکی وهها، رشتی کول و داخی دهروونی
رووی کرده من و هاته قسه، بیچهن و چوونی

^{۲۳۳}. کهسه ر: خهفت، مهراق، ناخۆشی، شکستی.

برسى به سهرى يه كترن و تينوو به خويناو
چون جهرگ و دلى داكى وهتن نابيته زووخاو

دلدانه وهى من بو داىكى وهتن

تانووت و گلهى داكى وهتن لهم نه ته وهى خوئى
كارى له دللم كرد و پهرؤشمبوو، گهلى بوئى

ويستم كه به دللسؤزى دلى بينمه وه جئى
به شكلم له دلى ئەم خهفەت و ماتەمە دەرچئى

پيئم وت: نه نه، خو كورگهلى تو شهرقى ئەخويتن
گهردنكه چن و بهندهن و خزمەت ئەنوئتن^{۲۳۹}

بو بهرزى و پيشكهوتنى تو، ئيسته به كؤمه
شان و سهريان داوه ته بهر، گشتى وه كوو كه^{۲۴۰}

يئزن سهر و مال و بهدهن و روحي هه موومان
قوربانى كهژ و دار و گياى مهوتنهنى خؤمان^{۲۴۱}

لالووت وه كوو جؤلا، له كر و سهردرى خوئان
سا بوئه، كه مورانه جنئى رايهل و پؤيان^{۲۳۶}

خؤخؤره كه ده برپته وه، خوئى دهسكى له خوئه
وهك ماستى مهيو وايه، هه وئنى كه له دؤيه

ناكؤكييه، خاك و نه ته وهم بيدەس و مايەن
نارئكييه، وا بينهش و بينؤره له كايەن^{۲۳۷}

دوورى دلى و روو ليكتره وا پهرتوبلاون
بينگانه پهرستى په كيخستن، شله ژاون

(فرق تسد)ى دوژمنه، ناكؤكن و ناريك
بيهؤش و په ژاره، نه مشوورى نه په رؤشيك^{۲۳۸}

۲۳۶. كر و سهردرى: تانوئو، دانانى ئەو بهن و دهزووانهئى، كه جؤلا به
تبهلكئيش دايدەنئيت بو دروستكردنى بابەتهكهئى.

مهسهلهيهكى كورد دهلى: بووه به جؤلاكهئى به سهردرى خؤنارازى.

۲۳۷. كايه: مهيدانى كار.

۲۳۸. (فرق تسد): گوتهيهكى عه ره بييه به ماناى: پهرت بكه و فازانج بكه.
به چه سپاندى ئەم دروشمه ئيمپرياليزم جيئى خوئى له ولاتاندا دهكاتەوه.

۲۳۹. شهرقى: سروود.

۲۴۰. كهل: نييرهئى بزنه كيوى، وتراويشه (كه م بئى، كهل بئى).

۲۴۱. مهوتەن: له وهته نه وه هانووه، واتە: نيشتمان.

زيخى ھەموو مروارايىيە، بەردى ھەموو گەوھەر
دارى ھەموو ەرعەر، چەم و ئاوى ھەموو كەوسەر

شاخانى ۋە كوو (طور) و گژوگىاي ھەموو ەنبەر
خۇلى ھەموو ۋەك مىسكە، شنەي گشتى موعەتتەر^{۲۴۲}

كورگەل ھەموو ۋەك كۆيلەيە، كچگەل قەرەۋاشە
ھەر تۆي لە دەمايە، ھەچى ساوا و ھەراشە^{۲۴۳}

زۆربەي قۇلى ھەلكردوو، سەر كەوتنە ھىۋاي
بىباكە، ئەلى پىر بە دەم و دل، نىيە پەرۋاي

۲۴۲. طور: كىۋىكە لە بىبابانى سينا، بە پىرۇز دانراۋە، چونكە ھەزرەتى
مووسا لە سەر ئەو كىۋە گەفتوگۆي لەگەل خوادا كردوو.

ەنبەر: مادەيەكى بۇنخۇشى خۇلەمىشپىرەنگە لە پۇرگىكدا لە سكى ماسىي
ەنبەر (كاشالوت) پەيدا دەبى و دەرى دەدات و دەكەۋىتتە سەر ئاوى دەريا
و كۆئەكرىتتەۋە.

مىسك: مىسك (موشك) مادەيەكى بۇنخۇشە، كە لە ناوكى ئاسكى موشكدا
پەيدا دەبى.

پۇرگ: كىسە موعەتتەر: بۇنخۇش، بۇنلېدراۋ.

۲۴۳. كۆيلە: خزمەتكار، بەندە. قەرەۋاشە: كارەكەر، كەنيزەك.

تالى ۋە تەنم خۇشە لەلا، ژارى ھەنگوينە
شيوەندى زەماۋەندە، دەلەين مردنى ژىنە

رۆلەت كە نە خاۋەندى سەرى بىت و نە كالا
تۆ بۇچى دەكەي راز و گلە و ھىندە سكالالا؟^{۲۴۴}

۲۴۴. كالا: بەرگ.

شانازی ده‌کنه کورگه‌ل و خو راده‌وه‌ش‌یین
ئه‌وه‌خته که خو‌راک و جلی غه‌یره ده‌سینن^{۲۴۶}

بو بابته‌تی بیگانه‌وه و مؤده، هه‌چی ویستی
لای عه‌بیه نه‌ک‌رینی به‌قهرزی شه‌ش و بیستی^{۲۴۷}

هه‌لسوکه‌وتی پیشه و خووی ره‌نگ و قیافه‌ت
چاولیکه‌ری بیگانه‌یه، ییژی مه‌ده‌نییه‌ت^{۲۴۸}

قوناغ و په‌نا، ده‌رک و ده‌خاله‌ت، هونه‌ر و نان
بو بیکه‌س و داماو و به‌ری‌واریه‌ه‌راسان^{۲۴۹}

گوراره به‌خووی غه‌ربی ره‌وشتی ئوروپاکان
لوقه‌نته و ئوتیله له‌جیی نانی له‌دیوان

پشتی له‌وه‌ته‌ن، رووی له‌بیلاده کوروکالم
میان وه‌فکر نایی وه‌میان بی وه‌بالم

۲۴۶. غه‌یره: بیگانه. ده‌سینن: ده‌ک‌رن.

۲۴۷. مؤده: بابته و خووی تازه‌باو.

۲۴۸. مه‌ده‌نییه‌ت: شارستانیه‌تی.

۲۴۹. ده‌خاله‌ت: په‌نابردن.

وتاری دایکی وه‌ته‌ن

ئيجا وتی: بروا مه‌که به‌درؤوده‌له‌سه‌ی وا
تيفک‌ره، نییه‌کرده‌وه‌یان، شایه‌تی داوا

له‌م شه‌رقیه‌بیک‌رده‌وه‌ن و پووجن و نابووت
زور شووره‌یه، کردنی هاوار و گوتیه‌ی رووت

گویت لینه‌بووه، دینه‌گوتن، یه‌ک ده‌دوینن
ده‌م‌راستی به‌بیگانه‌زمانی ده‌نوینن

وه‌ک چیشتی مجیور له‌هه‌موو چه‌شنه‌زمانی
وای تیکه‌ل ئه‌که‌ن کوردی په‌تی هیچی نه‌زانی

تورکی، عه‌ره‌بی، فارسی، لاتینی ئه‌لین لام
تیکیه‌ده‌گوشن، رۆله، ئه‌بم ئه‌بله‌ق و سه‌رسام

نابینی له‌ری‌خی خواردن و پۆشینیی بیلادا
سووتا ده‌سه‌لات و نه‌ته‌وه‌ی کوردی به‌بادا!^{۲۴۵}

۲۴۵. بیلا: جاران به‌شتیک ده‌وترا ره‌سه‌ن و باش و مؤده و تازه‌ده‌ها‌تووبیت.

گوتەى من بۆ دايكى وەتەن*

پيىم وت: نەنە، تۆى خاوەنى مۆژگارى و دەرمان
سەرچاوەى ژيريت و تەرىق ئيمە لە شەرمان

تاقىقە لەلام، ھەرچى دەلىلى راستە وەكوو دووخ
شیرين وەكوو ھەنگوين و گەزۆ، ميوژ و باسووخ^{۲۵۱}

تالارى نەبى رۆلە، لە داک و بەرەچە و خاک
بەر چنگ و دەنووکى قەل و دال ناکەوى، وەك لاک^{۲۵۲}

پيىم وايە، كە لەم ئاھ و ھەناسە و خەفەتى تۆ
وانەگبەتى گرتوونى، كە دەرچوون لە رەتى تۆ^{۲۵۳}

ھيوامە، ئەگەر خۆش بى لە تاوانى لەمەوبەر
پيىكى مەبەست، ريز و تەبا بن ھەموو يەكسەر^{۲۵۴}

۲۵۱. تاقىق: تەحقيق، بەلگەھينانەوہ لەسەر داوا.

دووخ: شيشىكى زۆر راست و بارىكە، دووخرييس لۆكە و خورى و مووى پيى دەرييسيت. دووخرييس: (خەرەكرييس). باسووخ: باسووق.

۲۵۲. بەرەچە: نەوہ، بەرە.

۲۵۳. رەت: رپياز.

۲۵۴. تەبا: رپك، تەواو.

پيشكەوتن و بەرزى وەتەن ئەوسا، كە لەدەس چوون
وا ھوگرى بينگانە و بينگانە لە من بوون

چۆن گر نەگرم رۆلە، لە داکانى وەتەن كەس
وہك من لە دلا داخى نيە، نەبووہتە قەقنەس^{۲۵۰}

۲۵۰. قەقنەس: تەيرىكى ئەفسانەيى دەنگخۆشە، دەنووكى سېسەد و شەست
كونى تىدايە، لەسەر شاخىكى بەرز، بەرەو با ئەنیشيتەوہ، نەغمە و
ئاوازيكى زۆر عەجيب و خۆشى لى پەيدا دەبى، بەو دەنگەوہ تەيرىكى
زۆر گرد دەبنەوہ، تا تير دەبىت لىيان دەخوات و دەلپن ھەزار سال دەژى،
كە تەمەنى بە ئاخىر گەيشت، داريكى زۆر گرت ئەكاتەوہ، لەسەرى
ھەلئەنیشيت، دەست ئەكات بە ئاواز و نەغمەى خۆش و بەتەئسیر، تا
لەتاو دەنگى سەرخۆش دەبىت، لەو وەختەدا بالەكانى ئەدات بەيەكدا و
ئاگر لە بالەكانى دەبىتەوہ و بەردەبىتە دارەكان، مەشعەلەيەكى زۆر
سەير پەيدا دەبىت، تا دارەكان ھەموو دەسووتپن و خۆيشى لەناوياندا
دەسووتپت، كە ئاگرەكە دائەمرىت و دەبى بە خۆلەميش، لە خۆلەميشەكەى
ھىلكەيەك پەيدا دەبىت، لەو ھىلكەيە قوقنوسىكى تر پەيدا دەبىت، ئيتر
وہكوو باقىي تەيرانى تر جووتگرتن و ئير و مپى نيە. لە شاخەكانى
رۆژئاوادا ھەيە و عيلمى مۇسقىا لە دەنگى قوقنوسەوہ وەرگىراوہ.
(ليكدانەوہى ئەم وشەيەى سەرەوہ لەلايەن شاعيرەوہيە).
* لە دەستنووسىكى تردا نووسراوہ: (وتارى من بۆ داکى وەتەن).

توورهبوونی دایکی وهتهن له نهتهوهی

وا بهرزهبلیس بوو لهسهه و گوئی کوو و کالی
وهک تههزه، کوتانی به توانجی رهق و تالی^{۲۵۵}

ئه یوت ئه مه وهک توپکلی بیکاکی پیازه
یه کییه تی و ریکی گهلی کورد زهحمهت و شازه^{۲۵۶}

ریکی له کوووکالی منالا، کلی کاله
یه کی به گورهوگالهی دهه، وهک گروگاله^{۲۵۷}

بویه کی دهبی ریکهوی، شان و سهه و پایان
بشتینی دهوی ریکی، که یه کبن بهه و دوایان^{۲۵۸}

میثالی داکی وهتهن

یهک کومهلی سهه دانه له گیا و گول و قامیش
ئهه گورزه ئه وهن باقه، له تالیکه چلی ئیش^{۲۵۹}

تالی بهنه ئه بیهستی بهه گورزه، پیی ئه لین تا
یهک چل زهل ئه کا باقه، کهوا تاقه له دهستا

کورد ئیسته ههویری لهه، زهحمهت که بخووسی
پیزی نیه، سنخواردوو، چون پیکهوه نووسی؟^{۲۶۰}

۲۵۵. بهرزهبلیس: واته بلیسهی بهرز، راپه پین.

۲۵۶. کاکل: ناوک. بیکاکل: پووچ، بیناوک. شاز: دهگمه.

۲۵۷. کلی کال: گوزه و دیزه بیان خشت، که له قوریکی تایبهتی دروست

دهکریت وه ئاماده کراون بو سوورکردنهوه.

گورهوگالهی دهه: خوئه لکیشان.

گروگال: گفتوگوی مندالی ساوا - بیتیکه یشتن.

۲۵۸. بویه کی: بویه.

۲۵۹. باقه: چهپک.

۲۶۰. پییز: خوگر.

سن: میروویه که گهر له گهنم بدات، پیزی نامینیت و ههویره کهی خوئی
ناگریت و بهه زهحمهت دهکری به نان.

بۆ گهوره وه كوو بهنده، به خزمهت بى بچوو كى
گه ورهش نه روانى له هه ژاران به چرووكى^{۲۶۴}

زهنگينى نه كا رژدى له بينگانه و خزمى
سه ربه رزى به ژيرپينو نه كا ژيردهسى نرمى^{۲۶۵}

باخه لپرى تيروتسه سەلى پۆشته و پەرداخ
بۆ رووتە و بياره و ژەم، ئاخى بى و داخ^{۲۶۶}

گەر سه رسمى دا جارى هه ژاريكى كزى شر
لى نه گرى كوتوپر، وه كوو ماريكى دزى در^{۲۶۷}

پياوانه دهسى بگرى، له داماوى دهريكا
ئازانه له تهنگوچه له مه چاره سهريكا

سواری جلهوى نه گرى، به دهس ئه سپى نه دا تاو
تا ئاور ئه دا جارى، له پيکه و توو بى داماو^{۲۶۸}

۲۶۴. چرووك: به رچاوتەنگ، رژد، پيسكه.

۲۶۵. رژدى: پووله كينيتى و پيسكه بى.

۲۶۶. پۆشته و پەرداخ: مروى خاوه نجلوبه رگى باش و پيکوپيک.

۲۶۷. سه رسمدان: هه ئه نگو تان، هه ئديران.

۲۶۸. تاو: غار.

گوئى شلکه بۆ دايكى وه تهن، رینگای يه كيه تى نيشان ئەدات و نیشانه كانى ئەلپت:

گوئى بگره له من رۆله، كه ريكى و ته بايى
هه ر كرده و هيه نه ك به گوتهى بادی هه وای^{۲۶۱}

پينوسته له بۆ كۆمهك و يه كيه تى و لاتى
خۆراك و جلى خۆى نه بى، كهس مه يلى نه داتى^{۲۶۲}

ئه ولادى وه تهن يه ك بى ده روژوور و زمانى
وه ك دهسته برا گشتى له كن يه ك دل و گيانى

نابى له دلا كينه به رى بى و رق و ده عيه
بۆ كه لكى هه موو، شه رتى خۆه له كردن و سه عيه^{۲۶۳}

قازاجى له بۆ يه كتر و بارى له شى يه ك سووك
رۆچوو له دلى يه كتر بيا چه شنى خرى و پووك

۲۶۱. بادی هه وایى: بيكه لك، وتهى بۆش.

۲۶۲. كۆمهك: يارمه تى.

۲۶۳. ده عيه: فيز، لووتبه رزى، هه وایى.

نه یڅاڅنی دهستداری هه موو باخه ل و کوشی
بو خووی و له بیدهس نه بی په رواو و په رووشی^{۲۶۹}

تکای من له دایکی وهتهن بو ناشتی

پیمن وت: نه نه، ئیستا که له پیناوی ته بایی
هه ر یه که به گویره ی دهسه لاتی به برایی

نه یه یشتووۀ ئاژاوه و ناکوکی له ناوا
به شکم نه ته وهت روو له بره و بیت و له باوا

ئیسته بهری داوون خهوی بیهوشی و بوون قال
هه ر باس و هه والی وهتهنه روژ و شهو و سال^{۲۷۱}

وا کو مه لن و ریگ و ته با، یه کدل و یه کدهم
گشتی له ته لاشایه، ئه گه ر زوره، ئه گه ر که م^{۲۷۲}

هاتی نه ته وه و هاتنه وهی دوخی هه وه ل جار
هه ر ریگ و ته بایی گه له، پی بیته وه سه ر کار^{۲۷۳}

به رزیی ئه یه وی گشتی له قه د به رز و نه ویی خووی
بگری به ده م و دهس، به ره چه ی خاک و زه ویی خووی

خوراکی وهتهن دهسکه وی، هی غهیره نه نوشی
جل، تا وهته نیی هه لکه وی، بیگانه نه پووشی

گه ر هاته ده ر ئه و پاره، له گیرفانی ئه مایه
وا چاکه له بو باخه لی ئه و بی، که برایه

رو له ی من ئه گه ر خو ش نه بی لای خه پله ی هه رزن
وه ک پسکت و وه ک کیککی بیلا د، بیژه دروژن^{۲۷۰}

ئینجا وتی لیی ورد به ره وه، رو له ته ماشا
سا کرده وه یان وایه، وه کوو پیمن وتی: حاشا

۲۶۹. بیدهس: هه ژار، دهستکورت، بیدهسه لات.

۲۷۰. خه پله: کولیره. بلاد: نایاب.

۲۷۱. قال: راهاتوو، جه نجال: سه رقال.

۲۷۲. ته لاش: هه ولدان، خه بات.

۲۷۳. هاتی: به خته وه ری.

دلخوش به، نهما ماک و ره گی په رتوبلاوی
دواکه ووتنی که مته رخمی و هه لڅه له تاوی^{۲۷۴}

ئهم جاره رجا ئاشتییه، با زویری نه مینئ
به سیانه که تیگهن، قسه که ت گوهه ری دینئ

ديسان تووره بوونی دایکی وهتهن

فهرمووی: به ههلات و قره ته فرهم مه ده، لاچو
وا لیکدی به جاری قریان خست و قه لاچو^{۲۷۵}

لیکدی ده کوژن، لیک ده دزن، لیک ده فرین
گهر کومه لیا نکه ی به شریت، ئه پیچرین^{۲۷۶}

لایئ شهر و کوشتاره، له نیو عه شرهت و خزما
به دکردنی زورداره، له گهل ژیردهس و نزما

لایئ له براوه به برا به دخوویی و شهر
لایئ کوره، سه رچه وته به بابی خوئی ئه کا گهر

بو بیدهس و بیکهس وه کوو زیندانه ژیانئ
ده سگرتن و خوشی نییه، مهر کاتی نه مانئ^{۲۷۷}

۲۷۵. ههلات: درؤوده له سه.

۲۷۶. لیکدی: له یه کدی، له یه کتر.

۲۷۷. مهر: مه گهر.

۲۷۴. ماک: نه ژاد، توو، ره گ.

سەردارى ۋە ھەممە مەر، بە يېكەس ئەچەشى ژار دەسداری لەبۆ بېدەسى، دوو پېشكە، چزودار^{۲۷۸}

بۆ سوخرەيى ئاغاو و بەگم، بېدەسە كۆيلە لە دراو و زەرى بېكەس ئەكا خانمە پۆيلە^{۲۷۹}

زەنگين و مەزن ژينى لە مېرگىكى بەھارە سرک و قەلەو و توورە، نە بەربارە، نە غارە^{۲۸۰}

دارا لە نەدارا بووئەتە كىوى زلە و بەرز و دوورەپەرئىز مل كەچ ئەكا بۆ سەلەم و قەرز^{۲۸۱}

كەم كەس بە كەسى، رەحم و پەژارە دلى ماو ھەر ناكەسىيە و داو، فرۆفيلە، كە باو

سەرسامە ھەژاران و ھەزارانە چەواشە ۋەك سامى رەوۋى جووچكى بەرھەلمەتى واشە^{۲۸۲}

خۆ ھەيشە درى و زالىى نەما، كەوتوو، لاتە زۆر خاوەنى زۆرى دەگەنەگ پەندى پساتە^{۲۸۳}

زووخاو و سزاي پى دەچەشى داوهرى دادار بۆ عيبرەت و ترساندننى زۆردار و ستەمكار^{۲۸۴}

تەسبيح و عەسا و دەستە لە جىي قەمچى و بېرەو ۋەك عابيدە بۆ تاعەت و نوئىزى سەحەر و شەو^{۲۸۵}

ۋا ئىمرۆ بە پاكانە و سوئىندى بە درۆى زل بۆ يەكدى بە ئىخفال و بە تەفرە كەچ ئەكەن مل^{۲۸۶}

۲۷۸. سەردار: گەرە، بەدەسەلات. دەسدار: دەسەلاتدار.

۲۷۹. سوخرە: ئىشپىكردن بەزۆر و بەخۆرايى، بېگار.

دراو: پارە. زەر: ئالتون، زېر.

پۆيلە: پۆلەكەى سەروكلۆ و سەرودەسمال.

۲۸۰. سرک: ئەوۋى لە شت ئەسلەمىتەو، بەسل.

بەربار: بارھەلگر، باربەر. غار: پەتاندن، تاو.

۲۸۱. دارا: دەولەمەند. سەلەم: يەكك پاره بدات بە كەسك لەباتى

بەرھەمىك، كە لە كاتى پېگەيشتندا بىداتى.

۲۸۲. چەواشە: سەرلېشىۋاو.

۲۸۳. واشە: پەلەوهرىكى گۆشتخۆرە.

۲۸۴. پەند: تەمى. پسات: سەرزەوى.

۲۸۵. داوهر: خوا، حاكمى عادل.

دادار: خاوەندەسەلات.

۲۸۶. عابيد: خواپەرست.

تاعەت: بەجپھېئانى فەرمانى خودا.

۲۸۷. ئىخفال: ھەلخەتاندن، ھەلفريواندن.

نەیدی کە سبەهێ سووچی تەماعیکی، گەزی چی
جاوی چی! نە پەیمان و نە پاکانە، نە هیچی

چاکەهێ نە لەبۆ یە کدی، نە بۆ داکێ وەتەن هەس
بێکەلکی لەبۆ داک و برای وا، نییه هیچ کەس

تۆ بێنە سەرنجی کوروکالم دە، لەسەر مەرج
داخۆ وەکوو پیم خۆشە، یەکی عەمری دەکا خەرج!

سووتان و دزی و جەردەیی و کوشتن و تالان
مالی منی شیوان و بوو سەربەشی مالان

دەست و دەم و دلپییسی و فیز و رق و کینە
داخی دلّمە، دووروی ناسۆری برینە^{۲۸۷}

یە کتر کە ئەبێنن، بە درۆ چۆنی و چاکێ ...
وەختی کە لەیەک دوور دەکەون (بایی و داکێ)

گەر بێت و بکەهێ مەدحی کەسێ، باسی سوپاسی
بۆ ئەو کەسە گێرانەوه نابینی بەخاسی

سالی بێ بدوی نەختی بە نامەردی، دەهێنن
سەد قاتی ئەوهێ پێوه دەنێن، پێی دەگەیی

خووی بەرز و هونەرژیری و زانایی لەناوا
باوی نییه، هەر پارە و زەنگینە لەباوا

گەر پارە مۆل و دلّی بی، شا بکوژی دۆم
نرکە و هەرەشە، بلقە دەبی وەک تری بن گۆم^{۲۸۸}

هەر نارەسەن و سووک و هەتیوچە، کە لە پارە
قاسەهێ پرە، خۆی لا زلە، وەک کێوه، دیارە

گەر مەردی رەسەنپاکێ وەجاخزادە هەزارە
قەدری نییه، بێحورمەتە، سەد داخ و پەزارە

بێتایی مایە و چەکی پێشکەوتنە لایان
بێشەرمی لە دادار و جێدوانی مەلایان

۲۸۷. ناسۆر: ئیشوئازار.

۲۸۸. مۆل: کۆمەل.

ههلبهستی نه بینراو و گومانی به دینه کراو
وهک بیستن و خویندن له نه گوتراو و نه نووسراو

خووی به دبوو به خوړه، له ره گی ریکی و کوکی
وهک ماکی گوولی و گیاکه له، گرتوویه به روکی^{۲۸۹}

من وتم قورئان له یهک ئایهت له ههردوو نه هی ئه کا
له عنه تی خوابی له جاسووس و له سووئی ظنه بهران^{۲۹۱}

سا به لایه کمان ده گا ئهم له عنه ته دیسان سبه ی
حاکمی گه وره له مه حشه ردا وه ها ئه یکا عه یان^{۲۹۲}

بو ئه وی (کذاب)ه، مایه ی رووره شی و داماو ییه
بو ئه وی پاکه، سه ربه سته وه کوو شیر ی ژیان

ههلبه ته ئهم چه شنه خولقه مایه ی پی شکه وتنه
یا بناغه ی به رزییه، ساکه ی بینه ئه رسه لان!^{۲۹۳}

(متصرف) (بهاء الدین نوری) به زور ناردمی ئیرشادی
(صحة) بو پینچ ناحیه ی منطقه ی قه ضای مه رکه زی
سلیمانی، خو ی موافقه تی مودیری عامی ئه وقافی وه رگرت.
(۳۷) دی گه رام له ئاموزگاری و پاکوته میزی و دین، ئه وه ی
زانیم کردم و که لکم بو دیهاتی زور بوو، هه سوودان
وتبوویان به جاسوسی نار دوویانه، که دو ست و ئازیزان
بو یان گیرامه وه، ئهم پینچ شیعره م دانا.

قهومی خو خورم به خو رای ئه بهن (ظهن) و گومان
راسته جاسوسه چروستانی؟ له دلما بوو به ژان^{۲۹۰}

۲۹۱. نه هی: نه کردن. سوء: خراپه.
۲۹۲. حاکمی گه وره: خوا. عه یان: ئاشکرا.
۲۹۳. ئه رسه لان: سه ربه ست و ئازاد.

۲۸۹. گیاکه له: جوړه گیا یه کی زه ره رمه نده بو کشتوکال.
۲۹۰. (ظهن - ظن): گومان و دوودلی و شک.

ههلم بۆ ههلكهوت له خزمهتيا سكالاي خۆم بکهم

پييم وت: نهنه، داخي ئهوه سهوزه له جگهرما
ئهو ساله كه چوومه دهرهوه، قرچهيي گهرما

ديكان ئهگهرام، دهم به گوتهيي وهعز و نهسيحهت
بۆ ساغي و دين، پاكوتهميزيم ههبوو خزمهت

سا مهمره، گهلي كهس به دلي پيس و دهمي لووس
ئهيوت، كه حوكومهت ئهمهيي ناردوو به جاسووس

خوا له دل و دهم با، خهبهري وهك دهمودويان
گهر وايه، له بۆتهم خه، دهنار هس بکه روويان^{٢٩٤}

پينج شيعري سكالاي و نزام بۆ ئهمه ههلبهست
جاسووس و گومانپيس بچهن لهعنهتي زور خهست

زالبووني دايمي وهتهن بهسهرما و گيرۆدهبوونم به قسهيي خۆم

ئهنجا وتي: ئهي بوچي لهبويان بهپهروشي
بينهوبهريان بۆ دهكهي و عهيبه دهپوشي

وهك ئهم دژ و ناكوكيه بۆ يهكتره، برياي
بۆ ئهم بهرهچه و خاكه ئهبوون زيهرهك و وريا

٢٩٤. بۆته: ئهو كاسهيهيه، كه زهرنگهر زيپر و زيوي تيا دهتوينيتهوه.

دايكي وەتەن چوۋەۋە سەر باسى گوتەي خۇي

ئەم شەربەت و خۇشاۋە زەرىفەي من ئەرپىژن
گەر خۇلەكەۋەي لاۋە بىينن، كەچى يىژن^{۲۹۵}

مىكرۇبە گەزۇ، شىرى وەتەن تامى مەچىژن
دەرمانە گللى دوور و دووچاۋى پى برىژن

پارەي كە لە گىرفان برى، ۋەك داۋمە سەرنجە
خۇراک و جلى مەۋتەنى، لا پوۋشى برنجە

چەن خۇشى ئەجوون ئارد و شەكر، ئاي چكۈتە
نادەم بە گەزۇ، باسووخ و گويز، ميۋژ و لۇتە^{۲۹۶}

دەعيە برەسى كوردى برى، هيندى نەما ھۇش
گوتراۋە كە پاروو، كە لە دەم داكەۋى بۇ كۇش^{۲۹۷}

۲۹۵. زەرىف: باش، جوان. خۇلەكەۋە: خۇلەمىش.

۲۹۶. چكۈتە: چكلىت.

لۇتە: تريبەكى كەموشكەۋەبوۋە، كە هيشتا نەبوۋە بە ميۋژ.

۲۹۷. برەس: هيز، توانا.

كوا كەۋش و كلاشى من و قاپووت و فەرەنجىم؟
كوا رانك و چۇغەي مەرەز و گازرى گەنجىم؟^{۲۹۸}

جۇلا گەلى وريا، دەس و ئەژنۇ ھەموو بىكار
فىزى كوروكالە، ھەموو بىپارەن و بىزار

بىنرخە، كە نرخی زل ئەكا پىشەي دۇمان
بە كلاشى ئەكەن چەرم و پەرۇكۇنەي خۇمان

بۇ پىشە و ھەلبەستنى زۇر شت، كە بەكەلكن
ورىان و بەلا كوشتەي دەسترسى لە خەلكن

چۇن ھەلكەۋى پىشەگەر و ۋەستا، كە نەۋىرن
گەر پىشە بەدەرخەن، ۋەتەنى رۇح بسپىرن^{۲۹۹}

گەر زاتى بىي و ترسى نەبى ئاسن و پۇلا
تىيداىە مەسەل، رايەل و پۇيكا ۋەكوو جۇلا^{۳۰۰}

۲۹۸. گازر: سىپى و ساف.

۲۹۹. پىشەگەر: پىشەساز، پىشەۋەر.

۳۰۰. زاتى بىي: بوپرىت.

چی زیرهک و وریا و زرینگیه تی دزیون
دوو دهستی دهبهستن، نهوه کوو پهل بزیون^{۳۰۱}

سا شهق مهبه، کونه و سروسپالی ولاتان
پاره ی نه ته وهی کوردی بری، کورگه لی فهوتان^{۳۰۲}

داکی وهتهن بهرچه و سوودی ولاته که ی ئه لیت:

ئه م خورییه، که هه رزانه لهلام، تالی به زیوی
دؤراوه به قه وزه، گز و گیا، لۆکه رزیوی

به رگن، خوری و لۆکه، مه رز، موو ئه فرۆشن
سپالی گز و گیا، گوش ی بیگانه ده پۆشن

باتمانی به بیگانه به پینج و شهش ئه دؤری
پینجسه د حه قیه، رهنگی که له ولاره ده گۆری^{۳۰۳}

هی خۆیه خوری و به رگن و موو، بۆچی درۆزن
لیی وه رگریت و کهری لیکا به رموزن!^{۳۰۴}

خاکم هه موو ئیکسیره، به ملیون ئه یه وی جووت
بۆ لۆکه و گوش، کونجی و شینایی و هه ر قووت^{۳۰۵}

۳۰۳. حه قیه: نرخیه تی.

۳۰۴. رموزن: جنۆکه، دیوه زمه.

۳۰۵. ئیکسیر: ماده یه که، گوایه ئه گه ر به هه ر کانزایه کدا به یئیریت، ده بییت
به زیی.

۳۰۱. دزیو: ناشیرین.

بزیو: که سیک که زۆر بچوولیت و جی به خوی نه گریت. بزیون: بچوولی.

۳۰۲. سروسپال: جلویه رگی کۆن.

له برنج و گهنم، نوک و په‌رش، ماشی سپی و په‌ش
جو، نيسک و په‌موودانه، زه‌ویی من نييه بيته‌ش^{۳۰۶}

ده‌سمایه‌ی من زوره، له نابووتی به دووره
خاوه‌ندی گه‌لی بلحه، که بیته‌ش و مشووره

ده‌رمانی هه‌موو ده‌رده، گزوگیای که‌ژوکیوم
ئیکسیری هه‌یه، ونبووه، بویه قور ته‌پیوم

پشتاو و به‌راوم به‌ره‌چه‌ی قووته له‌بو گیان
داری که‌ژ و کیوم ده‌گری پاره به‌خه‌رمان^{۳۰۷}

ده‌شتم ده‌رئه‌کات خواردنی سهد ته‌حره له بنیا
لای به‌رزم ته‌باریتی گه‌زو، لای منه ته‌نیا^{۳۰۸}

پر مه‌عدهن و فه‌ر، گه‌وه‌هر و کانه هه‌موو ته‌رزم
بویه به‌گوتی پووچی خه‌رافاتی ته‌له‌رزم^{۳۰۹}

سه‌رچاوه و کاریز و چه‌مم، نیلی به‌قوربان
ناگاته نزار و که‌ژ و کیوم، که‌ژی لوبنان

به‌رزم، که ته‌باریتی، مه‌لی ئاوه، که شیره
هه‌ر لوک و دو و ماست و فرو، رو و په‌نیره

بووژاوه به‌خیر و به‌ره‌چه‌ی ژیر و سه‌ری من
بیگانه و هه‌ر بیته‌شه رو‌لام، له به‌ری من

داروده‌وه‌ن و شاخ و که‌ژم چوون ده‌رئه‌کا زوو
قه‌زوان و بنیشت و دوومه‌لان، کارگ و مازوو^{۳۱۰}

ری‌واس و به‌لالووک و چه‌قاله، به‌روو، بادام
گو‌یز که‌می هه‌مووانه، که‌تیره که‌زه‌ره لام

چه‌ن ته‌حره شتی تر هه‌مه، داخم به‌به‌لاشی
بیگانه وه‌ری ده‌گری، هه‌موو چاکی و باشی

۳۰۶. په‌رش: جو‌ریکه له دانه‌ویله.

۳۰۷. پشتاو- پشتاوا: زه‌ویییه که نزیك له ئاو بیټ، به‌لام ئاوی بو نه‌چیت.
به‌راو: زه‌ویییه که به ئاودان وه‌به‌ر دیټ.

به‌ره‌چه: به‌ره‌هم.

۳۰۸. ته‌حر: ته‌رح: جو‌ر.

۳۰۹. مه‌عدهن: کانه. خه‌رافات: پروپوچ، بیته‌ما.

۳۱۰- کارگ: قارچک.

شاعیر ئەم تییینییه‌ی تۆمار کردووه: ئەم شعره تیّفکره، دوو مه‌عنای هه‌یه =
دوو کاکله‌یه.

دوومه‌لان: له قارچک ده‌چیت، له ده‌شت و ناوچه‌ی گه‌رمیان و بیاباندا هه‌یه.

شیرینی و میوه و بهرچه تاقه لسهه ئهرز
گهر خووی بدنهئی، دامهزین بیخهه و سهربهرز

ههنگوین و گهزۆ، میوژ و خهروا، بهی و باسووخ
شوکه و سجووق و شوک و ههناار و روبی تاسووخ^{۳۱۱}

توو و قهیی و ههنجیر و ترئ، قووخ و ههلووژهم
گوین و سیو و گیللاس و چه ههرمئ، به دهه و ژهم

ههه یئکه له چهه تهحره، که بیخوون به تهباایی
ئای دهستی شکاوم، که درا گشتی به چایی

* دایکی وهتهن هاوار ئهکا، که چایی نهتهوهکهی فهوتان*

چایی گوزهراان و برهسی کوردی بریوه
قاپووتی دلیری، جلی سهربهرزی دریوه^{۳۱۲}

چایی رهگی کوردی پچری، کردنی نابووت
ئهی چوونی چلیس کردن و فیتری سهلهه و سووت

ههه رووت و رهجالئی، جلهکوونی لهبهرایه
قهرزار و ملی حیزه، ههه مو نهگهتی چایه^{۳۱۳}

* بهر لهوهی چا بیته کوردستانهوه، کهس چای نهخواردبووهوه، پاشان که
داهات، ورده ورده بلاو بووهوه و خهک فیتری خواردنهوهی بوو، لهبهه ئهوه
ههندیک له ههژاران بو کرینی چا، ناچاری قههزکردن ئهبوون و زور کات له
پیناویدا قهرزار دهبوون. جا شاعیر لههه روانگهیهوه گلهیی له خهک
کردوه و ئهه دیاردهیه پهستی کردوه (ن.چ).

۳۱۲. قاپووتی دلیری: پالتۆ.

جلی سهربهرزی: مهبهستی جلو بهرگی کوردییه، وهکوو پانک و چوغه و
فهههنجی.

۳۱۳. رووتورهجال: رووتوقووت.

۳۱۱. خهروا: جوړیکه له میوه. بهی: بههئ. شوکه: دوشاوی گهزۆ.

سجووق: جوړه شیرینییهکه، له دوشاوی ترئ دروست دهکریت.

شوک: دوشاوی ترئ. روب: ربههناار. تاسووخ: تامهزرو و دهگمهه.

بېگانه، که دی دوژمنه چا، وازی لېهینا
ئەم کورده نهبی، تیی نهگهی، تا ملی تینا

بېپاره و دەسکورت و کزی چاییه خاکم
لەم تینه گەیشتانە، قوری کوئ بەسەراکەم؟

چای خەستە، تەکان و قەووت و راپەری کوردی
هەلگرت و هەچی هەلمەت و ئازاییه بردی

چا هیزی لە ئەژنۆ بری، دانی شەقوشر کرد
بینایی گلینە ی بری و هۆشی لەسەر برد^{۳۱۴}

خورپە ی دلی و لەرزە لە جەرگ و لە هەناوی
نەبوو لەمەبەر، گشتی لە چایە و لە رەشاوی

بۆ راست و درۆی ئەم قسە، تۆ دیوتە گەلی جار
لاری مەکە، بیهینەو بەیرت، مەبە لاسار^{۳۱۵}

گۆشتی بزن و گانە کولێ، یەک دوو دەنک چا
دەیکەن بەسەرا، دادەوہشی، خۆی نییە وریا!

نالێ ئەمە تیژاوە، بەز و پیو ئەتوینێ
ئەم تینە لە ریحۆلە و زک، چاک ئەنوینێ

خۆت بوو نە کولۆکی کە لە شیریکی گەلی پیر
چاییت، کەمەکی کرد بەسەرا، کردیە هەنجیر^{۳۱۶}

ئەم دەرد و بەلا و عیللەتە زۆرە، کە لەمەو بەر
نەبوو، وە دەزانم هەموو لەم چایە دەکەن سەر^{۳۱۷}

لادیی رەش و رووتەم بەزەیم دیتەو پینان
قەرزار و پەکی خستوو چا، لەق بوو جیان

خیزانی گری پێوہنی، بۆسۆی لیتاکە ی
بێغیرەتە، باکیکی نییە، بێجگە لە چاکە ی

۳۱۴. شاعیر لێرەدا، لە دەستنووسە کەیدا نووسیویبەتی: (جوابی گەلیک لە پرسیارەکانی مەراق).

۳۱۵. شاعیر لێرەدا لە دەستنووسە کەیدا نووسیویبەتی: (دەلیلی دایکی وەتەن).

۳۱۶. (راست دەفەر مویت، سالیك كە لە شیریکی پیرمان سەر بری، هەر نەدە کولاً، داکي مندالانم گوتی: چي لي بکەم ئەمە ناکولیت؟ وتم: تۆزیک چای تیکە. بەقسە ی کردم، زۆری پێ نەچوو هەلا هەلای کرد، نیستە بەبیرمە). (ئەمەش گوتە ی شاعیرە).

۳۱۷. دەکەن سەر: سەر هەل ئەدەن.

خۆی پېپه تی، خیزان وه کوو داری به په رۆیه
چاخواردنه وهی سی ژمه یه، هر ژمه نۆیه

پیاو و ژن و مندالی هه ژاران ه، سواون
بو پاره ئه چه وسینه وه هینه که پواون^{۳۱۸}

هر یکه له قۆلیکه وه ماندوو، به هه موو تهرز
هه چه نده خه ریکن، ده ری ناهینی به بی قهرز^{۳۱۹}

رۆژ و شهوی، دایم ده می تیدا وه کوو گاجووت
مه شکه ره شی سووتاو و رزیو، چه شنی قهره برووت^{۳۲۰}

چا شه و چه ره، نیو رۆژه و قاوه لتی و شیوه
هاوړی له ده روده شت و په ریز و چه م و کیوه^{۳۲۱}

جاران شه وه کی نانه به ره و نیو ر دووه نانی
ئه بیه سته قه دی، بو ده روده شتی به ته کانی

ئستا، که هه تاو که وتنه، تا شوان و سه پانیش
چا ده م نه بی، سندانی نه که ن، ناچیته سه ر ئیش

لادی، که له پی که وتوو، بیده سته، له دوایه
ئه ی رۆله، که چا کووت و که له پچه ی دهس و پایه

نه مدی ئه وه ته ی من هه م و، خوا عیله ت ئه نیری
ده ردی که هه موو کهس بگری، کهس نه بویری

چا بیوله ت و زه نگین و ژن و پیاو و کچ و کوپ
رۆله ی نه ته وه ی کوردی هه موو داوه ته بهر گور^{۳۲۲}

تالانی سه رومالی ولاتم، هه موو چایه
جه رده و دزی مایه و ده سه لاتم، هه موو چایه

۳۱۸. پواو: رزیو.

۳۱۹. تهرز: جوړ. چه شن، شیوه.

۳۲۰. مه شکه ره ش: لیږه دا مه به ستنی ورگه، زگ.

قهره برووت: سووتاوی ته واوه تی.

۳۲۱. شه و چه ره: میوژ و گوپز و باسووق، که شه وان ه داده نران ... له م

سه رده مانه دا چه ره س و میوه داده نریین.

نیوه رۆژه: نیوه رۆ. شیو: ئیواره. په ریز: قوره خکراو، قه ده غه کراو.

۳۲۲. بیوله ت: (بیده ولته)، بیبه خت، چاره ره ش، کۆل.

بېپاره و نابووت و كه لاتم، ههموو چايه
سووكي بهرچه و نوقل و نهباتم، ههموو چايه

گشتي له پهژاره نهتهوهي كوردی رهشوروت
ئهم داکه كه ساسه ی وهتنت، بۆته قهرهبروت^{۳۲۳}

داكي وهتن سوپاسی رهوشتی كۆمهلی تیره ی ههجيح ئه كات

رۆله م، كه له رۆ و شوینی منا مایی، ههجيحی
هه ر شال و كلاشی وهته نه، جاو و فهرهنجی

رهنگ و جل و خوراك و زمانی ههموو ییكن
رۆچوو له دلای یه كترییا، خۆش میلله تیكن^{۳۲۴}

دانیشتوو له شاخیکی رهقوتهق، نه زهویوزار
سه ربهست و دلیرانه ئه ژین، بیخه م و بیگار

چه ند خۆشگوزهرانن، به بهشی ئاردهتوو رازی
پوولی به (رهزا) نادهن و فلسیکی به (غازی)^{۳۲۵}

لۆكه و مه رهز و موو، خورییه و وردی و شازی
كۆلوانه ی شالی مه رهزه و، گازره جیازی

۳۲۳. قهرهبروت: سه لکه بزوت، سه ره بزوت.

۳۲۴. رۆچوو: چوونه ناو.

۳۲۵. ئاردهتوو: ئاردی تووی وشك. رهزا: رهزا شا. غازی: مه لیک غازی.

مايهی ته شيبه و خولخوله يه كهوچك و تيرۆك
ئازاده له قهرزاري و كۆمپياله و جيرۆك^{۳۲۶}

گوئى نادهنه فهنتازى و چيت و ئالووالا
گشتى وهتهنى، پيخهف و بهرگ و جل و كالا^{۳۲۷}

وهختى كه له تهوقى سهر ئه نين جىي شهده ئاغا
جاوى وهتهنى، داكى وهتهن ها له دهماغا^{۳۲۸}

نادهم كوله بالى به هه موو شاله كى تورمه
لاى من چ كهواى شالى، چ سهد تاقه يى سورمه^{۳۲۹}

نايى نه فهسى قوريبه، گيزه له سه ماوهر
نايىنى له بو خواردنه وهى چايى، جه ماوهر

۳۲۶. جيرۆك: ئيمزا، مۆر، وارزوو.

۳۲۷. فهنتازى: كه شخه يى، مۆده.

۳۲۸. شهده: مشكى.

۳۲۹. كوله بال: جوهر بهرگي كى كورده وارييه و له لباد دروست ده كرئيت و بيقۆله و تا كه مهر دريژه، سهر ههردوو شانكههى جووتى قۆلى كورتى قوتى بچووكى پيوهيه، به لام قۆلى پيادا ناكرييت.
تورمه: جوهر قوماشيكه.

چايى له هه موو ئهرزى هه جيچ بيسهر و شوينه
بويه رهنگ و روخسارى هه موو وهك پهت و خوينه^{۳۳۰}

رۆلهى به دلى داكى وهتهن خيلى هه جيجه
ئيتر ئهوى بيژى وهته نييم، گوڤرى قليجه^{۳۳۱}

۳۳۰. پهت: دهزوو - كه له لۆكه دروست ده كرئين.

۳۳۱. گوڤر: شايان. قليچ: شمشير.

بیدەنگبۈۈنى دايكى ۋەتەن و بىر كۈردنەۋە و قسەى من لە گەلۈيا

ۋەختى كە بە دلسۆزى و مؤژگارى ھەلپىشت
داكى ۋەتەن، ئەم گەۋھەر و ياقووتە، لەبۆ گشت

بىدەنگى لەسەر كورد و منىش مامەۋە سەرسام
كە درۆى نەگوت و راستە، ھەموو دۆغرىيە لام^{۳۳۲}

خۆرايىيە بىنەۋبەرە كوردن، كە گوتە راست
مل بۆى كەچ ئەبى، ئاۋە ئەۋەستى، ئەمەيى ماست

ئەمما بە تەرىقىكەۋە پىم وت: كە بەبى غەل
راز و گلەيى تۆ دەگەيىنم بە براگەل^{۳۳۳}

۳۳۲. دۆغرى: پاستى.
۳۳۳. غەل: فرۆفيل، ساختە.

بەشكەم ھەموو لىيى وردبنەۋە كورگەل و پياۋان
كارى لە دلى گشتى بكا، بىنەۋە ژيوان^{۳۳۴}

سا با بدەنۆ، بىنەۋە سەر كوردەۋەكەى كۆن
تۆز و ژەنگى ژوور و دەرەۋە، پىكەۋە بيشۆن^{۳۳۵}

۳۳۴. ژيوان: پەشيمان.
۳۳۵. بابدەنۆ: بگەرپىنەۋە.

رۆیشتنی داکى وهتهن له پاش وتاریکی کورت و پر مهعنا

گریا، وتی: کوا خوا ئه وه کا، کویره به ئاوات
دوو چاوی گهش و ساغه وه یه، ئیدی کشومات

ههستا، وتی: لای خواوه نزیکه، گهلی ئاسان
با دوور و گران بی، وه کوو شیر بیته وه ناو گووان

ئیتیر سهری هه لگرت و به جیهیشتم و من مام
دل وا به کزی نوقمی تهم و خهم بوو سه راپام

ئامۆژگاریی من بۆ نهتهوه و برانهوهی ههلبهست

ئینجا له بری داکى وهتهن، لازمه ئه ی لاو
گوپچکه و دلکه کت ئاو بدهمۆ، ههر وه کوو زاخاو

به م راز و گوتهی خووشی (چروستانی) مه لاشووت
گووشی بکه، میشکت بکه پر، لپی مه به لالووت

بروانه ره موخی گوته و، لاده له خییوی
قۆل هه لمه که له خراپه و تانووت و جینیوی

گه ر تیفکرین کورگه لی کوردی به حه قیقهت
تانووت و گلهی داکى وهتهن، پر له نه سیحهت

رپییه، که وهها راست و رهوانه، وه کوو جاده
پیارۆیی نه که ی، ئه سللی گه یشتن به مراده^{۳۳۶}

۳۳۶. پیارۆیی: زیاده رهوی.

پيويسته به چاوی، دلّی روون بکری ته ماشا
بو ئهم نته وهی کورده، ئه گهر دوّمه، ئه گهر شا

تا ده رکهوی ئهم رییه، شه قامینکی وه هایه
هه وراز و نشینوی نییه، بی پیچ و په نایه

وا ته خته له به رده رکی سه را، چاتره ره وتی
نه ک سه خته به چه وتی، وه کوو لاپی، که ده که وتی^{۳۳۷}

ماندوو نییه پیران و هه موو رۆله و لاوان
به م ریگه یه دا هه رچی بچی و بی، نییه تاوان

وا ریگه گریوگۆلی نییه، خواری خوچی
پیدا، که نه رۆن، ئیدی (چروستانی) بلّی چی!

گهر گوئی نه ده نی، کۆمه لی ئهم چینه ده گونجی
چینی، که دوا من بی، وه ریگری به گه نجی^{۳۳۸}

هۆنیمه وه هه لبه ستی به بیانوی وه ته نیوه
ته مسیله، پری گه وه هر و مرواری و زیوه

گه نجینه یه، سیخناخه له خۆراک و زه خیره
بو بابته تی پیویستی ژیان، موو چه و و جیره^{۳۳۹}

بو دهر د و په تا چاره یه، دووکانی عه تاره
ده رمانی هه موو کۆمه له، بیقیمه ت و پاره

وا کاکي (چروستانی) له بو یادی له مه ولا
ئه سپیری به ئیوه وه ته نی و ئیوه، به مه ولا^{۳۴۰}

ته واو بوو به سووچی ئووچی پر تاوانی
دانه ر و هه لبه ستی (محه ممه دی چروستانی)

حه زره تی (أرحم الراحمین) خوی و دایک و باوک و خزمانی
به لیخۆشبوون و په حمه تی خوی شاد بکات، بو خاتری
پیغه مبه ری خۆشه ویستی خوی، که (محه ممه د) ه صلی الله
وسلم علیه و علی اله وصحبه آمین آمین.

ته واو بوو شه وی چوار شه ممه ٦ی شه عبان ١٣٧٧ ک ٢٦/ی
شوبات ١٩٥٨ ز له (مسته شفای سلیمانی).

(٦٠) رۆژه لی ره م، سبه ی ده ره ئه چم انشا لله.^{۳۴۱}
(ئهم چه ند و ته یه ی سه ره وه هی شاعیر خۆیه تی).

۳۳۹. سیخناخ: پر.

۳۴۰. مه ولا: مه به ستی خوایه.

۳۴۱. لی ره دا شاعیر ته نها مه به ستی نووسینه وه ی شیعه ره کانیه تی، ئه گینا
چه ند سال له وه و پییش ئهم شیعه رانه ی داناون.

۳۳۷. به رده رکی سه را: جاران گه و ره ترین مه ی دانی ناوشاری سلیمانی بووه.

۳۳۸. گه نج: خه زینه.

به بیانوی یه ککه وتنی به هار و جه ژنی قوربان له سالی (۱۳۵۳) ی هیجریدا^{۳۴۲}، ئەم (۱۳۱) بهیته شیعره م دانا، که حهوت چینه، له بهر ئەوه ناوئرا به (حهوت چینی چیمهن).

چینی یه کهم

عه جهب جه معییه تیکه ئەم به هار و جه ژنی قوربان له قهرنیکا (تصادف) کا مه گهر ئەم نه وعه جه ژنانه^{۳۴۳}

دل و گیانم بیی قوربانی، قوربانی جلّه و کیشه که راکیشی له گهل خوی ئەم به هاره و ئەم گولستانه^{۳۴۴}

مهلی خاکی حجازی پر له حاجی کردووه ته نیا بللی دنیا سه راسهر (فی المثل)، وه ک حاجی بوستانه^{۳۴۵}

له ههر لا گیا سه ری هینایه دهر، وه ستا له ئیحراما ته ماشا ئەم گول و کانه، که شیده ی تهوقی سه ریانه^{۳۴۶}

له سه ر یه ک پی، چلۆن وه ستان و چۆن تیکهل به یه کتر بوون رووه و روو، شان به شان و دهس له ناو دهس، مل له ملیانه

وه کوو ئەه ولادی یه ک زک کۆمه له بوون و ژیان و چوون چ خۆشه مردن و بوون و ژیان، به م نه وعه مهردانه

له وه ستان و سجوودا، ملکه چی و کهوتن به سه ر روودا رکووعی زاتی مه عبوودا، وه کوو تا عاتی چاکانه^{۳۴۷}

ئیشاره و ره مز و ئیرشاده، ته جه لالا و فه یض و ئیمداده له بوو قووه ی دلی ساده، به عهینی ئەه ولیاخانه^{۳۴۸}

۳۴۶. ئیحرام: نییه تی به جیهینانی حه ج، یان عومره .

که شیده: میژهر ... مه به ستی له گول به بیوون _ حاجیله _ گول ه فه قییه .

۳۴۷. سجوود: سه بر دنه سه ر زهوی .

رکووع: سهردانه وان دنه وه، کرنووش . مه عبود: خودا .

۳۴۸. ئیرشاد: رینماییکردن .

ته جه لالا: دهر کهوتن . فه یض: به ره کهت، پیت .

ئیمداد: یار مه تی . قووه ت: هیژ . ئەه ولیاخان: کووری دوستانی خوا .

۳۴۲. (۱۹۳۴) ی زایینی .

۳۴۳. عه جهب: سه یر، سه رسور هینهر . جه معییه ت: کۆمه ل .

۳۴۴. قوربان: فیدا . قوربان: جه ژنی قوربان .

جلّه و کیش: راکیش . گولستان: گولزار .

۳۴۵. (فی المثل): ههروه کوو .

حاجی بوستان: ده شتوده ری پر له حاجی .

به لئی ئه و كهس، كه خوا پيی داوه، ساحیب دیقته و چاوه
به هاتوچۆی ئهوانه، چاو له مهوت و ههشر و میزانه^{۳۴۹}

كه ههلكا رهحمی ئه، بای دهبته مورشیدت گیایی
چه جای گایی له سهحرای، وه كوو ئه و قوتبی گهیلانه^{۳۵۰}

له بهحری جوودی ئهرزیش، وه ك من و تو، بو درهخت و گیا
له باغان و بیابان، چاوه رپی یه ك قهتره بارانه^{۳۵۱}

چنار و عهعههه و توو و، سهرو و نهخل و نارهوهن، وه ك بان
چ بهردار و چ بیبهه، سهركه شیده (ربنا) یانه^{۳۵۲}

هه موو زار و زمانی بو مونا جاتی به ملیونه
دهستی بان و پهل و بالی دریزی سهده ههزارانه^{۳۵۳}

له معنادا هه موو سهرخوش و مهدهوش و سهراسیمه
له عهینی حیرهتی ئه و زاتی پاکی حهی سوبحانه^{۳۵۴}

به نهشئی بای سبهینان و شنهی خوشی شه مالی ئه و
عهجهب سهف سهف له رهقسان و، چلون هاتوونه جۆلانه^{۳۵۵}

چروستانی، هه موو عالم سهناگۆی زاتی مهنانه
ئه گهر چی ئه م قسانه دینه گویی مونکیر به ئهفسانه^{۳۵۶}

۳۴۹. ههشر: كووبونهوهی خهلك له رۆزی (پهسلان) قیامهتدا.
میزان: تهرازوو، كه سهنگی چاكه و خراپههی خهلكی پی دهكریت له رۆزی
قیامهتدا.

۳۵۰. مورشید: رپنماییکه، رابهه.
قوتبی گهیلان: (مه بهست شیخ عهبدولقادی گهیلانییه)، ئیشارهیه به و
سهرگوزهشتهیهی كه هه زهتهی عهبدولقادی گهیلانی فهرموویه: منال بووم
رۆزی عهرفههی جهزنی قوربان، گاجووتیکم لی دهخوری بو سهحرا، بو سهه
جووت، لییم وهرگه راپیه وه وتی: (ما لهذا خلقت یا عبدالقادر و لا بهذا امرت).
ترسام و گه رامه وه، چومه سهربانی خۆمان، له وویوه هه جاجم به کیوی
عهرفاته وه دی، ئه م دوو شته م بو دایکم گپراهیه وه، ئیتر ناردمی بو
به غداد. وهك به تهفصیل له نهفاحاتی جامیدا به بیان كراوه.
(ئه م رپونكردنه وهیه هی شاعیر خۆیه تی).

۳۵۱. جوود: بهخشینه وه.

۳۵۲. نارهوهن: داریکی گهورهی سیبهرداری بیبههه.

بان: سهرو. سهركه شیده: سهرهه لپریو.

(ربنا) یانه: له خوا ئه پارینه وه ئه لپن: خوایه.

۳۵۳. مونا جات: گفتوگۆ به نهینی، پارانه وه.

۳۵۴. مهدهوش: سهرخوش. سهراسیمه: سهرسوپماو. حیرهت: سهرسامی.

حهی: زیندوو. سوبحان: پاك و بیكه موكووری.

۳۵۵. سهف سهف: ریز ریز.

۳۵۶. سهناگۆ: سوپاسكهه، سوپاسگوزار. مهننان: زور بهخشنده. مونکیر:

بیباوهه.

ئهفسانه: چیرۆك و داستانی ههلبهستراو، كه زادهی بیروبوچوونه وهی مرۆفن.

ئىتر بەھەرەى بەھارە، عالەمى بىدارى ئادارە
ئىتر قەترەى حەيات و، گەھەرەى ئىحسانى نىسانە^{۳۶۱}

بەجارى جىسى ئىنس و وەحش و تەير و دار و كانىي ئەرز
دەنۆشى ھەرىھەكى تەقسىمى خۆى، لەو ئاوى حەيوانە^{۳۶۲}

حەياتىكى نوئ وەردەگرن و، ئازاد دەبن ئەمجا
ھجووم دىنن، وەكوو بىرئەوہ دەرگای حەپسخانە^{۳۶۳}

ھەموو سەربەست و ئامادە، ئەوى فەوتاو و بەربادە
جنوودى قىپتە، قاروون، سامرى و فیرعەون و ھامانە^{۳۶۴}

۳۶۱. بىدار: ئاگادار، ھۆشيار، بىخەو. ئادار: مانگى ئازار.

۳۶۲. ئىنس: مرؤف.

ئاوى حەيوان: ئاوى حەيات، ئەو ئاوەیە كە ھەر كەسى بىخواتەوہ نامرى،
دەلئىن (خدرى زىندە)، واتە خدرى زىندوو لەو ئاوەى خواردووہتەوہ، بۆیە
نەمرە.

۳۶۳. تەسادوف پاش ئەم شىعەرە بە چەند رۆژىك حەپسەكان دەرگایان
شكاند و دەرباز بوون، يەككىيان گىرايەوہ.

(ئەمەش روونكرندنەوہى شاعیر خۆیەتى).

۳۶۴. قىپت: نەتەوہى فیرعەونە، فیرعەون پاشايان بوو.

قاروون: پىاوئىكى دەولەمەند بوو لە سەردەمى مووسادا، كە بوختانى پىي كرد.
سامرى: جوولەكەيەك بوو، گوپرەكەيەكى لە ئالتوون دروست كرد، ناوى لئىنا
(خوا)، داواى لە خەلك كرد، كە بىپەرستن.
ھامان: وەزىرى فیرعەون بوو.

چىنى دووہم

(تعالى الله) لە خوايى خالقى گۆرانی ئەزمانە
دەگىرئ ئەم بەھار و پايىز و ھاوین و زستانە^{۳۵۷}

دەمى سەرما و خەزانە، بەفر و تەرزە و زوقم و لەرزىنە
سەھۆلى لامل و گوئى گويسەوانە، بۆتە لەرزانە^{۳۵۸}

لەژىر لىفە و بەرئاگر تىخزان و خۆلە جلىپچان
رەھىلە و تاوى بابۆر و كرپوہ و راوى زریانە^{۳۵۹}

دەمى نەفحەى نەسىمى خۆى، ھەناسەى خۆش شەمىمى خۆى
لە ئەنعامى عەمىمى خۆى، بە عالەمدا پەرىشانە^{۳۶۰}

۳۵۷. (تعالى الله): گەورەيى بۆ خوا. ئەزمان: كۆى زەمانە.

۳۵۸. خەزان: گەلاوہرىن لە پايىزدا.

لەرزانە: پلپلەى سەروكلأوى ئافرەت.

۳۵۹. رەھىلە: كرپوہ، بەفر و باى توند. زریان: بابۆران.

۳۶۰. نەفحە: ھەوا. نەسىم: شەنە. شەمىم: بۆن.

ئەنعام: خىر و خۆشى. عەمىم: گشتى.

به لئى شوعلهى ئىرادەى حەق ئەدا رەونەق بە دارى رەق
به هاريش (فى المثل) دەست و عەساي مووساي عىمانه^{۳۶۵}

وہہا عالم دەبى تازە، سەراسەر عەينى ئىعجازە
به لئى زاھير بە ئاوازە، جەلال و صونعى رەحمانه^{۳۶۶}

لە نىلى مىسرى ئەو دەشتە دەكەن، ئەم گەردش و گەشتە
بەھەشتە، زولفى حوورە، پەرچەم و كاكۆلى غيلمانه^{۳۶۷}

بە بەزم و كەيف و خوشى، گەل بە گەل، ياران لە سەحرادا
هەموو ھەر نەغمەيە، ھەر شەوق و زەوق و عەيش و سەيرانە

(چروستانى)، ئىتىر خوشىي ھەزاران و ھەتيوانە
بە بىياكى ئەنوون، جىيان ئەگەر كۆلان، ئەگەر بانە

چىنى سىيەم

زەكى حىرەت زەدەى ئەسرارى وەحش و پۆلى تەيرانە
ھەموو مەشغوولى سەنعات و خەرىكى ئىش و فەرمانه^{۳۶۸}

چ كەو، كۆتر، چ ريشۆلە، ھەچى تەيرە چ مەشغوولە
لە لم چىنە دەكا چىنى، يەكى خۆلى لەسەر شانە

ھەموو جووتگرتن و ھەر لەنجە كەردنە لە گەل جووتى
لەسەر شاخ و لقى دار، ئەم بە عىشوە، ئەو خەرامانە^{۳۶۹}

ھەراى تەيرەئەبايىلە و جەرەى خوشى پلىسرکان
لە گویدا چەن بەتەئسىرە، دەلئى ئاياتى قورئانە^{۳۷۰}

پلنگ و كەمتيار و ورچ و گورگ و شىر، خەرىكن وەك
قولنگ و قاز و لەقلەق، يەك بە لانە، يەك بە ھىلانە

۳۶۵. ئىرادە: ويست.

۳۶۶. ئىعجاز: ئەنجامدانى ئەو كارانەى، كە لە تواناي ئادەمىزادا نەبن.

جەلال: گەورەيى. رەحمان: خاوەنبەزەيى، خوا.

۳۶۷. گەردش: گەران. حوور: حورىي بەھەشت.

غيلمان: جەمعى غولامە، واتە، نۆكەرى گەنج.

۳۶۸. حىرەت: سەرسورپمان. حىرەت زەدە: سەرسام.

۳۶۹. عىشوە: ناز.

۳۷۰. جەرەى پلىسرک: دەنگى پەرەسىلكە. بەتەئسىر: كارىگەر.

ئەھا لەقلەق فەقیرە، تەقتەقی مانەندی شەست تیرە
دەنووک دوو تیرە، مل فیشە کلغە، بالی دوو قەلغانە

سبەینان کەینوبەینی بولبول و گول، سەیریکەن سەیرە
بە فریاد و فوغانە ئەو، ئەمیش پەخشان و خەندانە^{۳۷۱}

لەتاوی لیوی ئەو سووتاو، تینووی قەترەیی ئاوە
لەبەر چاوی دەمی قووچاوە، ئەم شەقشەق گریبانە^{۳۷۲}

قەرە و زیرە و چریکە و نالە و هاواری ئەو خۆشە
قروقه پیوونی دەعیە و ناز و لەنجەولاری ئەم جوانە

لەگەل فەوجی سەبا، ئەوجی سەبا سینگا و ماھوورە
لە دەشتا دەشتیی و نەغمەیی حیجاز و شۆری تەیرانە^{۳۷۳}

ئەگەر دلزیندوویی دیقەت بکا، مەدھۆش و حەیرانە
نەوێک وەک ئەم دلەیی مردووی (چروستانی)، کە وێرانە

چینی چوارەم

گژوگیا و گلۆوکی چیمەن و ئەم دەشت و باخانە
تەماشاکە، چ حالیکە، چییە ئەم خال و داخانە!

یەکی سەر تا بەپی رەنگینە، یەکی رەشپۆش و سەرشینە
یەکی غەرقی عەرەقچینە، یەکی بێبەرگ و عوریانە^{۳۷۴}

یەکی مات و مەلوولە، یەکی دوو زولف و پەرچەمی لوولە
یەکی رووخۆش و شادانە، یەکی لەرزان و ترسانە^{۳۷۵}

یەکی رووسوور و مەسرورە، یەکی رووزەرد و مازوورە
یەکی وەک خونچە مەستوورە، یەکی دەمگەرم و پەخشانە^{۳۷۶}

۳۷۴. سەرشین: زەویی بە گەلای شین رازاوە، بو کاتی کە سەردن، سەر شین دەکریت.

عەرەقچین: کلاو. عوریان: پرووت.

۳۷۵. مەلوول: زویر، خەمبار.

۳۷۶. مەستور: شاراوە، داپۆشراو. مازوور (مەذور): لیبووردراو.

۳۷۱. فوغان: هاوار، ئاھونالە. پەخشان: پەرشوبلاو. خەندان: بەپیکەنین.

۳۷۲. قووچاو: نووساو، لیکنراو. گریبان: یەخە.

۳۷۳. فەوج: تاقم، پۆل. ئەوج: بەرزایی، لوتکە.

سەبا: بەیان، جوړە ئاوازیکیشە.

سینگا، ماھوور، دەشتی، حیجاز، ناوی چەند مەقامیکن. شۆر: ئەشق، ئەوین.

یه کی ئه بَلهق، دووچاوی زهق، ده لئی حوئی بیابانه
یه کی سهر تا به پی ره ونهق، ده لئی له علی به ده خشانه^{۳۷۷}

یه کی خووش و قه شهنگه، رهنگی شوخوشهنگه وهک له یلا
به شیو حال و که شهنگه، یهک به ته رزی قه یسی دیوانه^{۳۷۸}

یه کی سهر پرله گر وه ستاوه، فرمیسی به خوور ده رژی
یه کی که وتوو، شروشیواوه، شیوهی شهمع و په روانه

به شهو وهک (قائم اللیل)ن، سه حهر چاوتهر هه تا زه یلن
ده لئی خنکاوای ناو سه یلن، هه موو گریان و خه جلانه^{۳۷۹}

لادان له باسی به هار و بناوانه له بستن بو چینی پینجه م

سه حهر، ذی رۆح و بیروچ، ههر یه کی خالی نییه حالی
له شه ئی غه پیری ئه م ئینسانه، چهن خه وخوش و نادانه^{۳۸۰}

له سه حرا فیرقه یی وشیاره، ئه هلی عیبرهت و عاره
ده کا ته سبیح و ته قدیسی خودا، حهمد و ئه ناخوانه^{۳۸۱}

له لایه کی تریش ئه هلی فه ساد و فیسقه، نئه هله
به دایم سهر گرانه، چیمه نی کردۆته مه یخانه^{۳۸۲}

سه راپا غه رقی چاکه ی بیحیسا بییه تی و، که چی نالی
له سه ر خوانی وه لی نیعمهت، خیانهت دوور له ویجدانه^{۳۸۳}

ئه گهر چی ییخه گیری خومه، ئه م ما ههر که سی ئاوی
له سه رچاوی بخوات و لیلیکا، جیی به رده بارانه

۳۷۷. ره ونهق: بریقه.

۳۷۸. قه شهنگ: جوان. که شهنگ: ماندوو.

۳۷۹. (قائم اللیل): ئه وهی شهو به خواپه رستی رۆژ ده کاته وه.

چاوتهر: له بهر ترسی خوا، له کاتی نوپژ و خواپه رستی و پارانه وه دا،
فرمیسیک له چاویان نابری... ئه م واتایهش له وشهکانی دوا ی ئه م وشه ییه دا
باشتر دهرده که وی.

زه یل: داوین. سه یل: لافاو. خه جلان: شه رمن.

۳۸۰. ذی رۆح: گیانله بهر. شه ئن: حال.

۳۸۱. فیرقه: تیپ.

۳۸۲. سه رگران: سه رخوش، مه ست.

۳۸۳. وه لی نیعمهت: خاوه نی چاکه.

قەلەم، لەم باسە لادەى خاسە، بۆ تۆ سووچ و تاوانە
کە هیچو بووچە کردەت، ئەى (چروستانى)، بدەى تانە

چینی پینجەم

وہ کوو باخی، کە در کودال و میوہ و سہرو و ریحانہ
لہ دنیا مہست و غافل، ہہم موہہ ییا، مہردى مہردانہ^{۳۸۴}

کراسیکہ، خەیات ئەوہل بەقەد ہەر کەس برپوہتەى
ئەگەر زاتم ببئ بیلیم، ہەموو تەقسیمی یەزدانہ

ئەگەر سیدقى دلئى (صدیق)، ئەگەر جەھلى ئەبو جەھلہ
چ مەحرور و چ مەحرەم، پاکی ہەر شایانى خۆیانہ^{۳۸۵}

لہ لوتف و قەھرییا فەععالہ، ئەو بۆ (ما یرید)ى خۆى
زەکی لەم سیررہ سەرگەردانہ، عەقلئى گەرچى لوقمانہ^{۳۸۶}

۳۸۴. موہہ ییا: نامادہ.

۳۸۵. صدیق: راستگو، مەبەستى (ئەبو بەکرى صدیق)ە. مەحرور: بېبەش.

مەحرەم: بەشدار، پڤدراو.

۳۸۶. ما یرید: ئەوہى بېہوئ.

یەکی سوجدەى نەبردە بەر ئەحەد، غەزوەى ئوحد ھیتای
شەھادەى شەھدى پینۆشى، لە زومرەى ئەو شەھیدانہ^{۳۸۷}

یەکی جەھدى جیھادى غیبتەى ئەسحابى خەبەر بوو
(معاذ اللہ)، رەسوولى خوا وتى: ئەو ئەھلى نیرانہ^{۳۸۸}

۳۸۷. ئەحەد: تەنھا، مەبەست خودایە. ئوحد: کپیۆیکە لە مەدینە.

شەھادە: شەھیدبوون. شەھد: ھەنگوین.

زومرە: کۆمەل. مەبەست (عەمرى ئەوسى)یە، کە لە جەنگى غەزای (ئوحد)دا
موسولمان بوو، چووہ غەزاوہ لە غەزادا شەھید بوو، وتیان: (ما سجد للہ
سجدە) عەرزى پینغەمبەریان کرد، یەك سوجدەى نەبردووہتە بەر خودا.
فەرمووی: بەھەشتییە، وەکوو لە سیرەدا مەعلوومە. (ئەم روونکردنەوہیە ھى
شاعیر خۆیەتى).

۳۸۸. جیھاد: ھەولدان، تیکۆشان، غەزاکردن لە رپی خودا.

غیبتە: خۆزگەخواستن لە خپردا.

ئەسحاب: یاوہران، دۆستانى پینغەمبەر (د.خ).

معاذ اللہ: پەنا بە خوا. نیران: کۆى نار - ئاگرى دۆزەخ.

ئامازہ بەو ئەسحابەییە، کە لە خەبەرەدا غەزایەکی وای کرد، کە
ئەسحاب خۆزگەیان پئ ئەخواست، پینغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)
فەرمووی: لە ئەھلى جەھەننەمە، لەو فەرموودەییە ئەسحاب سەریان
سوورما، کە سبەى ئەسحابەکە چووہ غەزاوہ بریندار کرا، لە جیگایەکی
وہا کە خۆى رانەگرت بۆ ئیش و ئازارەکەى، ناچار خۆى کوشت بۆ
نەجاتبوونى، ئینجا ئەسحاب لەم موەجیزەى حالى بوون.
(ئەم روونکردنەوہیە ھى شاعیر خۆیەتى).

(من اهل الجنة) ی گەر وت، به ئەوەڵ موخبیری (صادق)
ئەمیش گەر نەفسی خۆی کوشت، هەر له خواوه حوکم و فەرمانە^{۳۸۹}

له دەرکی غەوری ئەم ئەسراره، سەرسامه (اولو الالباب)
له بەحسی دووری ئەم ئەفکاره، لالە، گەرچی سوحبانە^{۳۹۰}

وهها بەستەزمان و دەست و پێ بەم جەهل و نوقسانه
چروستانی) بلێ چی، چۆن بدا لەم بەحری عومانە!^{۳۹۱}

چینی شەشەم

پارانهوه

چ ژەنگینه دەر و ناوم، دەلیکی لییداوه مۆرانە
عیلاجم هەر له خوا پارانهوه و ئیقراری تاوانە^{۳۹۲}

قسەم زل، هیچ له بارمدا نییه، بمبێ ئەگەر ئینصاف
رەقیبان رق ئەگەر بگرن، بدەن لیم تانە، هەقیانە

دەمم گەرچی تەر، کاسەم گەلی وشکە، گەلی، یەعنی
قسەم شیرین و خۆشە، کردەوهم زۆر تال و ناجوانە

له ئاداب و شیعارا بيشعوور و بیئەدەب ماوم
دەر و ژووری و جوودم دەرە، زۆر دامای دەرمانە

ئەگەر چی قەول و فیعلم زاهیرەن تۆزی له پیری شەرە
بەلام سەر تا به پیم نوقمی گوناھ و فیسق و (عوصیان)ە

۳۹۲. ئیقرار: دانپێدانان.

۳۸۹. من اهل الجنة: له ئەهلی بەهەشت. موخبیر: هەوالدەر.

۳۹۰. غەور: قوولی. اولو الالباب: خاوەن ئەقل. سوحبان: شاعیریکی گەرە
سەردەمی پێش ئیسلام بوو.

۳۹۱. بەحری عومان: بەشیکە له دەریای عەرەبی و دەکەوێتە بەری ولاتی
عومانەوه، به مرواری و دور ناوبانگی دەرکردوو.

دەلېلى دەوامى ئيمان

دَلْم خَوْشَه لَه قَهولى خِوا (وما كان لنفس)دا
هَهتا (ان تَؤْمِن الا باذن اللّٰه) بورهانه^{۳۹۵}

دَلْم بهو بوونه مهسرووره، به ئەمرى خۆته مەعمووره
پەشيمانى لَه تو دووره، ئومىدى مانى ئيمانە^{۳۹۶}

كەرىمى نىعمەتى بەخشىت و بىسىنىتەوه، حاشا
كە هېبەسەندنهوه، خارىج لَه ئەخلاقى كەرىمانە^{۳۹۷}

كە تىفكرم لَه تەقسىرم، سەعير و غەلل و زەنجىرم
هەقە، ئەمما ئومىدم مژدەكانى خۆشى قورئانە^{۳۹۸}

۳۹۵. وما كان لنفس ان تؤمن الا باذن الله ... سوورەتى يونس، ئايەتى ژمارە (۱۱۰). واتە: بەرپەزامەندىيى خوا نەبىت كەس ناتوانىت باوهر پەيئىت. بورهان: بەلگە.

۳۹۶. مەعموور: ئاوه دان.

۳۹۷. كەرىم: بەخشندە.

۳۹۸. سەعير: ئاگرى دۆزەخ. غەلل: فرۇفيل.

ئەگەرچى شەرمەسارى بارى ئەتوارى بەدم، ئەمما
بيحەمدىلا عەقىدەم سافە، قەلبم زەرفى ئيمانە^{۳۹۳}

شوكور ئىستە لَه ئىسلامم دەمىنى حوسنى ئەنجامم
ئەگەر ئىمدادى ھادى بى، حىمايەيكا، چ ئاسانە^{۳۹۴}

۳۹۳. شەرمەسار: شەرمەزار، تەرىق.

ئەتوار: كرده وەكان. زەرف: مەبەست جىگەپە.

۳۹۴. ھادى: رېپيشاندر، مەبەست خواپە. حىمايەت: پاراستن.

له بهر (لا تقنطوا من رحمة الله)، که فەرمووتە
له ئیسرافم ئومیدی قائم، هەر رەحم و غوفرانە^{٣٩٩}

به قەد ئەنعامی بێعیدەت، ئەگەر بێجەدە کوفرانم
به (قل کل) ئەنازم، شاکیلهی تۆ عەفوو و ئیحسانە^{٤٠٠}

قسوور و زەللەکانم، گەرچی زۆرە (راحم العاصین)
به نەیسبەت رەحمەت بێمایەیه، قەترە له بارانە^{٤٠١}

خوداناکەرە، گەر رەحمی نەکەیی واوەیلەمە، چونکە
زەعیفم، من بەسەرما غالبن، ئەم نەفس و شەیتانە^{٤٠٢}

٣٩٩. قل يا عبادى الذين اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ...
سورة الزمر آية (٥٢): واتە ئەى ئەو بەندانەم، که به تاوانکردنتان لەگەڵ
خۆتان خراب بوون، له رەحمەتی خوا نائومید مەبن.

غوفران: لێخۆشبوون.

٤٠٠. بێعیدەت: بێژمارە، له پادە بەدەر. کوفران: پێنەزانین.

(قل کل): ئاماژەییە بۆ ئایەتی (قل کل یعمل علی شاکلتە)، سورة الاسراء
(٨٤).

واتە: بلی ئەى (محمد) هەموو مروقیک کار دەکات بەو شێوەیەى گونجاوی
حالی بێت.

زەللە: هەڵە. شاکیله: عەدەت، تەبیعیەت.

٤٠١. راحم: خاوەنەزەیی، مەبەست خوایه. العاصین: گوناھباران.

٤٠٢. غالب: زال.

زەبوون و دوون و بێچارەم لەگەڵ مەلعوون و ئەممارەم
مەعوونەى چاره دەربارەم بکە، لەم غوول و دیوانە^{٤٠٣}

خودایا من نەبووبووم، هەر له بوونم تا نەبوونم دى
به خەلقى خۆتە، خۆت لیم لادە شەری ئەم عەدووانە^{٤٠٤}

له تاعەت رووت و نابووتم: لەگەڵ بێشەرعییا جووتم
فزوولی و غەیبەتە قووتم: جنیو پێخۆر، درۆم نانە^{٤٠٥}

له فیتنەى تینوتاوی فەرتەنەى کیشانی رۆحم، خۆت
دەبى وریا بی لیم، دوژمن که جەردەى دین و ئیمانە

له داماوپی دەمی قەبر و پلەى سەختی قیامەتدا
دەسم دامینی رەحمەت، بمرهێ لەم گێژ و وەرطانە^{٤٠٦}

٤٠٣. زەبوون: بێدەسەلات، لاواز.

دوون: بەرەوخوار، بێنرخ، ملکەچ.

مەلعوون: دوورخراوه له بەزەیی خوا، نەفرەتلیکراو، شەیتان.

ئەممارە: زۆر ئەمرکەر، مەبەستی هەواو هەهەس و نەفسە.

مەعوون: یارمەتی. غوول: دیو.

٤٠٤. عەدو: دوژمن.

٤٠٥. فزوولی: خۆ بەزلزان، خۆپەرست، لێرەدا مەبەستی تەنھا ئەو بووه له

بارەگای خوادا نەفسی خۆی شکاندوو.

٤٠٦. وەرطە: تەنگوچەلەمە.

چەنم دەس کرد دريژر بۆ تۆبە فەورەن، دەسدریژیم کرد
بە تۆ دینم پەنا، فەریادەرەس لەم (کذب) و بوھتانه^{٤٠٧}

بەبێ تۆ تۆبە پەتکی کورت و خاوە، پەت پەتی داوہ
خودا گەر تۆبە تۆ بیدە، تەواوہ دوور لە پچرانہ^{٤٠٨}

بە لوتفی تۆ لەسەر جادە، سەعید ئەروا بە ئامادە
لە قەھری تۆ (معاذ اللہ)، شەقی دووچارى خذلانہ^{٤٠٩}

(چروستانی)، کە زولم و جەھل و ظوعفی (نص)ی قورئانہ
بە قووہی قاھیرەى خۆت بیخە سەر ڕی، بیتە دەرگانہ^{٤١٠}

چینی ھەوتەم

دەخالەتکردن بە پیغەمبەر (د.خ) وە ھەلەوات بۆ سەرتاپیی
چاک و خراپ و ئاوردانەوہ بۆ سەرھتا و برانەوہی ھەلبەست

لە مەحشەردا شەفاعەتکردنی طاھا رجامانہ
کە عەزم و ھیممەتی بۆ ئوممەتی داماو، دەرمانہ^{٤١١}

شەفیعی (رحمة للعالمین) بێ، غیرەتی وایە
نەبێ رازی، ببینی ئوممەتی دووچارى خوسرانہ^{٤١٢}

شەفاعەتیە ئومیدم، گەرچی بێمایەم لە پەیرەویا
کە ئەو کانیکەرەم، دەسمایەى رەحمی گەدایانہ^{٤١٣}

٤٠٧. فەریادەرەس: بەھاوارەوہوچوو، فریاگەر.

٤٠٨. پەتی داو: پەتکی خاوە و باریکە، کە زوو دەپچرێت.

٤٠٩. سەعید: بەختیار. شەقی: خراپەکار. خذلان: داماو، زەرەرمانەند.

٤١٠. قاھیر: سەرکەوتوو.

دەرگانە: دەرگا، پەنا.

لە دەسنووسیکى تردا ئەم نیوہ دێرە بەم جوړە نووسراوہ:

(دەلیلی بێنەوا (ضعف)ی چروستانی لە قورئانہ)

٤١١. مەحشەر: رۆژی ھەستانەوہ و لیپرسینەوہ.

شەفاعەت: نکا. طاھا: یەکیکە لە ناوہکانی پیغەمبەری ئیسلام (د.خ).

٤١٢. شەفیعی: تکاکار.

رحمة للعالمین: یەکیکە لە سیفەتەکانی پیغەمبەر (د.خ) واتە: خاوەن

بەزەیی و میھرەبان بۆ ھەموو کەس.

خوسران: زیان، دۆران.

٤١٣. کەرەم: بەخشین.

به جاهى خۆت له رۆژى (أمتي وأشفع تشفع)دا
له هاوارم وهره، وهختى جهنابت سهدرى ديوانه^{٤١٤}

له دنيا ريقهتت ههتا به كافر بوو، لهوهو دنيا
له بهدكارانى ئوممهت مژده، رهحمهت مهعهدهن و كانه^{٤١٥}

به وهعهدهى (سوف يعطيك) و (فترضى)، خوا كه مژدهى دا
بنازن ئوممهتانى (مصطفى)، خووشى له خوئمانه^{٤١٦}

خودايى رهحمى وا، پيغه مبهري دلسوزى ئاوايى
به دوورى دامهنى، كيوى گوناھ گهر بى به زيزانه^{٤١٧}

صلوات

ئىلاھى، رهحمهتى لايق به حوبى تو له بو ئه و بى
پيرژينه به سهر ئه و، به حرى عيلم و شه مسى عيرفانه^{٤١٨}

چ به حريكه، كه ههر قه تهرى دورى بارانى نيسانه
چ شه مسى، پورتهوى (تحت الثرى)، تا عهرشى رهحمانه!^{٤١٩}

چ به حري، له و مهلهك، وهك (جنن) و ئينسان جورعه نوئشانه
چ شه مسى، رۆژ له رووى په نهانه، كرمى شه بفرۆزانه!^{٤٢٠}

چ به حريكه، (محيط) ئيحسانه، بو ئافاقي ئه كوانه
چ شه مسى، سه فايى سه فوه تى دل، نوورى ئيدعانه!^{٤٢١}

٤١٤. جاه: گه وره بى، شكۆ. وأشفع: تكا بكه. تشفع: تكات گيرايه.

سهدرى ديوان: سه رگه وره ي تكاكاران.

٤١٥. ريقهت: نهرمى و ناسكى.

٤١٦. سوف يعطيك: له مه و دوا پيٽ ده به خشيٽ.

فترضى: پازى ده بيت، قايل ده بيت. ئاماره يه بو سووره تى (والضحى) ئايه تى

(٥).

٤١٧. زيزانه: دانه ويٽه يه كى ورده، وه كوو هه رزن وايه.

٤١٨. شه مسى عيرفان: رۆژى زانست.

٤١٩. دور: جوړه گه وهه ريكي به نرخه، مروارى.

پورته و: تين و گه رما. تحت الثرى: ژيړخاك.

٤٢٠. جورعه: قومى خواردنه وه. په نهان: شاردراوه.

شه بفرۆزان: گوله ئه ستيره، ئيره قوولى.

٤٢١. سه فوه ت: بيگه ردى، پاكي. ئيدعان: باوه پ.

چ به حرېکه، قه راغی پر له دور و له عل و مهرجانه
چ شه مسی، طه مسی عاری کوفره، نه شته ی زهرعی ئیمانہ! ۴۲۲

چ به حرې، ره شحه به خشی ناری ته طواری گوناھانه
چ شه مسی، ری جینانت روون ده کا، هه روه ک چراخانه! ۴۲۳

چ به حرې، جوگه یه کی جورعه به خشی عینی ته عیانه
چ شه معی، شوعله یه کی به ربه رچکه ی ته نیایانه! ۴۲۴

له ئادم تا به عیسا، هه ر یه کئ به و مزده گو یانه
گول و ره یحان و سونبولچن، هه موو له و باغ و خه رمانه ۴۲۵

له مه دحت خوا (وانک لعلی خلق عظیم) ی وت
له وه سفت چی بلی ناتیگه ییو، کوردی که نادانه ۴۲۶

به حصری حوسنی ته خلاقت، عه لیمه خالق و بو من
وه ک ته ژماره ی ستاره ی ئاسمان، لیوی بیابانه ۴۲۷

به لئی، عالم به خه زنه ی جه وهه ری خاصی مه لیک نابی
به غه یری خه زنه داریکی ته مین و خوی، که سولتانه

له بهر (صلوا علیه) ی خوا (چروستانی) ده کا داوا
بریژی ره حمه تیکی لایه قی ته م شه وکته و شانہ ۴۲۸

چ ره حمته، ره حمه تی عام و به کامی دوستانت بی
چ رشتن، رشتنی بو قه لبی هه ر که س، مه ره می جانه! ۴۲۹

چ ره حمته، ره حمه تی وا تاوی بر وا، وه ک هه تاوی روژ
چ رشتن، رشتنی لافاوی بی سامانی توفانه!

له پاش پیغه مبه ران ئیحیا بکا ته ارواح و ته جسادی
ته بوبه کر و عومه ر، عوتمان، عه لی به م نه وعه ریضوانه ۴۳۰

۴۲۲. طه مس: له ناو بردن، داپوشین. نه شته: گه شه.

۴۲۳. ره شحه: پرژ، ره شحه به خش، پرژینه ر. ته طوار: ته توار، کرده وه

جینان: کو ی جه ننه ت واته: به هه شت.

۴۲۴. ته عیان: کو ی عه یینه، واته که سیکی ماقوول و گه وره، هه روه ها به
سه رچاوه ش ده وتریت و به واتای (چاو) یش دیت، به شتیکیش ده وتریت که
زاتی ته و شته خوی بیت و شتی زیادی پیوه نه لکابیت.

به ربه رچکه: شوینه تاو.

۴۲۵. مزده گو: مزده بیژ.

۴۲۶. وانک لعلی خلق عظیم: واته به راستی تو له سه ر خو و په وشتیکی
به رزیت. سوورته تی نوون، ئایه تی (۴). نادان: نه زان.

۴۲۷. حه صر: ژماره. ستاره: ته ستیره.

علیم: زور ئاگادار. ته ژماره: ژماردن. لیو: لم.

۴۲۸. صلوا علیه: دروود بنیرن له سه ر پیغه مبه ر (د.خ).

لایه ق: شایه ن. شه وکته: گه وره یی، جوان، به سیما.

۴۲۹. کام: ئاره زوو.

۴۳۰. ریضوان: په زامه ندی.

که قایمیان بکات و عهزم و قووهت دا به سه طوه تیان
بکهن حه شری له حه شرا، بو ئه وهی (مخلص) به هه مووانه^{۴۳۱}

له ترس و له رزی عه رصه، ئوممه تی عاصی بکهن رزگار
به ئاوی (کوثر) یش تیر ئاو بکهن، ئه م لیوبه بارانه^{۴۳۲}

بگاته باقی هه دهی (مبشره)، یه ک زوبه ییر، ئینجا
سه عید و سه عده، طه لحه و بو عوبه یده عه بدی ره حمانه^{۴۳۳}

له پاشا داگرئ ئه سحابی به دریش، یه عنی یاران
به هه بیته کئوی لوبنان و به هه لمهت شیر ی سهر لانه^{۴۳۴}

بدا مه وجی له باقی ئه هلی به یت و، یه ک به یه ک یاران
به مه خصوصی به توول، ئه و فایمه ی سهر داری نیسوانه^{۴۳۵}

له گه ل دوو نووری چاوی (مصطفی) دوو شاهی شوبیان
که گه ردوون جه رگی بو مه ظلومیان برژاو و پر ژانه^{۴۳۶}

ئه گه ر ئه رز و فه له ک فرمیسکی خوین ریژن، که مه هیشتا^{۴۳۷}
که روحانی مه له ک له م ئیشه دا سووتاو و بوریانه

عه جه ب ماوم، که له م دوو غه دره دیده ی ئاسمان ماوه
که سورمه ی هه ردوو چاوی خاکی پاکی، نه علی پیانیه

له گه ل ئه و ئه هلی به یته، هه ردوو مامی (مصطفی) عه بباس
شه هی کئوی (احد)، حه مزه، که ئه و شیر ی شه هیدانه

برپژه ره حمهت و (رضوان) به سه ر رۆح و دلّی هه مووان
به وه صلت تا ببن شادان، له گه ل ئه و ئه سلّی ئه کوانه

له بهر ئه و شیر ی بیشانه، له دووی ئه و روه فرۆشانه
له هه ر ئه قلیم و بولدانا، دیانهت هه ر نومایانه^{۴۳۸}

۴۳۱. سه طوهت: ده سه لات، هیژ.

۴۳۲. عه رصه: ده شتی مه حشه ر. لیوبه بار: خه مبار، دلته نگ.

۴۳۳. دهی (مبشر): مه به ست له و ده ئه سحابه ی پیغه مبه ره (د.خ)، که
مزگینی به هه شتیان پی دراوه و ناو براون به (العشرة المبشرة).

۴۳۴. هه بیته: سام.

۴۳۵. به توول: مه به ست حه زرته ی فایمه ی کچی پیغه مبه ره، که هه رگیز
بئینویژ نه بووه. نسوان: ئافره تان.

۴۳۶. شوبیان: کوی (شاب)، واته لاو.

۴۳۷. ریژن: برپژن.

۴۳۸. بیشه: لانه ی شیر. ئه قلیم: ناوچه. بولدان: کوی به له ده، واته ولات.
نوما: ئاشکرا، دیار و ده رکه وتوو.

به جارئ چهن شه پۆلی دا به سههه ئه تباع و ئه حبابی
به جارئ به هه ره وهه به بی لهو، هه چی پاکان و چاکانه^{٤٣٩}

به جارئ داوه ری قه تهره ی هه زاران دهر هه زارانی
به جارئ داگرئ ئوممهت، که ئه هلی شایه تیمانه^{٤٤٠}

به جارئ وا بیی په خشان، دره خشانکا له پی، تا شان
ئهوی شاناسه، شانازی ده کا بهو جانی جانانه^{٤٤١}

نه که ی بیبهش ئهوی بیخیر و بیره، یا ئیلاهی، تا
به ده رخی شوحه بی، لهو قه دری فه خری ولدی عه دنانه^{٤٤٢}

له سووچی قه تهره یی بهر ئه م پر و پووچه کهوئ، به شکم^{٤٤٣}
بکا ته فروتوونا له م بیفه ره ی خوئی، ئه م گونا هانه^{٤٤٤}

فه رامۆشم مه که، (یا اکرم الخلق) له وهه دونیا
ئه گهر توّ (صدرا ی، من وه ک (ذره)، هه ره ده ستم به دامانه^{٤٤٥}

ئه یا (فخر العرب)! من چاوه ری لوتفم، که هاوناوم
به ناوت، گهر چی کوردم، نیسه ته ی ئه سلّم چروستانه

له ئادابی طه ریهت، که طه ریه م وشکه، ئیخلاصیم
به دهر گای شای بوخارا، بازی ئه شهه ب، غه وسی گه یلان^{٤٤٦}

دوعای خیرم رجایه، ئه ی برا گهل بۆم بکه ن، خیره
ئه گهر چی شیعه ره کانم وه ک دلّم خاو و په ری شانه

٤٤٥. اکرم الخلق: چاکترین کهس.

صدر: بی شه و، گه وهه. (ذره): گه ردیله.

٤٤٦. طه ریهت: ری گه ی خواناسین. طه ریهق: ری گه ی.

شای بوخارا: مه به سته ی شاه ی نه قشبه نده، که خواناسیکی گه وهه بووه.

بازی ئه شهه ب، غه وسی گه یلان: مه به سته ی شیخ عه بدل قاده ی گه یلانییه و

ناوی (محمد بهاء الدین) ه.

٤٣٩. ئه تباع: شوینکه وتووان.

٤٤٠. هه زاران دهر هه زاران: هه زاره ها. داوه ری: داباری.

٤٤١. دره خشان: پرووناک.

شاناس: پاشاناس، ئه وه ی پاشا ده ناسی، لی ره دا مه به ست خواناسه.

٤٤٢. شوحه: که میک. ولدی عه دنان: وه چه ی عه دنان.

٤٤٣. کهوئ: بکهوئ.

٤٤٤. بی فه ر: بی که لک. فه رامۆشم مه که: له بیرم مه که.

تهواو بوو له شاری سلیمانی، له ۱۳۷۷ی
ك / ۲۸ی شوباتی ۱۹۵۸ی ز له غایه تی بیتاقه تییا، چونكه
دوو مانگ له خسته خانه بووم و دوو پوژه ده رچووم.^{۴۵۰}

(مطلع معاد) گه رانه وه بو سه رها تا

ته گهر نه ورؤز، ته گهر گهرمای ته مموزه، روو له فهوتانه
ته جهل ده مكا به توؤز و، چاو له توؤزی ره حمی ره حمانه^{۴۴۷}

سكووتم چاتره، نه فعی به من ناگا، بلیم، یا، نه
عه جب جه معییه تیکه هم به هار و جه ژنی قوربانه^{۴۴۸}

تهواو بوو هونینه وهی هه لبه سستی (حهوت چینی
چیمهن)، كه سه بیرکردنی سهیرانی دلای خاوه ندلانه و
وردبوونه وهی وهك بونی گولانه، به سووچی ئووچی
بینه وای پروپووچی^{۴۴۹} (محه مدهی چروستانی)، خوای
گه وره به فهضل و كه ره می خوای کرده وهی له گهل بکات،
نهك به گویره ی رهفتاری خوای.

۴۴۷. نه جهل: کاتی مهرگ.

۴۴۸. سكووت: بیدهنگی. نه فع: سوود.

۴۴۹. لییره دا شاعیر، له روانگهی خوداناسسییه وه، به مه به سستی شکاندنی
نه فسی خوای، همهی گوتووه.

۴۵۰. له پوژهدا هم شاعرانه به دهستی شاعیر دووباره نووسراونه ته وه.

چروستانی له سهرهتای گرانی و پهریشانی ههژاراندا وتوویهتی:

له سهرما کرمه، یا ماخۆلیا، یا جۆشی سهفرایه
مهگهر کیچ کهوته کهولم، یا گر و ئالۆشی سهودایه!^{٤٥١}

تهمی ماتهم، که دادهگری سهرم، ماتم دهکا وهختی
دهبینم ههرچی ههرچیوپههرچییه، زۆری له باوایه

گهلی سواره و ههراشه، تاو ئهدها ئهسپی مرادی خۆی
به گاگۆلکی ئهروا، تویخیکی چوو، ههندی که ساوایه

له ههوراز و نشیوی چهپگهری چهرخه فهلهک فکره
ژیان شای له نامهرده، له مهردان مردن ئاسایه^{٤٥٢}

٤٥١. ماخۆلیا: نهسرهوتن.
کهول: پیست. سهودا: نهخۆشی پیست.
٤٥٢. چهپگهر: گهپان و سوورانوه بهلای چهپدا، واته به پیچهوانه
مهبهست و ئارهزوو ئهسووریت. شای له نامهرد: بۆ نامهرد شاییه.

که کهلهی سهرسهری ههرزه، له پهردهوکوللهدا بهرزه
سهری سهروهه وهکوو گهوههر، نهدیوی شیوی دهریایه^{٤٥٣}

سروشتی ههیمهنی خاکی ههوین، بۆ هیمنی و ماتی
وهها وینهی درونده پر ههوایه، ههر گر و بایه^{٤٥٤}

لهبهر جهرده و چهتهی فیتنه و فساد و توپی ناوکی
قهلای بهرزی تهپی، پی تیپی پیشکهوتن له کو تایه^{٤٥٥}

دهمی دلبنندی یاری وا، به بایکی نهسیم ئهمدی
خهمی جل بهندی عهییاری نهسیمه، یهعنی بابایه^{٤٥٦}

٤٥٣. پهردهوکولله: ئهوه پهردهیهیه، به دهوری سهرجیگای خهوتندا
دهگیپدریت، بۆ پاراستن له میشووله. نهدیوی شیوی دهریا: واته کهوتوته
بنی دهریاوه، نابیندریت.
٤٥٤. ههیمه: دهسهلات.
٤٥٥. تهپی: رووخا، رۆچوو.
٤٥٦. دلبنند: دلبهست. نهسیم: شنهبا، شهمال، سروه.
عهییاری نهسیم: مهبهست له نازناوی نهسیمه عهییاره، که کابرایهکی
سیحرباز و فیلباز بووه.
بابا: ناوی نهسیمه عهیاره.
له دهسنووسیکی دیکه شاعیردا نیوه دپری بهکهه، بهم چهشنه نووسراوه:
دهمی دلبنندی عهییاری، به بایهکی نهسیم ئهمدی

له باری ناله باری وا، گرانی پیوه نی خیزان
ئه باری ناله، سه لتی بو ره بن، وه ک سه لته نه ت وایه^{۴۵۷}

ئه وا ملیونی تیغ ئه سوئی له مل ویتیه له جانبیزار
که وا مردن به جان بیزاره لی، چ شتیکی عه نقایه^{۴۵۸}

له باتی خواردنی نوقول و نه باتی، داخ و زووخواه
ژیانی ژانه، جیی زیندانه، خویئی شه ربه ت و چایه

وچانی مه رگه، دهردی به رگه، زاماری دل و جه رگه
سه راپا گه رده لوولی غم له به ریا ئالووالایه^{۴۵۹}

خودا هه لکاته بای وه عده و چرای رووی ئومید دهرخا
له تاریکی، که ییژن وه سلئی په روانه له شه ودایه^{۴۶۰}

که سووتوئی به ئاوی ره حمی بیه روا نه هیلی، وه ک
که ئه سلئی وه سلئی په روانه له سووتانایه ده سمایه^{۴۶۱}

دهروونی پر غم و زاری (چروستانی) وه ها که یله
شه پۆلی جۆشی ته سکینی به ئیقبالی له مه ولایه^{۴۶۲}

۴۵۷. سه لتی: ته نیایی، ره بن، زگورتی.

۴۵۸. عه نقا: بالنده یه کی ئه فسانه ییه.

۴۵۹. وچان: پشو، هه سانه وه. گه رده لوول: گیزه لووکه.

ئالووالا: جوان و په نگین.

۴۶۰. بای وه عده: ئه و بایه یه، که سوودی بو هه موو زه ویوزار و زینده وه رییک هه یه.

۴۶۱. وه سل: گه یشتن.

۴۶۲. زار: دهم. که یل: شه که ت. ته سکینی: دامرکان.

مه ولا: خوا. له مه ولا: بو داها توو ده وتریت.

نموونه يه ک له باسی که چر هفتاریی شهر و گرانی له گه ل هه ژاران و ژيانی تالیان

چ ژيانیکه به تالی، که هه ژار ئه یینئ! به دووسه د ژینی وهها، مردنییه ک نایینی

ئهمه چند ساله به خواری ده گهرئ ئهم چهرخه رۆژی هه ندیکه، به هه ندئ شه وه زهنگ ئه نویتئ

جله وی وا به یه کی، سواری بووه و تاوی ئه دا بو یه کی تۆر و چه مووشه، که له که ی ئه پسینی^{۴۶۳}

گه رده لولوه و ده فریتئ سروسپالی هه ژار سروه یه که ده گه شینئ دلئ هه ر زهنگینی

بۆته گورگانه شه وی و په رده کولله بو هه ندئ بو گه لی گورگی شه وه، پر به دم ئه یخنکینئ

۴۶۳. جلّه و: په شمه. چه مووش: بزێو، سه ره پۆ.

چالی زیندانه، هه زاران له هه ژاران تیدا پی له کۆتا ده سه پاچه، سه ری ده رنایینی^{۴۶۴}

یه کی پابه ندی که لاهوی که سه ره و ده ردیسه ری یه کی خاوه ندی سه راپه رده یه، تا ملویتی^{۴۶۵}

قووته بو رۆحی یه کی، بو یه کی زیوان و مرۆر شه ربه ت و ژه ره، چ تۆویکه فه له ک ئه یچینئ^{۴۶۶}

لایئ زاخاوی دلّه و سورمه ی چاوه، لایئ ده رد و زوخاو و ره شاوئ، که نه یینئ شویتئ^{۴۶۷}

به متوربه ده رئه کا خه لف و لق و پۆی یه کی بو یه کی وه یشوومه یه، ئاگره ده یسووتینئ^{۴۶۸}

۴۶۴. ده سه پاچه: بیده سه لات.

۴۶۵. پابه ند: پییه ستراو. که سه ر: خه موخه فه ت.

سه راپه رده: باله خانه، باره گا، له کۆندا به په شمالي گه وره ی ده سه لاتداره کانیش وتراوه.

۴۶۶. قووت: خۆراک. زیوان و مرۆر: پوووه کیکی تالئ له ده غلوداندا هه ن.

۴۶۷. زاخاو: پاککردنه وه. سورمه: کل.

زوخاو: خه م و خه فه ت، زرینچکاو.

۴۶۸. متوربه: چاککردن، به وه ی که پارچه یه ک، یان بنچکه گه لایه کی داریک له خه لفی داریکی تر چاک ده کربیت و چه سپ ده کربیت. خه لف: ته رز، لقی ساوا.

گهلی ئازیزی له سه‌ربه‌رزیه‌وه خسته نشیو
به‌رزی کردووه‌ته‌وه نزمی، که ملی نه‌شکینی^{٤٦٩}

سوار ئه‌بی نارسه‌نی پیاده، که هر غاری ئه‌دا
نه له کهس ئاور ئه‌دا، نه هه‌یه بی‌ری دوینی

تو بلی بی به‌م زوو ره‌ژیککی له نوێ په‌یدا بی
چه‌رخێ ئه‌م چه‌رخه به‌جاری له چه‌مه‌ر ده‌ربینی؟^{٤٧٠}

ئیش و ناسۆری نه‌هیلێ، هه‌موو زامی ساریژ
خه‌فته‌ی ته‌فروتووناکات و وچانی بینی^{٤٧١}

ئووچی بی‌زاری (چروستانی) به‌زاری سووچیک
سووچ و به‌دخوایایی گه‌ردوون به‌ سکالا دینی^{٤٧٢}

له‌به‌ر تکاگردنی نووری چاوم (یه‌حیا) ئه‌م دوو غه‌زه‌له
غه‌رامییه‌م دانا

غه‌زه‌لی یه‌که‌م

من که دل ماته‌منشین و بولبولیش هاوار و شین
هه‌ریه‌که سه‌وداسه‌ری خونچه‌ی گولیککی بی‌غه‌شین^{٤٧٣}

من به نه‌قدی دل له سه‌وزه‌ی خونچه‌لیوی سوخه‌شین
ئه‌و به ئاهی لیوی خونچه‌ی دوگمه‌سه‌وزی ئاته‌شین^{٤٧٤}

هه‌ر یه‌که خار و جه‌خاری، باری ده‌ردی دل‌که‌شین
تالی شاری، کولم و ژاری، ماری زولفی خه‌مچه‌شین^{٤٧٥}

هه‌ر یه‌که زامی به تیر و نه‌شته‌ری کون کون له‌شین
دل به ئاواتی نه‌باتی گولده‌می ماته‌م به‌شین

٤٧٣. ماته‌منشین: دانیشتیوی خه‌م و په‌ژاره.

سه‌وداسه‌ر: ئاشق، په‌رۆش. بی‌غه‌ش: بی‌عه‌یب، بی‌غهل.

٤٧٤. نه‌قد: نرخی شت به‌ حازر. ئاته‌شین: ئاگرین.

٤٧٥. خاروجه‌خار: خه‌موخه‌فه‌ت، درکودال. دل‌که‌ش: دل‌پراکیش.

تالی شاری: به‌ری په‌ه‌کیکی زۆر تاله.

٤٦٩. نشیو: نزم.

٤٧٠. چه‌مه‌ر: به‌نه‌هت.

٤٧١. ناسۆر: ئازاری برین. ساریژ: چاکبوونه‌وه‌ی برین.

ته‌فروتوونا: فه‌وتان و نه‌هیشتن.

٤٧٢. به‌دخوایایی: خراپه‌کاری. سکالا: ده‌ربیرینی هه‌ست و باری ژیان.

هەر يەكە سەرخۆشى جۆشى قەترە عەترىكى خۆشىن
كو نەسىمى بى بەيانى، دەم گۆلى كا مەهوهشىن؟^{٤٧٦}

لەو دوو لىئو ئالە، دوو كۆلمى سىپى خالى هەشىن
دل دەهينىت و دەبا، هاوارئە كا خەلوهتنشىن^{٤٧٧}

چارەيەك، شىنى ئوفوق، سوورى شەفەق، خۆرى بەتىن
گشتى شىوان، عەسر و شىوان و عىشا، چۆن دابەشىن!^{٤٧٨}

من سەرم سوورماوه، چۆن رىكەوتوون وا سوور و شىن
خالى شىن ماتم دەكا، بەو لىئو سووره دلگەشىن

ئووچى پاراو و تەرى زارى (چروستانى) يەقىن
بولبولاسا نەغمەيى سەد نەزمە بى، طالەرەشىن^{٤٧٩}

٤٧٦. مەهوهش: وهك مانگ.

٤٧٧. خالى هەش: خالى رەش.

خەلوهتنشىن: چلەكيش، كەسىك لە شوينىكى چەپەكدا، بە مەبەستى
خواناسى بۆ ماوهى چل رۆژ بمينىتەوه.

٤٧٨. لە دەسنووسىكى تریدا ئەم نيوەديرهى بەم شيوهيه نووسيوه:

وا شەفەق، شىنى ئوفوق، خۆرى بەتىن، قىبلەى جەبين

پاكي شىوان، عەسر و شىوان و عىشا، چۆن دابەشىن!

ئوفوق: ئاسۆ، كەنارى ئاسمان.

شىنى ئوفوق: واتە كاتى خەوتنان.

شەفەق: سىپىدە، بەيان.

سوورى شەفەق: كاتى رۆژئاوابوون.

شاعير بەم شيوهيهى خوارهوه ئەم دوو ديپه لىك دەداتەوه:

(شىنى ئوفوق، نىشانەى عىشايە. سوورى شەفەق، نىشانەى مەغرىبە. خۆر،
نىشانەى عەسرە. سۆفى خەلوهتنشىن، كە خال ئەبينىت لە روخسارى
مەحبوبە، بە عىشاي تى ئەگات، كە دوو لىوى ئال ئەبينىت، وا ئەزانىت
مەغرىبە، كە كۆلمى سىپى ئەبينىت، ئەللى عەسرە، سەرى لى ئەشيويت
نازانى چ نويزىكيان بكات).

٤٧٩. ئووچ: قاميشىكى بارىكى تايپەتە، سەرەكەى دادەدرىت بۆ نووسين.

پاراو: تىرئاو. طالەرەش: بەدبەخت.

غەزەلى دووھم

ئەى بوون و نەبوونى نەفەست، مان و نەمانم
بىنەقدى ھەوا، مردن و سەوداتە ژيانم^{۴۸۰}

ئاوايى دلم چۆلە، بەبى خىلى خەيالت
ئاوايى بە دلدارى بفرموو، دل و گيانم

بى دەرکە رەقىب، ئەو تەمەلە لاتی ھەلاتە
خۆم مەشقى غەمى ئەشقى تۆ، ئازانە ئەزانم^{۴۸۱}

ئەو دل رەشە، نەعل و يەمەنى مائە بە دەميا
من مۆرە دلم، مالى لەبى لەعلى يەمانم^{۴۸۲}

ئاوارە دەکا پەرچەمى، ئىوارە تەماشام
وا ھەر بەتەما چوونى شەو و بوونى بەيانم^{۴۸۳}

۴۸۰. نەقد: نرخ. ھەوا: خۆشەويىستى.
۴۸۱. رەقىب: ناحەز. ھەلات: فرۇفياۋى، ساختەچى.
۴۸۲. يەمەنى: جۆرىكە لە كەوش و پىلاو.
لەعلى يەمان: گەوھەرىكى بەنرخ و جوانە.
۴۸۳. چوونى شەو و بوونى بەيان: پۇيشتنى شەو و ھاتنى پۇژ.

لابە تەمى زولفت لەسەر ئاوينەى كولمت
با چارەيى بىچارە بدا جارى نىشانم^{۴۸۴}

دققەت لە قەدى ئەلف و كەچى لامى دوو زولفە
لەم ماتەمەدا ماوہ دل و، لالە زمانم^{۴۸۵}

چاوم كە روا، خىل بوو لەبو چاو و پروانت
بىچاوووروو بو تىلەيى چاوى، كە ئەروانم^{۴۸۶}

زولفت كە قەرىنى روو، شىوہى شەو و پۇژە
ئەو سىبەرى خۆرم، ئەم ئەلەترىكى شەوانم^{۴۸۷}

دەم عەترى شەكەر قەترە، مەگەر لىوى تۆ چاكا
دوو لىوى بەبار، زەردى پروان، پۇحى رەوانم^{۴۸۸}

۴۸۴. چارە: پوخسار.
۴۸۵. كەچ: لار.
(ئەلفى قەد لەناو دوو لامى زولفا دەبىت بە لال)
۴۸۶. چاوم پروا: زۇر چاوە پروان بووم. تىلە: گۆشەنىگا.
۴۸۷. قەرىن: ھاودەم، ھاوسەر.
۴۸۸. زەرد: مەبەستى نەخۇشە.

عەھدئىكە، دوو پىم ناوئە رى عەشقت و ماتم
بو شوپنە ونى، ھەر بە تەما، ھاتى ژوانم^{۴۸۹}

كەشكۆلى دل و زارى (چروستانى) لە نەزما
پر بابەتە بو دل، ھەچى پىويستە، ئەزانم^{۴۹۰}

دوای ئەو دوو غەزەلە، ئەم غەزەلەم بە پەشيمانى و
عيبەرەت وت، چونكە باوكم بەرھەمەت بىت فەرمووبووى:
شيعر مەكە بە مەراق، چونكە درۆى زور تىدايە.

غەزەلى پەشيمانى

بە پىرى عەجايب گروگال ئەكەم
عەجەبتر، كە باسى خەتوخال ئەكەم

بە داخى دلى بىدەماخم گەلى
كولا مۆخم، ئىستە سەرم قال ئەكەم^{۴۹۱}

لە قۇناغەو تە بە قۇناغى گۆر
ھەوا ھەولپىيە، نەفسە عەودالەكەم^{۴۹۲}

۴۹۱. بىدەماخ: بىكەيف. سەرقال: جەنجال. مۆخ: مېشك.

۴۹۲. قۇناغە: ساواى پىچراو بە قوماشېك، مەلۇتکە.

قۇناغ: مەبەست مەنزل و شوپنە. ھەوا: ئارەزوو.

۴۸۹. شوپنە ونى: شوپنېزىرکردن.

ژوان: جىگەى بە يەكگەيشتنى دلداران.

۴۹۰. كەشكۆل: دەفرى دەرويش، كاسەى دەرويش، كە بو زور كار و مەبەستى
خوى بەكارديت و، بە دەستنووسىك يان كتيبيك دەوتريت، كە زور لە
ھۆنراوہى شاعيرانى تىدا نووسراوہتەوہ.

لە دەقئىكى دىكەى شاعيردا، نيوەدپىرى دووہم بەم چەشنەيە:

(ئاوالەيە، ئاوارەيى بەزمىكى رەوانم)

لە دەستنووسەكەيدا شاعير نووسيوپتەتى:

(ئەم غەزەلە لە "دەنگى گيتىي تازە" لە بەغداد جوانى چاپ کردبوو).

خه یالیکى خواوه، به دنیا بگم
به پیاده، له بو سواره پامال ته کم^{۴۹۳}

گه لى بيفه ر و خيرو بى گرم کهوا
جله و، ها به ده ست دوژمنه زال که کم

له شه ست و شه شه مدایه سالم، که چى
خه یالى منالیکى شه ش سال ته کم

هه تا که ی به کاسى له گوئى گا بنووم
هه زاران، که وا روئى ئاوال که کم!^{۴۹۴}

ره وایه، له تاو له رزى خووم نه سره ووم
له رووت و ره جالى شه وى چاله کم

مه گهر ره حمى داوهر، تکای پىغهمبه ر
له خوئانه وه دهس دهنه بال که کم^{۴۹۵}

۴۹۳. پامال ته کم: ته کان نه ده م.

۴۹۴. ئاوال: هاوړئ.

۴۹۵. داوهر: مه به ست خودایه.

ته گهر هه ور و تاریکه ریگم، به لام
به وان چاوه ریى خوړ و سامال ته کم

(چروستانى) هاوناوى پىغهمبه ره
ئومىدم هه یه، چابى ته و مال که کم^{۴۹۶}

۴۹۶. چابى: چاک بئیت.

دهنگى بېرهنگى بهارى ۱۹۴۸

له گوټما دهنگى بېرهنگى بهار و كوچى زستانه
كه گوټيا بارى خه م ناميتى، نورهى كهيف و سهيرانه^{۴۹۷}

له باسوخواسى خه لكى، وا دياره جه ژنى نه ورؤزه
كه رؤژى تازه دى، ده بري له چاوا هم تم و تانه^{۴۹۸}

خه يالى خاوه، داواى پووجه، يارى بيسه و شوټه
دهماخي هه رزه و بיעاره، هى سه رخوش و مه ستانه

به هارى وا به هارى بى، كه خوټى دل نى گارى بى
جگه زامارى دارى بى، كه له پچه و كوټ و زيندانه^{۴۹۹}

مه لى نه ورؤزه، جانسوژه، تم و ماتم ته پوتؤزه
له بو دل داوه، ئالؤزه، جه خار و دهر د و سندانه^{۵۰۰}

به هارى وا چ بى چاكي، كه پاراوى شه ره خاكي!
به ئاخ و داخه خوټراكي، گولوو كى خوټى لاوانه^{۵۰۱}

وه نه وشه زولف و كاكوټى سه ره و ژيرى هه ژارانه
وه كوو نه رگس دوو چاوى ئه بله ق و زهق، سه د هه ژارانه

چ نه ورؤز و به هاريكه، له بو بيشه رم و عاريكه
له بيفكر و ده ماريكه، كه وا خوونخواري ژيرانه!^{۵۰۲}

له جياتى به زم و سه يرانى، گه لى دل بوته بوريانى
له باتى نه زم و گوټرانى، سه داي ناله ي هه ژارانه

به هارى بو هه ژاران، سه د كرټوه و زوقم و له رزين بى
ئه بى چى بى، ئه گه ر چى، بو گه لى كه س بوته له رزانه!^{۵۰۳}

گه لى ساله به هارى هاروهاجه، شټه نه ورؤزى
له جيى مه لجه م برينه، جه ژنى شينه، ژينى وه ك ژانه

۵۰۱. گولووك: گولاله سووره.

هم پارچه شيعره له نه نجامى كاريگه ريبى رووداوه كانى راپه رپينى نه و
ساله دا وتراوه.

۵۰۲. خوونخوار: خوټنمز، خوټنخور.

۵۰۳. له رزانه: خوټشى و شادى.

۴۹۷. گوټيا: گوايا

۴۹۸. تم و تانه: تاريخى و ليل.

۴۹۹. نىگار: خوټشه ويست.

۵۰۰. جانسوژ: دلسوژ خه جار: زهحه مت.

هه‌زاران بیدەس و مایه، هه‌زاران بیکه‌س و سایه
گه‌لی پر په‌مپه وه‌ک تایه، که بیسه‌ر، گهرم و گه‌ردانه^{۵۰۴}

به بایی خو ده‌بی په‌نچه‌ر، ده‌رووخینی دل و پی و سه‌ر
له‌به‌ر خام و له‌سه‌ر چه‌مپه‌ر، کولله‌ی ژیر خاک و به‌ردانه^{۵۰۵}

به‌هار ئه‌و فه‌سله‌یه، به‌هره و به‌ری به‌رز و نه‌وی بگری
که شه‌وقی رۆژی نه‌ورۆزی چرای ژوور و ده‌ر و بانه^{۵۰۶}

شنه و سه‌وه‌ی نه‌سیمی بی، ته‌ر و تازه ده‌ماغی گشت
هه‌تاو و ئاوی جانبه‌خشی، نزار و ئه‌رز و سه‌یوانه

نه‌هیلنی به‌رگی ره‌شپۆشی، زه‌وی تاقه و غه‌زه‌لپۆشی
په‌ژاره و ماتهم و خه‌م، لابه‌ری له‌م لیوبه‌بارانه^{۵۰۷}

بلی ئاواتی دل جاریکی تر رووی تینکا هاتی
بکاتی نه‌هاتی ئیمه، ئازاکا به‌ ئازانه!^{۵۰۸}

۵۰۴. مایه: پاره. پرپه‌مپ: فوونتی‌کراو. گه‌ردان: سوورپانه‌وه.

۵۰۵. چه‌مپه‌ر: کلاویکه له‌ پپوش دروست ده‌کریت.

۵۰۶. له‌ شوینیکی تردا، شاعیر نیوه‌دیری دووه‌می به‌م شیوه‌یه نووسیوه:

(که نووری رۆژی نه‌ورۆزی، چرای هه‌ر ژوور و کۆلانه)

۵۰۷. پپۆشی: بیپۆشی.

۵۰۸. نه‌هاتی: بیبه‌ختی. ئازاکا: ئازادکا. بکاتی: له‌ناو به‌ری، نه‌هیلنی.

که بو لاوانی ئازادی، به ئازادی ژیان ده‌رکه‌وت
ئه‌لین ئه‌و رۆژه نه‌ورۆزه، گولی دل‌خوازی خۆمانه

(چروستانی)، به ئازادی ده‌پشکوی گول به دل‌شادی
تکایه، نیشتمانزادی بلین ئه‌م شیعره خوشانه^{۵۰۹}

۵۰۹. نیشتمانزاد: نه‌وه‌ی نیشتمان.

له چه پسی ژووری دوو که لدا، نه ماوه
مه گهر سوؤفی، که ئه وه ههر تیخز اووه

موراعاتیکی سهه رتاپای خوؤت که
نه ما پیچانه وه، ههر وه ک مه لوؤتکه^{۵۱۳}

چه مهن وا بهرگی رهنگاورهنگ ئه پووشی
له بوؤ ئارایشی خوؤی تیده کوشی^{۵۱۴}

عه جهب رایخستوووه فهرشی (مونه ققهش)
له بوؤ نه زهه تگه هی یارانی مه هوش^{۵۱۵}

به دار و ئهرز و شاخ و ههر مه کانی
ئه وا خووا دایه وه نه وعه ژیانی

له سههر تا پی له بهریان کرد قه دیفه
له ههر رهنگی، که زور جوان و زه ریفه^{۵۱۶}

۵۱۳. موراعات: چاودییری.

۵۱۴. ئارایش: پازانه وه.

۵۱۵. مونه ققهش: رازیندر اووه، رهنگاورهنگ. نه زهه تگه: سهیرانگه.

۵۱۶. قه دیفه: قه یفه، جووره کووتالیئکه.

سالی (۱۳۵۱)ی کوچی، که ریکه وتی سالی (۱۹۳۱)ی زایینی
ئه کات، قوتابخانه م دانا، منالان داوای نه ورؤزنامه بیان کرد،
منیش ئه م به هارنامه یه م بوؤ دانا:

به هارنامه ی سالی ۱۹۳۱

بیحه مدیلا به سهه رچوو تاوای زستان
نه جاتی بوو قور و چلپاوی زستان

هجوومی له شگری ئه نفاسی نه ورؤز
سوپای سه رمای بلاو کرد ههر وه کوو توؤز^{۵۱۰}

له مه ولا زه مزه مه و به زمی به هاره
حه یاتی تازه بوؤ ههر کهس نیساره^{۵۱۱}

له قه بری ژووری قه بز و خه ففه و تار
به نه فحه ی هاته دهه، ههر یار و دلدار^{۵۱۲}

۵۱۰. ئه نفاسی نه ورؤز: هه وای سازگار و بوئی خووشی نه ورؤز.

۵۱۱. نیسار: نثار: به ریل اووه، کراوه یه، ئاو له لایه. زه مزه مه: ئاههنگ و شایی.

۵۱۲. قه بز: تهنگ. خه ففه: خه ففه: هه وای په نگخواردوو. تار: تاریک.

نه فحه: هه وای سازگار.

له دامینى چيا ههر عه تر ئه بارى
ده كا تازه، ده ماخى ههر هه ژارى

له دهشت و كيو، له ههر كوئى كهى ته ماشا
به گول رازايه وه، وهك بووكى پاشا^{۵۱۷}

چنار و ئه رخه وان و ناره وهن، بهوز
له سهريان نا، به جوانى موزه رى سهوز^{۵۱۸}

له دهشتوده ر، شه قايق وا پژاوه
ده لئى خويى شه هيدانه رژاوه^{۵۱۹}

وه نه وشه گهردنى كه چ كرد به باران
عه جهب په خشايه وه، وهك زولفى ياران^{۵۲۰}

وهها نيرگس بلند بوو، بهرز و سهركهش
خهوى پهستى بهريدا، ههردوو چاوگهش

له لايى خونچه يه و ده ميكه نينه
له لايى بولبوله و گريان و شينه

صه فايى باخه وانه و گولچينيه
جهفا بيدركه، ههر گاز و برينه

موبارهك بى، خودايا عه يشى نه ورؤز
له ئيمه و جه معى ئه حبابانى دل سوژ

خوداوه ندا، به حه ققى قودره تى خوت
به جاهى موسته فاي رهمه تى خوت

به هاريكيش له بو دلمان بنيره
گوشادى چاوى بينايى، كه كويره^{۵۲۱}

به دايم پيى بينين، تاليقاى خوت
خهزانى قهده نه بى، وهك ئه ولياى خوت^{۵۲۲}

(چروستانى)، ئومىدى عه فووى خوييه
كه هاوناوى ره ئيسى ئه نبيايه

۵۱۷. له دهستنووسىكى تردا نووسراوه: (له ههر لا كهى ته ماشا).

۵۱۸. بهوز: جوړه دره ختيكه.

۵۱۹. شه قايق: گولاله سووره.

۵۲۰. پهخش: په رتوبلاو.

۵۲۱. گوشاد: گه شاوه، كراوه. بينايى: بينين.

۵۲۲. ليقا: بهيه كگه يشتن. خهزان: گه لاپيزان.

درهختان دەس لەناو دەس، شان بە شان
هەموو تارا بەسەر، عەنبەرفشان^{۵۲۳}

گەلی تەیران، لە ھەر لا بەزم و رەزمە
چریکە و دەنگی گۆرانی بە نەزمە

و ەرن دەستەبەرا، ئیمەش بە جارێ
بچینە چیمەنی دەشت و کەناری

لیاسی گەرمی زستانە فرێدەین
لیاسی نەرمی نەورۆزی لەبەرکەین

بە گەل، با دەس بە دەس بگرین جەماوەر
پیاڵە و شەکر و چا، قۆری و سەماوەر

بە جەم، ئیمەش سەراپامان بپۆشین
بەخۆشی، چالە سەحرا دا بنۆشین^{۵۲۴}

۵۲۳. فشان: بپرژین.
۵۲۴. سەیرە، کە لە گەفتوگۆی (دایکی وەتەن) سەرگۆی چای زۆر
کوئاوئەتەو.

لە ساڵی ۱۳۵۲ی کۆچیدا_ کە رێکەوتی ساڵی ۱۹۳۲ی
زایینی ئەکات، ئەم بەھارنامەییەم بۆ دانان.

بەھارنامە ی ساڵی ۱۹۳۲

چ رۆژیکە، کە دنیا پر لە نوورە
چ فەسلێکە، کە سەحرا سەوز و سوورە

ئەمە نەورۆزە، وا عەلم سەراسەر
بە بوونی ئەو دەماخی بوو (موعەطەر)

ئەمە تەشریفی جەژنی نەوبەھارە
کە بێرۆح و بەرۆح، پر بەرگ و بارە

لە ھەر لایێ تەماشاکە، گۆلۆو کە
سەراپا ئالووالا، چەشنی بوو کە

کەژ و سەحرا و چیمەن سەوز و زەردە
و ەکوو شایێ، کە زاوا بیتە پەردە

سەراپا بەرگی رەنگاۋرەنگى زەررقى
بە دەنگى خۆش بخوینین شیعەر و شەررقى^{۵۲۵}

بە یارى رابویرین و بە فتابوۆل
لە رۆحى پیسى دوژمن، با بکەین گوۆل

تەم و خەم تا کوو ئیوارە بەبادهین
بەرەومال بیینهو، شوکرى خودا کەین

لەبەر بەختى، کە دووچارى نەهاتە
(چروستانى) خەرىكى تورهاتە^{۵۲۶}

لە سالى (۱۳۵۴)ى كوچى ئەم نەورۆزنامەيەم بو دانان،
کە پیکهوتى سالى (۱۹۳۴)ى زايینی ئەکات.

نەورۆزنامە

ئەى براگەل مژدە بى، سەرمانەما زستان هەلات
چاو و دل روون بن هەموو، وا رۆژى نەورۆزى هەلات

مەفرەزەى تىپى بەهاری هەلمەتى هینا بەتاو
وا چەتەى تۆف و کرپو و زوقم ئەکەن پەرتوبلاو

کوردهواری مەوتینم خۆشە، لە ئافەت بى بە دوور
ئاسمانى شین و ماوى، ئەرزى ئال و سەوز و سوور^{۵۲۷}

وا هەناسەى خۆشى نەورۆزى بە بیگیان و بە گیان
رۆحى تازەى سەرلەنووى داوہ لەبو چاتر ژيان

۵۲۷. مەوتینم: نیشتمانم. ئافەت: بەلا. ماوى: ئاوى، واتە وەك ئا و ساف و بیگەرده.

۵۲۵. شەررقى: سروود.

۵۲۶. دووچار: گىروۆدە.

خوش زه ماوه نديکە، سەر تا پيى زهوى رازايه وه
به زمى دهنگى دايه وه، كانى هه موو وا زايه وه^{۵۲۸}

له قلهق و تهيره نئه بابيل و پليسرکى هه ژار
هەر يه که له م به زمه دا نه زمى ده لىن، شهرقى به هار

کووتر و کهو، چوله که و قاز و مراوى، پور و قه
هەر سه ما و به زمه، چريکه و دهنگى گورانى به گه^{۵۲۹}

کيو و کهژ، دار و دهوون، دهشت و چه مهن، خويان نوان
گيا، گه لا پيرو زه رهنگ، گول چه شنى شيلانى روان

پيره مه گروون مي زه ر و به رگى سپى داکه ند له به ر
لاجيوه ردى کرده به ر، سه ريچى سه وزى نايه سه ر^{۵۳۰}

سيو و گيلاس و به هئى، قه يسى و هه نار و داره به ن
شوره بى، سه رو و چنار و ئه رخه وان، توو، ناره وه ن

گولبه ده م رازانه وه، تارابه سه ر وه ک تازه بووک
ئالووالا، ناز و لاروله نجيه، گه وره و بچووک

وا قوتاييه كانى زانستى به داروده سته وه
چوونه گردى مامه ياره، ده م به شهرقى و به سته وه^{۵۳۱}

ئهى كورينه، بين به ويلداشى جلى زه رقى و غه زه ل
با له به ركه ين و به دهنگى خوش بليين شهرقى و غه زه ل^{۵۳۲}

دهس به دهس بگرين، بچينه دهشتى شيوى ئاودار
بو تهماشا كردن و سه يرانى مي رگ و مي رغو زار^{۵۳۳}

هه لگرين خورما و ته ره، هيلكه و په نير و بي له كان
هه لکه نين پيشووک و که نگر، ئاله کوکى وه رده كان^{۵۳۴}

۵۳۱. زانستى: مه به ستي قوتابخانه ناوداره کهى پيره مي ردى نه مره.

۵۳۲. ويلداش: هاوړئ. جلى زه رقى: جلى ره نگوړه ننگ.

۵۳۳. شيوى ئاودار: جوگه ئاويك بووه، له گه ره كى موشيرئاواى شارى
سليمانى، شيوپكى خوش بووه، چه ند ساليكه بووه به به شيك له گه ره كى
عه قارى.

۵۳۴. ئاله كووك: گيايه كى به هارييه، له وه رد و دهشت و شاخدا ده روپيت و
ده خوړيت.

۵۲۸. زايه وه: ته قبييه وه، ئاوى تيها ته وه.

۵۲۹. به گه ل: به كو مه ل.

۵۳۰. لاجيوه رد: گوليكي په ميبى و گه شه.

رَابویرین تا کوو ئیواره به یاری، وه ک برا
سا به ره و مال بیینه وه، دل پر له شوعله، وه ک چرا

به و دلّهی پر سۆزه وه، با بو (چروستانی) له خوا
ره حمه تی خوازین، که بو ئیمه وه ها شیرین دوا

کاتی که معاشی مه لاکان زور که م بوو، گرانی و حه ربیشی
به سه ردا هات، ئەم شیعرانه م وت:

ئهی مه لا، بوونی تو، وه ک تانه له چاوا بوونه
ژینی تو بویه له زووخاو و ره شاوا بوونه
هه ر خه سیس له بره ودایه، له باوا بوونه^{۵۳۵}
کاروباری ئەمه لت تا دی، له ساوا بوونه

رۆژی به ختی تو له گیران و له ئاوا بوونه

صه د که تو خادیمی شه رعی و له دینا که زلی^{۵۳۶}
چونکه چاوت له ده سی خه لقییه، بیده ستوبلی
له کن ئەم خه لقه وه کوو گوشتی له ری گه رده ملی
میزه ری سه رته که وا لیت بووه ته ماکی گولی

رۆژی به ختی تو له گیران و له ئاوا بوونه

۵۳۵. خه سیس: ریسا.
بره و: پيشكه وتن، ره واج، بازارپی گه رم.
۵۳۶. صه د که: هه رچه نده.

پيشه‌وای هەر نه‌ته‌وه، حالى به كه‌يفى خۆيه
كه مه‌عاشى له چل و سى، كه‌مى هه‌شت و نۆيه
تۆ كه ئهم بپۆله‌تييه وا له‌سه‌رت تاپۆيه^{٥٣٧}
پيشه‌وای ميلله‌تى خۆخۆرى، كه‌وابوو بۆيه

رۆژى به‌ختى تۆ له گيران و له ئاوابوونه

ده‌ولمه‌ندى ميلله‌ت تاجر و به‌گ، ئاغاوات
چاك ئه‌ده‌ن پاره له‌بۆ تورك و فه‌له‌ستين و فورات
(جارى ذى القرب و جنب صاحبي بالجنب) كه هات^{٥٣٨}
وتى كه‌وتووم و ده‌ستم بگره، ده‌لى پى، هه‌يهات^{٥٣٩}

رۆژى به‌ختى تۆ له گيران و له ئاوابوونه

گه‌رچى جىي مه‌سكه‌نت فه‌قره، گه‌لى قه‌رزاره
به‌شى لاي ميلله‌ت و ده‌وله‌ت به شه‌ريعه‌ت دياره
گه‌ر له برسا بمري، گوڤى نه‌ده‌نى بپچاره
تۆ كه نابووتى و پاره‌ت نيه، لىت بيزاره

رۆژى به‌ختى تۆ له گيران و له ئاوابوونه

چيت له ئه‌وقاف و خه‌زىنه و به‌له‌دييه داوه!
له هه‌موو بپه‌شى، بۆ خه‌لقى وه‌كوو ليشاوه
چه‌لومل، نه‌گه‌تى نوشته‌ت له هه‌موو شو‌راوه^{٥٤٠}
تا (رجالى) وه‌ته‌نت رووت لىنه‌كه‌ن به‌ملاوه

رۆژى به‌ختى تۆ له گيران و له ئاوابوونه

٥٣٧. بپۆله‌تى: بپه‌خت، چاره‌په‌ش، كلۆل.

٥٣٨. جارى ذى القرب: دراوسىي نزيك. جنب: دوور.

صاحبي بالجنب: هاوڤىي نزيك.

٥٣٩. هه‌يهات: دوور.

٥٤٠. چه‌لومل: پيوه‌ندكراو، ته‌وق له‌ملكراو.

له هه موو دائيره موسته خده مي ره سميانه^{٥٤١}
لايهحه ي گرتني مووچه به ته قاعداننه^{٥٤٢}
هه ر مهلا لهم كه ره مه بيهش و سه ر گه ر دانه
رووي له مي زه ر نيه ميري، دوو هه وا و يه ك بانه^{٥٤٣}
رؤزي بهختي تو له گيران و له ئاوابوونه

ئه گه ر ئه شراف و ريجالت نه كهن ئيتر مه يلئ
گه ر به شيواو و په شيوي تو نه كهن دل كه يلئ
شو خوشه نكي له كه شه نكي تو نه كا واوه يلئ^{٥٤٤}
به خودا چاره سه ري خو ت كه، هيلاك ي خه يلئ^{٥٤٥}

رؤزي بهختي تو له گيران و له ئاوابوونه

صه د كه لئت زويره، دوعا ي بو بكه، قه د لئتي مه به زيز^{٥٤٦}
مه وته نت پاكوته ميز بي، نه ته وه ي تاك و عه زيز
وه ك (چروستاني) بلئ، ره بيبي ته با بن وه كوو ريز^{٥٤٧}
گه ر له نيو ده رنه چئ ئه م دل ره قيه و ده عيه و فيز
رؤزي بهختي تو له گيران و له ئاوابوونه

٥٤١. موسته خده م: كارگوزار.

٥٤٢. لايهحه: ليست.

٥٤٣. دوو هه وا و يه ك بانه: په نديكي پيشيناني كوردويه، واتا: وا ريك ده كه وي ت كار يك يان مه به ستيك بو كه سيك گونجاو و ره وا بيت، كه چي بو يه كيكي تر نه گونجاو و نار هه وا بيت، په ندي پيشينان ده لئ: (بانئكه و دوو هه وا).

٥٤٤. كه شه نك: داماو. وه يل: هاوار.

٥٤٥. خه يلئ: گه ليك، زور.

٥٤٦. صه د كه: هه رچه نده.

٥٤٧. ته با: ريك.

به بيانووی جه ژنی چوارقوڻیې جومعه، ئه وه لى ره مه زان،
جه ژنى نه ورؤز له (۱۹۵۸/۳/۲۱) ی زایینی، ئه م نو شیعره م
دانا و ناردم بو (گیوی موکریانی).^{۵۴۸}

رؤزی 'نابغه' هه لکه وتوو

له میژه چه رخی گهردوون خول ده خوات و رؤز و شهو دینی
پشوو نادا به گیتی، کاره ساتی تازه دهنویتی^{۵۴۹}

نه ماندی رؤزی وه ک بیستویه کی ئاداری په نجاوه هشت
به چوارقوڻی دوو جه ژنی دینی و، دووی عاده تی بیتی

به جومعه و هه وه لى رؤزوو، به جه ژنی دار و نه ورؤزی
فه ر و پیرؤز و دلخوشی، له هه ر لایى بپرژیتی

له دینا جومعه یه، سه رداری رؤزان، جه ژنی ئایینه
حه جی تیپی هه ژاره، پیتی هه ر کاتی له هه ر شویتی

له ئاییندا سوپاس و فه رری مانگی رؤزوو، وه ک رؤزه
به خیر و ره حمه تی، به دکار و تاوانبار ئه بووژیتی^{۵۵۰}

به ری داری نزار و باخ و چه م، بیجگه له سیبه ریان
که هوی نیوه ی ژیانه، بو مه زن جه ژنی ئه نالیتی

هه وه ل رؤزی به هاره، پیی ده لى نه ورؤز و رؤژیکه
سه ره ی ژینیکی تازه و هیرشی گولزار ئه بزویتی^{۵۵۱}

به کانی و دهشت و که ژ، روخسار و رهنگی تازه بهش ئه کریت
ئیتیر تیپی به هاره و هیزی سه رماوسو له ده شکیتی

ره وایه، (نابغه) هه لکه وتوو، ناوی نی (چروستانی)
که رؤزی جه ژنی چوارقوڻی نه بینراوه هه تا دویتی

۵۴۸. هه ندی له به ره مه کانی له گوڤاری (هه تاو) دا بلاو کراونه ته وه.

۵۴۹. چه رخ: سووپی زهوی. گهردوون: فه له ک، دنیا.

خول ده خوات: ده سووپی. گیتی: جیهان.

۵۵۰. ئه بووژیتی: ئه ژینیتی وه.

۵۵۱. ئه بزویتی: ئه جوو لى تی.

یاری له گه‌ل حاجی ئەحمەدی ئەحە رەشی مەلا برايم،
به يادگار بو شېخ محەممەدی مەحوی

قەلەم، بهۆنەرەو سەرگوزەشتەیتکی وا
که سەیر و دۆغرییه، پەر له نوکتە بو وریا^{٥٥٢}

مەبەست له یارییه، با کەس نەلی چروستانی
دەماخی هەجوی لەسەردایه، خۆی بکا ریسوا^{٥٥٣}

لەبو یەکی له ئەدەبخانەکان ئەچووم رۆژی
به نیازی گرتنی تارەت، که گەیمە بەر دەرگا

له ژووری ئاودەسەکه، حاجی ئەحمەدی رەش بوو
له ئیشی خۆی بوووه و بێمنەت لهوی هەستا

بەلا، که هاتە دەر و جیگەکە ی بە خالی ما
له دەرگە دەستەجڵەو، هەر به دەستەوه وەستا^{٥٥٤}

بەشۆخی کردی بەسەرما، به مننەت و شاباش
چ مننەتی، مەگەر ئەو کردبیتی، ئەو بیکای^{٥٥٥}

وتی: بزانه لەبەر خاتری تو زوو هەستام
که چاکە بێت و بەخۆرایي تینەگە ی ئەمما^{٥٥٦}

ئەمە به خوێندنەوهی یەک (قەصیدە بوردییه)
که بۆم بخوینیهوه، پەر له شەوق و زهوق و صفای^{٥٥٧}

که هیچی لی نەدزی، پیت بلیم به وشکەمزی
که نان و ئاوی نەبی، نیمە شەوچەرە، بێچا^{٥٥٨}

که حاجی گەوهەری هەلرشت و کەلله شەکری شکان
بەبی جەواب و قسە چوومه ژوورەوه، ئینجا

له بەحری فیکر و خەيال، به جارێ غایب بووم
که شوهرەتی هەیه، وردی خەيال و فیکری خەلا^{٥٥٩}

٥٥٥. بەشۆخی: بەگالته‌وگه‌پ. شاباش: بەخشیش.

٥٥٦. ئەمما: بەلام.

٥٥٧. قەصیدە بوردییه: چامەیه‌کی دوورودریژە، شاعیری بەناوبانگ (بوه‌یصیری)، له ستایشی پیغه‌مبەردا دایناوه.

٥٥٨. وشکەمزی: بەخۆرایي، بیکری، به نانه‌سکی.

٥٥٩. خەلا: ئاودەست، توالیت.

٥٥٢. دۆغری: راستی.

٥٥٣. دەماخ: مەبەست کەیف و خۆشییە.

٥٥٤. بەلا: بەلام. دەستەجڵەو: بەنەخوین.

برا، کرینی قسیده به جیی قهزا حاجت
ههزار ئهوهنده عهجهبتر، له بهیعی کیچه به گا^{۵۶۰}

له عومری خۆم شتی وام قهت نهیست و نهمدیوه
که کردییتی کهسی، وا موعامهله و سهودا

حهقی قهصیدهیه خانهی ئهدهب، طهعام و بخوور
نهوهک له جیاتی ئهدهبخانه و عفونتهتی وا^{۵۶۱}

له شیخ محهمهدی باشکاتب و نهوهی مهحوی
بفکره، لای کهمه دنیا، به یهک قهصیده بدا

ئهوهن بهقیمهته لای ئهوه، به رۆح و دل ئهیهوئ
ههرجی ههیهتی، لهپیناوی نهزمی خهرجیکا

به فهرش و دۆشهک و پشتی، بخوور و عهتر و گولاو
وههاله ئۆده دهکا، دل لهوئ دهبی ئاوا^{۵۶۲}

دهکا له دهعهوتی ئهحاب و بهزمی نهزمی سهرف
پلاو و گوشتی به بامیه و تهماته، شهکر و چا^{۵۶۳}

دهخوینریتتهوه شیعیری (قهصیده بوردییه)
چ مهجلیسی، که به ئاداب و خۆش و پر مهعنا

دلی عهجهب دهگهشی، رۆحی وا دهبی تازه
به حوسنی قهصدی دهکا، دهسبلاو و دم به دوعا^{۵۶۴}

وههیه عادهتی ئهوه، کاکي رهش، کهچی تۆش خۆت
بههیز و مایه نوان و به موشتهری دانا

لهبو کرینی قهصیده، به جیگهپیشاوئ
لهپیشهوه سهلهمی وا دهکهی بهبی پهروا^{۵۶۵}

کرین به جیگهی مرداری دورر و مرواری
له عومری بووته، چه بیستووته، چۆن ئهبی شتی وا؟

۵۶۳. بهزمی نهزم: پیویستی ریکستن.

۵۶۴. حوسنی قهصد: مهبهستی باش. دهسبلاو: بهخشنده و دلفران.

۵۶۵. سهلهم: مامهله به سهوزخپ. بیپهروا: بیباک.

۵۶۰. قهزا حاجت: دهست بهئاوگهیاندن. بهیعی: فرۆشتن.

۵۶۱. خانهی ئهدهب: شوینی بهرز و ریزلینانه.

بخوور: داریکی بۆنخۆشه به سووتاندنی بۆنیکی خۆش بلاوده بیتهوه.

۵۶۲. ئۆده: ژوور، دیوهخان.

ئەلەين، كە يوسفى مىسرى، بە يەك گولۆلە دەزوو
لە موفلىسىكەوہ جارئ موعامەلە دەكرا

بەلا ئەتۆ كە لە دەستايە، حاجى دەسمايە
بۆ وەك گولۆلە، دەست پەر گريپە، ئالۆزا

درۆى نە كرددووہ، رەحمەت لە گۆرى پيشنان
زەرپرى بۆ زەرگەر و گەوہەر بۆ گەوہەرى دانائ^{۵۶۶}

رەوايە شىوہ نوزارى بكا (چروساتانى)
لە داخى خۆى، كە بەلاشە دەبينرى ديبا^{۵۶۷}

بەلا، كە بيشەيە دنيا و لايئ گولزارە
لەلايە كيش دركودالە، لىي گلە ناكائ^{۵۶۸}

۵۶۶. زەرپرى بۆ زەرگەر و گەوہەر بۆ گەوہەرى دانائ: مەبەستى ئەوہيە كە،
ھەر كەسە و ئيشى خۆى، بيان ھەر كەس كە ئيشىكى پى ئەسپىردرى،
بتوانىت بيكات و بيزانىت. پەندى پيشنان دەلىئ: (قەدرى زىر لاي
زەرەنگەرە).

۵۶۷. ديبا: جۆرە كوتالئىكى ئاوريشمى رەنگاوپرەنگە.

بەلاشە: جۆرە قوماشىكى سادە و ھەرزانبەھايە.

۵۶۸. بيشە: دارستان. گلە: گلەيى.

لە رۆژى دووشەممە ۲۶ى مانگى حەج لە سالى ۱۳۷۷ى
ھيجرى، بەبۆنەى شوپشى تەممووزى سالى (۱۹۵۸)وہ ئەم
شيعرانەم دانائ:

ھەلبەستى يەكەم

سوپاس و گەورەيى بۆ خالقى گەردوونى گەردانە
لە سروەى لوتف و تاوى قەھرى، زانائ مات و حەيرانە^{۵۶۹}

لە بەحرى (كل يوم ھو فى شآن)، كە پەى نادائ
لە ئەنجامت بترسە، تىپەرینە، يانە خنكانە^{۵۷۰}

ھەموو ھات و نەھاتت كەوتن و ھەلسان و بوون و چوون
لە بگرەوبەردە، تا بينەوبەرەت، فەرمانى يەزدانە

۵۶۹. گەردان: سووپا. سروە: شنەى بەرەبەيان.

تاوى قەھر: تىنى رىق و تورپەيى.

۵۷۰. (كل يوم ھو فى شآن): ئايەتئىكى قورئانە، لە سوورەتى (رحمان)م لە
وہسفى خوادا، واتە: ھەموو رۆژئ ئەو لە كاردايە، بە فەرماندانى (كن) واتە:
ببە. پەى نادائ: ببينە.

خودا، گەر ھېرشى ھېز و ئىرادەت ھەلمەتى ھېنا
ئىتر سەرکەش سەرەوژىرە، لە كەوتوو، نۆرە ھەلسانە^{۵۷۱}

كە شمشىرى نھىنى تىزى حوكمى تۆتە كانى دا
دەخاتە گورگەلۇقە، گورگ و فىل دىتتە جۇلانە^{۵۷۲}

بە بەرزى و دەسدرىژى و سەرکەشى مەخورە، دەست دەبىر
لەپر تووشى سەرەولېژى دەبى، جىت چال و زىندانە

برا، وريابە زۆر سەر بەرزى بەد كىردار و تاوانبار
لە كىيوى بۆ نشىيوى چوو، نەدىيوى شىيوى فەوتانە^{۵۷۳}

ئەگەر كىيوى دەبى بتوتتەو، نۆرەى نەھاتت دى
گولۇلەت كەوتە لىژى، مان و ژىنت مردن و ژانە

بە گيان و چاو و گوى وريا و دووربىنبە، كە چاك و بەد
يەكئى تام و بەرىكى تىايە، گەر مردن وە گەر مانە

لە تارىكىي نەھاتى و نەگبەتيدا، مەبرە ھىواى دل
كە رۆژى ھات و رزگارى، لە پارىزايە پەنھانە^{۵۷۴}

كە كاسەى زەبروزەنگى خويتمژى پىر بوو، دەبى برژى
لەپر تووشى شەوى نەحسە و سزايە و پەتپەتيدانە^{۵۷۵}

ھەراى چواردەى تەممووزى نۆسەد و پەنجاوھەشتى جەبىش
لە دنيا نەبووھە وىنەى قەت، ئەشى بۆ جەژنى تاقانە^{۵۷۶}

ھەويىنى زۆر و زالىيى دوژمن و پەرتوبلاوى گەل
ھەموو پەندى پساتن، رەنجەرۆ، ريسوا، سزادانە^{۵۷۷}

تەبايى و رىكوپىكى و كۆمەلى و ئازادىيە، ئىتر
درا جارى قرانى ماكى ئىستىعمارى مۆرانە^{۵۷۸}

بەخو دەكرى شەوى زۆر و ستەم لاپا، لەپر بىكا
بە رۆژى پاكى جومھورى، لە چاوا لا بيا تانە

۵۷۱. سەرکەش: سەرىپچىكەر.

۵۷۲. گورگەلۇقە: رۆيشتنى گورگئاسايى لە ھەنگاوانان و خىراييدا.

۵۷۳. كىيوى: بەرزى. نشىيوى: نزمى.

۵۷۴. پارىز: خۇداگرتن. پەنھان: شاردراروھ.

۵۷۵. نەحس: نەگبەتى، نەھاتى.

۵۷۶. ھەرا: مەبەستى لە شۆرشە.

۵۷۷. پەندى پسات: ئەلئىن فلانكەس بوو بە پەندى پسات، كاريكى بەسەر

ھات، بوو بە مايەى عىبەرەت و پەندلىيۈەرگرتنى ھەموو خەلكى.

۵۷۸. چار: بانگ. قران: نەمان.

ديسان بههۆي راپهړين و پرکيشي عيراقهوه بو رزگاري ۱۹۵۸/۸/۱

سهرم سوورما، گهلي دهمري لهبو گهل شين و گريانه
گهليکيش مردني هوي جهژن و شايي و چهپلهريزانه

وهصي و نووري سهعيد و (ميصر) و (عهدولناصر) و بهغدا
له هيژ و قودرهتي حهق، عيبرهت و دهرسيکه بيزانه

ئهوي دوپتي نيشان بوو، بو پلاري طاغيه، ئهمرو
به ناوي قائيدي ئهکبه، لهسهر زاره و لهنيو گيانه^{۵۸۲}

نهما ئه دوو پهله ههوره رهشهي ماكي پها و پيسي
بههوي تاوي سوپاوه و ههلمهتي کومهل، بهمهردانه

تهبايي و ريکيي ميصر و شام و بهغدا کارهساتيکه
که پاراوي ههزاران تينووه، رووناکيي چاوانه

له شايي و بهزم و سهيراني، به نهغمهي نهزم و گوراني
ههموو شاري سليماني، وهکوو روژاني جهژنانه

۵۸۲. پلار: توانج. طاغيه: له خوځايييوو، زوردار.

نهما بهندي عيراق و بهندي، رزگار و ئازا بوو
له يهک ئانا به پرکيشي سوپا و کومهل، به شيرانه^{۵۷۹}

له کومهل مژده، جومهوري به پيروزي خودا کردی
گري و کوسپه و پلهش، تهروتوناکا و رجامانه^{۵۸۰}

ژن و پياوي کهژ و دهستي عيراقی، ههر له دي تا شار
بهخوشي و كهيف و شادي، روچ و ژيني تازهپهخشانه

نهامي كهس نهبوو بيژي، كه بهر دهگري به پهجا سال
لهپر وا خوا رواني سيپهر و بهرداني، يهک ئانه^{۵۸۱}

له لوتفي خوا دهسي زوري نيه بهندهي (چروستاني)
بهپهروا ئهژي، ترسي نيه، هاورپي ههژارانه

۵۷۹. پرکيشي: زاتدانه بهرخو، پهلاماردان.

۵۸۰. پله: سهختي.

۵۸۱. بهردان: بهروبوومدان.

نەشىدى راپەرېن و ئەورەى (صوت العرب) باوہ
لەناو مالان و خیزانە، لە ھەر دووکان و چاخانە^{۵۸۳}

خودا ھیزی بدەى بەم راپەرېن و ئیتتيفاقە، تا
بەرى ئازاد و بەرزى وەرگرن، چى عورب و کوردانە

خودا کورد و عەرەب ئازاکە، پاکیکە لە ئىستىعمار
لە ئەمريکا و ئینگلیس و فەرەنسە تیک بدە لانە

بە تاوى تىپى قەھرت، دامریتە ئاگرى دوژمن
بە ئاوى فەتح و نەصرت، ئاو بدە ئەم لیبەبارانە

شوکور وا ھاتە دى ئاواتى دل بو عارەب و کوردان
بە لاچوونى تەمى تارىکى ئىستىعمار و بىگانە

برا نۆرەى تەبایى و ریکىيە، سا ھۆگرى يەک بن
ئىتر پەرتوبلاوى، دوو دللى، ناکۆكى، تاوانە

۵۸۳. صوت العرب: ئىستگەيەكى رادیۆى کۆمارى میسرە.

ئەگەر ئەم دوو برايه پشت بەیەک بەستن، بە یاریى خوا
بە جان و دل بکۆشن، ھەردوو کۆمەل گورج و ئازانە

مىسۆگەر ھیزی یاریدەى خودا سەرکردەى گشتە
ھەویتى ریکوپیکی، ھۆى تەبایى دین و ئیمانە

بە جاھى ئەحمەد و قورئان بىەخشە ھیزی ئازادى
بە ئىسلامت، کە قورگم بو کەساسى پىر لە گریانە

دلّم تینووى تەبایى عارەب و کوردە، خودا بىکا
بە عەونى خۆى، ئەگەرچى کوردم و ئەسلم (چروستانە)^{۵۸۴}

۵۸۴. عەون: یارمەتى.

تیبىنى: ئەم دوو شیعەرە لە گۆقارى ھەتاودا، ژمارە (۱۳۸)، پوژى يەکشەممە
(۱۵ ئابى ۱۹۵۸) بىلاوکراونەتەوہ.

دیسان به هۆی راپه‌پینی سوپای عیراق و هه‌لمه‌تیکی شیرانه بو بنه‌برکردنی ماك و هه‌وینی ئیستیعمار و پرزگاربوون له ژێردهستی و كه‌ساسی، بو ئازادی و سه‌ربه‌ستی، له رۆژی ٤ی ته‌ممووزی ١٩٥٨، له‌سه‌ر داواکردنی ئافره‌تیکی (ممرضه _ په‌رستار)، ئه‌م شیعرانه‌م به شیوه‌ی گۆرانیی کوردی دانا، بو ئه‌مه‌ كه له كۆمه‌لا بیخوینیته‌وه. (مه‌مه‌دی چروستانی _ سلیمانی).

ئه‌ی پیر و لاوان، ئاواته‌خ‌ا‌وازان
وه‌ی بو پرزگاری، جه‌رگ و دل‌سو‌زان

ئه‌ی تامه‌زرۆیان، برسیی ئازادی
هات نۆره‌ی به‌رزی و سه‌ربه‌ستی و شادی^{٥٨٥}

مژده‌بی لیتان، ئه‌ی برا و خوشکان
جه‌ژنی تازه‌هات، له‌پر به‌ته‌کان

چه‌ن سا‌له‌ ماکی په‌تای ئیستیعمار
هه‌ر خویتی ده‌مژی له‌گۆشت و ده‌مار

٥٨٥. تامه‌زرۆ: به‌ئاره‌زووبه‌کی زۆره‌وه.

بوو به‌گیاكه‌له‌ی كشتوكا‌لمان
سیس و بیه‌یز بوو، بالا و با‌لمان

عیراق تاریک بوو، له‌سایه‌ی ره‌شی
به‌كورد و عاره‌ب، زووخوا‌وی چه‌شی

له‌پر به‌هیزی کۆمه‌ل و سوپا
ئه‌وی هه‌وین بوو، به‌جاری تۆپا^{٥٨٦}

به‌یاریده‌ی خوا، به‌یه‌ک په‌لامار
له‌ئیستیعماریان ده‌ره‌ینا ده‌مار

بژین ئه‌ی سوپا و کۆمه‌لی عیراق
لاتانبرد له‌دل، خه‌فه‌ت و مه‌راق

داری قۆچاخی و گورجی و چالاکی
به‌ری پێشکه‌وتن ده‌گری و بیباکی^{٥٨٧}

تکاله‌ کۆمه‌ل، له‌پیر تالاوی
ئیتیر به‌سیه‌تی په‌رتی و بلاوی

٥٨٦. هه‌وین: میکرۆبی خراپه‌کاری.

٥٨٧. قۆچاغ: گورجوگۆل، چاپووک.

پشت به یهک بهستن، عارهب و کوردی
بو برايه تی، به دهستوبردی

بو پاريز گاري داری جومهووری
هه موو وریا بن، بخون مشووری^{۵۸۸}

تاله سیه ریا بحه سینه وه
به ری لی بخون، بیوژیت هوه

به رزی جومهووری له خوا کهن داوا
رؤزی ئیستیمار، تاریکبی و ئاوا

خوایا یاریدهی جومهووری بدهیت
کوسپه و گریوگول تهخت و بهریا کهیت

بو هیزی (تهوره)، برا بینه وه
وهک (چروسه تانی) بیاریت هوه

(الماضی لا یذکر، والمستقبل لا ینتظر، والحال هو المعتبر)

باسی رابوردوو ناکریت، چاوه روانی داهاتوو ناکریت،
په ند له ئیستا وهرده گیریت

ئهی کاکي وریا، برای پر هونه ر
دهمراستی وتار، به مهعنا رییه ر^{۵۸۹}

هه رچهنه ئه ربابی مهعنا له مهو به ر
بویمان جیهیشتین سی دانه گه وهه ر^{۵۹۰}

ماضی له دهس چوو، به رده (لا یذکر)
موسه قبه له مهجهوول، (فلا ینتظر)^{۵۹۱}

۵۸۹. شاعیر ئه م شیعرا نهی پیش نووسینی پروپه ره ی ژیا نی وتوو ه، که له لایه ن ماموستا موحه ممه دی مه لا که ریمی موده ریسه وه ساخ کرا وه ته وه .
رییه ر: ریپیشانده ر، رابه ر.
۵۹۰. ئه ربابی مهعنا: زانا و دانا .
۵۹۱. به رده: به ر بده .

۵۸۸. مشوور: خه م .

له حال وريابه، هه ر ئه و موعته بهر
يه عني ئه تواني ليى وه گري بهر^{۵۹۲}

ئهم سـيـيـانـه و رـدـن بـه ئـامـۆژگـارـي
بو ليـوه رگـرتـن، كـردن بـه ديارـي

ئهمما مهـعـنايان زوره و به (دقـه)
دووريني ئه وى ژيري و (سهـليـقه)

يـت ئهـلـين ئهـوى روى و له دهـست چـوو
له دل فرـيـده، وه بزانه خـه و بـوو

خـه و خـهـيـالى دل بـه خـوـرايـي
بو له دهـست چـوونـيـك، نهـتـكا سهـودايـي

قافلـهـي هـهـناسـهـت تهـلـاي بيـگـهـرده
مهـراق بـه تـالـان نهـيـيا، وهـك جـهـرده^{۵۹۳}

ئه و كهسه پيشهـي خـهـم و خـهـفهـته
دهـسـمايـهـي ژينـي كهـوتـه دهـس چـهـته

ئهـوى بـا بـردـي، لهـلات وهـك بـا بـي
نهـگـهـرانهـوهـي ئهـويش هـهـر وـابـي

دهـسـي خـوت پـيـشـخه، ئيـمـرۆ هـهـراشـي
به هـيـواي سـبهـي، ساوا و لهـپـاشـي

كاروباري خـوت، هـهـرگـيز پـاش نهـخـهـي
هـيچ مهـعـلووم نيـه، ئهـگـهـيته سـبهـي

فورصهـت لامـهـده لـيـره بـو ئهـوى
به چـي ئهـزانـي، ئهـگـهـيته شهـوى!

ئهـوى ژيـردهـسـته، دهـسـتمـايـهـي ژينـه
سا نهـيـدۆرـيني، تـيا بـكه چـينه

رۆيـيـشتوو هـهـر وهـك نهـهـاتوو وـايـه
ئهـوى كه تـيـيداي، هـهـر ئهـمهـمـايـه

به فيـرۆي مهـده، سا مهـيدۆرـيتـه
به چـاكي و باشـي، خـوى تـيا بنـويتـه

۵۹۲. موعته بهر: پهسه نـدكـراو، باوه پـيـكـراو.

۵۹۳. شاعير له دهست نووسه كهيدا ئهـم نيوه ديـپـهـي بهـم جۆرهـش نووسيوه:

(كارواني ژينت تهـلـاي بيـگـهـرده).

تهـلا: زيـر، ئالتوون.

ئەمەيە مەنەنا و مۆخى ئەم سىانە
كە بۆ پەزارە و خەفەت، دەرمانە

نەك فەرامۆشكەى عومرى كۆچكردووت
كەردەوى تازە و كۆنى بابردووت

يا پاشەرۆژت بخەيتە پاش گوى
كە ئيرەت جيھيشت، كۆچ ئەكەى بۆ كوى!

تۆ سەرگوزەشتەى لە كۆن و تازە
بىنە نمونەى، بىگرە ئەندازە

سەر حىساينكى كەردەوى خۆتكە
هاتوچوى رايەل بۆ تانوپۆتكە

چل پەنجا سالە، تۆ تۆو ئەچىنى
چى لى شىن ئەبى، چى لى ئەبىنى!

لە بىنەوبەرەت، لە هات و رەوتت
لە تىكەولينكە، لە راست و چەوتت

لە كۆچ و بارت، لە قەسە و باست
بەسەرداھاتووى، خراپە و خاست

چىت كرد و چىت دى، چىت بەسەردا هات
وتارى چاكەت، باسى تەوورەھات!

كەردەوكانەت بىنەوە بىرت
ھىچى مەبەبویرە، توخۆت و شىرت

لە گىرە و كىشە، تا شەنوگەوت
لە خەرمانى ژىن، لە ئەم بۆ ئەوت

يەعنەى لە دنيا، لەبۆ پاشەرۆژ
ئەو رۆژە سەختە دادەمىنى دۆژ^{۵۹۴}

ھەوەل تائاخەر، سا چىت بەبىرە
سەرەوناويكە، ھىچى مەبەبویرە^{۵۹۵}

كوى چوويت و كويت دى، لە كويوہ بۆ كوى
پيا بچۆرەوہ، بە دل، جوى بە جوى!

سەردەشت و پشدر، خۆشناوتى و كۆ
گۆمى زرىيار، كەژى زمناكو

۵۹۴. دۆژ: دۆشدامان، زوپىر، مات، بىدەسەلات.

۵۹۵. سەرەوناويكە: لىيى بکۆلەرەوہ.

له منالیتهوه، تا ئهم ههناسهت
چیت تیا کردوه، له خراپه و خاسهت

له کهینوبهینت، له گهل خهلق و خوا
له کوپوه پیا بی، ئینجا بهوه دوا

پیا بی و پیا بچو، سه ره و خواریکه
رینگهت له بهره، دووره و باریکه

ئهمه سیبهری بن ئهشکوت نیه
پرسینهوهت ههس، ته دبیرت چیه!

بینه خولاصه ی کشتوکالی خوت
چیت له بیر ماوه، مه علووم ئه بی بوت

قه لهم و پهنجه ی تیا بینه بهر کار
له دهفته ریکه، هه ر بو یادگار

به جی بی بیله بو رۆژی نه ماننت
بو یادی دۆست و کهس و خزماننت

بو رۆله و نه وهت، بو فه رامۆشی
بو دوعا و یادی به خیر و خۆشی

بیهۆنه رهوه، به دل و به گیان
بینوو سه رهوه، به وتیه رهوان

لیی ورد به رهوه، چیت به بیر ماوه
بیخه سه ر کاغه ز، تا ماوه ماوه

به چاوی عیبهت به شکم پیا روانی
بیکۆلیته وه به دل ژیه وانی

داخو بو رۆژی هات و نه هاتنت
داماوی و مات ی له کاره ساتت

شتیک شک ئه به ی بو دیوان، رووی بی
هی وای تیدا یه، که هیوات پی بی^{۹۶}

هیچی وات هه یه، رۆژی تاواتنت
بیکه ن به بۆنه ی، بیانوی نه جاتنت!

چاکه رۆژی دیان، که دیوانییه
به به هانه یه، به به ها نیه^{۹۷}

۵۹۶. دیوان: باره گا.

۵۹۷. دیوانی: نووسراوه. به هانه: بیانوو. به ها: نرخ.

ياخو دهسمايهت ئوميدده و ئهممهه
به رهحم و لوتفي خواي (عز وجل)

بهخووا و اچاكه ئهه (چروستاني)
خوت به نابووت و به لات بزاني

هيچي وات نييه رووي بارهگاي بي
بو دهردهداريت كهلكي دهواي بي

خو باوهرت ههس به تهنيايي خوا
ههه رهو خالقه و حاكم لهمهودوا

به پيغه مبه ريش گهوره ئهنييا
به هه رچي فهرمووي بو دين و دنيا

هه رچي خواي گهوره له قورتانيا
فهرمووي: باوهرت ههيه و دنيا

ئهم سيانه بگره، بو پشتيوانيت
بيكه به مايه، بو روتزي دواييت

ئيتير خواي گهوره، غهفووره و مهننان
به لوطف و كهههم ناتكا سهه رگردان

بيجگه له مانه، كه ناو نراوي
به ناوي فهخري عالمه كراوي^{٥٩٨}

خوايه به هه ققي ئهسمائي حوسنات
به قورتاني پر ئهسرار و مهعنات^{٥٩٩}

به خوشهويستتي (موحه ممهه د) ي خوت
به جههد و جهاد، كه كر دوويه بو

به لوطف و رهحمي خوتم له گهل كه
نهك به كردهههم، كردهم بيكه لكه

ئه گهر من بهندهم، پر سووچ و تاوان
توي خواي غهفوور و كهريم و مهننان

وتهه توش راسته نهوهك باطله
(كل يعمئل على شاكله)

٥٩٨. واته ناوي (موحه ممهه د).

٥٩٩. ئه و ناوانه بو خودان، وهك له قورتاندا دهفهرموييت:

(ولله الاسماء الحسنی) سووره تي هه شر.

هه وهل مزگیننی (المراء مع من
احب)ه، مایهیی دهسمه، به دیمهن^{٦٠٢}

دووهم هاوناوییه، بو نه قدی سهودا
که حه شرمکا له گهل ته تباعی ئهودا

له نووسینی نیازی دل، موحه ممه
عهلی کورمه، خودا لایدا له هه ر بهد

بدا ته و فیهق و عیلم و بهخت و یاری
نهدا پیی ماتهم و غهم، دهرد و خواری

که بیخویتی، له بهرکا به لکوو بووی بی
له هیممهت و فهیض و بههره ی شیخی نو دی

خودا، بیکه ی به مایه ی زور ژیان
له گهل دین و عیادهت، خو لقی جوانی

بهشی ته قوای بدهی، به لکم وه کوو پیاو
دوعاکا بو منی موحتاج و داماو

ئهم دوو پارچه شیعره ی له دوای ته واو بوونی (ای شده) و
(احمدی)، که نووسییو نییه وه له سالی (٣٦٦ی
ره بیعولئه وهل)^{٦٠٠} له دهستنووسیکیدا بووه.

کتیبی (ئه ی شوده)، هی شیخی نو دی
که دایم ره حمه تی لای خواوه بو دی

بخوینه له فظ و مه عناکه ی بزانه
که په روانه ی چرای پیغه مبه رانه

دوروستانی ئه نای دؤستی خوییه
چروستانی، که نووسی، وای ته مایه^{٦٠١}

که ریزیکا، له زومره ی چاکی پیوان
ئه گهرچی پر گونا هه و کانی تاوان

٦٠٢. ئامازهیه بو ئهم فهرمووده پیروزه (المراء یحشر مع من احب)، واته:
خوشه ویسته کان پیکه وه حه شر ده کرین.

٦٠٠. ریکه وتی (١٩٤٧ی زایینی دهکات).
٦٠١. دور: گه وهه ر و مرواری. دورستان: کانگه ی گه وهه ر و مرواری.

خوداوهندا، به جاهی فهخری عالم
گوناهم گهرچی زوره و طاعه تم کهم

حیسابیکه، گهرچی وشکه ئیخلاص
له دلما زوره دهرههق ئهولیاى خاص

به تۆزی خاکپای چاکى ئهوانا
بکه سهوقم، له ژیر ئهمن و ئهمانا^{۶۰۳}

تهواو بوو کتیبی ئهحمه دییه
هی خهلفی داری گهره ی نه بییه

یهعنی شیخ مهعرووف، عالمی مه شهوور
یاخوا مهرقه دی هه پر بی له نوور

بۆیه داینه اوه تا جگهر گوشه ی
یهعنی کاک ئهحمه د، به له فظه خو شه ی

۶۰۳. ئهمن: ئاسایش.

بخوینی له بهر، تییدا دلیر بی
زۆربه ی لوغاتى عاره بی فیربی

خوایا، به جاهی ههردوو، که مهردن
ویردی زمان و جیی فهخری کوردن

له فهیضی ئهوان، مه مانکه بییهش
به بههره ی ئهوان، بمانکه دلگهش

چونکه یهک نوسخه ی، خالی له غه لهت
دهسنه کهوت غهیری، خراب و سهقهت

وا (چروستانی) به سهعی و تهلاش
ساخی کردهوه، نوسخه ی ئه م ما باش

بو (موراجعه) ی کتیبی لوغهت
گهلی خو م ماندوو کرد و ناره حهت

به یاریده ی خوا نووسیمه وه، جوان
بیعهیب و غه لهت، مه سههو و نسیان

بو جگهر گوشه م (محمد علی)
خوایا به جاهی نه بیی و وهلی

ته و فیکمی بدهی بیخویتی له بهر
به و باب و کوره بیکه‌ی به هر وه

به شی له ته قوا و صه لاحت بدهی
دوو چاری به لا و گوناھی نه که‌ی

به شکم بو بایی زور گونا هکاری
بپاریت هوه، گه لی له باری

قورئان بخویتی، بووم په روشی
دوعام بو بکا، که خوا لیم خوشی

قایمقامی مه رکه‌زی سلیمانی (عهلی سه‌روهت)، داوای
نوسخه‌یه‌ک له ته‌مسیلی دایکی وه‌ته‌نی کرد، ئەم شیعره‌م
له‌گه‌ل نوسخه‌که‌دا ته‌قدیم کرد.

به یادی یادگاری سه‌روه‌ری پر نه‌ظم و ته‌رتیبی
به تالوکه، ئەوا نووسیم رجا، لوتفیتی گه‌ر بیی^{٦٠٤}

له‌بو قایممه‌قامی مه‌رکه‌زی، یه‌عنی (عهلی سه‌روهت)
ئه‌بی ئەم سه‌روه‌ته‌م دیاری به‌ته‌شیری ق دوومی بی^{٦٠٥}

ئه‌گه‌ر چی بیسه‌ر و پا، وه‌ک سه‌راپامه‌ له‌خزمه‌تیا
به‌ دل ئاواته‌خوایم، تا به‌ دل ئاواته‌خوای بی

له‌ باتی پیشکه‌شی، کاسه‌دراوسیتی و به‌خیره‌هاتن
که ئەم دیوانه، خوانی مه‌شرب و طبعی ظه‌ریفی بی^{٦٠٦}

ئه‌گه‌ر دیوانی ته‌مسیلی وه‌ته‌ن ته‌رویح ئەکا، چاکه
ده‌نا زاری (چروستانی) چیه‌ شیعی، ئەبی چی بی!^{٦٠٧}

٦٠٥. ق دووم: هاتن.

٦٠٦. خوانی مه‌شرب: سفره‌ی پر له‌ نان و خو‌راک.

٦٠٧. ته‌رویح ئەکا: په‌سه‌ند ئەکات.

٦٠٤. تالوکه: ماندووییه‌تی، زه‌حمه‌ت.

هه‌ندی وینه‌ی چروستانی شاعیر

چروستانی شاعیر

۳۰۰

چروستانی شاعیر

۲۹۹

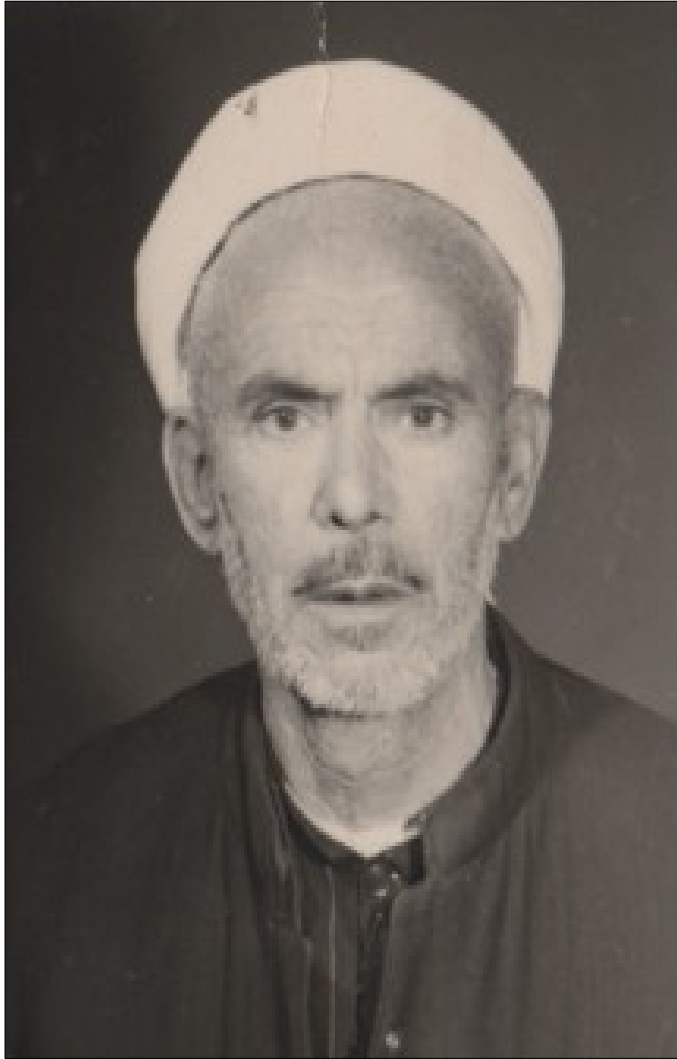
چروستانی شاعر و نه‌همدی کوپی و کامیلی کوپه‌زای

۳۰۲

چروستانی شاعر

۳۰۱

چروستانی شاعر

۳۰۴

چروستانی شاعر

۳۰۳

چند دهستنوسیکی شیعره کانی چروستانی

[سه داتا]

له ساله زاروسسی صد و پنجاه و دو کوی پیغمبری کرده و آنزیر صله ایست
 لاده کان به گولانی ده یان ووت - چون خوشه له لام داره برده ده تم - شترته بو
 و نه تن جان فدا کردن - ویرم کرده و نه خودار دن نه پوشین نه گو فتو گویان
 و نه تنی نه بو و لیان وورد ابوموه که هر رده م و گوته یان هی و کرده ده یان هی بو
 بیگانه به رستی بی و له ناوی یانا تو نیک نیشانی و نه تن به روه ریم نه ده دی پیم ازم
 نه کرا به هوه اوه و ده ام تم - سیهام دانا تدم سیلی دایگی و نه تنی کوی بر
 یادگار پاشه روز ساه که رد وای خوم آور یکی لی بد رتیه و نه شکم که رد یکی آرای
 خاوه دن ده سول به چاپ کردن بی شربنی نه و نه با ایسته ییش هوی نانو تو جنیوی
 هر چی به رچی بیت و و نیک دیت بکه و تیه که ر و له سه رده سنان و به رچاوانی
 و گرن و نه کوله آخه و نه و نه .

بر و نه ده موضی گوته و لاده له خوی . قول هله که له خرابه و توانو تو جنیوی .
 که رگویی نه ده نی کوه ای ام چینه ده گونجی . چینی که له دو و افن بی و نه را بگر که بچه .
 به لی ره خنده کار ستور و ان و له لایه ن زری و خاوه ن هوش و بیر و نه بیت خوشه چونکه
 ایش و کار و و تازک دین و دنیا بی ره خنده نه بو و زانی اما که به خورایی و به هوی فیز و
 لوت به زری و قینه و نه بیت ناره و اونا خوشه دیان که نی بی هله که نکات و نی هله نه
 که ویت له ما کویک دیراویک و له بانه یک هلیک خوار و چیچ و له تیره به ک خیلدیک
 ناهه موار بیت بی ویتی به چا و پوشی و هیولالی بوردن .
 قصه زله چیچ له باره نه بیله که راضاف . رقیبان رق اگر رگرن به ن لیم تانه صقیانه
 ده که گچی ته ز کاسم که له شو که گلی به عنی . قصه شیرین و خوشه کرده و نه زور تال و نا جودا
 به شعبان ۱۲۷۷ [به قلمی هوشی و نه بیت صهل چستانی] ۲۷ شباط ۹۵۸

۱۲۷۷ شعبان ۱۲۷۷ [به قلمی هوشی و نه بیت صهل چستانی] ۲۷ شباط ۹۵۸

بیتومه که دار شتی ام کرده له به و به ر
 هر ده ک له گرو با صو و لوبو که لان ته ر

هیزی و نه کوبابو گوری هر ده ک گری اگر
 سه کرده به باهوتنه و و سه ختوقه لاگر
 تینی و نه کوشیری که بل تا و و به لا مار
 یا چشتی پلنگی در ی هله است به ک زامار
 پیسا وانی له سه رب رزی یوسا ما هم موهه ک کپو
 لاوانی به نر که و له ته کانا هم موهه ک دیو
 او کورده به به رگه که له تیر چا و نه تر و کین
 بوزاره تره ک ایسته ده توفی له هلو کین
 او فاله و اقایم و نه ک کوشکی خور و نق
 و نه ک پردی زریوه که لو کوما و نه شرو شم ق
 داخل له به را و قد و نه لافه تیه له پیشا
 استور و به خووه و کوفیل کیوی ده کیشا
 ایسته کز و لادانه له سه رپشتی هلی زوییل
 جولانی نی بی تاده ضنه زریک دوسی نوییل
 هر دان و ضری و کایله بی ایسته انوارک
 هر و نه ک چه به ری کونه هر و نه به ری اهارک
 او چا و نه که لاوی زری بی تیشون و نه کور و رین
 بد ایسته دلویه له قه راضی ده تکی شین سه
 سه که لیک له و نه زری ام پر سیارانه له باسی چای دیت

داغچه که گوز و هیرش ام کومله زوره
چی بوته ملوزم ده کومولنه و خورده

تو بیزی بیوژنته وه سه رکه و تن و تاوی

لهم کوسپه یه زنگاری بیی بته وه باوی

کی زامی به تا و پیسی که ساسی کولولی
ساریشی بکا لابه ری ام باره کولی

شیوا دله که گرتی ده می قین ده می شین

لهم باسه وه هانز و چوکه بوم نایه نه نویسن

من هرله مه رقا که چی داکلی وه تندی کورد

وینه ی سه رکه هال داله دلا گورج و ده سو برد

آوینده ی دایلی
وه تهن مانو کوز و کویرو که ل و کوم و شتر و شیوا و
ناسیم و هوم چون بی خیزهاتی به سه چاد

هر چی که سه ری دل هر بولیم پرسی به وه گشت

* فرمیکی سکالای نه ته وه ی سپله به هال رشت

گر یا و کوز و زایه وه ده کولاهه کومه نیجه لی

ده رجوله دلی آهوه ناسه و چیره دو که ل

شینگی وه هانز شتی کول دلی داخل ده رونی

روی کرده من و هانز قصه بی چه نو چونی

سکالای دایلی
وه تهن چون خوش ووتی دی زوله له داخل کوره گام
وا به رتو بلادون زیم هیوا ی زیمیانم

بو به رزی و پیشی که و تنی تو ایسته به کومله
شان و بیان داوه ته به رگشتی وه کومله

پی ژن سه رومال و به رهن و روحی همه مومان

قوربانی که ژودار و گیاهی مه و تنی خومان

زینچی همه مو مرواری به به ردی همه مو که و هر

داری همه موعه ر عمر چه م و آوی همه مو که و هر

شاخانی وه کوطوی او گز و گیاهی موعه به هر

خولی همه موه که میسه شنه ی گشتی مه طر

کو گکه ل همه موه که کویله به کچ که ل قه ره و اش

هر رتوی لده مایه همه چی سا و او هر راش

زور به ی قوی هل کردوه سه که و تنه هیوا ی

بی باکه اکی پر به ده م و دل - نیمه به روی -

- تالی وه ته نم خوش له لا ژاری همه نگو نیه

شی وه ندی زه ماده زده ما ده این مردنی ژانیه

رو کت که نه خاوه ندی سه ری بی تو نه کالا

تو بوچی ده که ی زازو گلوه هینده سکالا

وقتی داکلی وه تهن

انجا و تنی بزوا مه که به درد و ده لسه ی وا

تی نگره نی به کرده وه بیان شایه تی داوا

لهم سه رقی به بی کرده وه ن و پوچین و نایوت

نور شور بی بی کردنی ها وارو گوتی زوت

قان زاجی له بو یک ترو باری له شی بی یک سوک
ژو چو له دلی یک تری یا چشنی خری و پوک
سریا

بوگه و ده کو به نه به خرمه تی بی چوک
گه و ده ش نه زووانی له هزاران به هر دو کی

زه نگیلی نه کارتری له بی گانه وو خرمی
سر به رزی به شیر پی وه نه کارتری نه کی

با ضل پری تیر و نه سالی پوشته وو به رداغ
بو زو نه وو بی پاره و زرم آخنی بی و داغ

گه رسته سسی دا جاری هم تراریکی گزی شتر
بی نه گری کو تو پروه کو مار یکی دزی در
تا فیه

بیسا وانه ده سسی بگری له دام او کی ده ری کا
آزانه له تنگ و چه له چاره سهری کا

سواری جله وی نه گری به ده سسی اسپنج داتا و
تا آ و و ز ادا جاری له پی که و تو وی دام و

نه ای آخنی ده سسی داری هم مو با ضله کو کوشی
بو خوی و له بی ده سسی نه بی پرو او و پروشی

به رزی ای وی گشتی له قدم زو نه وی خوی
بگری به ده م و ده سسی به ره چسی خاک زه وی خوی

خودا کی و تله ن ده سسی که وی هی غیره نه نوشی
جل تا و نه نی هم لکه وی بی گانه نه پوشی

لیک دی ده کوژن لیک ده دزن لیک ده قرین
گه رکو به لیان که بی به شریک ای بجزین

لای شتر و کوشناره له نیوه شوه تو خرما
به در دنی زور داره له گل ژیر ده سو شوما

لای له براوه به برا به دخوی و وشیه ژ
لای کو سو سه رچه و ته به بابی خوی اگا گه ژ

بو بی ده سسی بی که سسی وه کو زیندا نه ترسیانی
ده سسی گزین و خوشی نی به سس کاتی نه مانی

سه ر داری وه کو ماره به بی که سسی اچشی ژار
ده سسی داری له بو بی ده سسی دو پیشکه چیز و دار

بو سو خوی آغا و به گم بی ده سه کو پیله
له در او زه زوی بی که سسی اگا خانم پوپیله

زه نگیلی و نه زن شینی له میرگیلی به ها
سر کو قه له وو تو ره نه به رباره نه غاره

دارا له نه دارا بو وه ته کیوی زله و به رز
و ادور به ریز مل که جی اگا بو در صی قه رز

که م که سسی به که سسی به هم و پتراری وی دلی ماوه
هر نا که سسی به و او وه فر و فیله که باوه

سه رسام هزاران و هزاران چه و اشه
ده ک سامی و وه سی جو صکی به ره له نی و آ

ده سما پي من زوره له نابوتی به دوره

خاوه ندي گه لي بلغمه کي هوش و مشو و

ده رماني همو درده گز و گيماي که ژو کيووم

ايکيري همو وون بووه بويه قور اپن ووم

پشتاوو به روم به چه سي قوتله له بوگيان

دارک که ژو کيووم ده گري پاره به خرماني

ده شتم ده را کا خواردي صته ته صره له بن يا

لاي به زرم اباريني گزوه لاي منه ته نيا

پر معدن و فخر گوهه روکانه همو اوزم

له شته تي فکرة دو معنای همو = ده کا کاي

بويه بلغمه کي پوچي خرافاتي اول زرم

ده رچاوه و دکايزو چه نم نيل ي به قربان

نالگانه نزارو که ژو کيووم که ژي لبنان

به زرم که اباريني مه تي آوه که شيره

هر لور کو دو ماست و فزوزون و پي نيو

بوژاوه به خيره به چه ي ژر و سه ري من

بيگانه ووه به ري به شروکم له به ري من

داروده ووه لوشاخ و که شرم چون ده را کا زو

قزوان و بنی شتو دو مه لادن کارگرو مازو

ريواسونه لاکو که چه قالمه به ژو بادام

گويشر که هم هم موانه که تيره که ژو لام

که دره لوله و ده فزینی سروس پالی هزار

بوته گورگانه شوی و به رده کوله بو ه ندي

چالی زیندانه هزاران له هزاران تیدا

یه کی یا به ندي که لاهوی که سه رده و ده ری سرک

قوته بوروصی یه کی بویه کی زویوان و هرور

لایي زاخاوی دله و سورعی چاوه لایي -

به منور به ده را کا خه لفقو پوچی یه ک

گه لی آفریزی له سه به رزی یه ده خسته نشیو

سودا رابی نار سه نی پیاره که به رفارک ادا

توبلی به م زوره روژیکل له نوی یه میا لی

ایش و ناسوری نه هیلک هم موزا و هاساریش

اوچی بیزاری چه ستانی به زاری سوچیک

سوچه و به خود ایدی که رودن به کا لادینی

[به پکا کردنی نوزه چاوه یچی ام دوغزه له غرامی هم دانا]

من که دل ماته نم نشین و بلیدیش هاواروشین

مز به نه قری دل له سه نوزی خوچه لیوی و خمه شین

هریه که خاروجه خارک باری ده ری دل که شین

هریه که زامی به تیره نه شته ری کون کون له شین

هریکه سه رخوش جوشی قطره عطریک خوشین

له و دولیوه آله دو کوبلی سپی خالی هه شین

له معنای ام دوغره شینی افقا نیشانی عشا به سوری شنه فدق نیشانی مضربه خور نشانی
عصره صوفه خلوت نشین که خال آبینی له خسار له محض به عشا نه آکا گدولینو آل آبینی وانانی
مغزیه که که لپی آبینی آلی عصره سه سه له آشیویت نازانیت چه نویشی کیان بکات

چاره یک شینی افق سوری شفق خورک به تین گشتی شیوان عصر و شیوان و عشا چون داب شینی
من سه سه سور ماوه چون ری که توون و داسور شینی خال شینی مام ده کام ولویه سورده دل که شینی
اوچی پارا و تیری زاری چهرستانی یقین سور شانی
بلبل سانی بی صده نه زه بی طالع ره شینی

ای بون و نه بونی نه نیست مان و نه مانم بی نه قوما ه و امردن و سه و داته تری یام
آوایی دلم چوله بی بی خیل ضیالت آوایی به دل داری بغزو دل و گیانم
بی ده که ره قیب اوته مه لاتی ه لاته خوم عشق غمی عشق تو آرانم از انم
آودل ره شنه عمل به معنی ماله به ده یا من موره دلم عالی له بی له علی به مانم
آواره ده کام به رجه من ایواره ته ماشام واه ربه ته ما چونی شنه وو بونی به یام
لا به ته می زولفت له سه ر آوینم کولمت با جا روی بی چاره بدا جاری نشام
دقت له قد دی الف و که چی لامن دوزولفت له ماته مه دما و ده دل و لاله زمانم
جا و دم که رو و اخیل بوله بو جا و دروانت بی جا و رو بو تیل بی چا و یکم از و دم
زولفت که قد بینی رو و ه شیوه ش و و روزن او سیبه ری خورم ام ال تری کی شنه و انم
دهم عطری شنه که رقطره مه گدولینوی تو جا کا دولیوی به بار زه ری روان روحی ره و انم
عده یک دو پیما و ته بی شنه شفق مام بهوشونید وونی هه ربه ته ما هاتی زرو دم
که شکولی دل لاری چکه سانی له نه زما
آواره به آواره بی به ز میکی ره و انم
دو و ان ام دو غزله ام غزله لم به به شیما نو عیبت و در چونکه با و کم به رحمت بیت فرموبو شکر که بی
به پیری عجایب گرو گال اکرم عجت تر که باسی ضه تو خال اکرم
به داضی دل بی ده ما غم که طی کولا موغم ایسته سه سه خال اکرم

ای خود نامه و دانه و لایح و لایح لایح

دو و ان ام دو غزله ام غزله لم به به شیما نو عیبت و در چونکه با و کم به رحمت بیت فرموبو شکر که بی

بهر خورک ام ای کرم

له قوناعه و نه تابه قوناعی کور
خیا لکی خاوه به دنیا بگم
که لی بی خور و بیبرم که وا
له به بخا آوانی نه ری مو که چی
هنا که بی به کاسی له گویی گابنوم
روایه له تا و له زری خوم نه سه و دم
مه گره ره چمداده رنگای پیغفر
اگر ره و رو تاریکه ریگم به لام
چهرستانی ها و ناوی پیغفر ره

ده نگلی به نگلی هاری ۹۴۸ چهرستانی

له گیماده نگلی بی ره نگلی به هار و کوچی رستانه که گویا باری غم نامین نوبی که یغور و سه برانه
له با سو خواسی صه لکی واد بسیاره جه زنی نه و روزن که روشی تافه دی ده بری له چا و ام تو توانم
خیال خاوه دا و ای پوچه یاری بی سه و شوینده ده ماغی هه زره و بی عاوه هی سه خوسن هه ستانم
به هاری و ابه هاری بی که خونین دل نگاری بی جگه زاماری داری بی که له پیکه کوت و زیندانه
سه ل نه و روزن جا سو نه تم و ماتیم ته پ و توره له بول داوه آلونده جه خار و ده رد و سندانم
به هاری و اچه بی چاک که پاراوی شنه خاکی به آخ و داغ خوراکی گولوکی خونین لاوانم
وه نه شای زولفت کاکولی سه و شیری هه ترارانه ده کونه رگشی و چاوی آبله توره ق صه هه زارانم
چه نه و روزن به هاری که له یو بی شنه رو عتاریکه له بی مفروده ماریکه که وا خون خورکی تریدانه
به هاری بو هه تراران صه گریوه و زوقم و له زین بی آبی چایی اگر چی بوگدی که کس بوته له زرانم
که لی ساله به هاری هار هاجه شیتنه نه و روزن له جیبی حله برینده جه زنی شینه زینم هه کسانم

ده نگلی به نگلی هاری ۹۴۸ چهرستانی

رپوونکردنه و هیهک سه بارهت به دهستنووسی شیعره کانی (نالی)

له لایه ن چروستانیه وه

سه بارهت به وه دهستنووسه ی که شیعره کانی (نالی) تیدا نووسراوه ته وه و (چروستانی) ی شاعیر به دهستی خوئی نووسیونیه تیه وه، بو زانیاری زیاتر سه بارهت به وه دهستنووسه په یوه ندیم به بهرپرز ماموستا (محه ممدی مهلا که ریمی موده ریس) ه وه کرد و بهرپرز یان فهرمووی: "باو کم مهلا (که ریمی موده ریس)، کاتیک دهستی به ناماده کردن و لیکولینه وه ی دیوانی (نالی) کرد، ته نیا نوسخه چاپه که ی (کوردی و مهربوانی) ی له بهر دهستدا بوو. ئه و جا بو مان ده رکه وت که خوشحالانه دهستنووسی مهلا (محه ممدی چروستانی) و مهلا (عارفی چنگیانی) ش هیه، که هه ردووکیان (نالیزان) یکی به توانا بوون و به و پییه ش ده بی دهستنووسه که یان زور راست و دروست بیت. پاش ئه وه ی ئه و دوو دهستنووسه مان دهست که وت، له ساخر دهنه وه ی دیوانه که پشتمان پی بهستن و پاشان بو مان ناردنه وه."

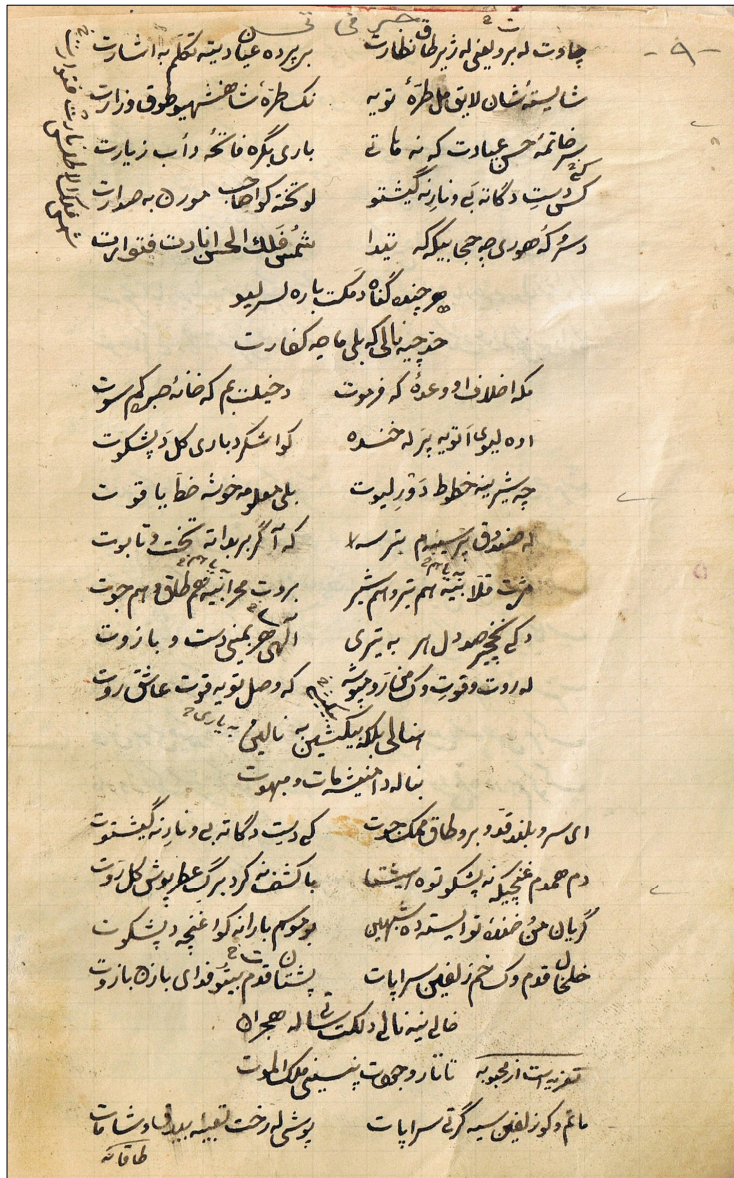
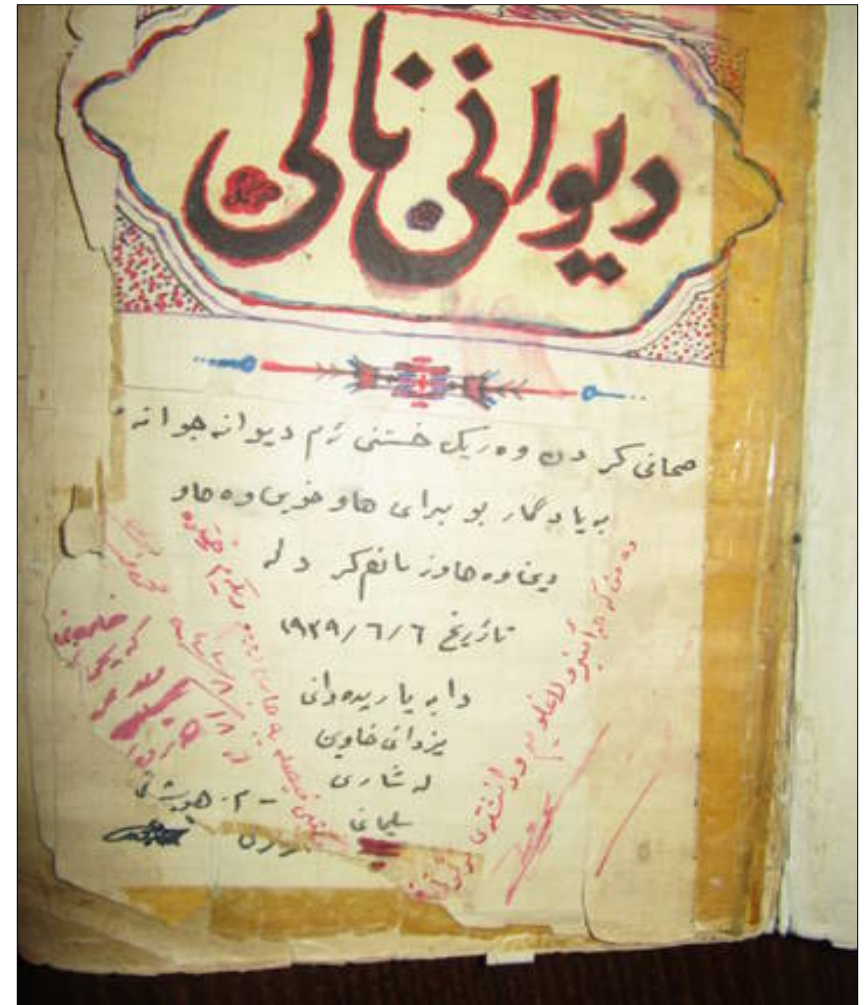
کاک محه ممد ده فهرموی: "سه د بریا من له کاتی فه قیه تیمدا ئه م راستیه م بزانیایه، تا بچوومایه ته خزمه تی (چروستانی) کاتیک هه ردوو کمان له سلیمانی بووین و دیوانی نالیم له خزمه تیا بخویندایه."

به م جوړه به لگه یه کی گه وره ی راستی و دروستی دیوانی (نالی) که باو کم له چاپی داوه، ئه وه یه که پشتی به و دوو دهستنووسه به ستووه و ئه م راستیه ش هه ر وا ده مینیته وه، تا دهستنووسی (نالی) خویمان دهست ده که ویت، یا خود دهستنووسیکی ترمان دهستگیر ده بیت، که له ئاستی دهستنووسه که ی (چروستانی) و (چنگیانی) دا ده بیت."

شایانی باسه، که دهستنووسی شیعره کانی (نالی) له لایه ن چروستانیه وه ده گه رپته وه بو سالی سییه کان، به داخه وه جگه له م دهستنووسه، ئه و زانیاری و شاره زاییانه ی که سه بارهت به شیعره کانی (نالی) هه بیووه، نه ی نووسیونه ته وه تا ئه مرؤ بمانتوانیایه سوودی زیاتری لی وه ربگرین.

نوخشه ئه حمده د چروستانی

چند نمونه‌ی یک له‌ده‌ست‌نویسی شیعه‌ره‌کانی (نالی) له‌لایه‌ن
چروستانی شاعیره‌وه

عشق که مجازتی خواهی بلکه دل کج
 شرف کز کج روشی دک فرق مهره
 مده لکه کج یعنی لقمه لاده
 بیینه کل زاله هم به بره هم تاله
 کردک کل کلاره اما نری خاره
 کج بر هم جینی ملک سر سینه
 جزل نمودن بوصول اعدا کز
 کزین بستان کج شع شست
 مونسب آشفته در دانه ناسفته
 کز اینه حسنه تا دک کج منطوره
 کز نازه و تر مادام که خوشک کج
 بو شرت شیرین فی جان سر سینه
 هم کلین عاری هم نزع از ناری
 جنت بر دل دانه خادم هم غلانه
 کز اشرف مجوب یوسف کج یقویم
 صدیق عزیز دیوان کج بی کز
 سیرت کج و لیلی کج سلمی کج و عسدر کج
 ام فرق شود در زده دک فرق که کز کج
 هم همی شری کج هم زهره زهر کج
 قدس و صوب کج چادر کج شهلا کج
 دک همکج خرداوه نهنگ کج صفا کج
 دک شاننه نهنگ کج بولدت دنیا کج
 نخل نردمایه بود دولت دنیا کج
 بو نرم تاشا کز بخلوت تنها کج
 دم غنچه شکفته بشکوه که یا کج
 گزته که بخار بو جینی کز دنیا کج
 اما که بر او سبزه دیبا کز دنیا کج
 هم همی های شم غنر بو یا کج
 هم سخن اسرار آسانه از یا کج
 خام که نیند جویری کز هم جفا کج
 کج بو به خریداری یعنی که بی کج
 صدیق معصوم دک دک سما کج

بایک هم دنیا بو عشق مجاز کج
 ناله چه او با به آدم کز حوا کج

این شعر در مدح امیر کبیر است
 که در این شعر در مدح امیر کبیر است

جاز کز منزل جانانه خلوت
 مانشه دمی بر دم لدم خواب محم
 باری بسره کت بشنی انگلیسی کز
 وقتی طواف عاری در بشنوی تو
 که دینه خنده غنچه دی بر وزین
 اجمالی جمیع نباتات عالمی
 آجینا و آتشی آفریده به دینت
 محبت و زنده زوره دم خنده شکفته
 ایت که جانکاب اجرای مطلق
 بو ملک شاه نامه می سوی مالیه
 بر سید طاهر از رفیع یک جمعیت
 لویش که حاکم با ما ۵ بدر کز
 تا بوبه کجا مطلع خورشید کجست
 ناکی هوای هیچ کجا به دلیل کز
 جز گاه د آه و ناله که ایام رو میا
 مسواریه که شوق سحر و خوار و زور
 جبه ترک کفار و در روز و رانقا
 او جو صند بر دبو که دک جوادگان تو
 سوادیم بحالت جو بار صبار
 او دشته جای باری یاران مجرم بو
 زشتا اولین بو در بار کز شمشیر
 و کبیر خورده کج محمد در پیر کهور
 فرآشی فرشی نقشی مهارالده دست و در
 هم زلفه کج گونده هم جهره قمر
 کز بوبه جنشت هم آغوش نیشک
 لغزش دخاله طره سرتاب به کمر
 کز توبه درخت جمعی کز غمز
 رخسار که تزیینت است سحر
 سحر کجیم کز که تورا که دینه در
 دود نهاس که کج هم بود کز کز
 لم سر و ده کز بریده کوی بو کز
 هر حرفه و وضع ولایت دوا کز
 احوال اصل شار و رفقا بس کز
 نه دیوه کج هم جهره کجی کز
 سواکیا تهنه و خشک کج بو
 بر بانه به عا رخا پاره جگر
 نم دیوه و ابر لعلات لب بشر
 هر فر بر عا لهر لاد کم نظر
 غافل هم کج جای مریدان با کز
 تغییر آدی دک ل مردان بر کز
 لیدانه جسته سا و کج جابو بر لهر
 یک ترها آرمیه هر کت سحر
 روح او دونه شوم که خفیه کز
 مشغول لغزش جو جابای تا به سر

این شعر در مدح امیر کبیر است
 که در این شعر در مدح امیر کبیر است

این شعر در مدح امیر کبیر است
 که در این شعر در مدح امیر کبیر است

تتهای کسی برگ بنفشه که بر کسی

بوسه خراشیدم سر و قداند

صحنه طلب بود هموسا که این

ز قوت عی فتنه علاقه چا جادوتی	که گوشه کو خوارت نایب تاروتی
بنام نازوی و کس نژوی مانوسه در بینی	همو خوشی در مشت و پیر سرعانی بروتی
و ره نیوزم کلزاران گلزار آفتاب	سر بر پیکینی کل لبان غنچ پشکوتی
چه قهر دانه و طایع پیدا تو طایع آفاق	نه در طلب می عشق کل و بلبل جو جوتی
که نوزده روی شمع در لاف و دو قطر بخر	سپرد خود و پر دانه بخود و عالیه کوتی
چینا همگرا آهو دوشی راج ریگان	رقیبان همدم آهو دگیشی و کل نوتی

کلی شیر و پلنگ خورد باز می بهی شاهی

صرفی و کوناله بدل نیجری راوی چادی جادوتی و او

هر چند که عمر خضر و جام جغت بو	چو که املت زوره چه عمر یک کست بو
ای جامع دنیا و قیامت به خیال	اوروزه که تو بیت اوت بو نه جغت بو
بزاره تو لایسته هم آغوش عدوت	دینا که بگشت حرم محرمت بو
دوین چه بود تو با لاف کرات	انرو دزدت محرمت محرمت بو
عزت نفسی که هم عالم دنیا	بزه له عیون که هم صرف نعمت بو

ماه چیره و امثل جعل عرق شیا که

خوبه جرمی و کو بر دانه شمت بو

دروغ بر کباب و درده بیستو	دلم گزیده و نه نام کرده بیستو
خوبکشی در ری مانو نه نام	خلاصیم قطب نیلم نرده بیستو
لباس مانده شیشه له شینی دام	شکر کم سوره رنگم زرده بیستو
غریزم دل رفه خوم زرد و نه نام	در رسمم گزایم درده بیستو

بره در بار

صورت املت با بخت نفسی

نالی اورد و خشر غزاله کس بر راوی نکوت

چونکست پیدای و چادی نژده دایم در کا

طبع شکر بار من کو ردی اگر انشا د کا	اصحای خویه مهنوی له عمدا واد کا
یا نه میدان حصا بنعل شهر سوار	به نامله ایمو نوعه زبان را د کا
کستی الفاطم نلی خو کردی خو کردی	هر کس نادان بنی خوی طالب معناد کا
بسته حجیم پارچه پارچه مستوم بکوی بود	هر کس کوتال پارچه به بدل شود کا
شیر خلیگی دگانه مشرقی یونمار که	که له د قعدا پتک عدوله کل بودا کا

صرفی

زلفین بجم مار و به حلقه ن و کو عوق	شوی لطف نشون چه شوشی چه مرتب
چینه دم دمه جینه لیه قشوره اشو	هم مایع دما دم بد هم جام لبالب
بوشند کلامت که به اشراب لطافت	لذت ده کینسی بدل و زهین می طاب
عاجز همه قرماله در دوا فک قیسان	دنیا به دبر رنگ بودی شعوب کاسب
کون صوغه صامبله کهم به دنیا	بهمه مگد مگد سر جاوه مشرب
عاشق هوکی میگوید علم بسیده	عاقل طلبید رسته صهل مرکب
قارونه فلک مستحق گزینو حصفه	زیودر ز شرفی در هم کو کب

قلوب جهان نقد عیاری نیه زبان

نالی خلقت کردو به محرب

صفتی
مغصاده
باز درین روز
باز درین روز
باز درین روز
باز درین روز
باز درین روز
باز درین روز
باز درین روز
باز درین روز
باز درین روز

نیست خست زاری همنوی که
قتال رخ و خطمی عضا عجم و آنلی
شیر جبال شوی که هر دین لولا ملک
لب لاله جگر پر داغ خورشیده
مغیلا جل و میر درین صوفیه بعنا

کلی خست زاری همنوی که
چو امی که درین دل نشینی غریبان
حیف چو و کنگ درین جاز بخوان
لب سنب تا تا سر سودا پریشان
امه زنی خرم کرم کرد تو عریان

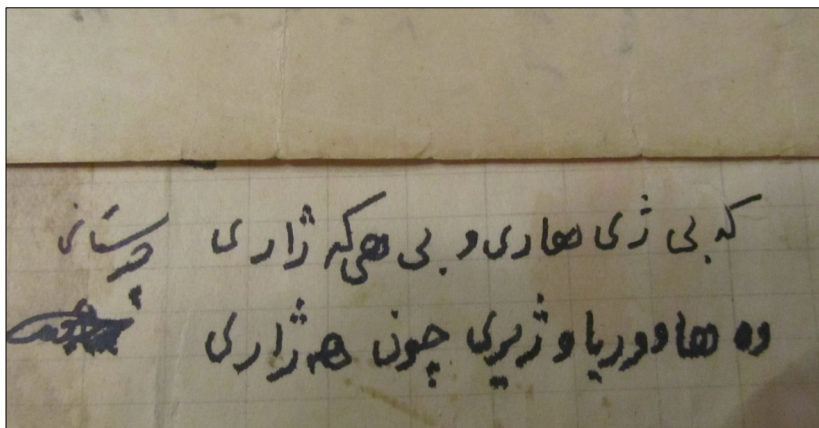
شتر بانا امه پر زنی باغ رو غریبه چو
ایر سله بند هم بار سر قطار بم
چو رو خرد و خرد جنت جنت
مغصا از نرم حادی له شوق کوه جره
چو درین جنت و محفل کوری
گراوه و دار و بار کخته استحقاق
چو نور کله بنو فانوی که کله ابر
چو خنده خنده صورت کله خندان
چو نور کله جره روزی او اما کفته
چو جگر علیا کوه علیایی خندان
چو جگر در کله خاک ملت و کله شاهید
چو جگر سلسله قندیل شمع نا و جگر
کله و اسطه امکا کله کله کله
چو جگر کله جیب و جگر و جگر
چو احمد کرم کرم میر و محفل
سراج انبیا ختم زل نور میبی حق
لب لاله زاری شوی که طابع بو

عبار و عریان ضیانا و بیابان
که دم کیشینه رو خنده جی و کوه جونی
چو درین جنت راحت لبت جانانه
مغصا و زمره و استری بیابان چو لاله
دلیمی تسبیح مرغان کشته سلیمان
دنا لینی شوق کوه کله کله
دکشته خلق باطلی قتال در سجده
دین آن که طوفان کله کله
قرام عرش و فرشی کله کله
در تاج سر قطره و کله کله
کینه خادم سله خوش استار در بیان
شعاع نور دیده کوه کله کله
ملکی امکا کله کله کله
کله و عالم طفیل دعوی و جگر
بشیر آخر و اول نذیر جگر کله
کله کله کله کله کله
صلا استانه کله کله کله

چو درین جنت و محفل کوری

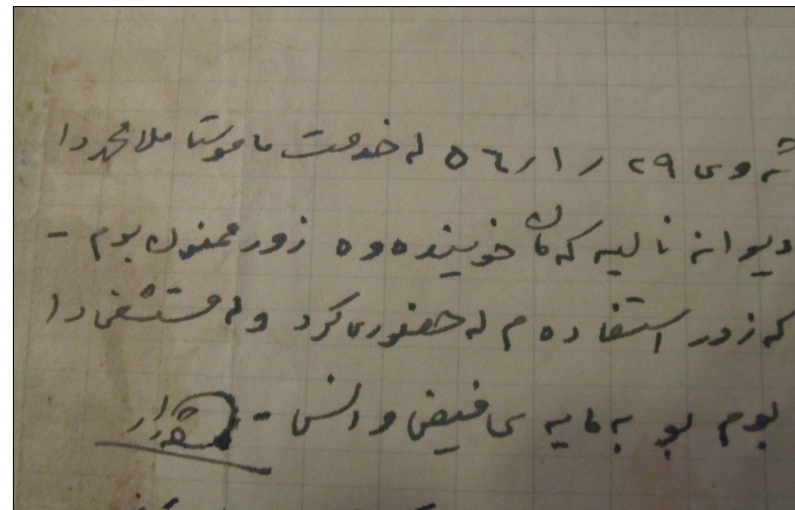
له پاش ئه و چهند دیره ی هه ژاری شاعیره وه، چروستانی
ئه م بهیته ی بو نووسیوه:

که بی (ژی) هاری و، بی (هی) که ژاری
وه ها وریا و ژیری، چون هه ژاری!

وه لامي چروستانی بو هه ژاری شاعیر

له و ساله دا ماموستا مه لا (موحه ممه دی چروستانی) به هوی
نه خووشییه وه ماوه یه ک له نه خووشخانه ی (تویشه) له به غدا
ماوه ته وه و ماموستا (هه ژاری موکریانی) سه ردانی کرد وه.
دیوانی (نالی) بیان له بهر ده ستدا بو وه. هه ژار موکریانی ئه م
چهند وشه یه ی له سه ر لاپه ره یه ک له دیوانه که به خه تی
خوی نووسیوه.

نوسراوه که ی هه ژار بو چروستانی

زنجیره‌ی چاپکراوه‌کانی سالی (۲۰۱۲)ی
به‌رئو به‌رئیتی چاپ و بلاوکرده‌ی سلیمانی

ژ	ناری کتیب	ناری نووسەر	بابەت	زنجیره
۱	مەنفاکان	و. عەزیز رەئوف	شانۆنامە	۸۳۸
۲	ئەکرۆبائیکتی ونبوو	ئیسماعیل ھەمە ئەمین	وتاری رەخنەیی	۸۳۹
۳	پەیکێ شادی	محمد سعید نەجاری	شێعر	۸۴۰
۴	گۆفاری ھەنار		گۆفار	ژمارە ۷۲
۵	خاوەن شکۆ	د. یەحیا عومەر رێشاری	لێکۆلینەوە	۸۴۱
۶	نایین و نیستاتیکا	خەسرەو میراودەلی	لێکۆلینەوە	۸۴۲
۷	کۆلێنەری ھەلم	محمد بەرزێ	زانستی	۸۴۳
۸	چرایەک لەسەر مادیان کۆ	و. عەزیز گەردی	رۆمان	۸۴۴
۹	گۆفاری ھەنار		گۆفار	ژمارە ۷۳
۱۰	سایکۆلۆژیای بەھرمەندان	عەمر مەرگەیی	لێکۆلینەوە	۸۴۵
۱۱	شوناسیکی بێتۆقرە	سەردار عەزیز	کۆمەڵە وتار	۸۴۶
۱۲	کۆمەڵە وشە و پێکەوتن	د. بێستون حەسەن	زانستی زمان	۸۴۷
۱۳	میتۆوی چاپخانەکانی سلیمانی	مارف ناسراو	رۆژنامەوانی	۸۴۸
۱۴	وێستگەکان	و. محمد کەساس	کۆمەڵە وتار	۸۴۹
۱۵	گۆفاری ھەنار		گۆفار	ژمارە ۷۴
۱۶	میتۆوی دیرینی کوردو شونەوارەکانی	کەمال نوری مەرغوف	میتۆویی	۸۵۰
۱۷	ئەزموونی چیرۆکنووسین	محمد فەرێق حەسەن	وتار	۸۵۱
۱۸	پۆست مۆدێرنەو چەند بابەتیکی شائۆی	ئەنوەر قادر رەشید	شائۆیی	۸۵۲
۱۹	ھەلوو دەای کۆرتیک	رەنجی نایینا	کۆمەڵەچیرۆک	۸۵۳
۲۰	ناوردانەوئەیک لە میتۆو	عەلا نوری	میتۆویی	۸۵۴
۲۱	گۆفاری ھەنار		گۆفار	ژمارە ۷۵
۲۲	گۆفاری ھەنار		گۆفار	ژمارە ۷۶
۲۳	سەمۆ	سەید کەمال ئیبراھیمی	میتۆویی	۸۵۵
۲۴	تەلیسمی گێرانیو	کامیل محمد قەرەداغی	لێکۆلینەوە	۸۵۶
۲۵	نارنجی فرین	ئەمین گەردی گلائی	چیرۆک	۸۵۷

۲۶	نایین و کایە جیباواژەکان	سەنگەر ززاری	کۆمەڵە دیدار	۸۵۸
۲۷	تیبۆرە نووییەکانی رەخنەیی ئەدەبی	د. کەمال مەرغوف	رەخنەیی ئەدەبی	۸۵۹
۲۸	گۆفاری ھەنار		گۆفار	ژمارە ۷۷
۲۹	رەنگدانەوئەری ریالیزمی سێحری	حەسین ساییر علی	لێکۆلینەوە	۸۶۰
۳۰	میدیای و دەسلالت	و. فاروق جلیل کریم	رۆژنامەوانی	۸۶۱
۳۱	ئەدەبی ئەمریکای لاتین	و. تەھا ئەحمەد رەسول	ئەدەبی	۸۶۲
۳۲	پلۆت لە چیرۆکی کوردیدا	بوشرا کەسەنەزانی	لێکۆلینەوە	۸۶۳
۳۳	گۆفاری ھەنار		گۆفار	ژمارە ۷۸
۳۴	تروسکەیکە لە تاریکییدا	صلاح نیساری	کۆمەڵە چیرۆک	۸۶۴
۳۵	سی و ھەوت خۆیندەنەوئەری جیباواژ	نەبەز تالیب	بایوگرافی	۸۶۵
۳۶	سایکۆلۆژیای شۆفێری	بەختیار محمد	زانستی وروتناسی	۸۶۶
۳۷	بکۆزی بابانوتیلەکان	و. مستەفا زاھیدی	کۆمەڵە چیرۆک	۸۶۷
۳۸	بارگە	رەفەعت موراوی	لێکۆلینەوە	۸۶۸
۳۹	شێوازی شیعری نوئ- کرمانجی ناوڕاست	د. جە نوری عەمر کاکێ	لێکۆلینەوە	۸۶۹
۴۰	مادام بۆقاری (وەرگێزان)	جەبار ساییر	رۆمان	۸۷۰
۴۱	رۆمانە فارسیە ھاوچەرخیەکان	عەمر شینکی	رانانی کتیب	۸۷۱
۴۲	گۆفاری ھەنار		گۆفار	ژمارە ۷۹
۴۳	وەرزەکانی ئەیرییک و دابەزینی کیش بۆ پیاوان و ئافرەتان	و. رێباز ئەحمەد فرج	زانستی	۸۷۲
۴۴	دەقشائۆیان لە شیعری نوویی کوردیدا	شەق محمد عەمۆد	ئەدەبی	۸۷۳
۴۵	ئەفقال تارائیکتی دژ ھەرزقاییەتی	ستارە عارف	لێکۆلینەوە	۸۷۴
۴۶	تەکنیکەکانی سەردەم	جمال محمد ئەمین	زانستی	۸۷۵
۴۷	رەھنەکانی شۆینکات لەدەقەوالاکانی شێرکۆ بێنکەس	لوقمان رەئوف عەلی	لێکۆلینەوەی ئەدەبی	۸۷۶
۴۸	لەودپوشتە جوانەکانەو	و. رەئوف حەسەن	کۆمەڵە چیرۆک	۸۷۷
۴۹	جۆرەکانی دەقشائۆیان لە رۆمانی پێنجەمین کتیب	د. ئەجم ئەلوانی	لێکۆلینەوەی ئەدەبی	۸۷۸

٧٣	له په راوړنيزې مدهرگي شاپه روردا	برابم محمدين عارف	که له پور	٩٠١
٧٤	رژنه په يک بڼه نه ده بې کوردي	نا. شريف فلاح	ليکوالينهوه	٩٠٢
٧٥	بوتيقاي پينکها ته خواز	محمد ته دهغه	فيکري	٩٠٣
٧٦	ناسيوناليزمې کوردي و هوکاره کاني کامل نه بووني	نازاد توفيق خديات	ليکوالينهوه	٩٠٤
٧٧	شیکردنه وه په کي جوگرافيايي بڼه سرچاره کاني ناو	ميقداد علي نه محمد	ليکوالينهوه	٩٠٥
٧٨	له پينار ناراته کانداه	ثيقبال سه فري	رژمان	٩٠٦
٧٩	شوناسي نولي و فلسفني نه ته وي کوردي	محمد حبيجازي	ليکوالينهوه	٩٠٧
٨٠	شني له گيرفاني دا يکمدايه	جهليل کاکه ويس	چيرک	٩٠٨
٨١	چه مکه د دروونيبه کان و دهقي نه ده بې	نال ه حسن	ليکوالينهوه	٩٠٩
٨٢	پينستر بووني ديمو کراسي له فلسفه	فاتح سه عيدي	وتار	٩١٠
٨٣	چنيني دهق له شيعره کاني (نالي) دا	نافان علي ميرزا	ليکوالينهوه	٩١١
٨٤	گفتوگوان	شوان نه محمد	د پمانه	٩١٢
٨٥	پريستريکاي به هاري عده بې	نه نور حسين (بازرگر)	وتار	٩١٣
٨٦	کليلي ژيان	زاهير زانا- زانست زانا	رژنښيرې گشتي	٩١٤
٨٧	گوفاري همار		گوفار	ژماره ٨١
٨٨	فهره ننگي باشور- بدرگي ١	عده باس جهليليان	فهره ننگ	٩١٥
٨٩	فهره ننگي باشور- بدرگي ٢	عده باس جهليليان	فهره ننگ	٩١٦
٩٠	قوتووي عده تار-٣	حده نه محمد عده بدل ٥0 (نارارات نه محمد)	فولکلور	٩١٧
٩١	سي به يتين کوردي د ده مستقيسا دهق عده مده دي توخوبي دا	جهميل محمد شينلازي	فولکلور	٩١٨

٥٠	نهرت و کلتوري کوردي	م. زه کبه ره شيد محمد ده مدين	کلتوري	٨٧٩
٥١	گوفاري همار		گوفار	ژماره ٨٠
٥٢	شهواني بڼه و سه فري	فروغ نيمه مده پور	کورته چيرک	٨٨٠
٥٣	گوران له ياده وري هارچه رخه کاني دا	رتيوار حمد توفيق	ليکوالينهوه	٨٨١
٥٤	پينگه ي پارتنه سياسي نه نيسلاميه کاني کورديستان	فهيسه سلیمان محمد	ليکوالينهوه	٨٨٢
٥٥	بنه ما و پينکها ته کاني زاراره له زماني کوردي دا	شهاب شيخ ته يپ تاهير	زمانه واني	٨٨٣
٥٦	فورمي لوژيک له زماني کوردي دا	د کاروان عمر قادر	زمانه واني	٨٨٤
٥٧	حريق	سه يد نه محمد دين علي محمد	ديوان	٨٨٥
٥٨	نيديوم له زماني کوردي دا	جلال محمود علي سوجاني	فهره ننگ	٨٨٦
٥٩	ته کنيکي گوراني وتن	و. يه دي شاکري (هوگر)	ليکوالينهوه	٨٨٧
٦٠	نيکسي وي شه	و. هادي محمد دي	ره خنه	٨٨٨
٦١	ژنيک بڼه خو شويستن	و. دلاره قهره داغي	رژمان	٨٨٩
٦٢	فهره ننگي نه ثمانی - کوردي	عده بدل لکه دريم عوزيري	فهره ننگ	٨٩٠
٦٣	فهره ننگي شارستاني	و. عده بدل لا مه محمد زهنگه نه	فهره ننگ	٨٩١
٦٤	له خاچدانه وي کريست	و. غه فور سالتح	رژمان	٨٩٢
٦٥	ميديا ناسي	شالور جه عفر	رژمان واني	٨٩٣
٦٦	ديپلوماسيه تي کوردي له سه رده سي بو به يبه کان	ناراس ره فتيق زهنگه	ميژويي	٨٩٤
٦٧	شاسوازيک به سه ر پشتي پاره	و: محمد کدريم	رژمان	٨٩٥
٦٨	پري سه سه نه له ياريه کي بوونگه را يدا	عده بدل و لته ليب عده بدل لا	فيکري	٨٩٦
٦٩	کورته يه نه له سه ر جينوسايد و تارونکاري نيوده و له تي	نه محمد فتاح محمد	ياسايي	٨٩٧
٧٠	جهلازيکي قورباني	پشتيوان علي عده بدل و له حيم	کورته چيرک	٨٩٨
٧١	کاريگه ري سه و زايي له سه ر ژينگي شاري سلیمان	رژگار ره سول عده بدل و له رحمان	زانستي باخچه کان	٨٩٩
٧٢	نه مري و گيرانه وه	نارام صديق عده بدل	ليکوالينهوه	٩٠٠

۱۱۱	پدیوهندی سینتاکس و سیمانتیک له زمانی کوردیدا	شیلان عومەر	لیکۆلیندوه	۹۳۷
۱۱۲	نان و ماچ	جواد حدیدەری و رەسول سولتانی	چیرۆک	۹۳۸
۱۱۳	تەستیرە بەرزە	سەلاح شوان	چیرۆک	۹۳۹

۹۲	میسکی زازا	رشاد محمد عمر	حیکایەتی فۆلکلور	۹۱۹	پرزۆی هاریبەش له گەن KHI
۹۳	پزۆی ئیلباز کۆمەك ژ چیرۆکین رۆفیان	عوسمان حاجی عوسمان (هوسەین حاجی نوسمان)	کۆمەك له چیرۆک	۹۲۰	پرزۆی هاریبەش له گەن KHI
۹۴	خوشکە نەسیم ودرگێرانی حیکایەتی سریانی	هاوژین صلیوه	حیکایەتی فۆلکلور	۹۲۱	پرزۆی هاریبەش له گەن KHI
۹۵	Bêrĭvana Cindĭ	محمد جزاور حەمەكۆچەر	داستان و بەسەرھات	۹۲۲	پرزۆی هاریبەش له گەن KHI
۹۶	BuxÇika BŪkan ji Zargotina Biçûkan	سالج حیدز	داستان و بەسەرھات	۹۲۳	پرزۆی هاریبەش له گەن KHI
۹۷	Pĭra BŪk Çend Çĭrokĕn Kevin ũ dĕrĭn Ji genĭna folklorĕ me yĕ	سالج حیدز	چیرۆکی فۆلکلوری	۹۲۴	پرزۆی هاریبەش له گەن KHI
۹۸	فیتیان برۆدیل و گوتاری میتزویی	کامەران محمد	فەلسەفە	۹۲۵	
۹۹	خەونی ئەو کێژانە لە خۆر دززان	تەحمەد قادر سەعید	کۆمەك له چیرۆک	۹۲۶	
۱۰۰	دەروازەکانی شانۆ	و. شۆرش محمد حسین	کۆمەك له وتار	۹۲۷	
۱۰۱	گەنجینە زینتی زیوەر	تا: مەحمود زیوەر	ئەدەبی	۹۲۸	
۱۰۲	ئیفادی کوردەکان یۆ ماجەرای رەفا و نەریەکان	ستەران عەبدوللا	میتزگرد	۹۲۹	
۱۰۳	پیتل دی بۆرد	خالیید حسین	چیرۆک	۹۳۰	
۱۰۴	پزۆسە سایکۆلۆجییەکان له زمانی کوردیدا	نافیستا کەمال مەحمود	لیکۆلیندوه	۹۳۱	
۱۰۵	گۆفاری هەنار			ژمارە ۸۲	
۱۰۶	چەشنەکانی راھینەری تزیی پیتی هاوچەرخ	تەحمەد سەنگاری	وەرزی	۹۳۲	
۱۰۷	دیوانی چروستانی	نوخشە تەحمەد محمد چروستانی	دیوانی شیری	۹۳۳	
۱۰۸	گرنگی زانستی کتیبخانە و زانیاریەکان	تەحمەد میرزا رۆستەمی و شاھز عوسمان سەید قادر	لیکۆلیندوه	۹۳۴	
۱۰۹	شوین پیتی ئەو ژنە	سەردار راوچی	چیرۆک	۹۳۵	
۱۱۰	له گەن سایکۆلۆژیدا	سۆزان جەمال	سایکۆلۆژیا	۹۳۶	